СТО УЛЮБЛЕНИХ ПІСЕНЬ

БІБЛІОТЕКА
МІЖНАРОДНОЇ ШКОЛИ УКРАЇНІСТИКИ

СТО УЛЮБЛЕНИХ ПІСЕНЬ

Київ «Музична Україна» 1992

Збірник видано на замовлення
Міжнародної Школи Україністики

Упорядкування, вступна стаття
І. І. Осташа
Підготовка до випуску
М. В. Гримич

С $\frac{5209000000—044}{208—92}$ Без оголошення

Задум цієї збірочки виник позаторік, коли серпневим надвечір'ям у мальовничій Феофанії линули до колись могутнього, а тепер екологічно загроженого пралісу улюблені мелодії, коли при свічках під бандуру та гітару американців та поляків, канадців та бразилійців, італійців та югославів, англійців та німців згуртовувала воєдино українська пісня. Тоді нашвидкоруч організатори першої (літньої) сесії Міжнародної школи україністики підготували невеличкий «Збірник бурсацьких пісень» (бурсацьких тому, що учасники школи називали себе бурсаками, вшановуючи традиції славетних пращурів-бурсаків Києво-Могилянської академії, свого часу однієї з перших у Європі).

І вже тоді ми відчули, що є єдина соборна пісенна Україна, бо пісні, що народилися на Лемківщині і Наддніпрянщині, Закарпатті й Поліссі, Слобожанщині й Галичині, були однаково улюблені, рідні, разом витворювали єдиний національний піснесвіт. І попри всі відмінності між материнською Україною й діаспорою в мові, побуті, життєвому стилі цей піснесвіт був тим перевеслом, що міцно зв'язувало всіх нас.

Для цього співаника відібрані пісні, що були свідками високого національного піднесення і глибокої руїни, що звучали в козацьких походах і гайдамацькому коші, у стрілецькому обозі й на чумацьких шляхах під розважливе поскрипування маж, пісні, що були супутниками нашому народові у години радості й зажури.

До збірочки увійшли пісні, які ще донедавна задихалися в тенетах заборон, витравлювалися із вірою, релігійними переконаннями, національними почуттями, разом із видертими сторінками української історії, разом з іменами

лицарів визвольної національної звитяги. Пісні, що довго чекали на свою реабілітацію в добу найтяжчої скрути. Пісні, що були своєрідним оберегом нації, душею, яку неможливо вирвати з корінням. Пісні, що в жорстокі історичні суховії були криницею для спраглих.

Серед зібраних пісень є й популярні авторські роботи, що супроводжували хвилю національного відродження шістдесятих, і яким судилася доля несправедливо забутих. Цей співаник був би неповним, якщо б до нього не потрапила бодай-би одна пісня з тих, що здобула симпатії прихильників сучасної музики, прозвучавши на першому фестивалі української пісні «Червона рута» у Чернівцях. З кону фестивалю, що став даниною пам'яті Володимира Івасюка, вийшов український рок, який, ігноруючи всі музичні прогнози, торує свою самобутню стежину.

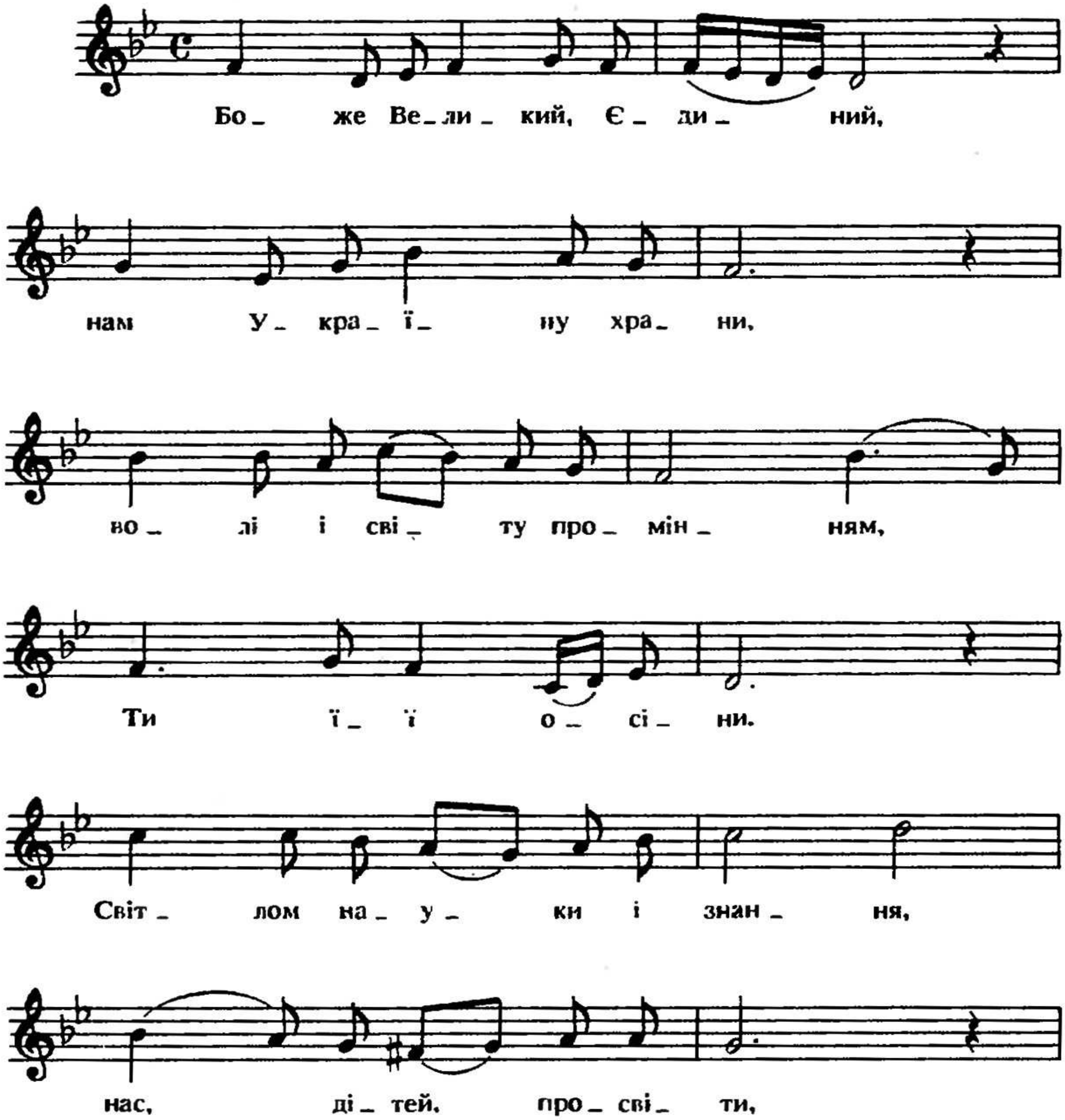
Про нашу пісню нині можна сказати, що її свічка ще не згоріла, вона знову спалахнула купальськими вогнями й серед тисяч мрій веде нас до майбуття.

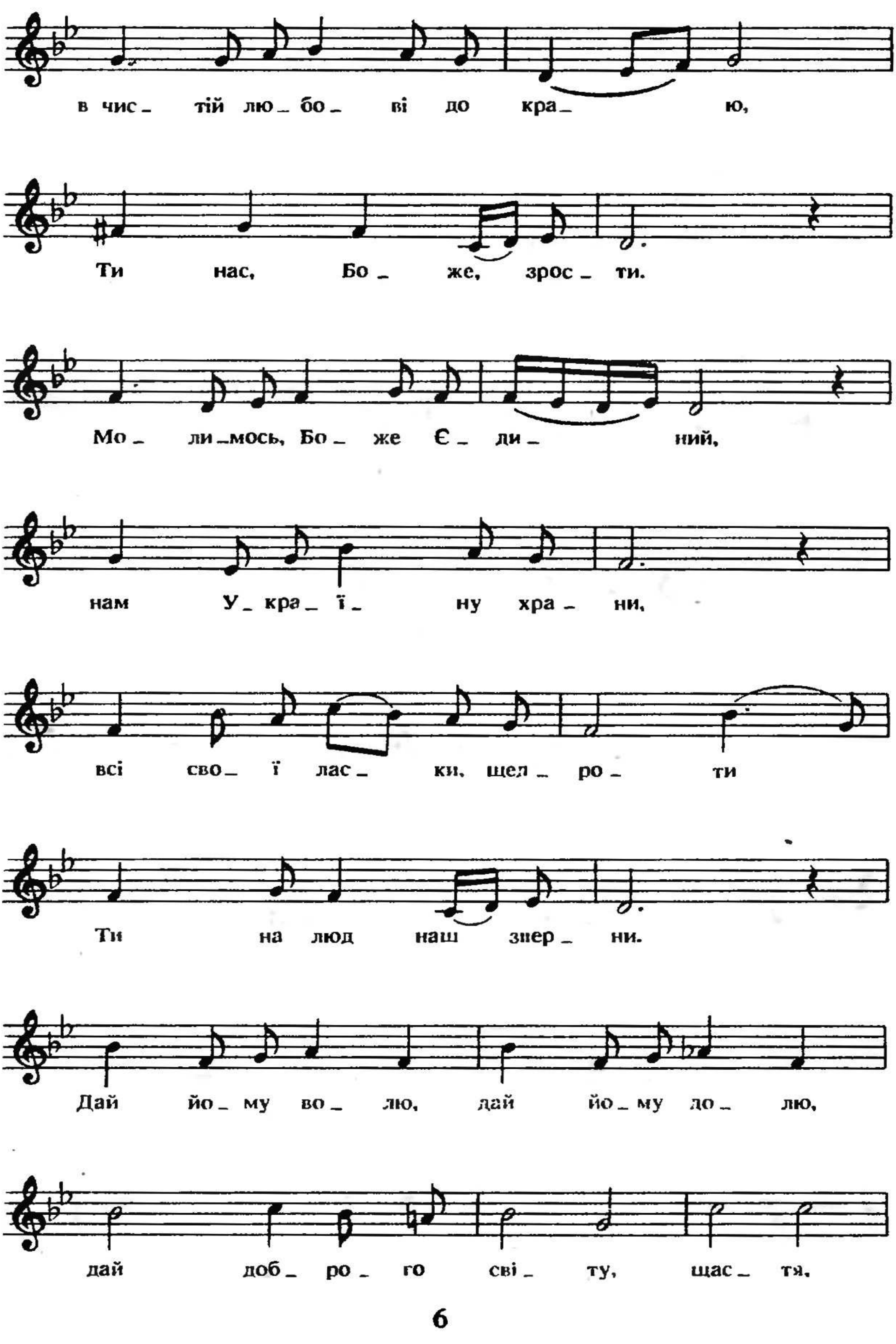
Ігор Осташ
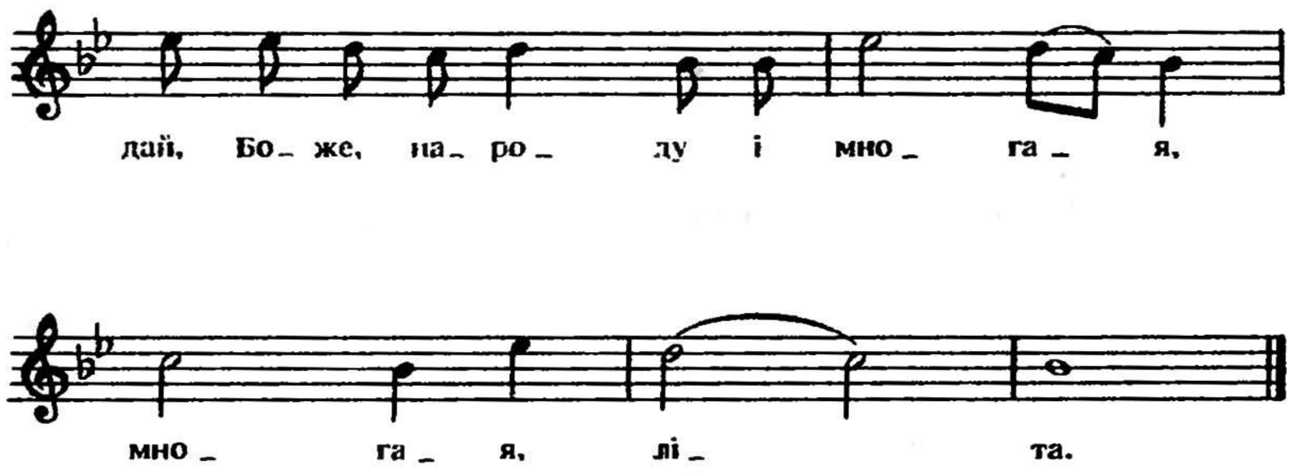
Боже Великий, Єдиний

Музика М. Лисенка
Слова О. Кониського

Поважно

в чис_ тій лю_бо_ ві до кра_ ю,
Ти нас, Бо_ же, зрос_ ти.
Мо_ ли_мось, Бо_ же Є_ ди_ ний,
нам У_кра_ ї_ ну хра_ ни,
всі сво_ ї лас_ ки, щел_ ро_ ти
Ти на люд наш звер_ ни.
Дай йо_му во_ лю, дай йо_му до_ лю,
дай доб_ ро_ го сві_ ту, щас_ тя,

Боже Великий, Єдиний,
Нам Україну храни,
Волі і світу промінням
Ти її осіни.
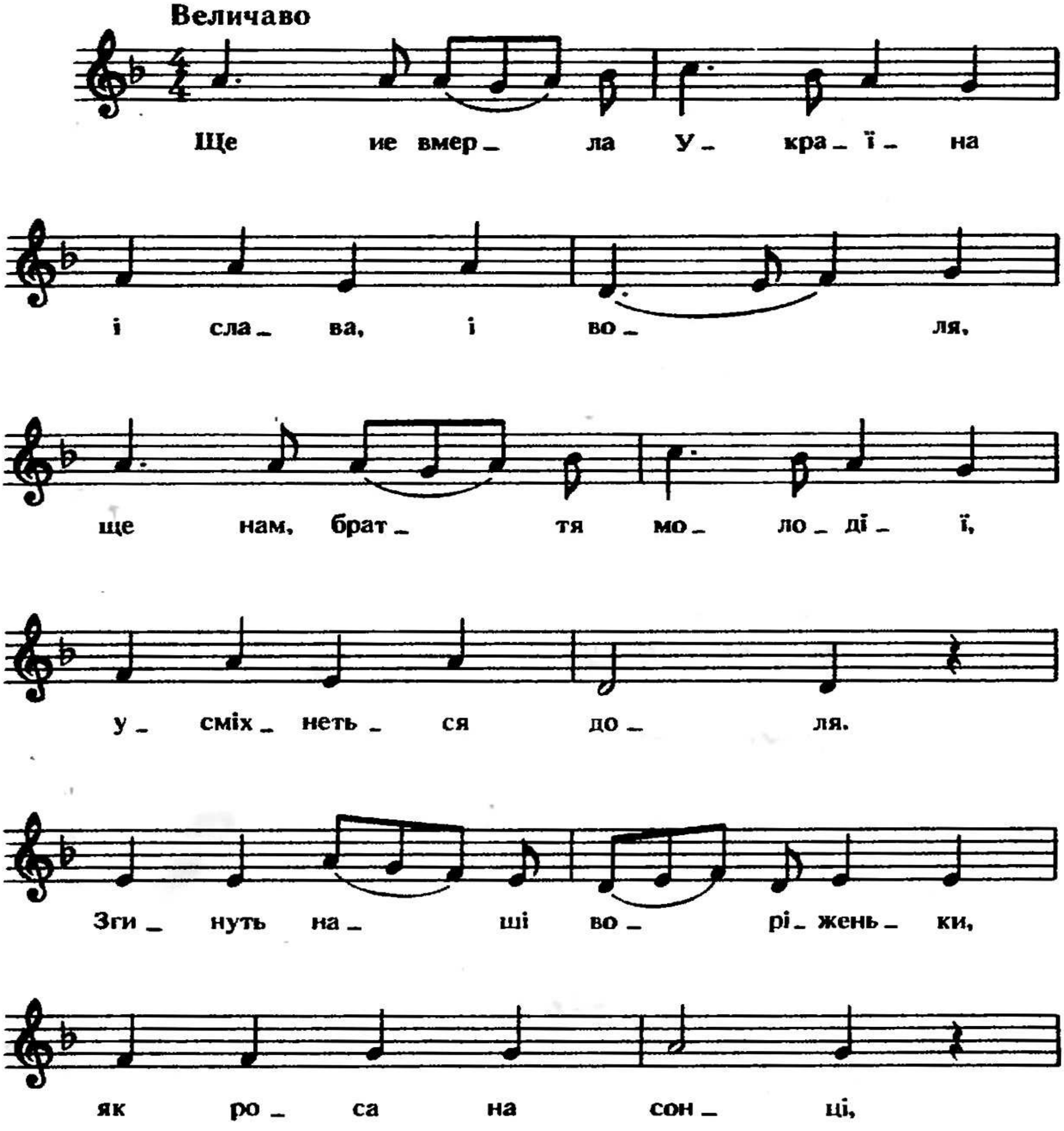
Світлом науки і знання
Нас, дітей, просвіти,
В чистій любові до краю
Ти нас, Боже, зрости.

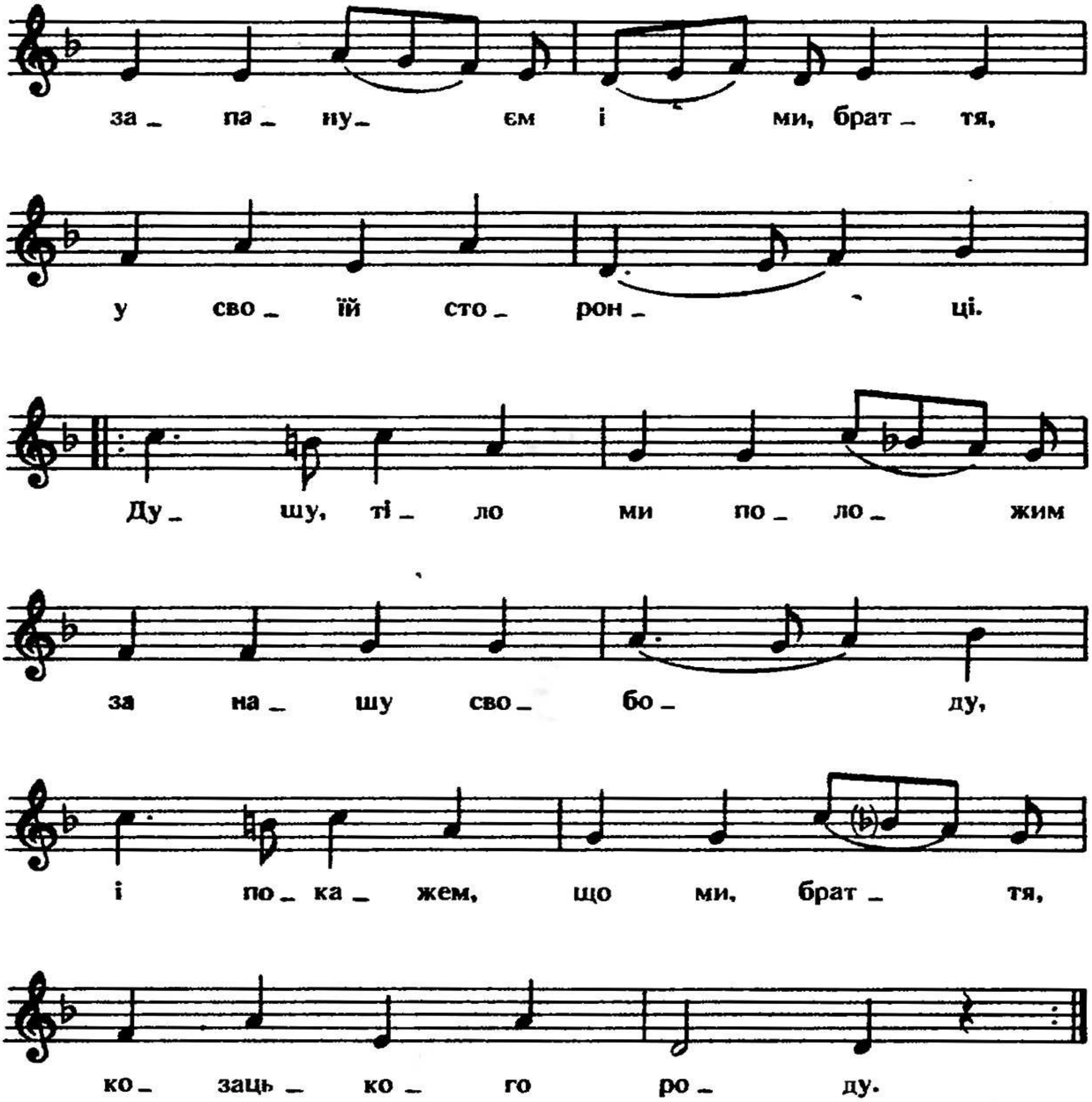
Молимось, Боже Єдиний,
Нам Україну храни,
Всі свої ласки, щедроти
Ти на люд наш зверни.

Дай йому волю, дай йому долю,
Дай доброго світа, щастя
Дай, Боже, народу і многая, многая літа!

Ще не вмерла Україна

Музика М. Вербицького
Слова П. Чубинського

Ще не вмерла Україна, ні слава, ні воля,
Ще нам, браття молодії, усміхнеться доля.
Згинуть наші воріженьки, як роса на сонці,
Запануєм і ми, браття, у своїй сторонці.

Приспів:

Душу, тіло ми положим за нашу свободу
І покажем, що ми, браття, козацького роду.

Станем, браття, в бій кривавий від Сяну до Дону,
В ріднім краю панувати не дамо нікому.
Чорне море ще всміхнеться, дід Дніпро зрадіє.
Ще у нашій Україні доленька доспіє.

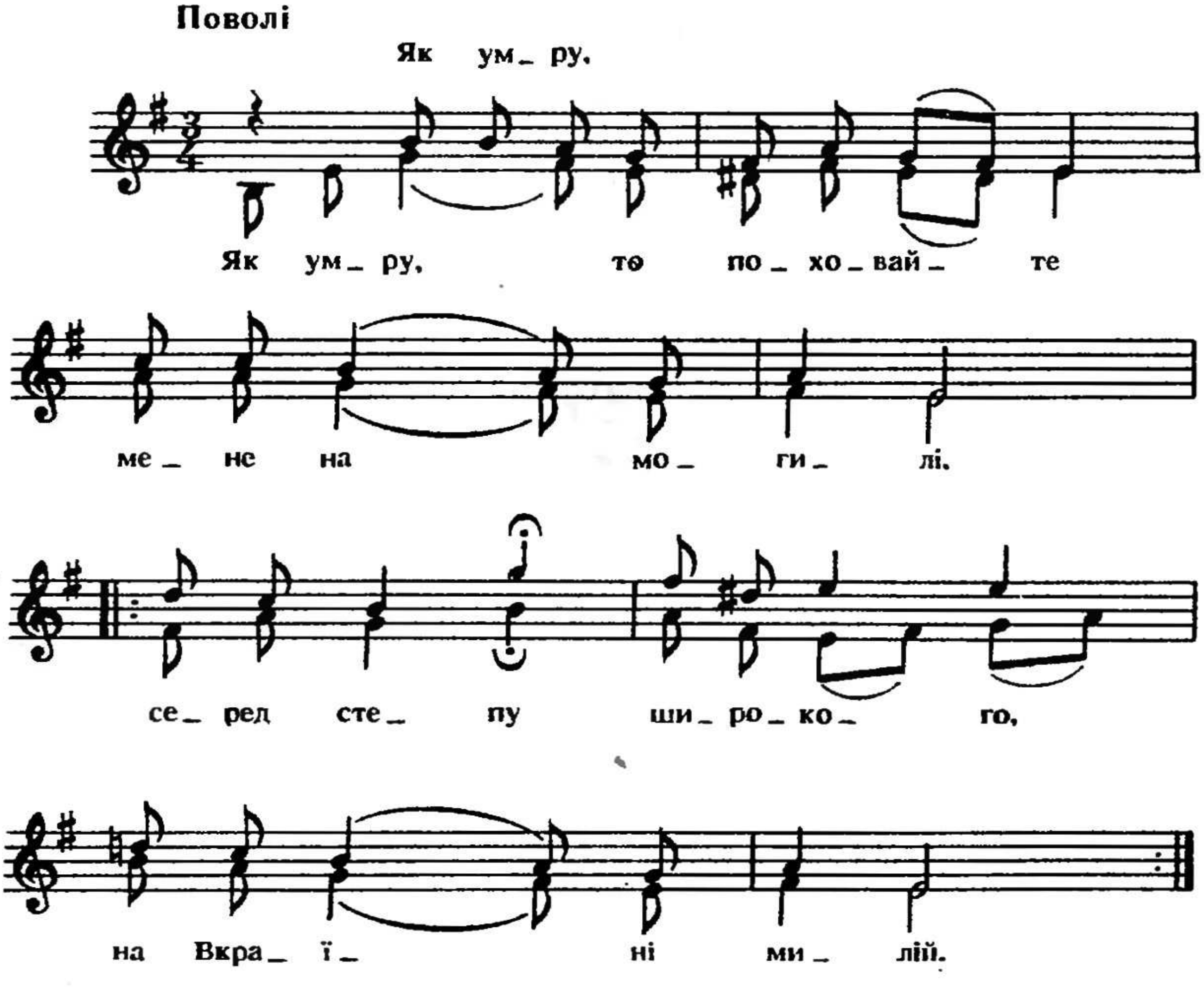
Приспів.

А завзяття, щира праця свого ще докаже,
Що ся волі в Україні пісня гучна розляже,
За Карпати відіб'ється, згомонить степами,
України слава стане поміж народами.

Приспів.

Як умру, то поховайте

Слова Т. Шевченка

Як умру, то поховаите
Мене на могилі,
Серед степу широкого,
На Вкраїні милій,
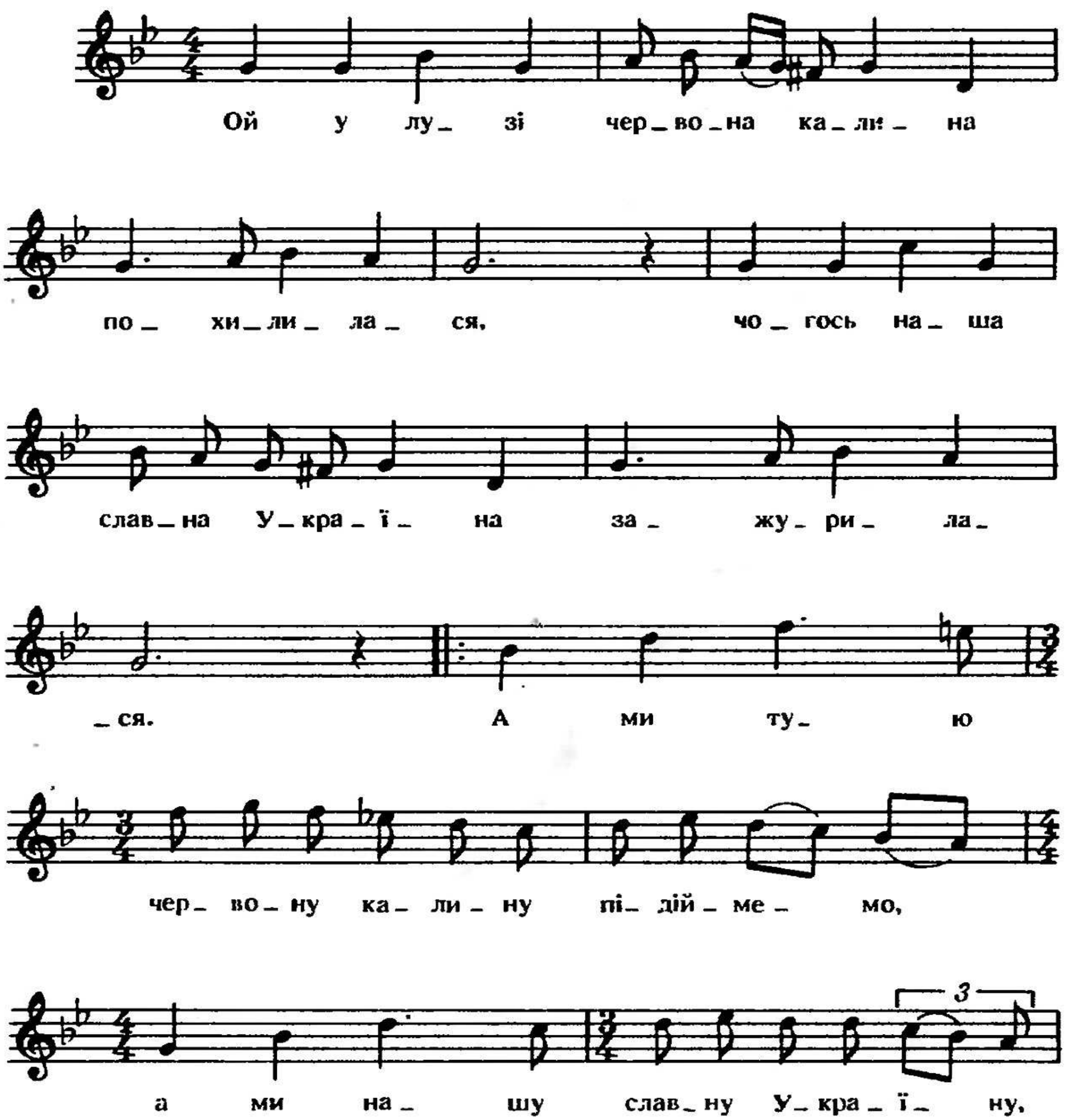
Щоб лани широкополі,
І Дніпро, і кручі
Було видно, було чути,
Як реве ревучий.
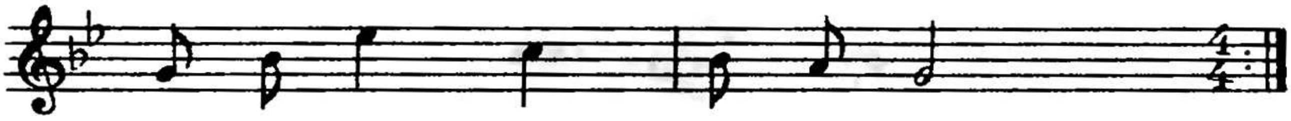
Поховайте та вставайте,
Кайдани порвіте
І вражою злою кров'ю
Волю окропіте.

І мене в сім'ї великій,
В сім'ї вольній, новій,
Не забудьте пом'янути
Незлим тихим словом.

Ой у лузі червона калина

Слова С. Чарнецького

Ой у лузі червона калина похилилася,
Чогось наша славна Україна зажурилася.
А ми тую червону калину підіймемо,
А ми нашу славну Україну, гей-гей, розвеселимо!

Марширують наші добровольці у кривавий тан,
Визволяти наших українців з московських кайдан.
А ми наших братів-українців визволимо,
А ми нашу славну Україну, гей-гей, розвеселимо!
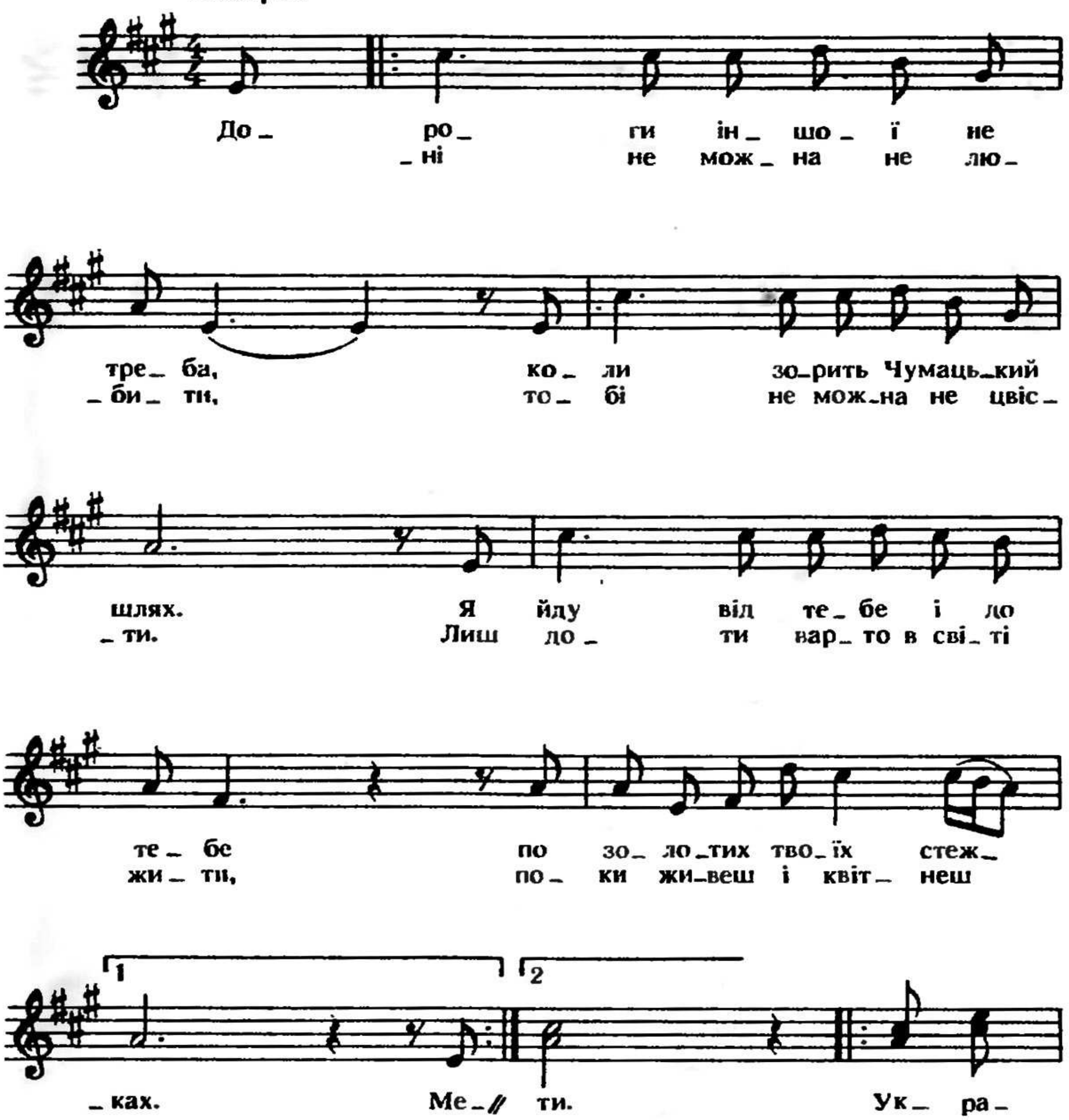
Гей, у полі ярої пшенички золотистий лан,
Розпочали стрільці українські з москалями тан!
А ми тую ярую пшениченьку ізберемо,
А ми нашу славну Україну, гей-гей, розвеселимо!
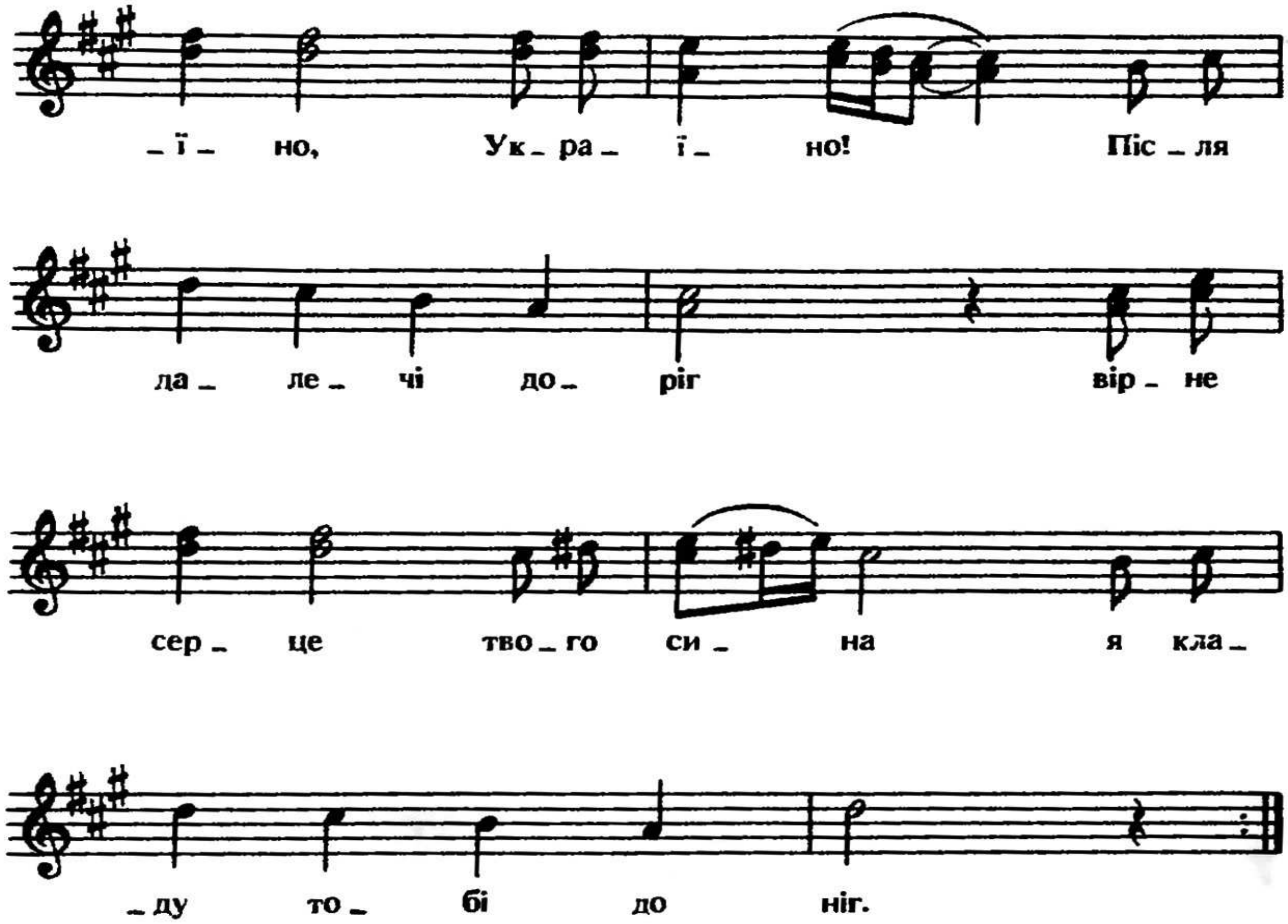
Як повіє буйнесенький вітер з широких степів,
То прославить по всій Україні січових стрільців,
А ми тую стрілецькую славу збережемо,
А ми нашу славну Україну, гей-гей, розвеселимо!

Україна

Слова і музика Т. Петриненка

Помірно

Дороги іншої не треба,
Коли зорить Чумацький шлях.
Я йду від тебе і до тебе
По золотих твоїх стежках.

Мені не можна не любити,
Тобі не можна не цвісти.
Лиш доти варто в світі жити,
Поки живеш і квітнеш ти.

Приспів:

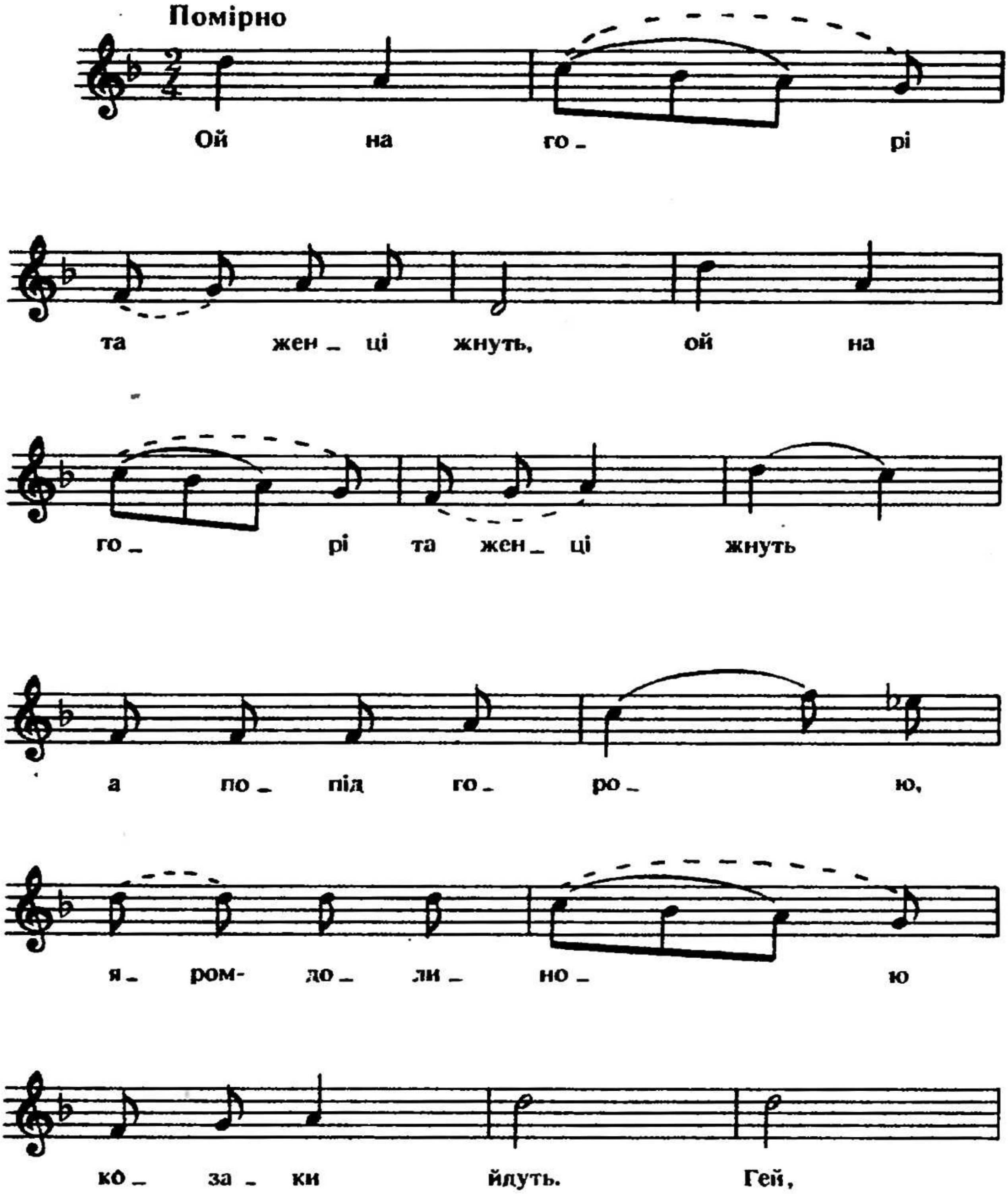
Україно, Україно!
Після далечі доріг
Вірне серце твого сина
Я кладу тобі до ніг.
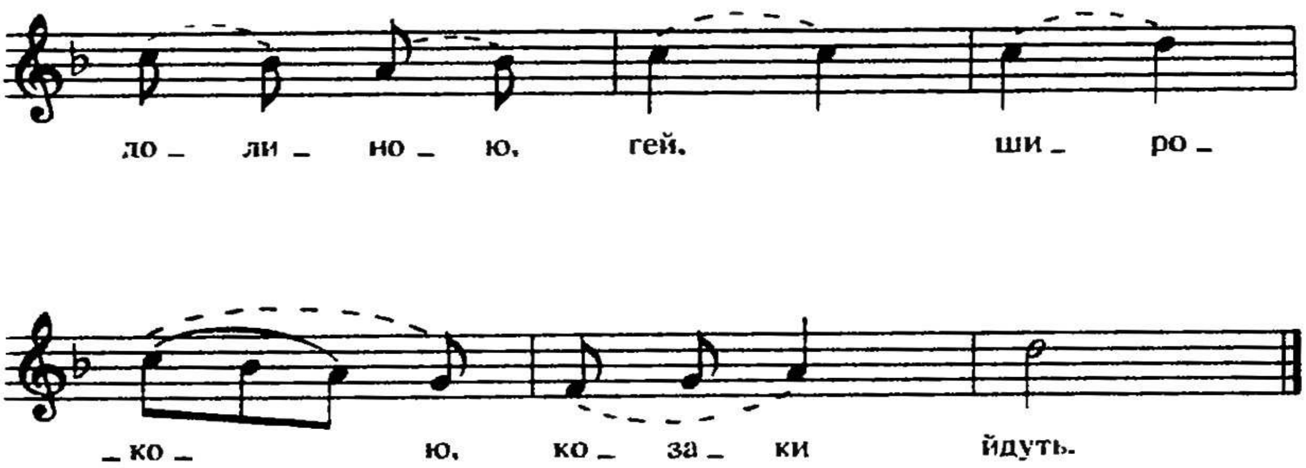
Поки кохаєш до нестями,
Іще не скоро наш кінець.
Ще, може, нашими серцями
Розпалим тисячі сердець.

Ще свічка наша не згоріла,
Ще наша молодість при нас.
А те, чи варте наше діло, —
То скажуть люди й скаже час.

Приспів.

Ой на горі та женці жнуть

Ой на горі та женці жнуть, (2)
А попід горою, яром-долиною
Козаки йдуть.
Гей, долиною, гей, широкою,
Козаки йдуть.

Попереду Дорошенко, *(2)*
Веде своє військо, військо запорізьке,
Хорошенько.
Гей, долиною, гей, широкою,
Хорошенько

А позаду Сагайдачний, *(2)*
Що проміняв жінку на тютюн та люльку,
Необачний.
Гей, долиною, гей, широкою,
Необачний!
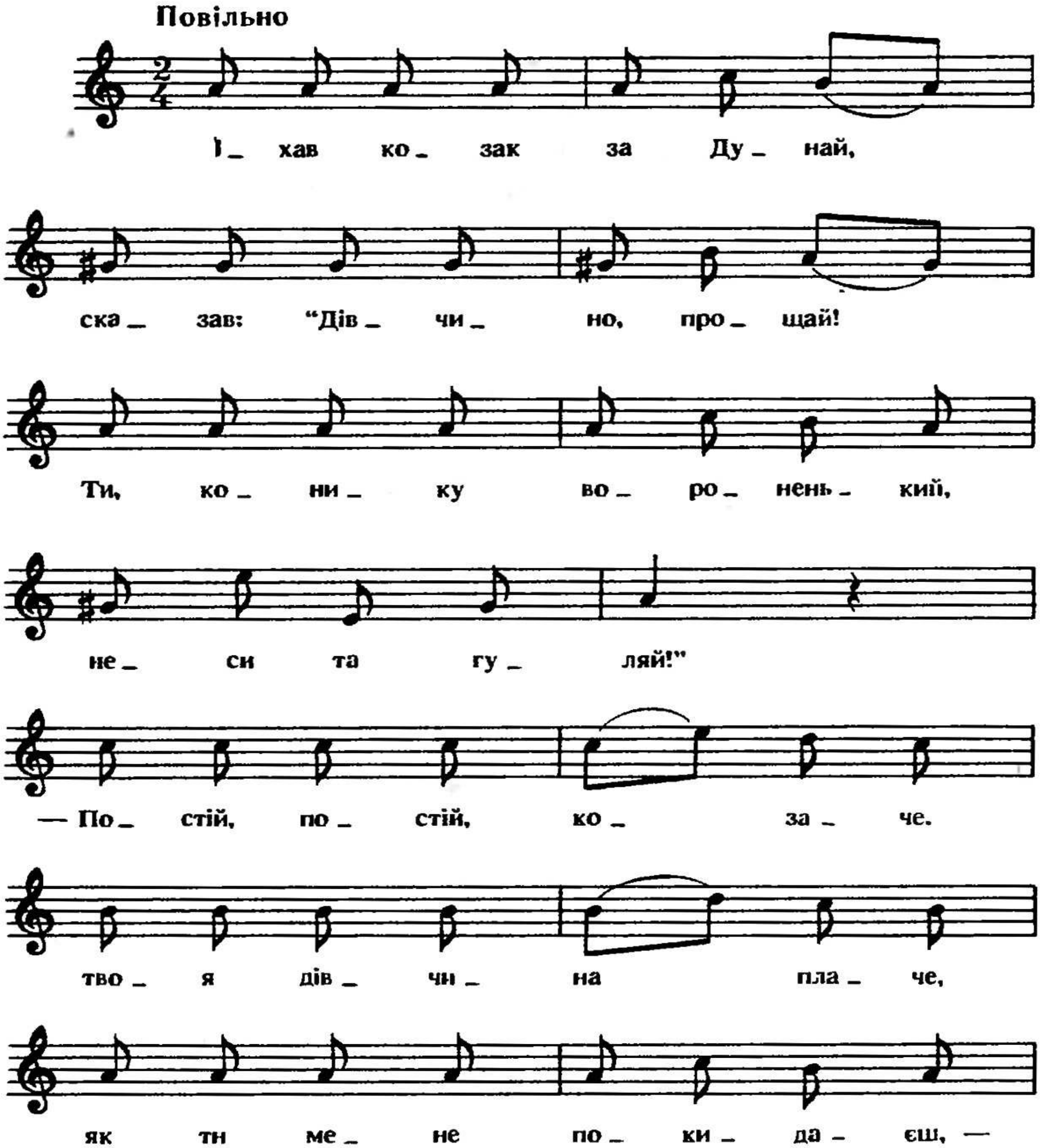
— Гей, вернися, Сагайдачний, *(2)*
Візьми свою жінку, віддай тютюн, люльку,
Необачний!
Гей, долиною, гей, широкою,
Необачний!

— Мені з жінкою не возиться, *(2)*
А тютюн та люлька козаку в дорозі
Знадобиться!
Гей, долиною, гей, широкою,
Необачний!

— Гей, хто в лузі, озовися! (2)
Викрешемо вогню, запалимо люльку!
Не журися!
Гей, долиною, гей, широкою,
Не журися!

Їхав козак за Дунай

Слова і музика С. Климовського
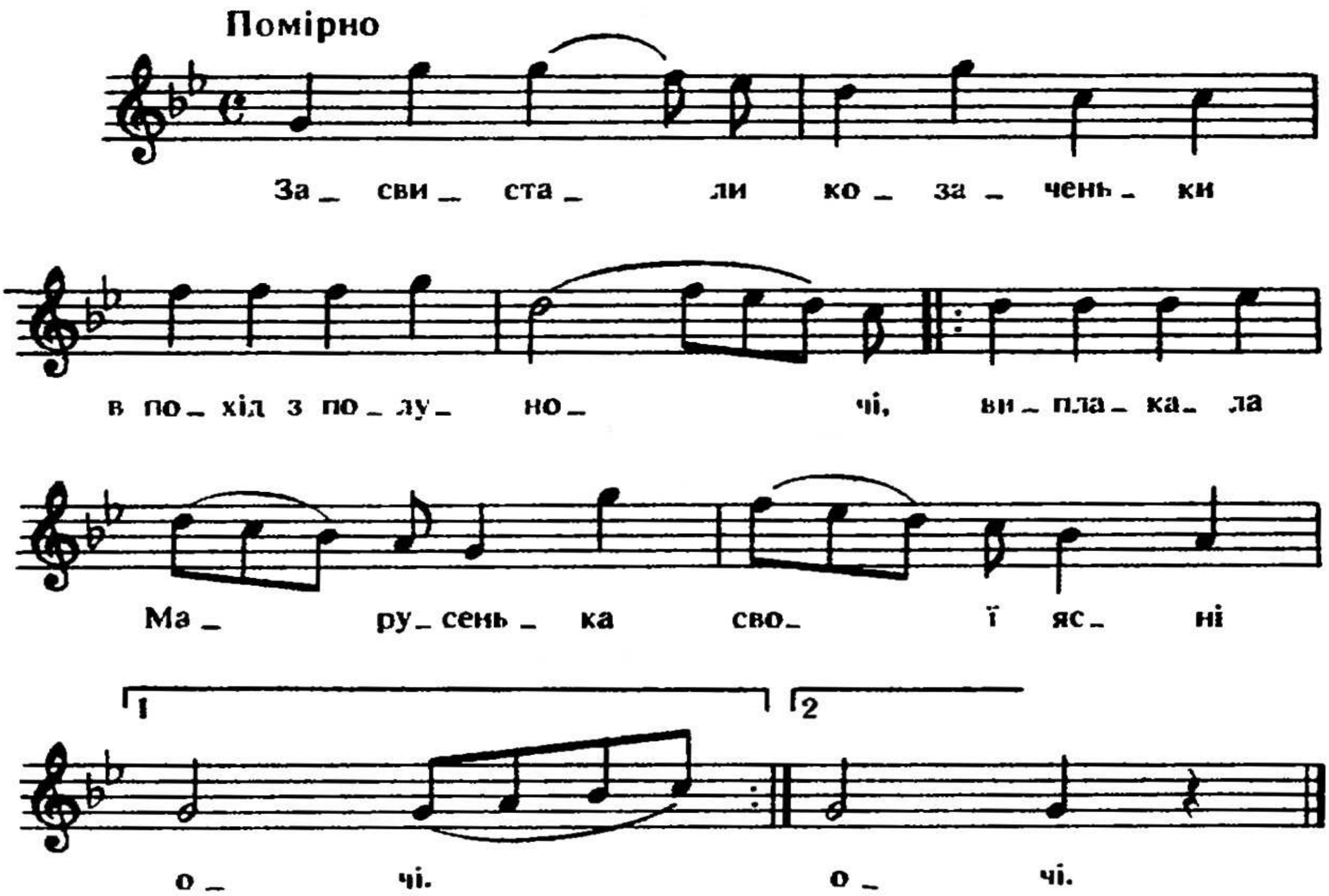

Їхав козак за Дунай,
Сказав: «Дівчино, прощай!
Ти, конику вороненький,
Неси та гуляй!»

«Постій, постій, козаче,
Твоя дівчина плаче,
Як ти мене покидаєш, —
Тільки подумай!»

«Білих ручок не ламай,
Ясних очок не стирай.
Мене з війни зі славою
К собі дожидай!»

«Не хочу я нічого,
Тільки тебе одного,
Ти будь здоров, мій миленький,
А все пропадай!»

Засвистали козаченьки

Засвистали козаченьки В похід з полуночі, Виплакала Марусенька Свої ясні очі.	*Двічі* (останні два рядки)
— Не плач, не плач, Марусенько, Не плач, не журися Та за свого миленького Богу помолися!	*Двічі* (останні два рядки)
Стоїть місяць над горою, А сонця немає... Мати сина в доріженьку Слізно проводжає:	*Двічі* (останні два рядки)

— Іди, іди, мій синочку,
Та не забаряйся,
За чотири неділоньки
Додому вертайся! | *Двічі*

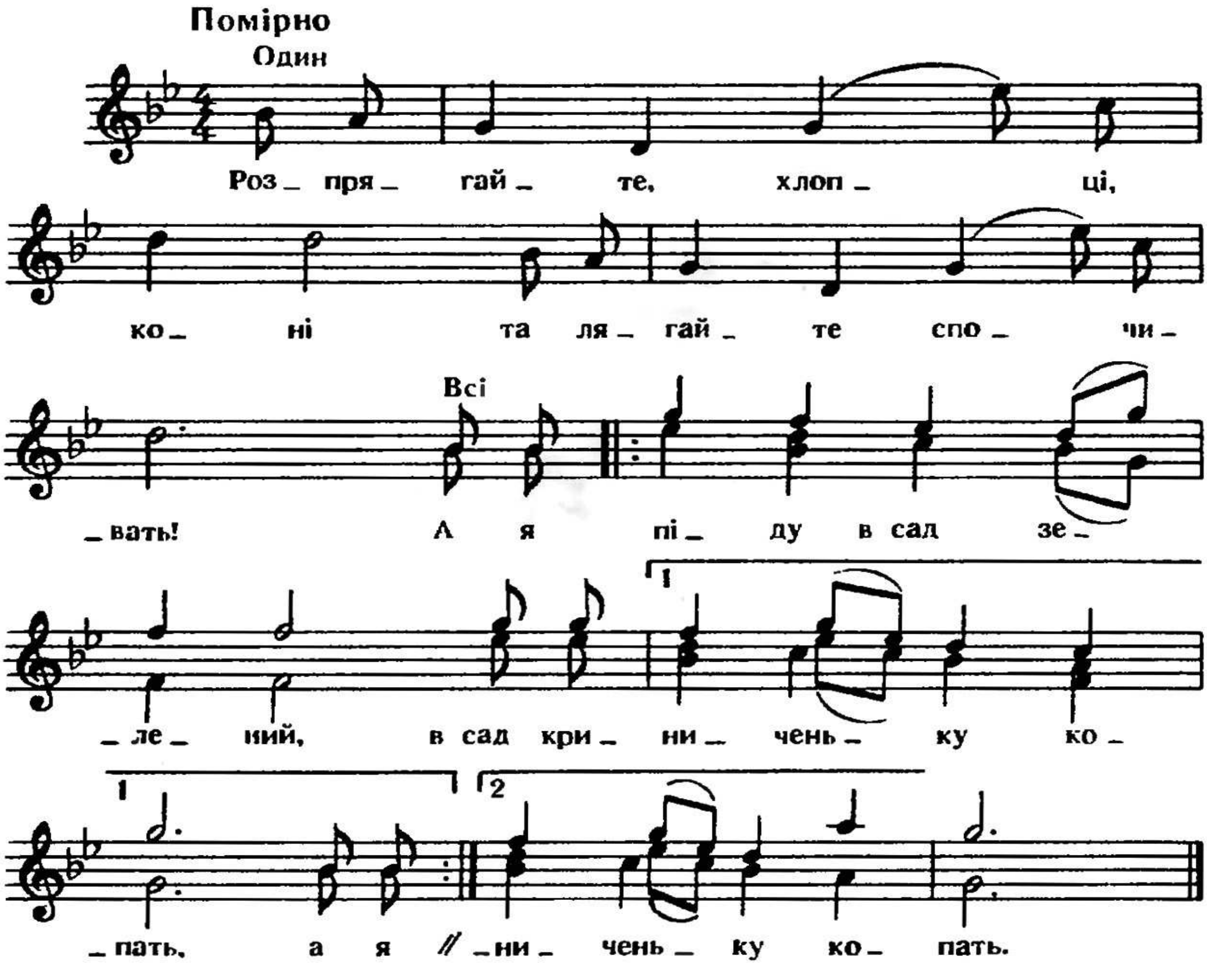
— Ой рад би я, матусенько,
Скоріше вернуться,
Та щось мій кінь вороненький
В воротях спіткнувся. | *Двічі*

Ой Бог знає, коли вернусь,
В якую годину,
Прийми ж мою Марусеньку,
Як рідну дитину! | *Двічі*

— Ой рада б я Марусеньку
За рідну прийняти,
Та чи буде ж вона мене,
Сину, шанувати? | *Двічі*

— Ой не плачте, не журітесь,
В тугу не вдавайтесь:
Заграв мій кінь вороненький —
Назад сподівайтесь! | *Двічі*

Розпрягайте, хлопці, коні

Розпрягайте, хлопці, коні
Та лягайте спочивать!
А я піду в сад зелений, | *Двічі*
В сад криниченьку копать. |

Копав, копав криниченьку
У вишневому саду...
Чи не вийде дівчинонька | *Двічі*
Рано-вранці по воду? |
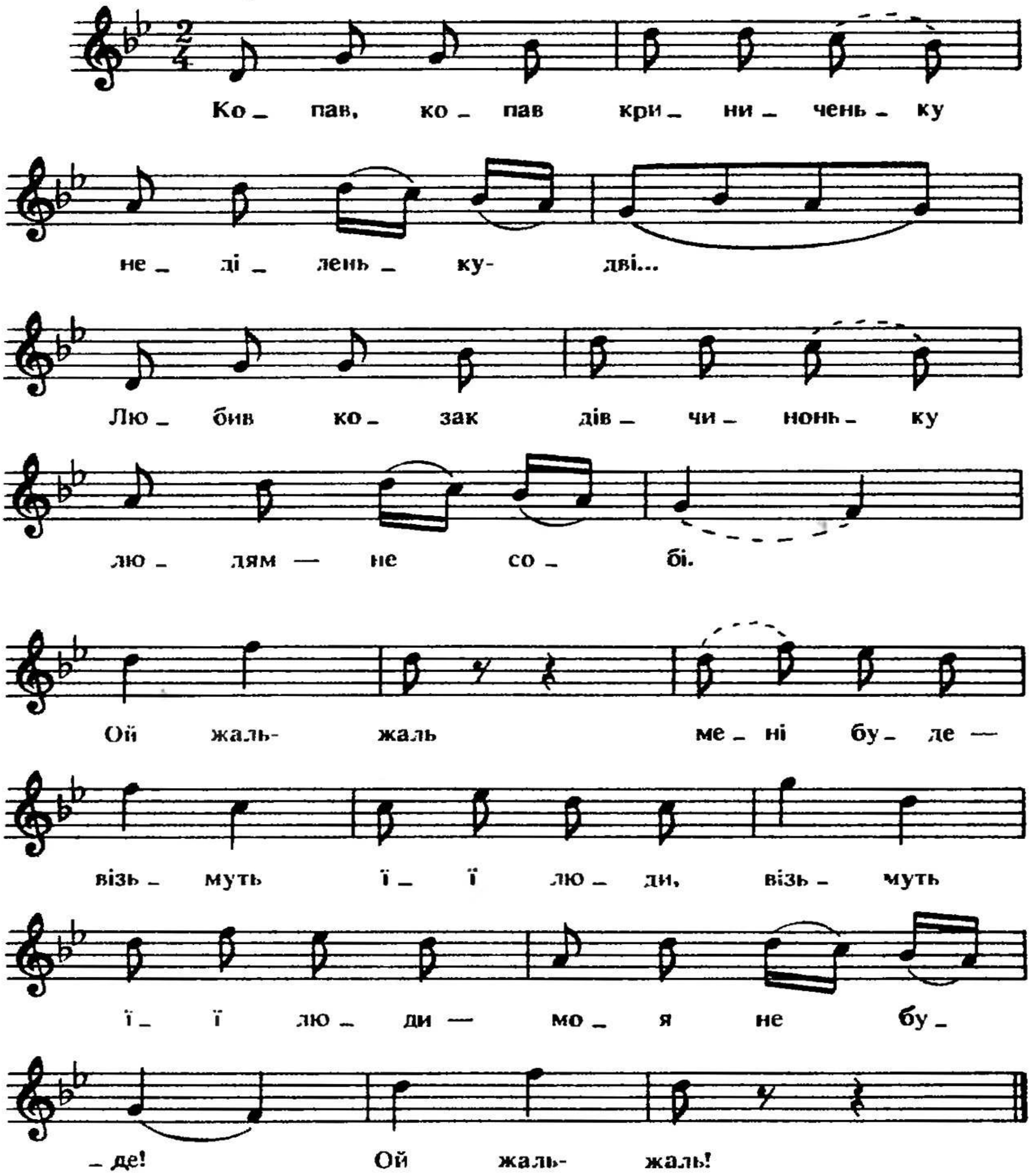
Вийшла, вийшла дівчинонька
В сад вишневий воду брать,
А за нею козаченько | *Двічі*
Веде коня напувать.

Просив, просив відеречка —
Вона йому не дала,
Дарив, дарив з руки перстень — | *Двічі*
Вона його не взяла.

— Знаю, знаю, дівчинонько
Чим я тебе розгнівив:
Що учора ізвечора | *Двічі*
Із другою говорив.

Копав, копав криниченьку

Помірно

Копав, копав криниченьку
Неділеньку-дві...
Любив козак дівчиноньку
Людям — не собі.

Приспів:

Ой жаль-жаль мені буде —
Візьмуть її люди,
Візьмуть її люди —
Моя не буде!
Ой жаль-жаль!
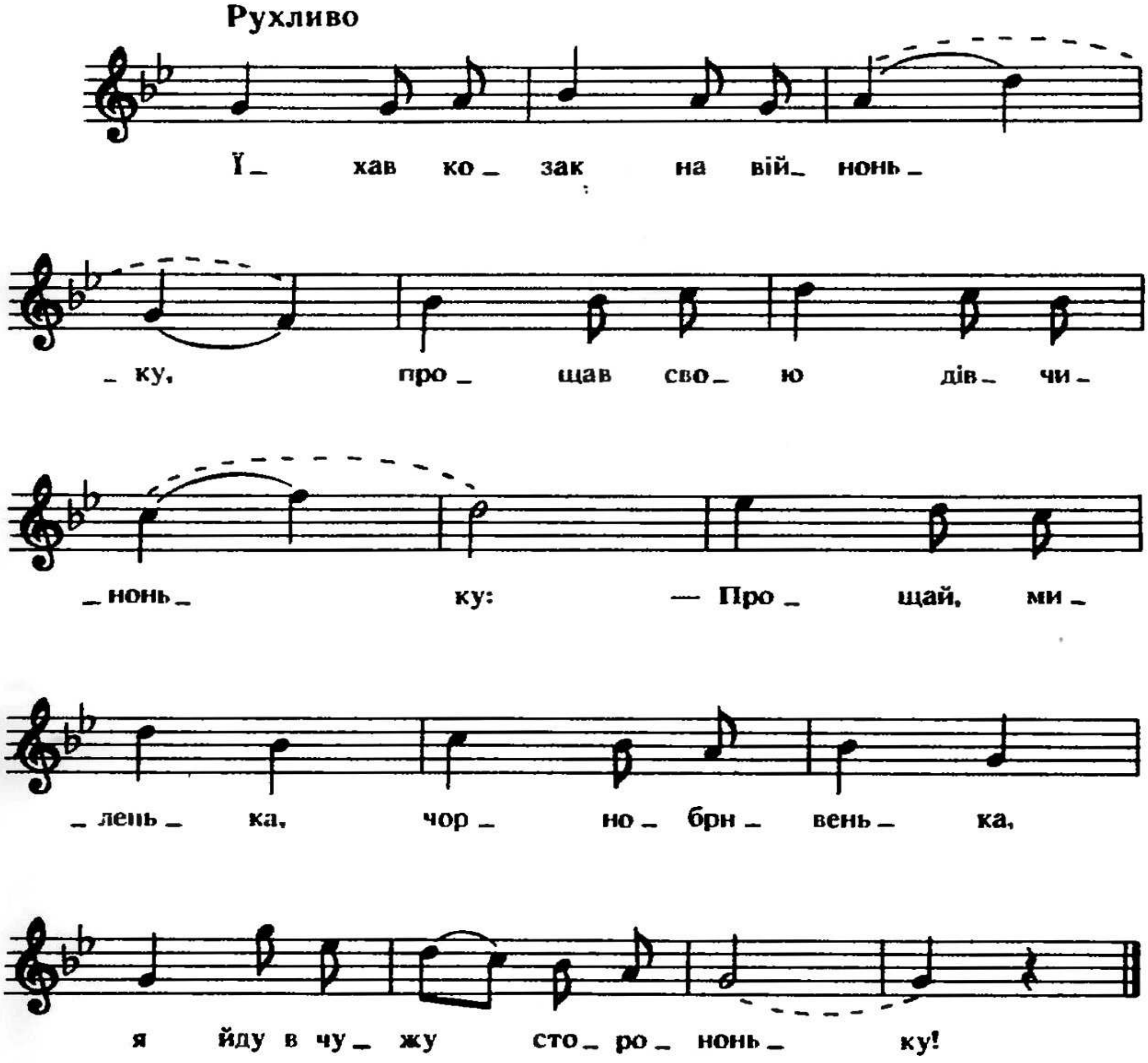
А вже з тої криниченьки
Орли воду п'ють...
А вже мою дівчиноньку
До шлюбу ведуть.

Приспів.

Один веде за рученьку,
Другий — за рукав,
Третій стоїть, гірко плаче:
Любив, та не взяв!

Приспів.

Їхав козак на війноньку

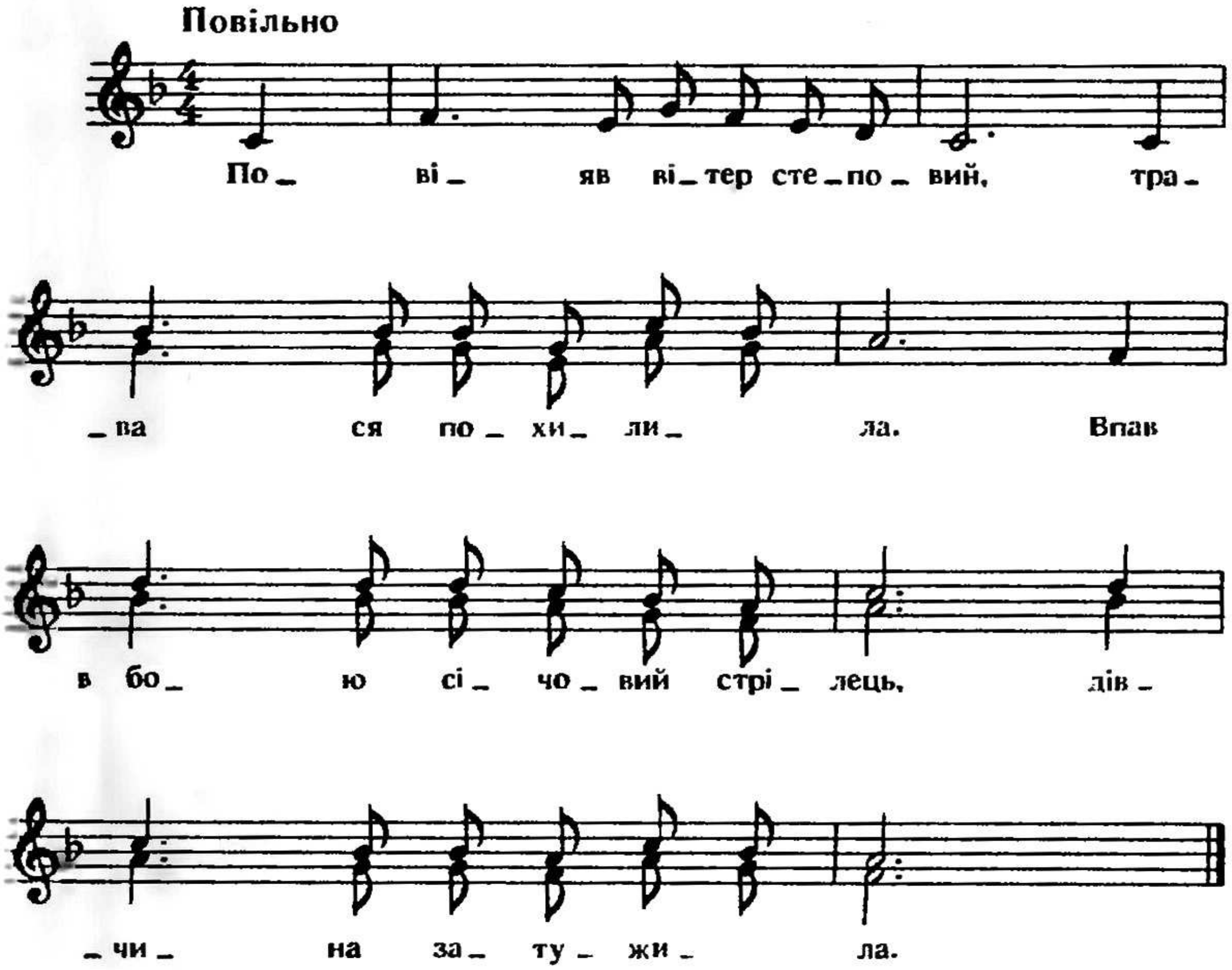

Їхав козак на війноньку,
Прощав свою дівчиноньку:
— Прощай, миленька, чорнобривенька,
Я йду в чужу сторононьку!

Дай же, дівчино, хустину,
Може, я в бою загину,
Темної ночі накриють очі —
Легше в могилі спочину.

Дала дівчина хустину,
Козак у бою загинув,
Темної ночі накрили очі —
Легше в могилі спочинув.

Повіяв вітер степовий

Повіяв вітер степовий,
Трава ся похилила.
Впав в бою січовий стрілець,
Дівчина затужила.

А був то хлопець молодий,
Йому лише кохати,
Він впав, мов той сухий листок,
Повік буде лежати.

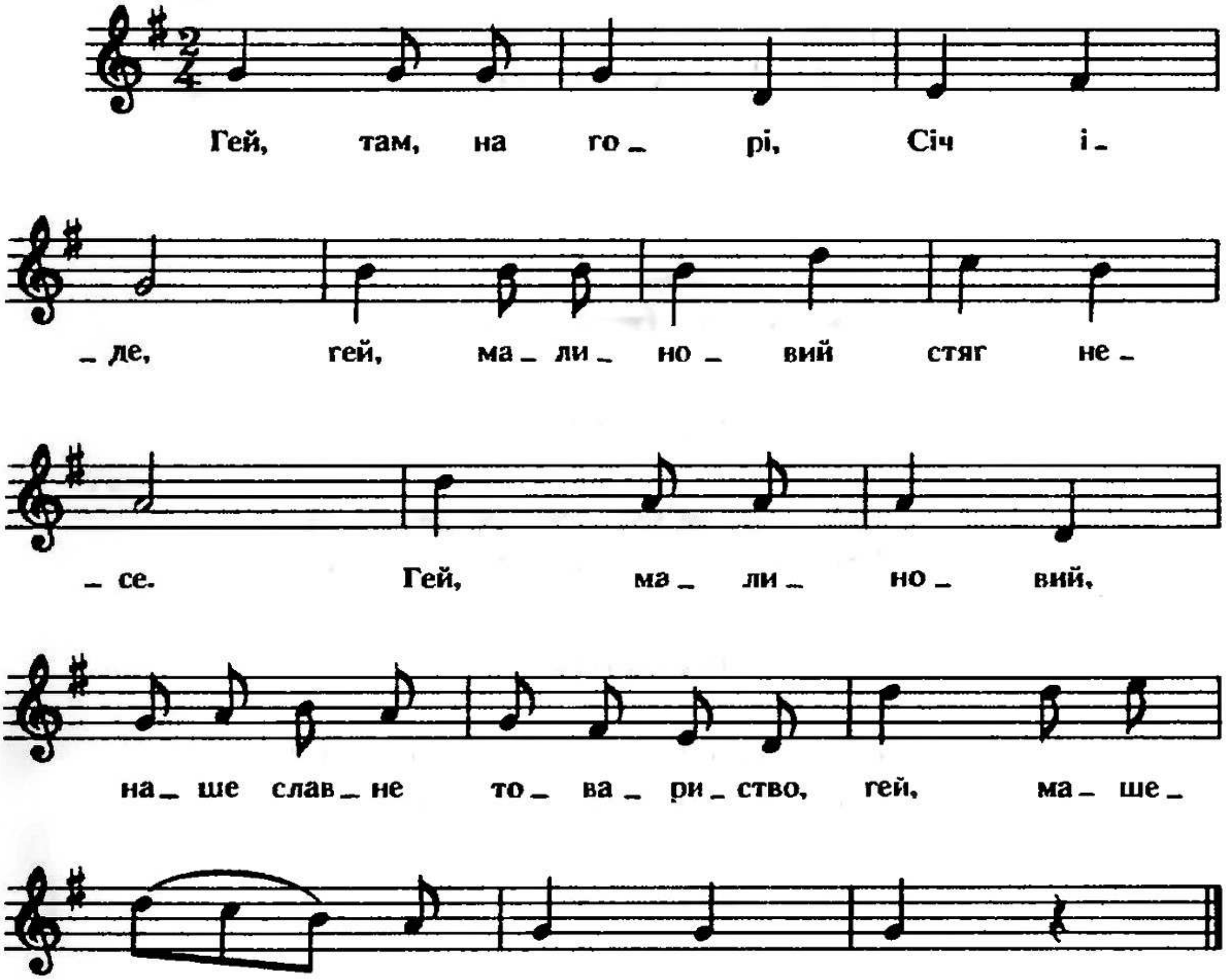
Летить ворон з чужих сторон
Та й жалібненько кряче:
Вставай, козаче молодий,
Твоя дівчина плаче.

Заплаче мати не одна,
Заплаче Україна,
Бо не одного козака
Земля сира накрила.

Гей, там, на горі, Січ іде

Слова К. Обуха

Бойовито

Гей, там, на горі, Січ іде,
Гей, малиновий стяг несе.

Приспів:

Гей, малиновий, наше славне товариство,
Гей, машерує, раз, два, три!

Гей, на переді кошовий,
Гей, як той орел степовий.

Приспів.

Гей, а позаду осавул,
Гей, твердий хлопець, як той мур.

Приспів.

Гей, а по боках четарі,
Гей, то сторожі огневі.

Приспів.

Гей, отамане, батьку наш!
Гей, веди, батьку, вперед нас!

Приспів.

Гей, не залле нас вражий вал,
Гей, бо з нас кождий радикал.

Приспів.

Гей, молод хлопче, позір май,
Гей, та до Січи приставай.

Приспів.

Гей, наша Січа дорога,
Гей, як мати, всім одна.

Приспів.

Гей, повій, вітре, з синіх гір,
Гей, на прапор наш, на топір.

Приспів.

Гей, повій, вітре, зі степів,
Гей, дай нам силу козаків.

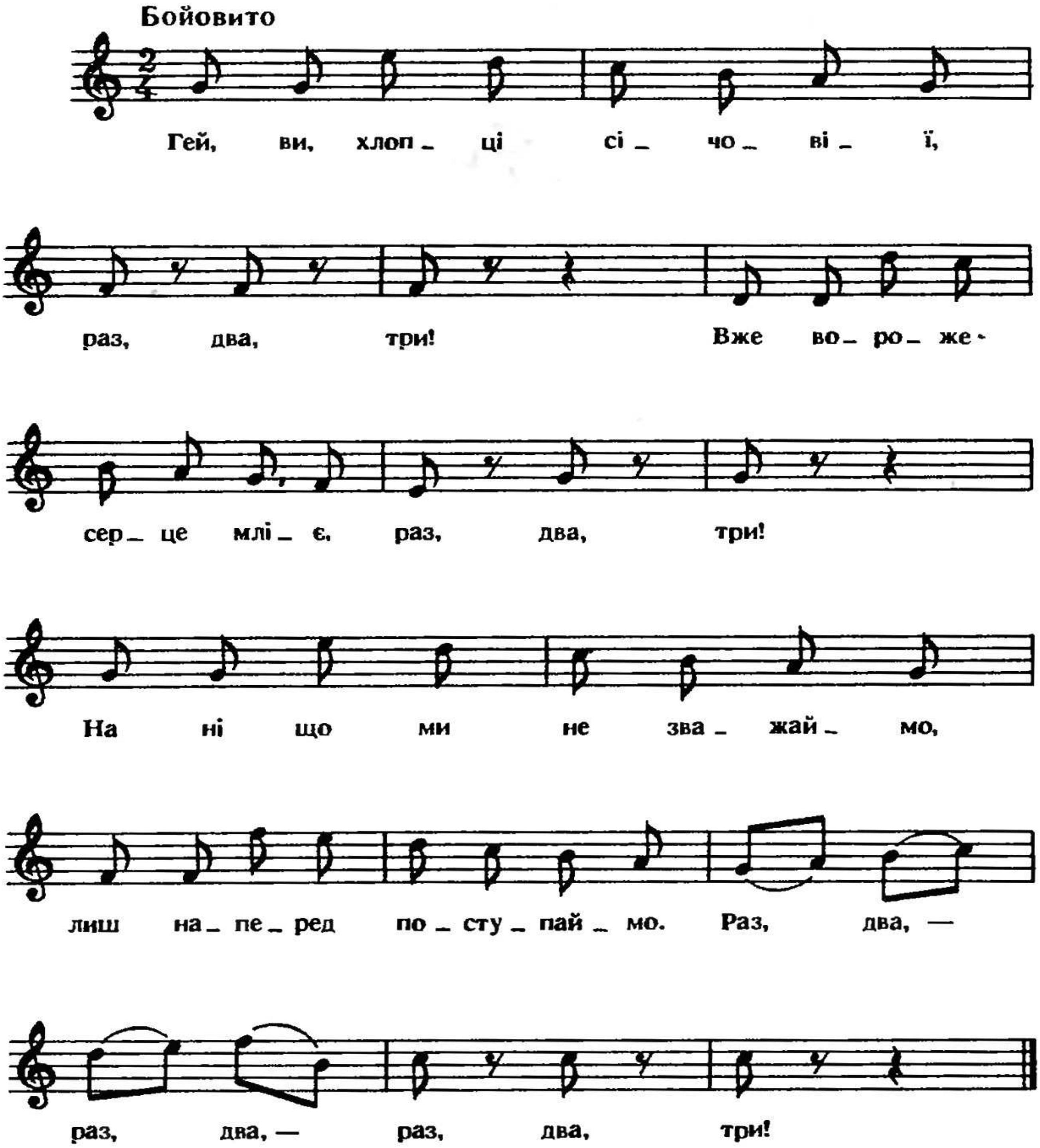
Приспів.

Гей, дай нам силу й відвагу,
Гей, Україні на славу.

Приспів.

Гей, ви, хлопці січовії

Слова К. Гутковського

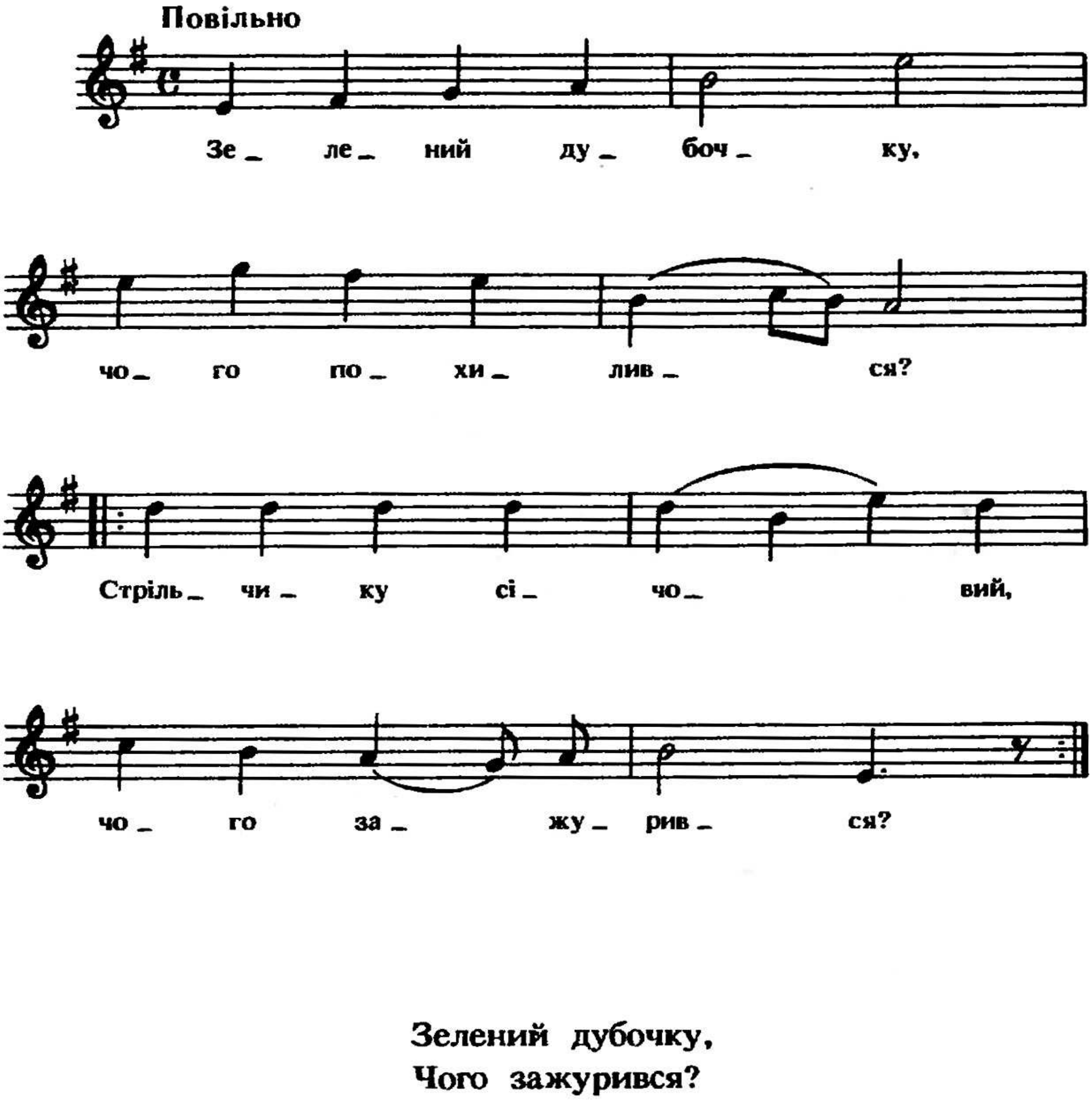
Гей, ви, хлопці січовії, раз, два, три!
Вже вороже серце мліє, раз, два, три!
На ні що ми не зважаймо,
Лиш наперед поступаймо.
   Раз, два — раз, два — раз, два, три!

Попереду сотник їде, раз, два, три!
Він до пекла з нами піде, раз, два, три!
Бо він хлопець, як сметана,
Має рангу капітана.
   Раз, два — раз, два — раз, два, три!

Перший четар, як та змія, раз, два, три!
Звуть ''го хлопці Гамалія, раз, два, три!
Другий четар, як дитина,
В нього личко, як малина.
   Раз, два — раз, два — раз, два, три!

Третій четар — хлопець гідний, раз, два, три!
Любить нас, як батько рідний, раз, два, три!
А четвертий — не казати —
Любить нас, як рідна мати.
   Раз, два — раз, два — раз, два, три!

Зелений дубочку

Зелений дубочку,
Чого зажурився?
Стрільчику січовий,
Чого зажурився?

Стрільчику січовий,
Чого зажурився,
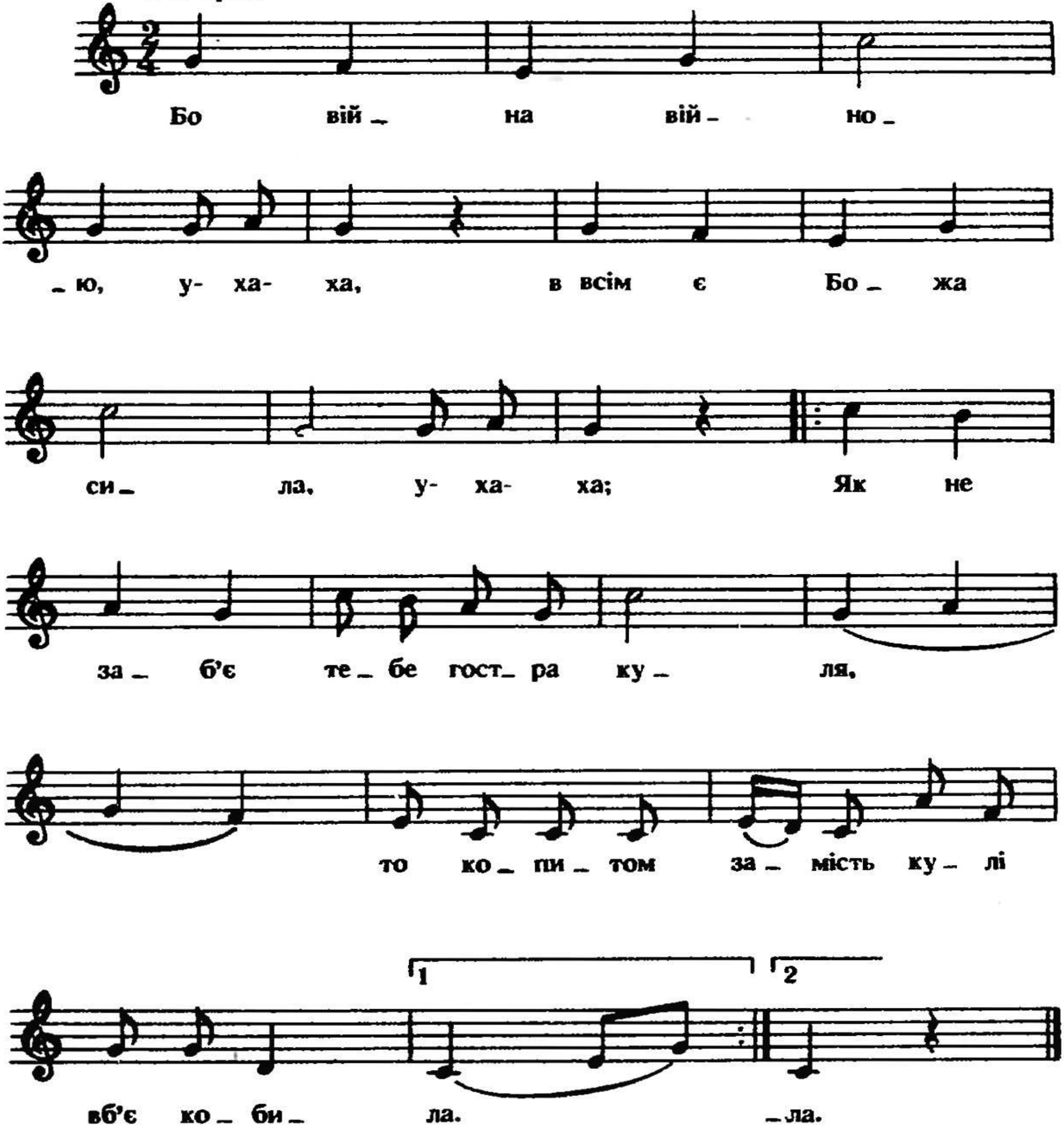
Чи коні пристали,
Чи з дороги збився?

Коні не пристали,
З дороги не збився,
Тільки зажурився —
Без долі родився.

Бо війна війною

Слова і музика Л. Лепкого

Помірно

Бо війна війною,
В всім є Божа сила;
Як не заб'є тебе гостра куля, | *Двічі*
То копитом замість кулі вб'є кобила.

Або не дай, Боже,
Як заснеш на возі,
Злетиш, впадеш та й заб'єшся, | *Двічі*
Впадеш з воза та й заб'єшся на дорозі.

А що ще найгірше,
Придесь погибати,
Бо не можна собі тої ради, | *Двічі*
І з жінками і з дівками ради дати.

Кажуть: приди, стрільчику,
Дам масла, сметани,
Прийди, прийди мене потішати, | *Двічі*
Як лиш ясне сонце згасне, ніч настане.

Ой, так то в обозі,
Як свій вік коротаєш.
Куди гíден, бідні молодиці, | *Двічі*
Молодиці і вдовиці потішаєш.

Попереду Цяпка,
Під ним кінь дрімає,
А як гляне, в дівчат серце в'яне, | *Двічі*
А як гляне, серце в'яне, страх збирає.
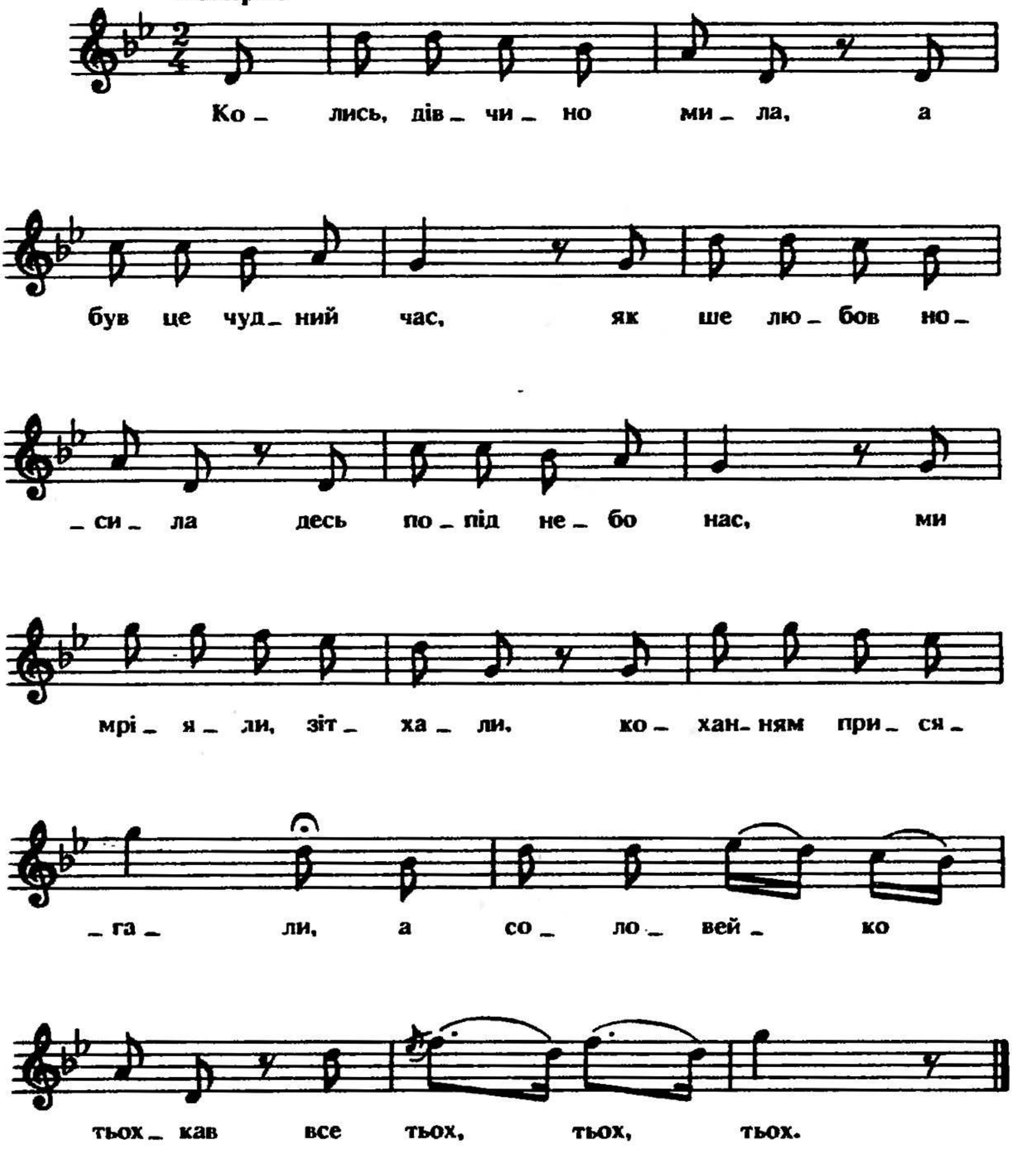
Попереду Цяпка
В мапу поглядає,
Чи далеко славна наша кадра, | *Двічі*
Чи далеко славна кадра, всіх питає.

А позаду сотник
Руками махає,
Чи далеко славний город Київ, | *Двічі*
Чи далеко город Київ, всіх питає.

Ой нема тут, сотнику,
Ой нема тут ладу,
Раз ідемо просто на Вкраїну,
Раз ідемо на Вкраїну, раз — до заду. | *Двічі*

Колись, дівчино

Помірно

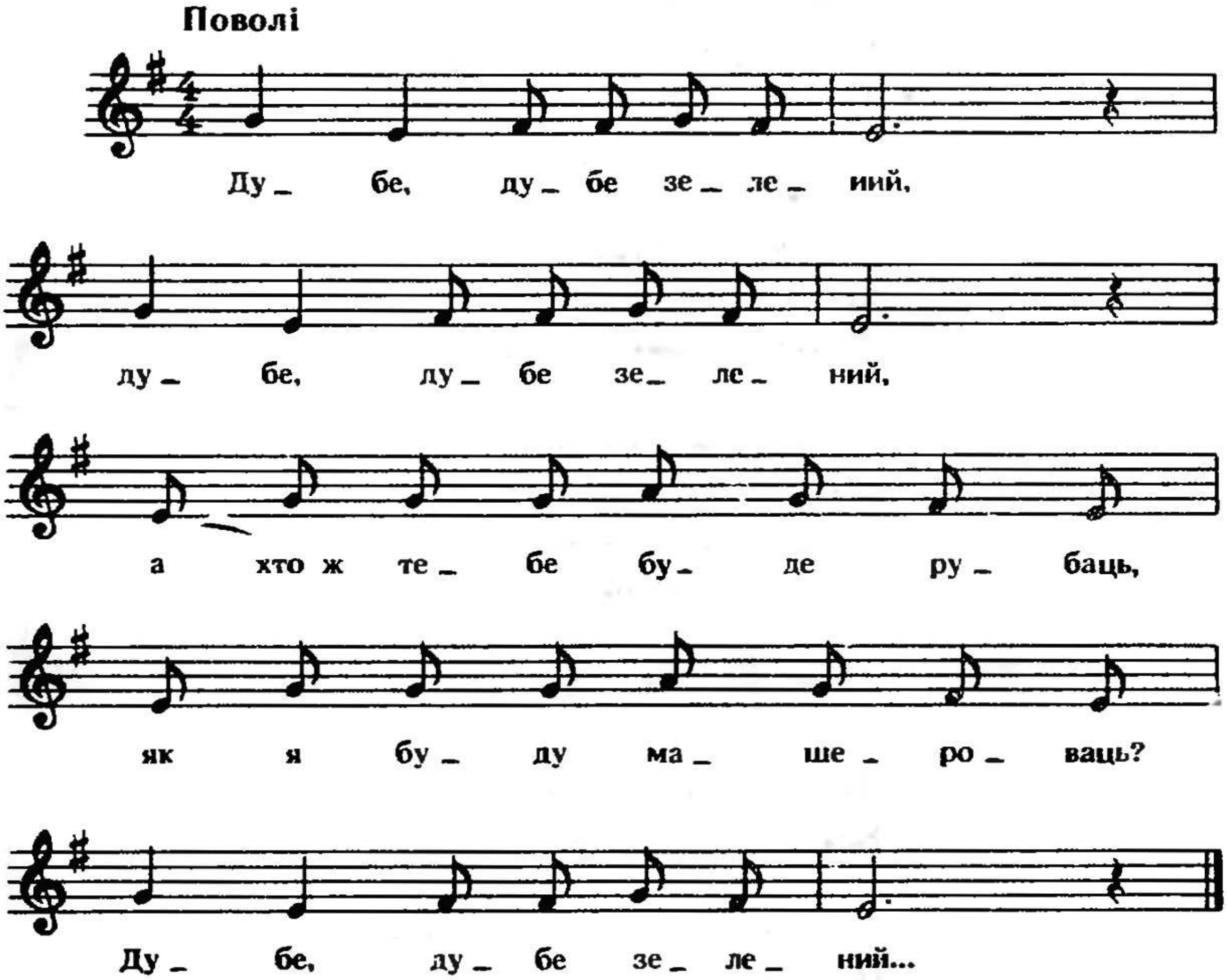

Колись, дівчино мила,
А був це чудний час,
Як ще любов носила
Десь попід небо нас,
Ми мріяли, зітхали,
Коханням присягали,
А соловейко тьохкав
Все тьох, тьох, тьох.

І був би я дівчину
Вірненько так кохав,
І був би я єдину
До груди пригортав,
І був би соловейко
І був би малесенький,
Наш тьохкав на калині
Все тьох, тьох, тьох.

Та десь війна взялася
І ось який кінець —
Дівчина віддалася,
Я — Січовий Стрілець.
Таке-то в нас кохання,
Закляття, сподівання,
Що в серденьку остало
Лиш ох-ах-ох!

Дубе, дубе зелений

— Дубе, дубе зелений. (2)
А хто ж тебе буде рубаць,
Як я буду машероваць?
Дубе, дубе зелений...

— Хлопче, хлопче молодий,
Инший мене буде рубаць,
А ти будеш машероваць,
Хлопче, хлопче молодий...

— Травко, травко шовкова,
А хто ж тебе буде косиць,
Як я буду шаблю носиць?
Травко, травко шовкова...

— Хлопче, хлопче молодий,
Инший мене буде косиць,
А ти будеш шаблю носиць,
Хлопче, хлопче молодий.

— Жінко, жінко гарная,
Хто ж тя буде обнимати,
Як я буду воювати?
Жінко, жінко гарная...
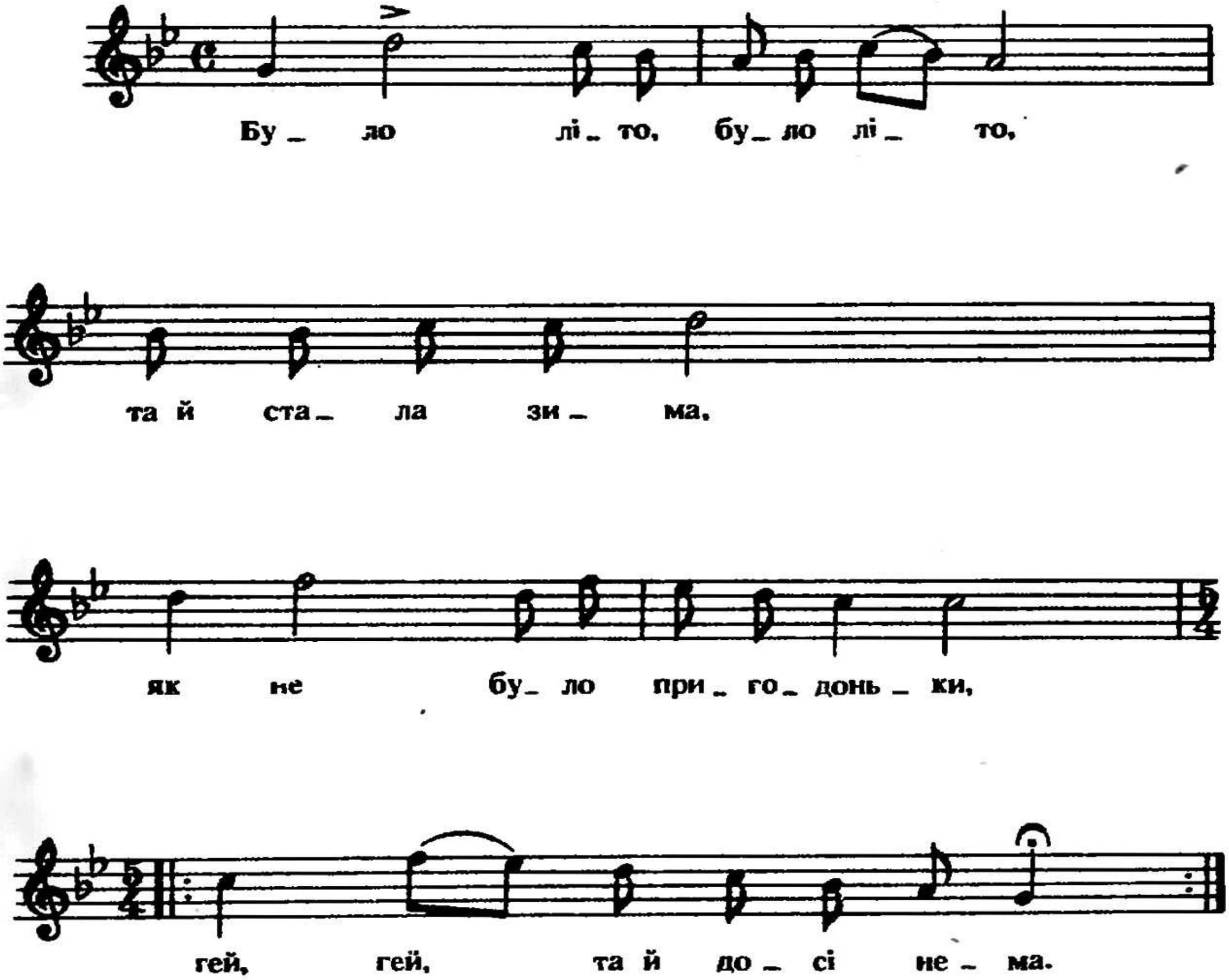
— Хлопче, хлопче молодий,
Инший буде обнимати,
А ти будеш воювати,
Хлопче, хлопче молодий.

— Винце, винце черлене,
А хто ж тебе буде пити,
Як я буду в землі гнити?
Винце, винце черлене...

—Хлопче, хлопче молодий,
Инший буде мене пити,
А ти будеш в землі гнити,
Хлопче, хлопче молодий.

Було літо

Поволі, зі смутком
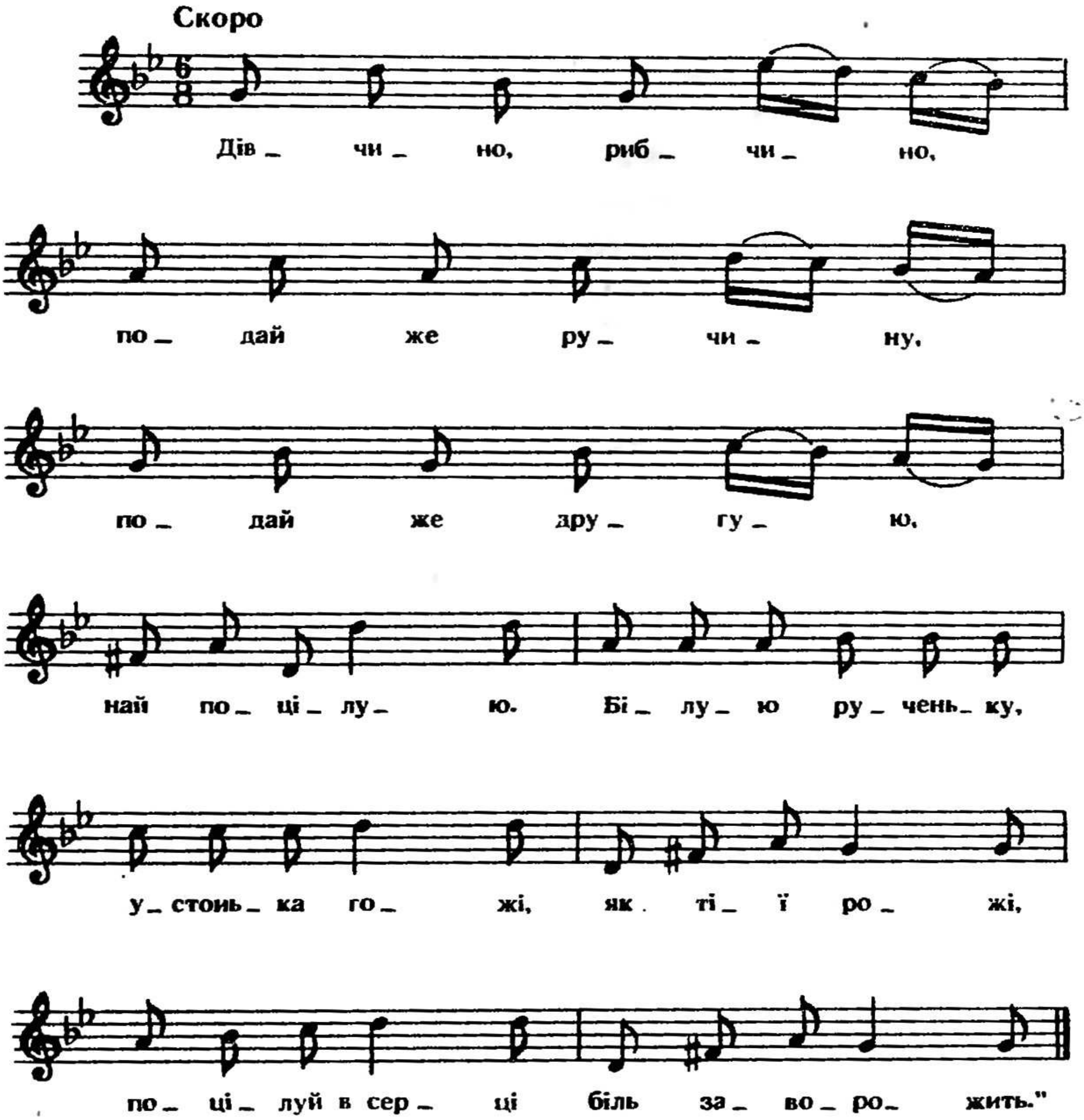

Було літо, було літо та й стала зима,
Як не було пригодоньки, гей, гей, та й досі нема.
Була ж йому пригодонька, з Криму ідучи,
В чистім полі край дороги, гей, гей, воли пасучи.
Занедужав чумаченько, заслаб та й лежить,
Жалується отаману, гей, гей, голова болить.
— Отамане, отамане, рідний батьку мій,
Бери воли, бери вози, гей, гей, та й додому їдь.

Скинув чумак сіру свиту, скинув ще й жупан:
— Воли ж мої круторогі, гей, гей, хто ж вам буде пан?
Скинув чумак сіру свиту, скинув ще й кожух,
А сам припав к сирій землі, гей, гей, віддав Богу дух.
Заревіли сірі воли, тіло везучи,
Заплакали чумаченьки, гей, гей, позаду йдучи.
А в неділю вранці-рано ударили в дзвін-
Це ж по тому чумаченьку, гей, гей, що ходив по сіль.

Не бійся, миленька

Слова і музика Р. Купчинського

«Дівчино, рибчино,
Подай же ручину,
Подай же другую,
Най поцілую.
Білую рученьку, устонька гожі,
Як тії рожі,
Поцілуй в серці
Біль заворожить»
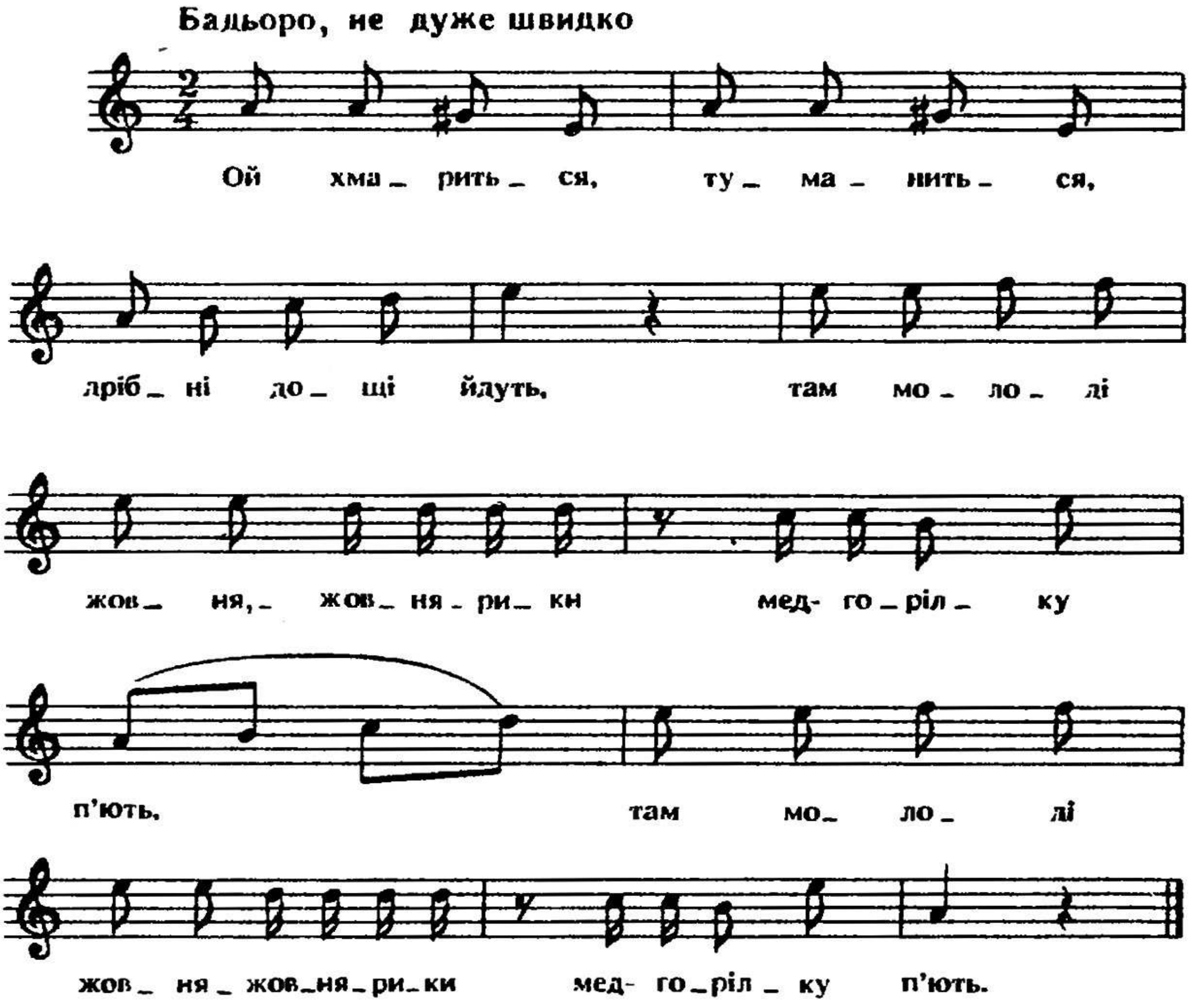
«І ручку подала б
І поцілувала б
Та ну ж хто чатує,
Поцілуй вчує!
Піде обмовонька зараз лукава,
Піде неслава.
Що ж би матуся
На се казала?»

«Кохана! Сплять люде,
Хто ж слухати буде?
Заснула й калина
Ген коло тина!
Ще соловейко лиш милу розважить
І спати ляже.
Він хоть почує,
То не розкаже.»

«Дам руку на хвилю,
Та уст не нахилю,
Боюся погуби,
Мій ти голубе!
Видная ніченька, милий козаче,
Ще хто побачить.
Хто ж сиротині
Таке пробачить?»

«Не бійся, миленька,
Хоч нічка видненька
І місяць світить-
Він не помітить!
Яснії зіроньки лягають спати.
Хто ж буде знати?
Дай же устонька
Поцілувати!»

Ой хмариться, туманиться

Ой хмариться, туманиться,
Дрібні дощі йдуть,
Там молоді жовнярики
Мед-горілку п'ють. | *Двічі*

П'ють горілку, ще й наливку,
Їдять пампушки,
Та ще й собі заглядають
На чужі жінки. | *Двічі*
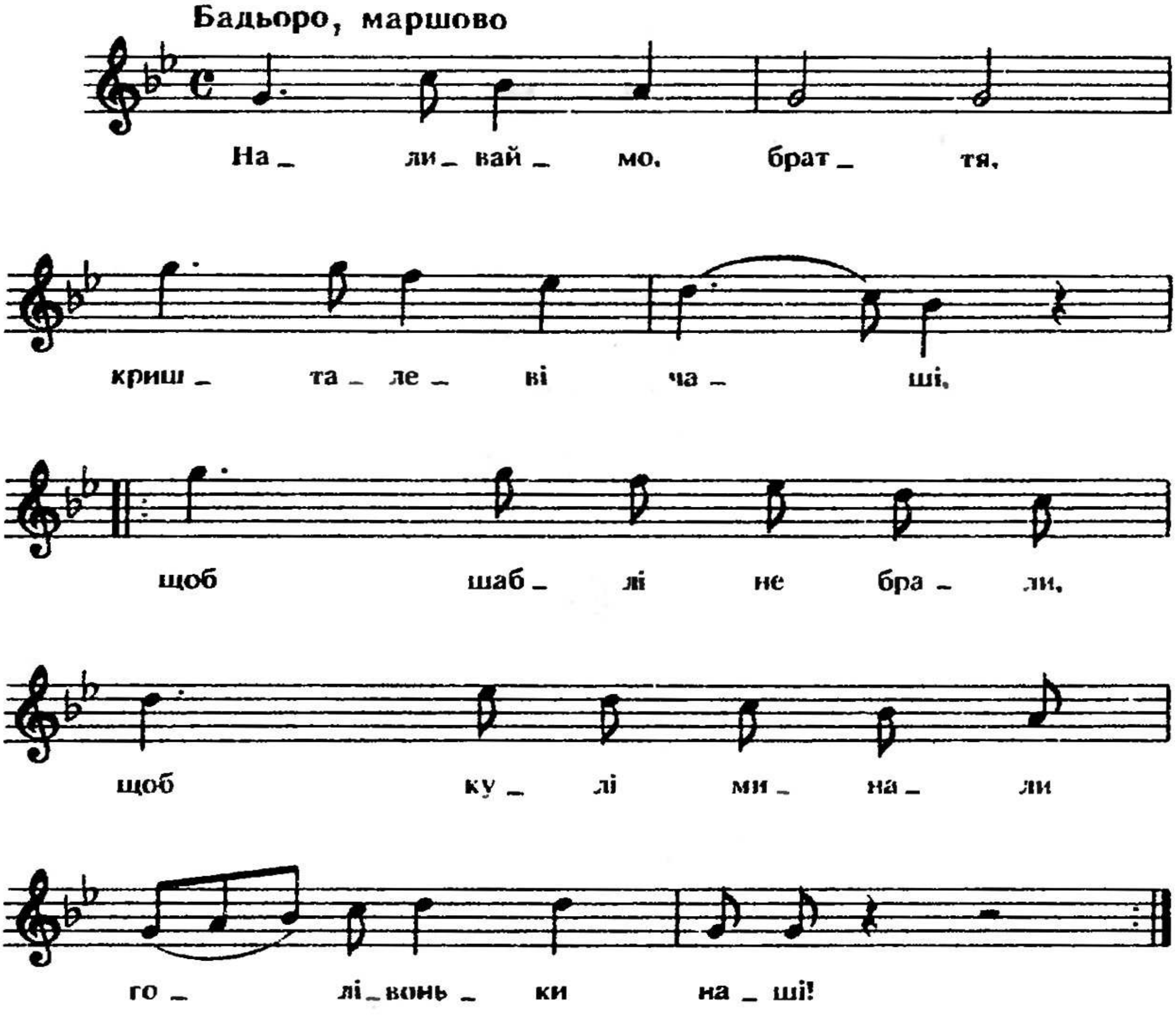
Чужа жінка, як ягідка,
Як вишневий цвіт,
А ти ж мені, шабелино, | *Двічі*
Зав'язала світ.

Візьму я тебе, шабелино,
Та й за гострий край,
Пущу я тебе, шабелино, | *Двічі*
В глибокий Дунай.

Плавай, плавай, шабелино,
Вчися плавати,
А я піду, молод жовняр, | *Двічі*
Жінку шукати.

А як я собі, шабелино,
Жіночку знайду,
Тоді я тебе, шабелино, | *Двічі*
До боку припну.

Наливаймо, браття, кришталеві чаші

Наливаймо, браття, кришталеві чаші,
Щоб шаблі не брали, щоб кулі минали
Голівоньки наші!

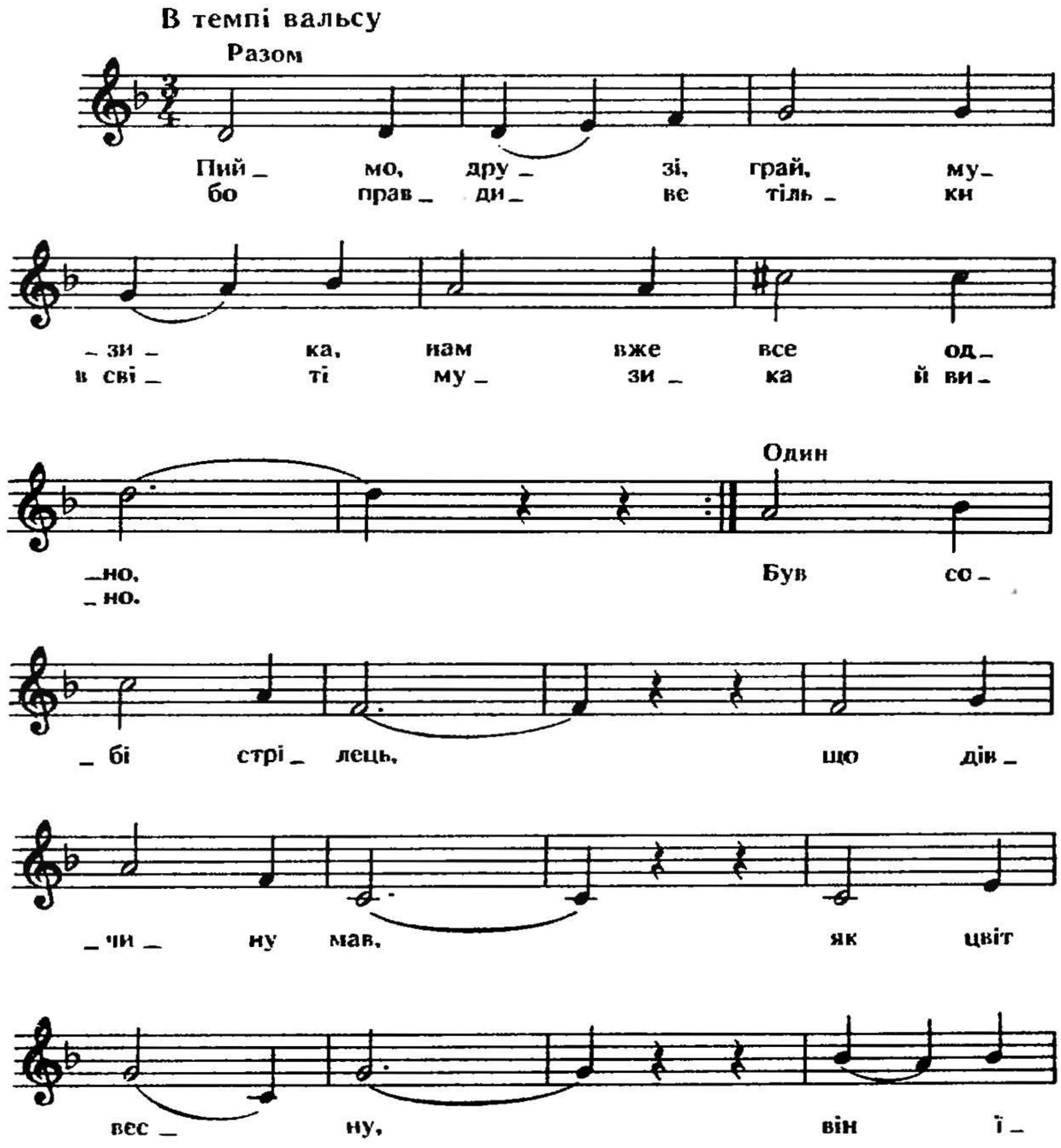
Щоби Україна повік не плакала,
Щоби наша слава, козацькая слава,
Повік не пропала.

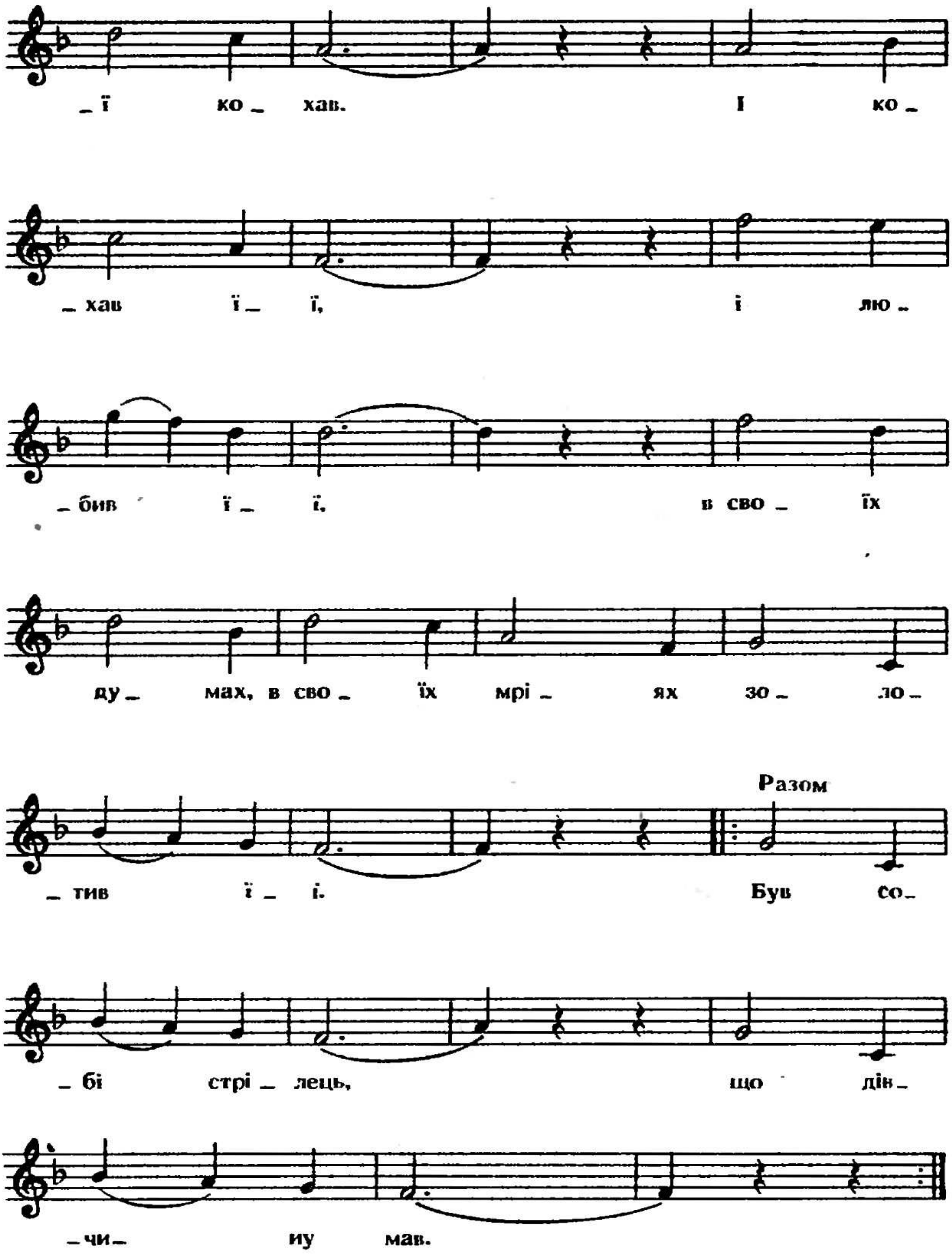
А козацька слава кровію полита,
Січена шаблями, рубана мечами,
Ще й сльозами вмита.

Наливаймо, браття, поки ще є сили,
Поки до схід сонця, поки до походу
Сурми не сурмили.

Пиймо, друзі

Слова і музика Р. Купчинського

Пиймо, друзі, грай, музико, нам вже все одно,
Бо правдиве тільки в світі музика й вино.

Був собі стрілець, що дівчину мав,
Як цвіт весну, він її кохав.
І кохав її, і любив її,
В своїх думах, в своїх мріях золотив її.

Був собі стрілець, що дівчину мав,
Як цвіт весну, він її кохав.

Та занялось раз небо від гармат,
В боротьбі страшній йшов на брата брат.
І стрілець ішов, як пристало всім,
Та постріляний, побитий повернувся в дім.

Був собі стрілець...

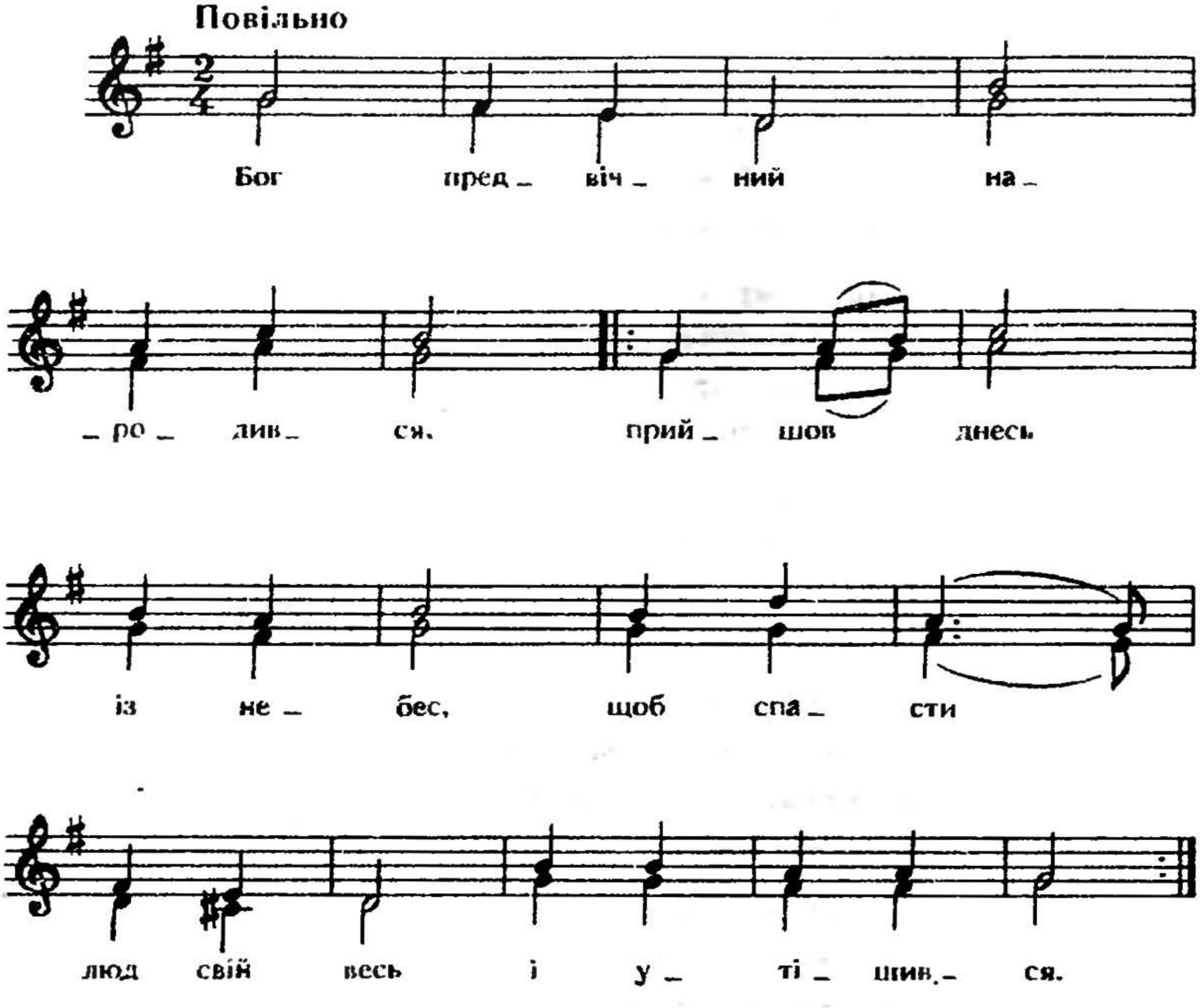
Нім до матінки рідної прийшов,
Перше дівчину свою віднайшов.
Та як стрінув лиш мрію своїх мрій,
То жорстоке впало слово: «Ти тепер не мій,»

Був собі стрілець...

Пиймо, друзі, грай, музико, нам вже все одно,
Бо правдиве тільки в світі музика й вино.

Бог предвічний

(колядка)

Бог предвічний народився,
Прийшов днесь із небес,
Щоб спасти люд свій весь,
І утішився. | *Двічі*

В Вифлеємі народився:
Месія, Христос наш
І Пан наш, для всіх нас
Нам народився. | *Двічі*

Возвістився Ангел Божий:
Наперед пастирям,
А потім звіздарям
І земним звірям. | *Двічі*

Діва Сина, як породила,
Звізда ста, де Христа
Невіста Пречиста
Сина зродила. | *Двічі*

Тріє цари йдуть со дари
До Вифлеєма міста,
Де Діва Пречиста
Сина повила. | *Двічі*

Звізда їм ся об'явила
В дорозі о Бозі,
При волі, при ослі
Їм ознайомила: | *Двічі*

— Тріє царі, де ідете?
— Ми ідем в Вифлеєм,
З желанєм, спокоєм
І повернемся. | *Двічі*

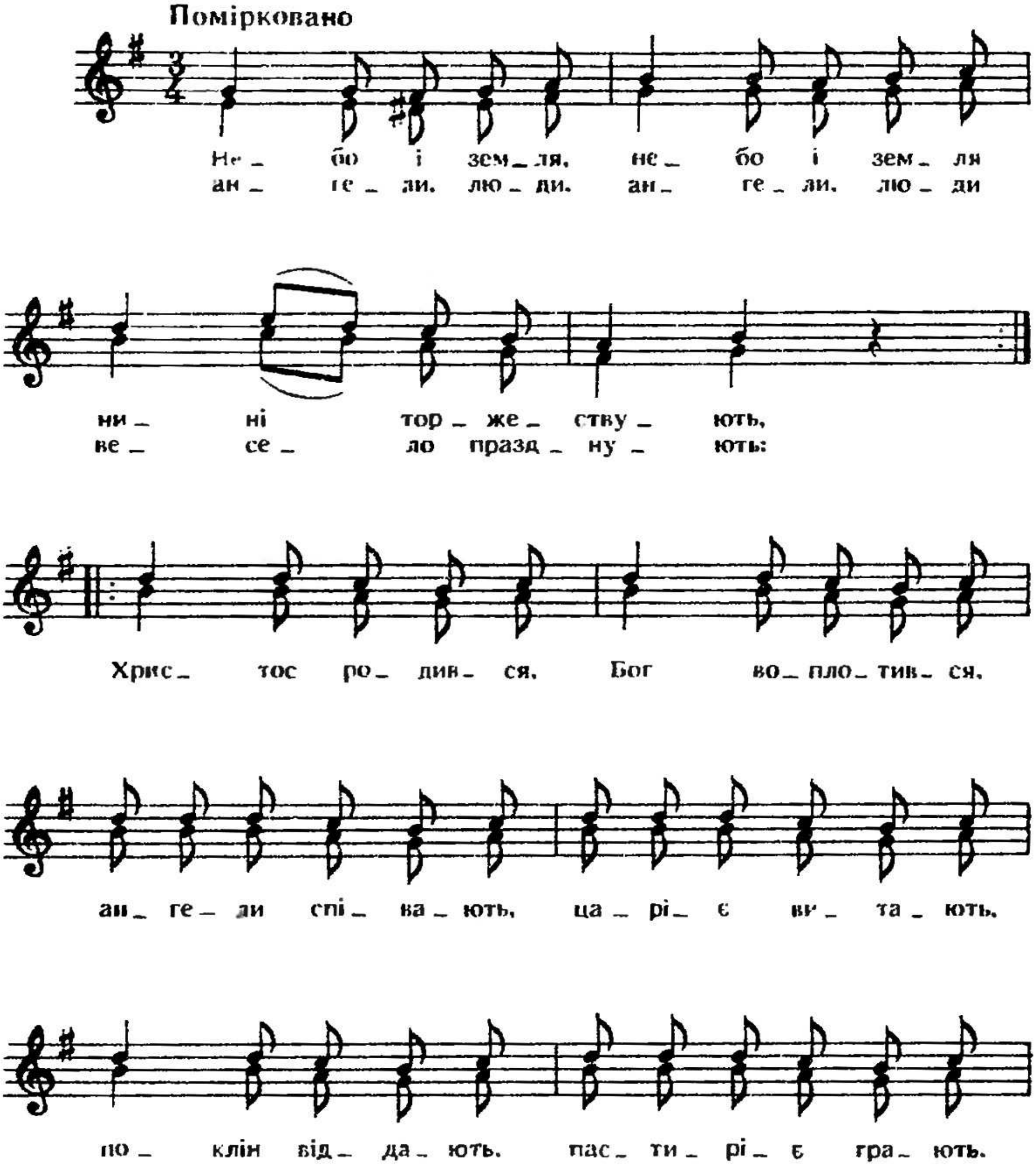
Іншим путем повернули,
Погану, безстидну,
Безбожну Іроду
Не повідали. | *Двічі*

Йосифові Ангел мовить:
З Дитятком і з Матков,
З бидлятком, Ослятком
Най ся хоронить. | *Двічі*

«Слава Богу!»— заспіваймо,
Честь Сину Божому
І Пану нашому
Поклін віддаймо. | *Двічі*

Небо і земля

(колядка)

Небо і земля (2) нині торжествують,
Ангели, люди (2) весело празнують:

Христос родився,
Бог воплотився,
Ангели співають,
Царіє витають,
Поклін віддають,
Пастиріє грають,
«Чудо, чудо!» — повідають.

Двічі

Во Вифлеємі (2) весела новина:
Пречиста Діва (2) породила Сина!

Христос родився... (2)

Слово Отчеє (2) взяло на ся тіло:
В темностях земних (2) Сонце засвітило.

Христос родився...(2)

Ангели служать (2) своєму Королю,
І во вертепі (2) творять Єго волю.

Христос родився... (2)

Тріє славні царіє (2) од восток прийдоша,
Ливан і смирну, (2) злато принесоша.

Христос родився... (2)

Царю і Богу (2) тоє офірують,
Пастиріє всім (2) людям се сказують.
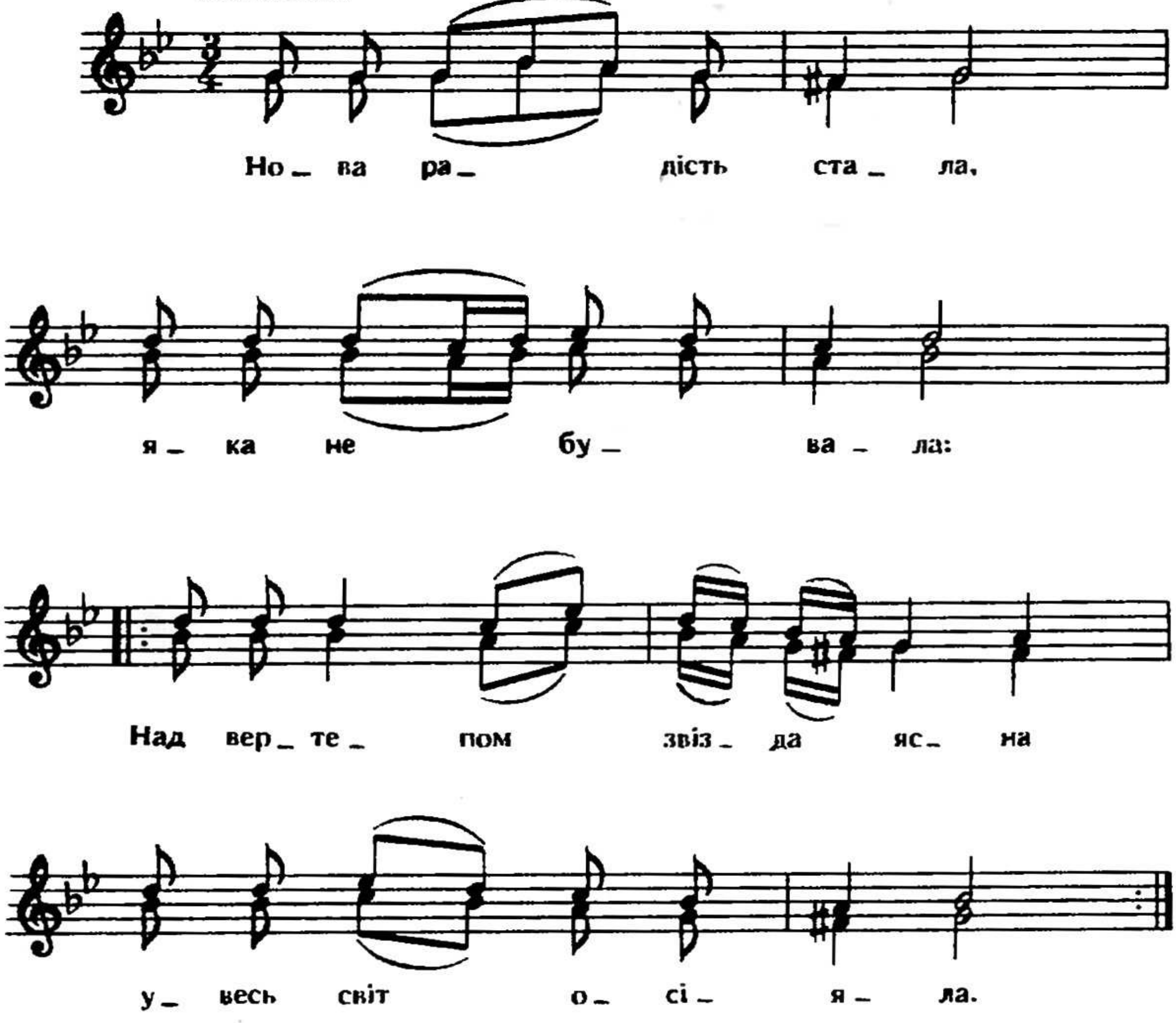
Христос родився... (2)

І ми рожденну (2) Богу поклон даймо,
«Слава во вишних!» (2) Єму заспіваймо.
Христос родився... (2)

Нова радість стала

(колядка)

Поважно

Нова радість стала,
Яка не бувала:
Над вертепом звізда ясна
Увесь світ осіяла. | *Двічі*

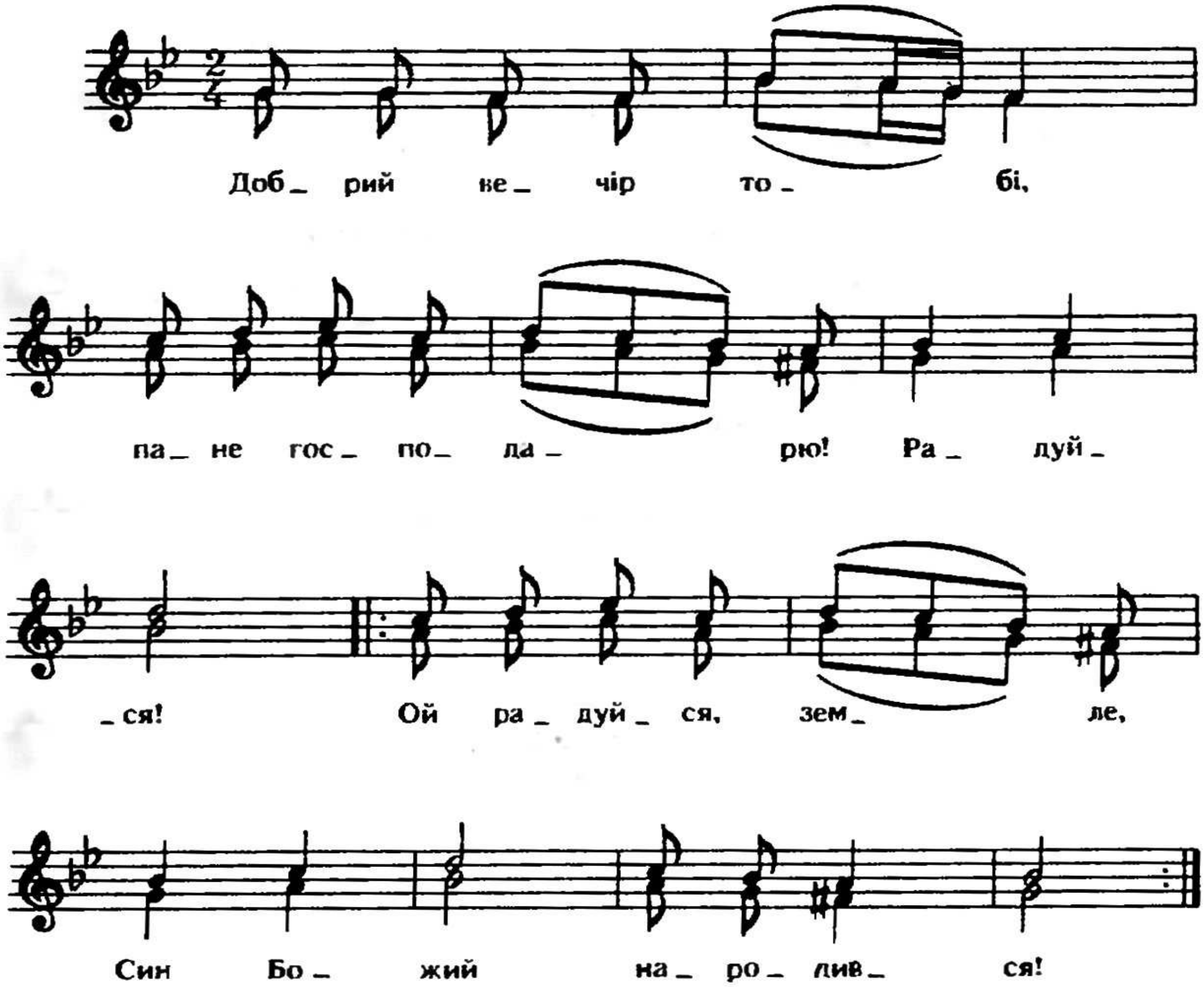
Пастирі з ягнятком
Перед тим дитятком
На коліна припадають, | *Двічі*
Царя-Бога вихваляють. |

Просим тебе, Царю,
Небесний владарю,
Даруй літа щасливії | *Двічі*
Цього дому господарю. |

Просим тебе, Царю,
Просимо всі нині:
Верни волю, пошли славу | *Двічі*
Нашій неньці-Україні. |

Добрий вечір тобі...

(колядка)

Добрий вечір тобі,
Пане господарю!

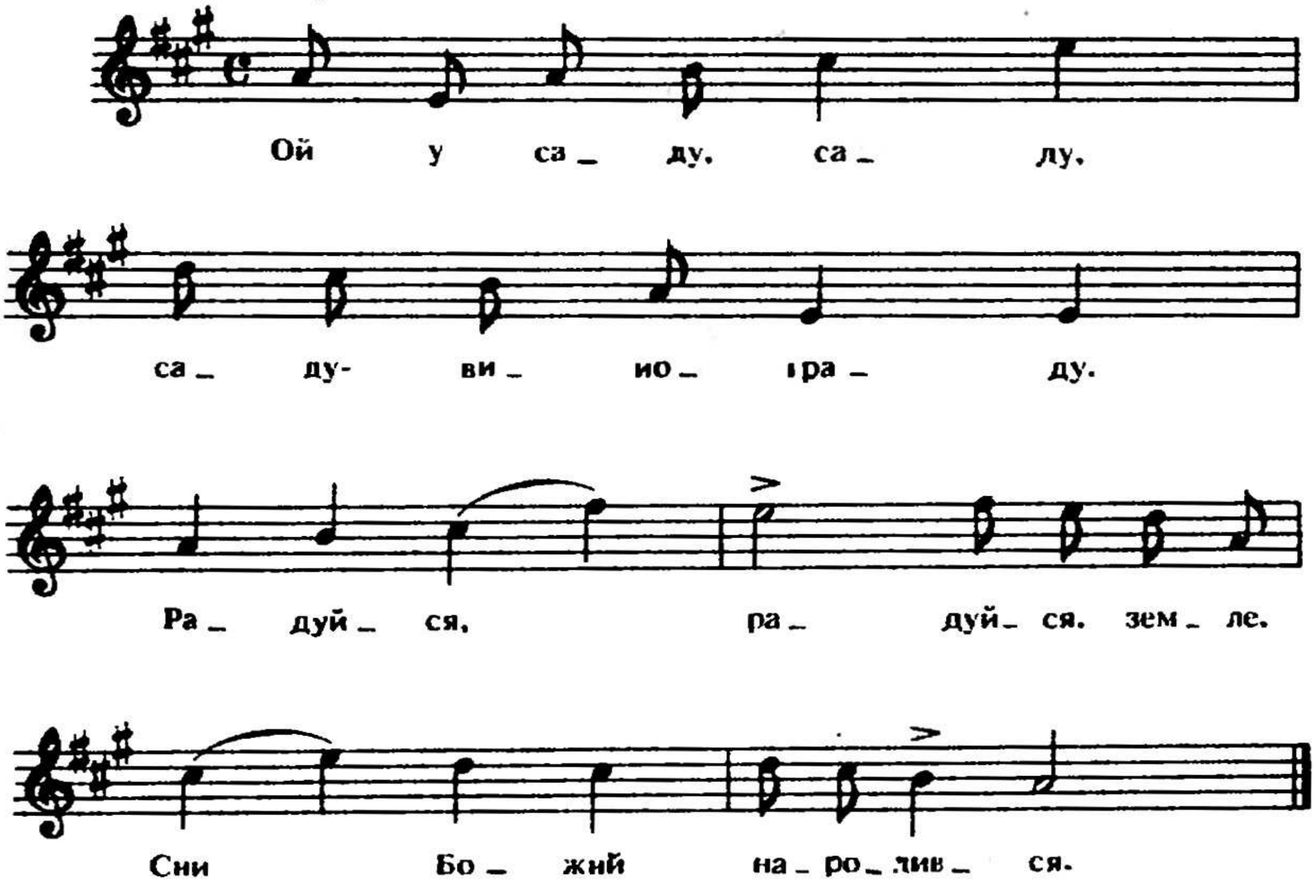
Радуйся! Ой радуйся, земле,
Син Божий народився.

Застеляйте столи та все килимами!
Радуйся...
Та кладіть калачі з ярої пшениці!
Радуйся...
Бо прийдуть до тебе три празники в гості:
Радуйся...
Ой перший вже празник — Святеє Рождество.
Радуйся...
А другий вже празник — Святого Василя.
Радуйся...
А третій вже празник — Святі Водохрещі.
Радуйся...
А що перший празник зішле тобі втіху.
Радуйся...
А що другий празник зішле тобі щастя.
Радуйся...
А що третій празник зішле нам всім долю.
Радуйся...
Зішле нам всім долю, Україні волю.
Радуйся...

Ой у саду, саду

(колядка)

Помірковано
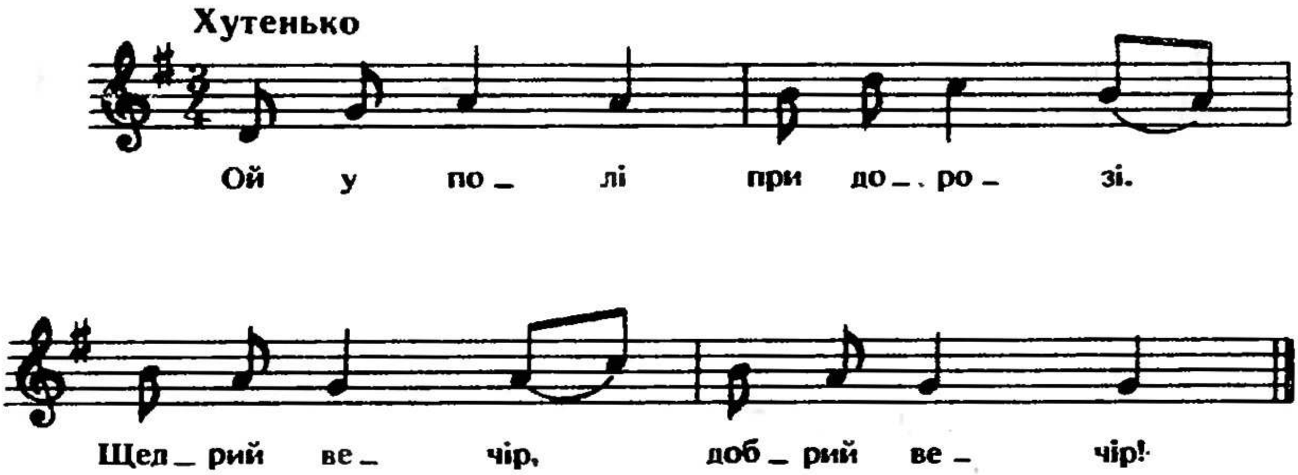

Ой у саду, саду, саду-винограду.

Приспів:

Радуйся!
Радуйся, земле,
Син Божий народився!

А у тому саду сивий коник грає.
Радуйся, радуйся, земле,
Син Божий народився.
А до того коня ніхто не приступить.
Радуйся...
А тільки приступить молодий Іванко.
Радуйся...
Іванко приступив, сіделечко наклав.
Радуйся...
Сіделечко наклав, сам сів та й поїхав,
Радуйся...

Ой у полі при дорозі

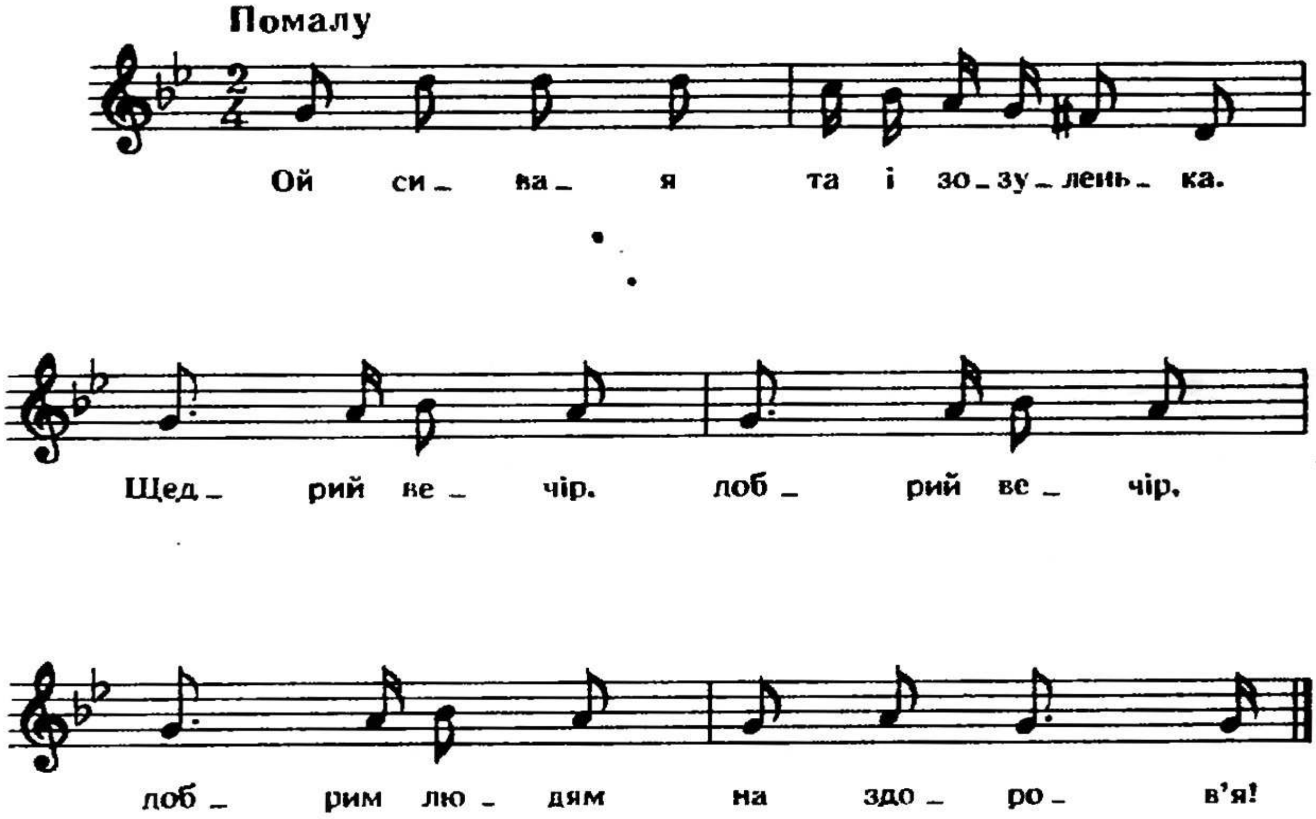
Ой у полі при дорозі,

Приспів:

Щедрий вечір, добрий вечір!

Там Василько сіно косить,
Сіно косить, коню носить:
— Ой їж, коню, ой пий, коню,
Буде тобі три дорозі:
Що першая — до батечка,
А другая — до матінки,
А третяя — до дівчини.

Ой сивая та і зозуленька

Ой сивая та і зозуленька

Приспів:
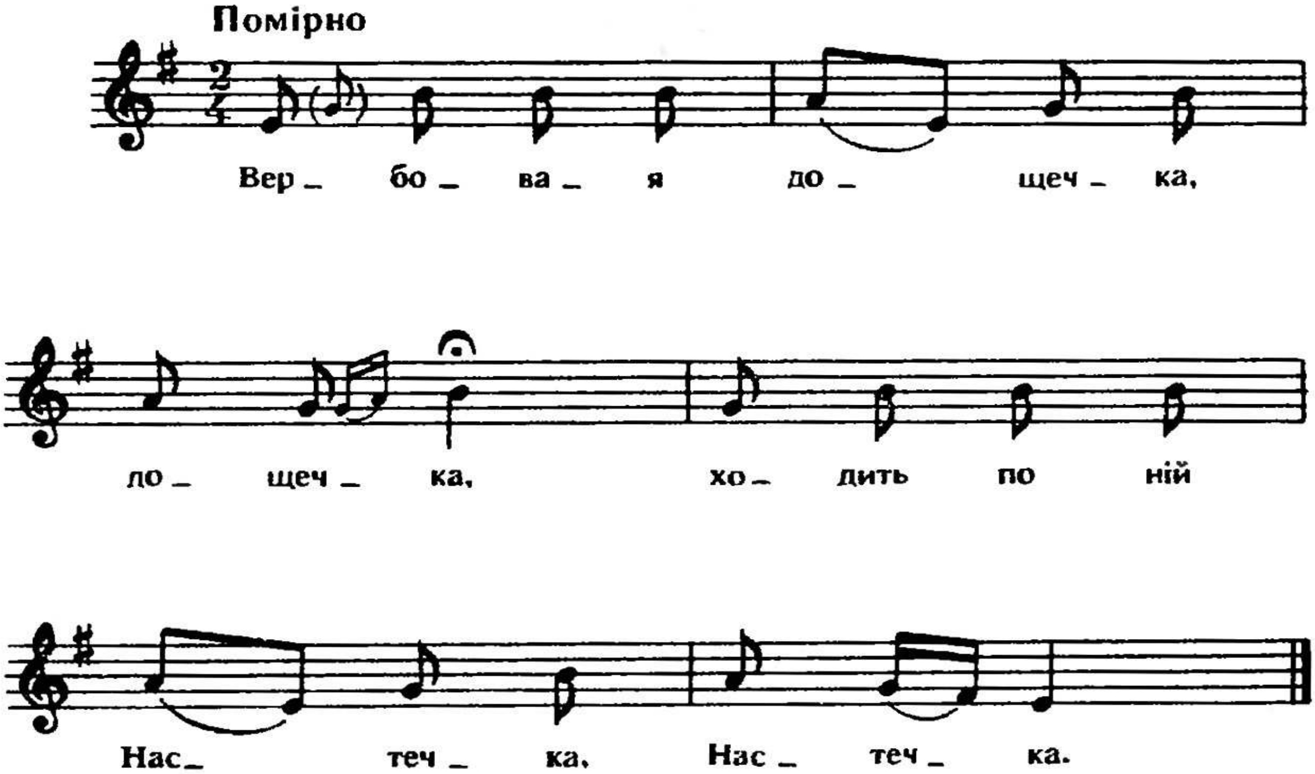
Щедрий вечір, добрий вечір,
Добрим людям на здоров'я!

Усі сади та і облітала,
А в одному та і не бувала.
А в тім саду три тереми:
А в першому — красне сонце,

А в другому — ясен місяць,
А в третьому — дрібні зірки.
Ясен місяць — пан господар,
Красне сонце — жінка його,
Дрібні зірки — його діти.

Вербовая дощечка

(веснянка)

Вербовая дощечка, дощечка,
Ходить по ній Настечка, Настечка.

На всі боки мліла, мліла:
Відки милий приїде, приїде?

Що-с Настечці привезе, привезе?
Червонії чобітки, чобітки,
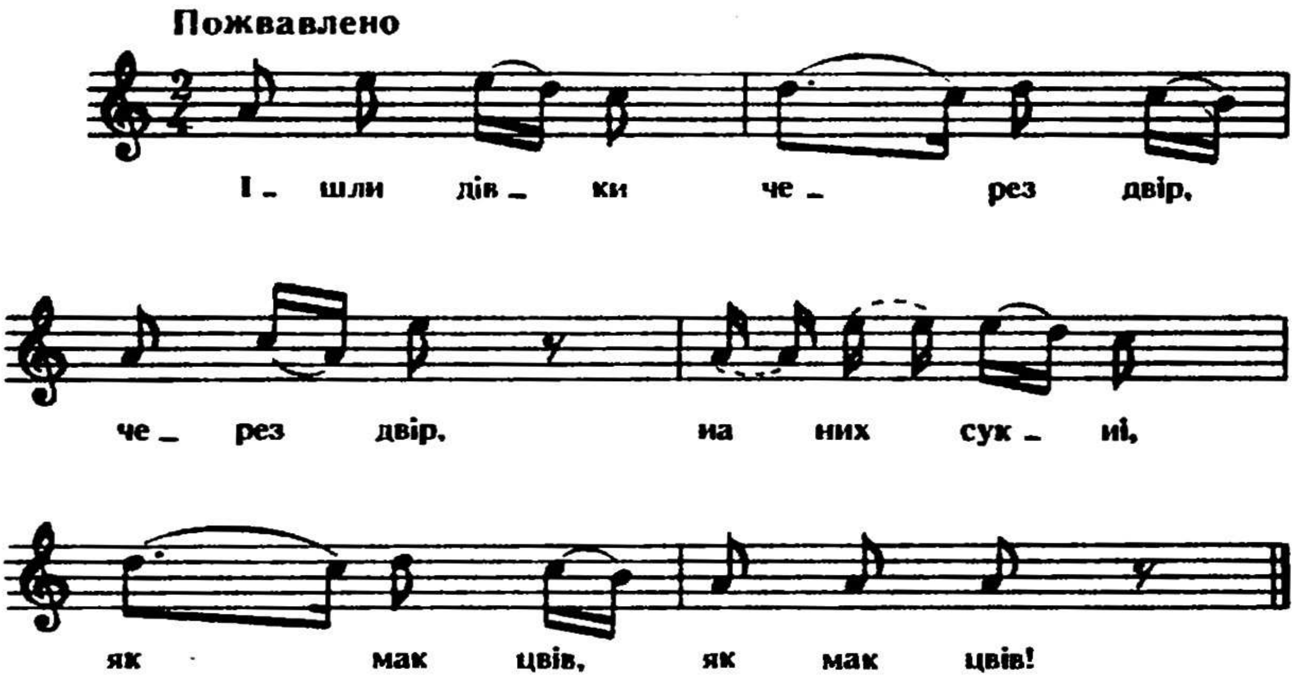
А підківки — брилітки, брилітки.
Загадав си женити, женити,

Дівча пиво варити, варити.
Ой ще пиво не грало, не грало,

Вже сі старців напхало, напхало.
Ой ще пиво не скисло, не скисло,
Вже сі старців натисло, натисло.

Ішли дівки через двір

(веснянка)

Ішли дівки через двір, через двір,
На них сукні, як мак цвів, як мак цвів!

Стали сукні сяяти, сяяти,
Стала діброва палати, палати!

Стали дівки гасити, гасити,
Відром воду носити, носити.

Скільки в відрі водиці, водиці,
Стільки в дівчат правдиці, правдиці!

Де плавала кладочка, кладочка,
Там ходила Галочка, Галочка.

Цебром воду носила, носила,
Дібровоньку гасила, гасила.

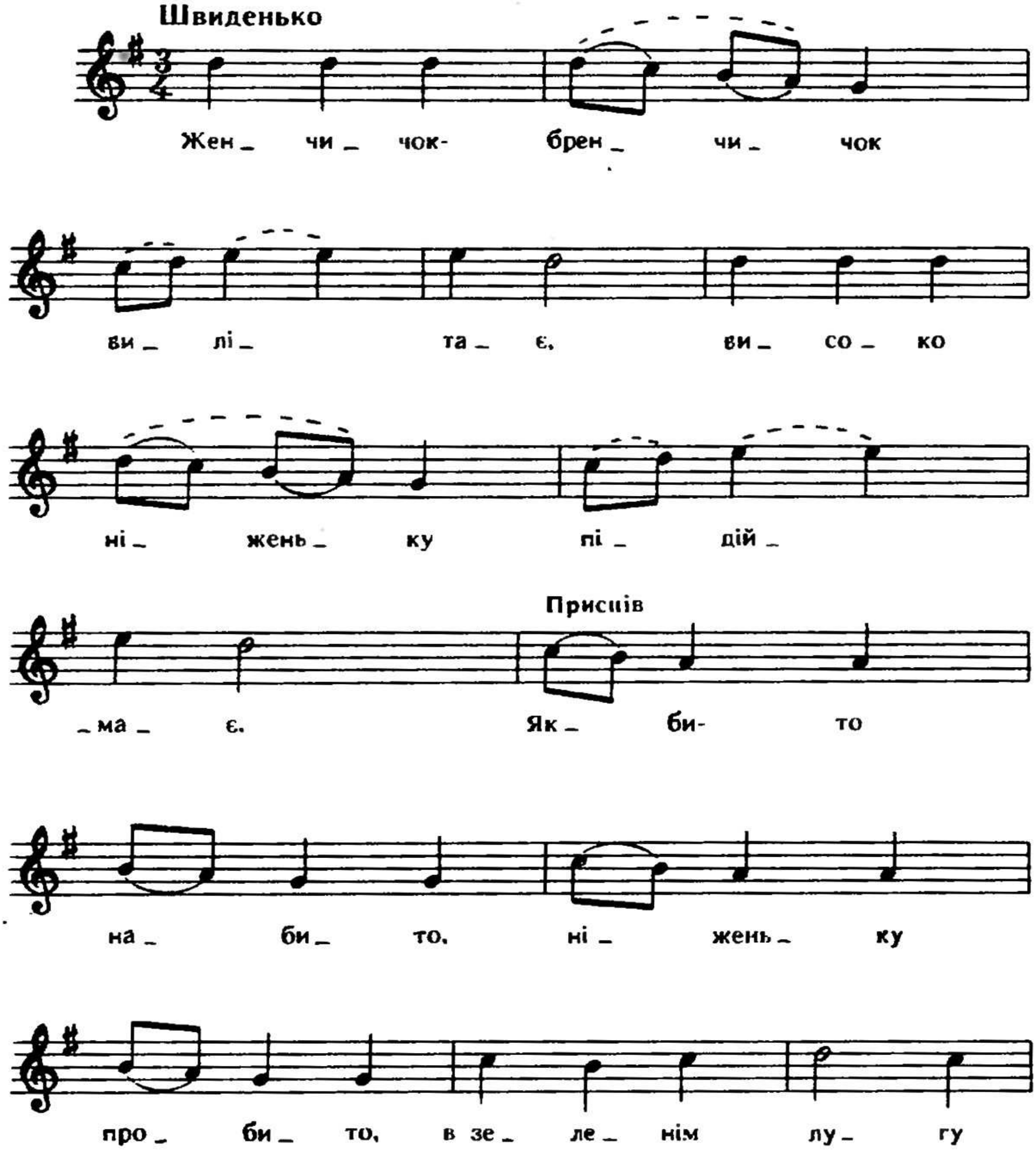
Скільки в цебрі водиці, водиці,
Стільки в молодиць правдиці, правдиці!
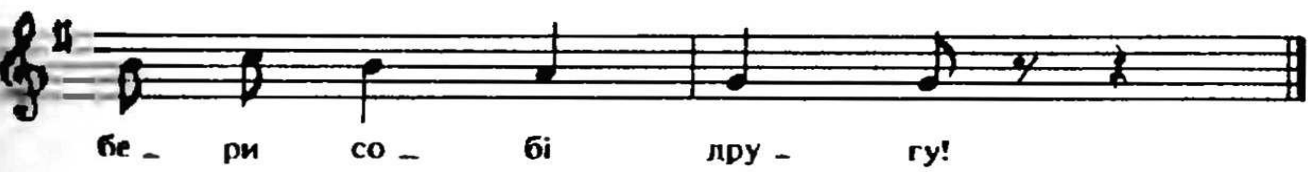
Скільки в решеті водиці, водиці,
Стільки в хлопців правдиці, правдиці!

Скільки в ситі водиці, водиці,
Стільки в чоловіків правдиці, правдиці!

Женчичок-бренчичок

(веснянка)

Женчичок-бренчичок вилітає,
Високо ніженьку підіймає.

Приспів:

Якби-то набито,
Ніженьку пробито,
В зеленім лугу
Бери собі другу!

Ой до схід сонечка женчик схопивсь,
Росою чистою женчик умивсь.

Приспів.

Зеленеє житечко в полі він жав,
Зранку до вечора не спочивав.

Приспів.

Ой по ланочку він весь день ходив,
Грудою гострою ніжку набив.

Приспів.

Хоч стерня колеться, ніжка болить, —
Спати не хочеться — гулять кортить.

Приспів.
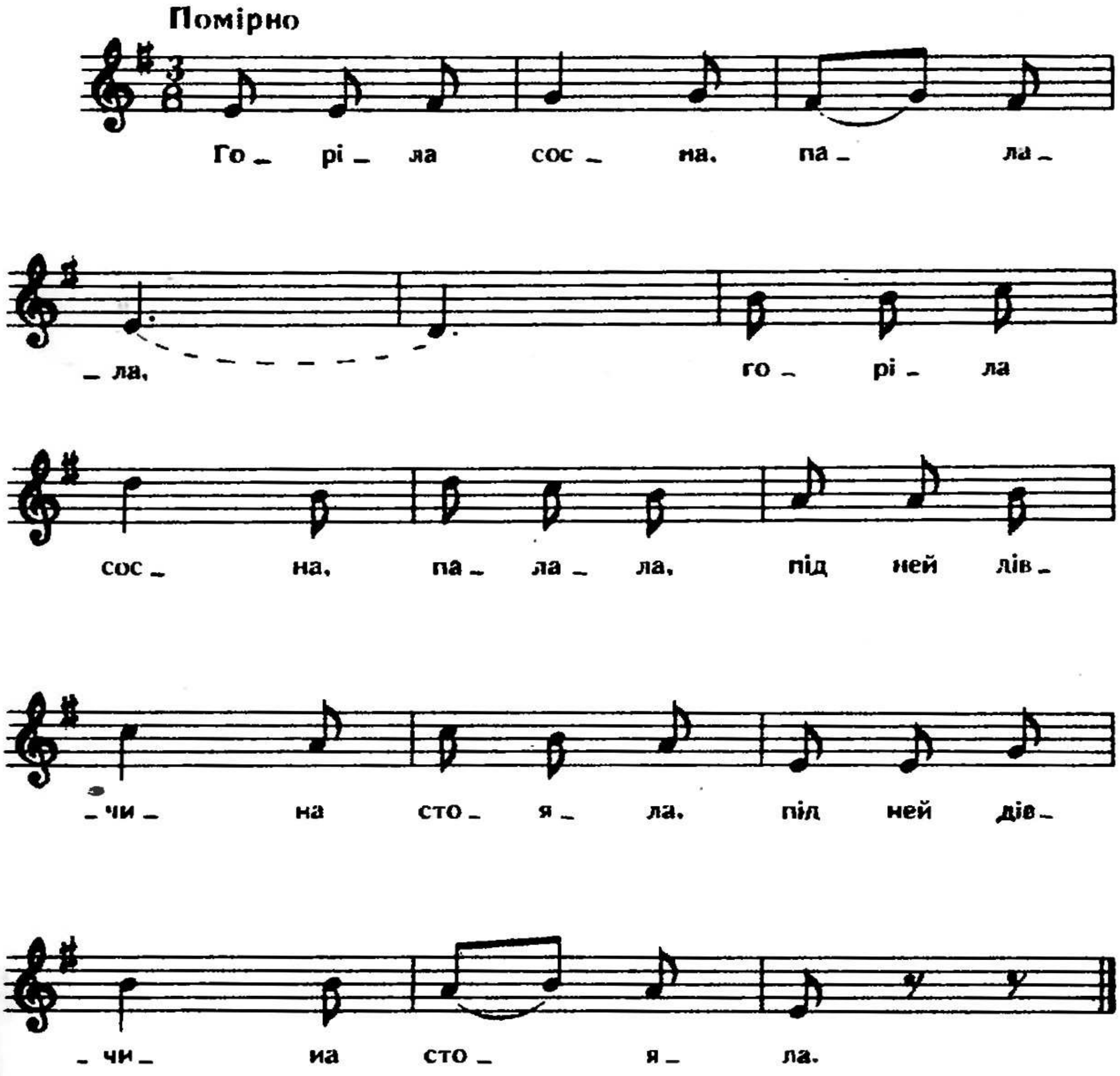
«Любимий мій женчику, візьми мене:
Ніжка загоїться, біль той пройде.

Приспів.

Женчику-бренчику, забудь за ніженьку,
Візьми дівчину, вибирай дружину!»

Приспів.
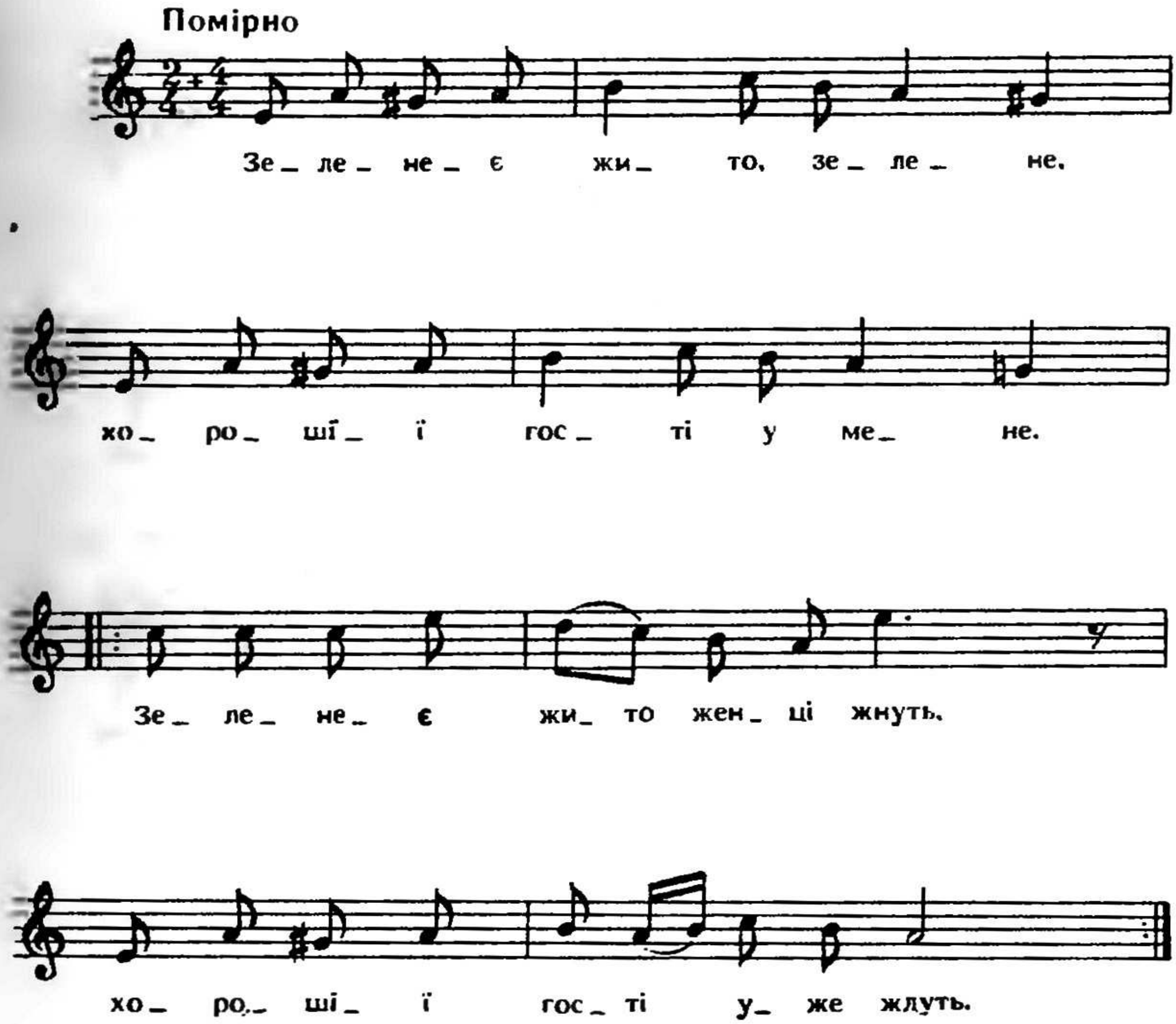
Горіла сосна

Горіла сосна, палала, (2)
Під ней дівчина стояла, (2)
Русяву косу чесала: (2)

«Ой коси, коси ви мої, (2)
Довго служили мені. (2)
Більше служить не будете, (2)
Під білий вельор підете. (2)
Під білий вельор, під хустку, (2)
Більш не підете за дружку. (2)
Під білий вельор, під вінець, (2)
Більш не підете на танець. (2)
Горіла сосна ще й явір, (2)
Сподобав ми ся кавалір!» (2)

Зеленеє жито

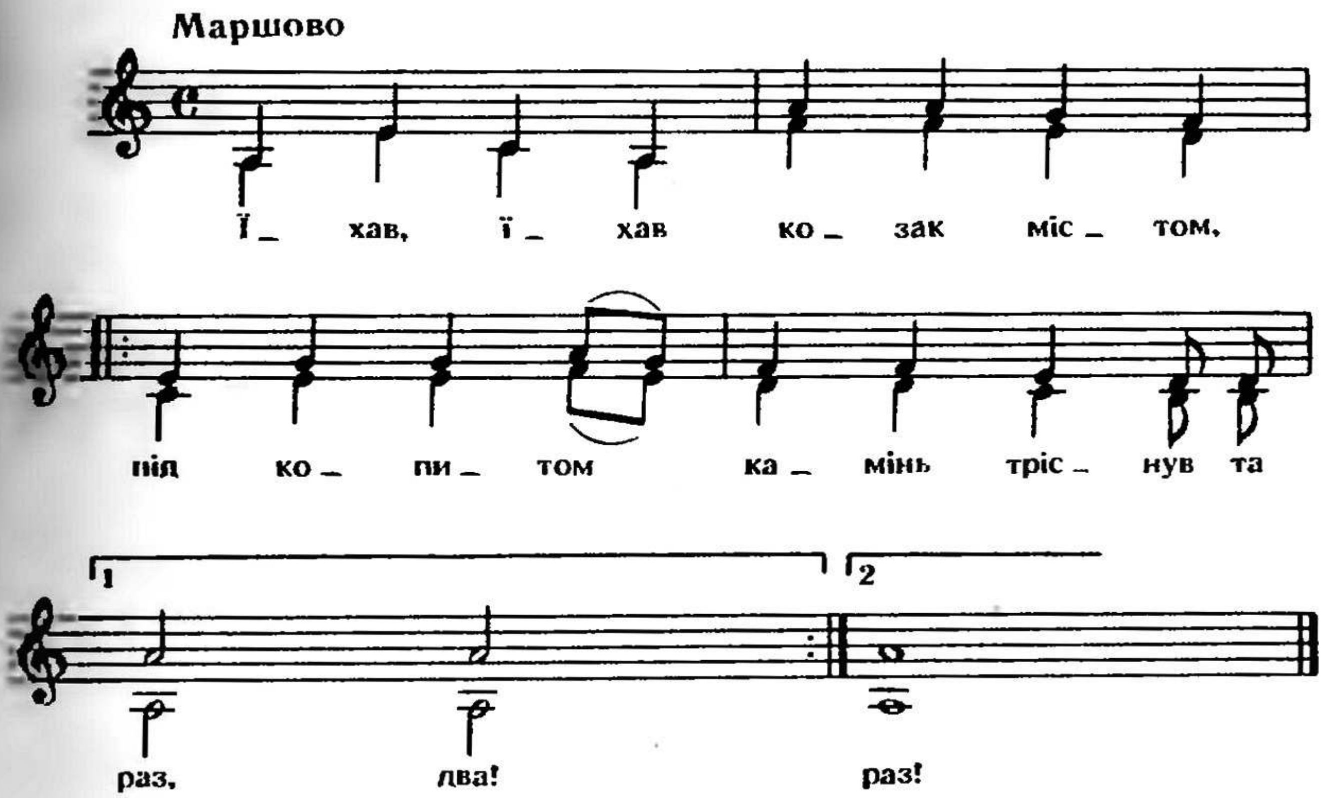

Зеленеє жито, зелене,
Хорошії гості у мене.
Зеленеє жито женці жнуть, | *Двічі*
Хорошії гості уже ждуть. |

Зеленеє жито, зелене,
Хорошії гості у мене.
Зеленеє жито при межі,
Хорошії гості від душі. | *Двічі*

Зеленеє жито, зелене,
Хорошії гості у мене.
Зеленеє жито, ще й овес,
Тут зібрався рід наш увесь. | *Двічі*

Їхав, їхав козак містом

Їхав, їхав козак містом,
Під копитом камінь тріснув та раз, два,
Під копитом камінь тріснув та раз!

Під копитом камінь тріснув,
Соловейко в саду свиснув та раз, два,
Соловейко в саду свиснув та раз!

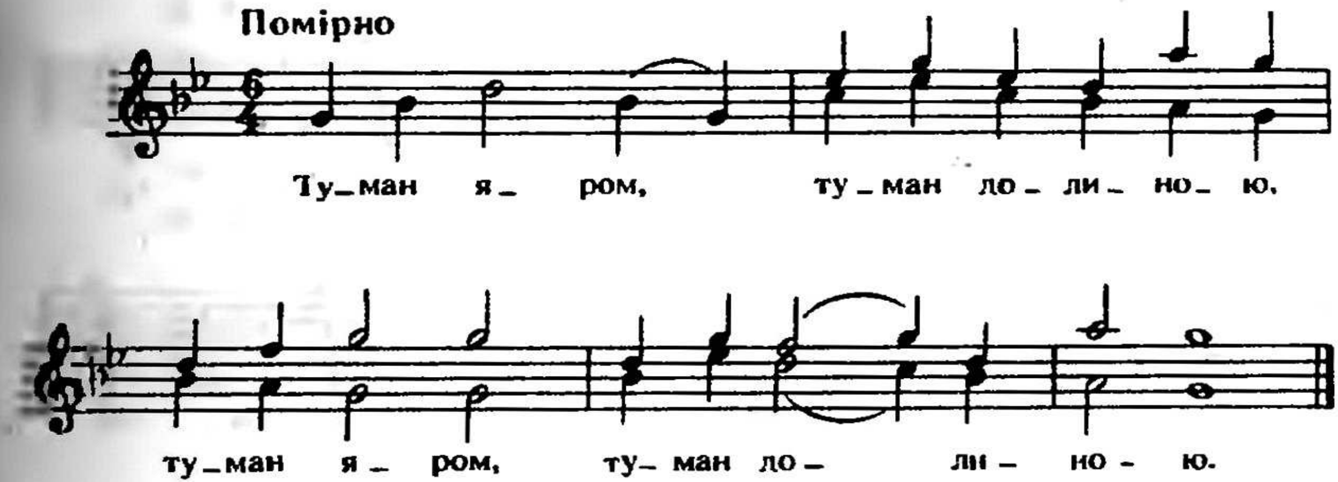
«Соловейко, ти мій брате,
Виклич дівчину із хати та раз, два,
Виклич дівчину із хати та раз!

Виклич дівчину із хати,
Маю я їй щось сказати та раз, два,
Маю я їй щось сказати та раз!

Маю я їй щось сказати,
Чи не била вчора мати та раз, два,
Чи не била вчора мати та раз!»

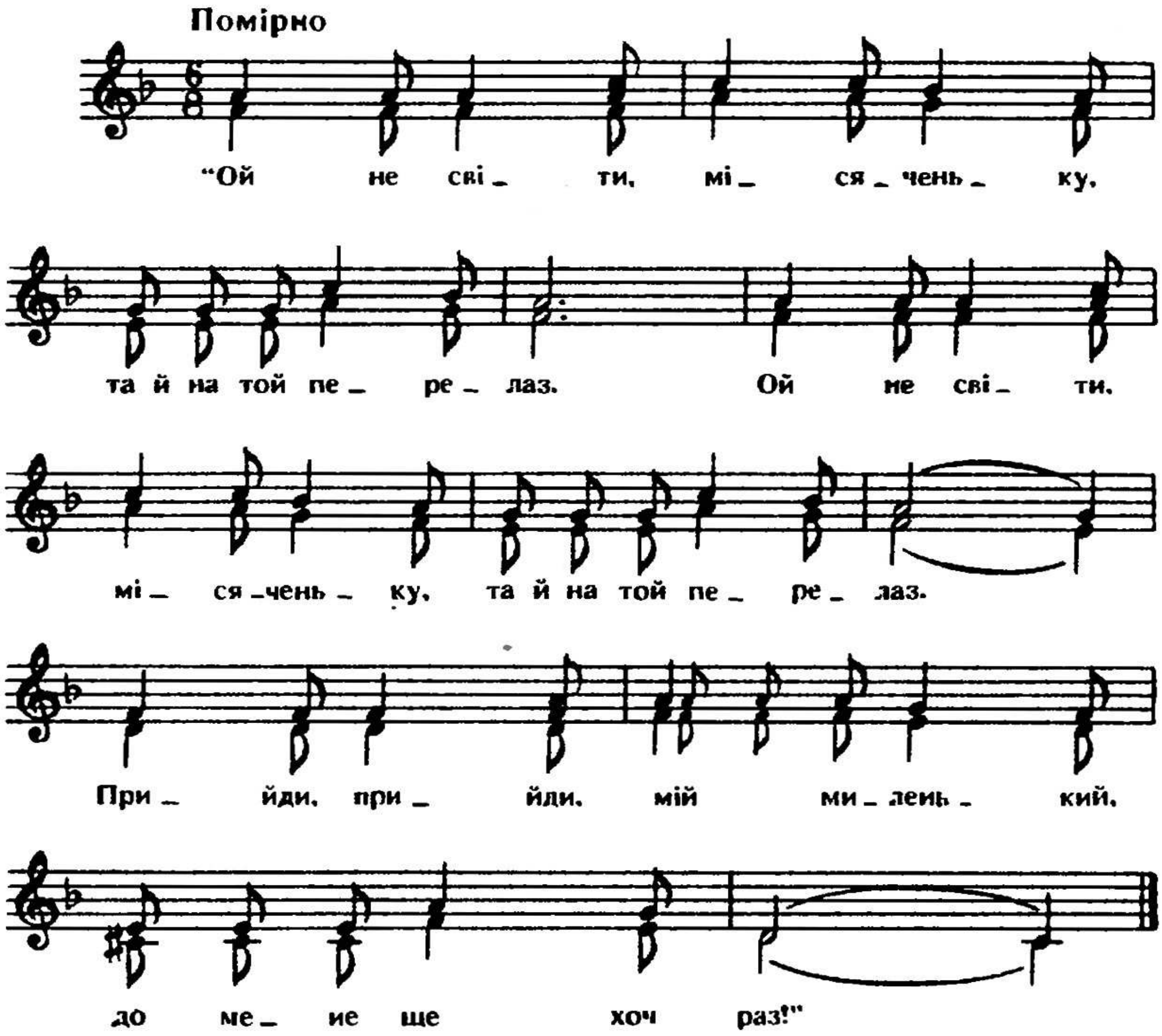
«Ой не била, не сварила,
Що з козаком говорила та раз, два,
Що з козаком говорила та раз!»

Туман яром

Туман яром, туман долиною. (2)
За туманом нічого не видно. (2)
Тільки видно дуба зеленого. (2)
Під тим дубом криниця стояла. (2)
В тій криниці дівча воду брало. (2)
Опустило золоте відерце, (2)
Засмутило козакові серце. (2)
«Ой хто ж теє відерце дістане, (2)
Той зо мною на рушничок стане.» (2)
Обізвався козак молоденький: (2)
«А я твоє відерце дістану (2)
І з тобою на рушничок стану.»

Ой не світи, місяченьку

«Ой не світи, місяченьку, та й на той перелаз, (2)
Прийди, прийди, мій миленький, до мене ще хоч раз!»

«Я до тебе більш не прийду, нехай хтось інший йде, (2)
Є у мене люба дівчина, вона на мене жде.

Був я, був я, дівчинонько, у твоєму саду, (2)
Чув я, чув, як ти присягалась іншому козаку.»

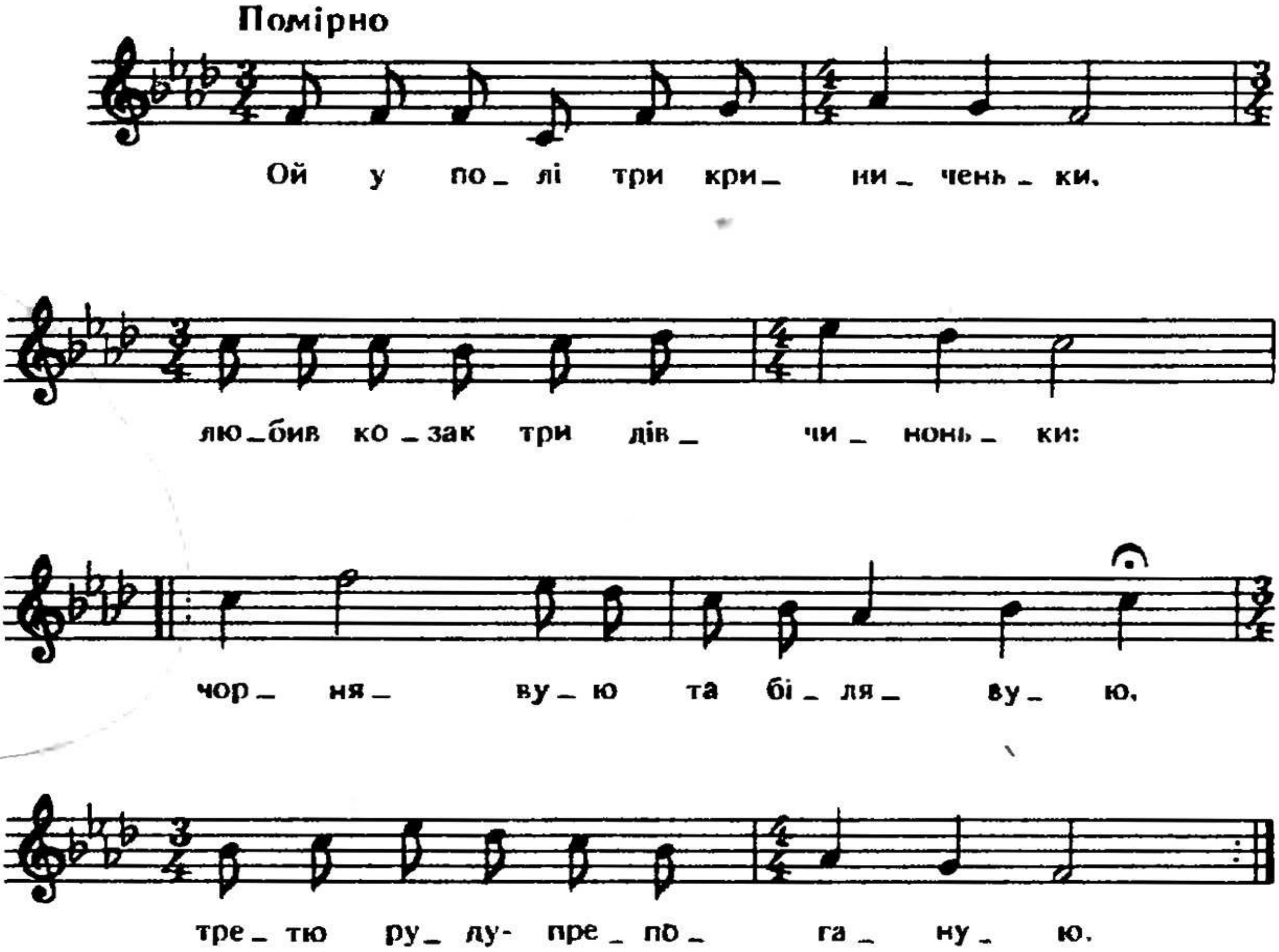
«Ой, якби я крила мала ще й солов'я очі, (2)
Я до тебе прилетіла серед опівночі.

Я б до тебе прилетіла, коло тебе сіла, (2)
Я би тобі, мій миленький, правду говорила.

Як ми з тобою любилися, сухі дуби цвіли, (2)
А як з тобою розлучилися, зелені й пов'яли.

Щоб ті трави повсихали, що рано так цвіли, (2)
Щоб ті люди щастя не знали, що нас розлучили.»

Ой у полі три криниченьки

Ой у полі три криниченьки,
Любив козак три дівчиноньки:
Чорнявую та білявую, | *Двічі*
Третю руду—препоганую. |

«Що чорняву від душі люблю,
На біляву залицяюся,
А з рудою, препоганою, | *Двічі*
Піду, мабуть, розпрощаюся!» |
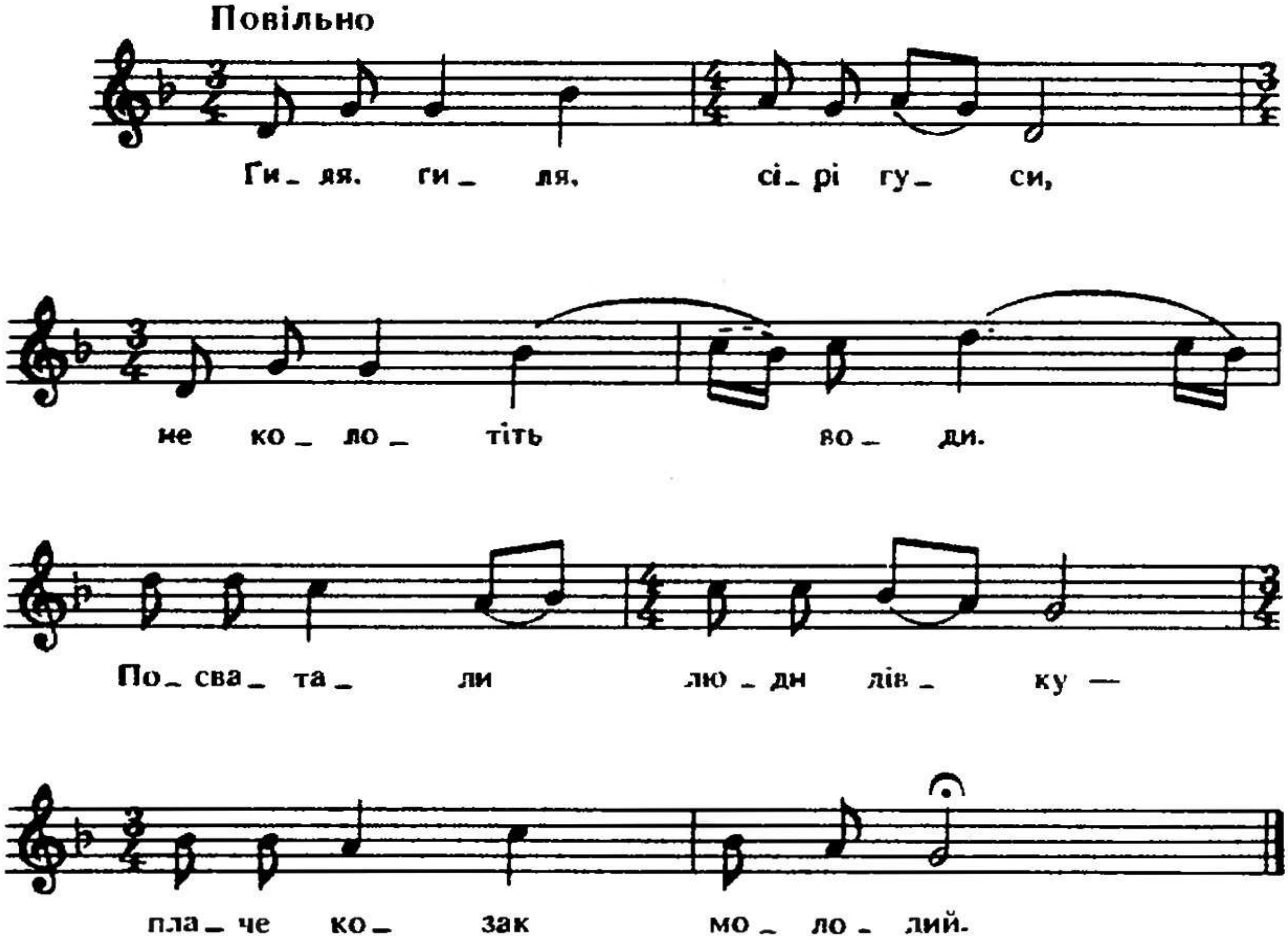
Ой не всі ж тії сади цвітуть,
Що весною розвиваються.
Не всі ж тії та й вінчаються,
Що любляться та кохаються. | *Двічі*

Половина тих садів цвіте,
Половина обсипається.
Одна пара та й вінчається,
А другая розлучається. | *Двічі*

«Чи я ж тобі не казала,
Як стояли під світлицею:
Не їдь, ой не їдь у Крим по сіль,
Бо застанеш молодицею.» | *Двічі*

«Любив тебе я дівчиною,
Любитиму молодицею,
Довго, довго та й буду ждати,
Покіль станеш удовицею.» | *Двічі*

Гиля, гиля, сірі гуси
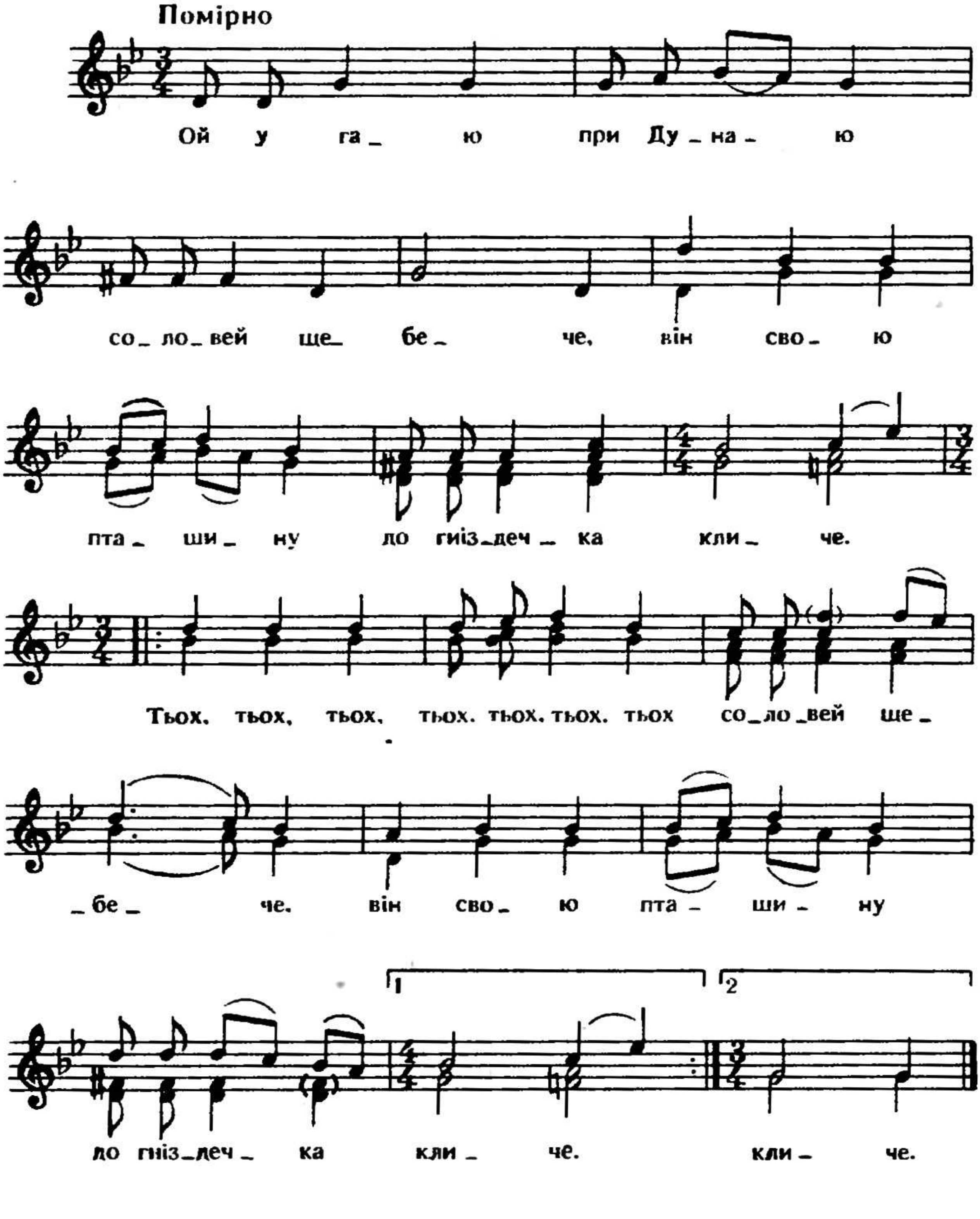

Гиля, гиля, сірі гуси,
Не колотіть води.
Посватали люди дівку —
Плаче козак молодий.

— Не плач, не плач, козаченьку,
Не плач, серце, не журись,
Як я сяду на посаді,
Прийди, серце, подивись.

— Ой не хочу, дівчинонько,
На твій посад дивитись,
Лучче піду в синє море,
В бистру річку топитись.

— Не топися, козаченьку,
Не топися, молодий,
Кажуть люди, сама знаю,
Що ти мене не любив.

Ой у гаю при Дунаю
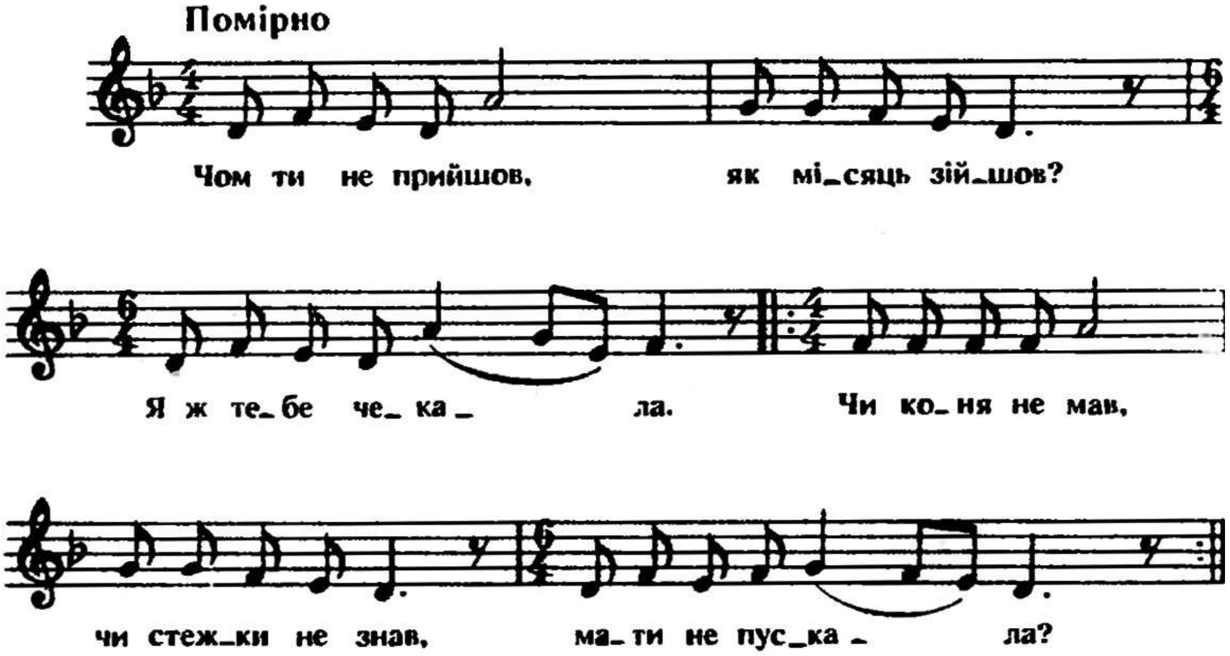

Ой у гаю при Дунаю
Соловей щебече,
Він свою всю пташину
До гніздечка кличе:
Ой тьох, тьох, тьох, тьох, тьох, тьох —
Соловей щебече.
Він свою всю пташину
До гніздечка кличе.

Ой у гаю при Дунаю
Там музика грає,
Бас гуде, скрипка плаче,
Милий мій гуляє.
Ой бом, бом, бом, бом, бом, бом, —
Там музика грає,
Бас гуде, скрипка плаче,
Милий мій гуляє.

Ой у гаю при Дунаю
З тою самотою
Сиджу, тужу, ще й ридаю,
Милий, за тобою.
Ох, ох, ох, ох, ох, ох, ох, —
З тою самотою
Сиджу, тужу, ще й ридаю,
Милий, за тобою.

Чом ти не прийшов

— Чом ти не прийшов, як місяць зійшов?
Я ж тебе чекала.
Чи коня не мав, чи стежки не знав, | *Двічі*
Мати не пускала? |

— І коня я мав, і стежку я знав,
І мати пускала
Найменша сестра — бодай не зросла — | *Двічі*
Сідельце сховала. |

А старша сестра сідельце знайшла,
Коня осідлала:
«Поїдь, братику, до дівчиноньки, | *Двічі*
Що тебе чекала.» |

Тече річенька невеличенька,
Схочу — перескочу.
Віддайте мене, моя матінко,
За кого я хочу. | *Двічі*
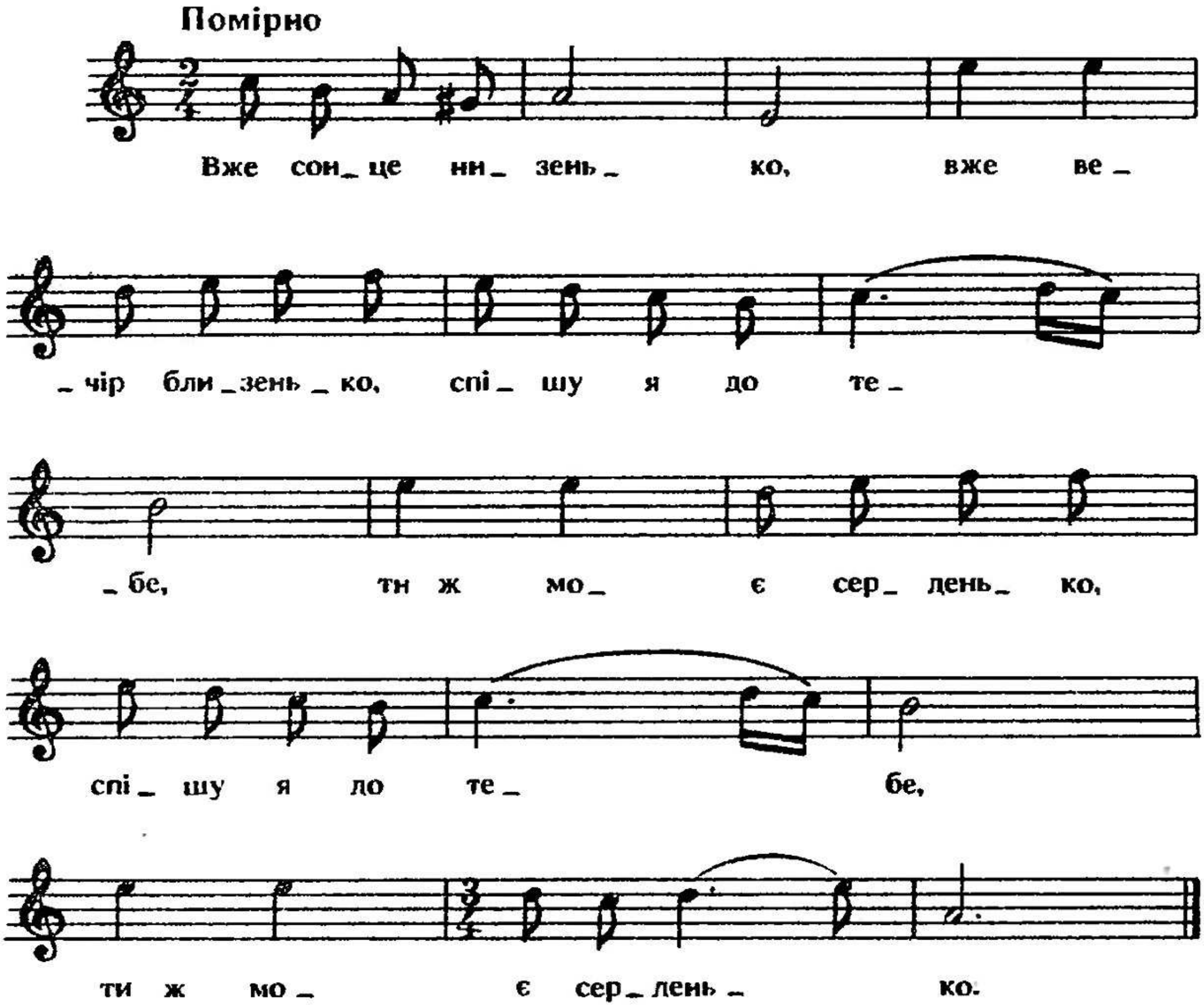
Віддала мене моя матінка
За діда старого,
Казала мені шанувать його,
Наче молодого. | *Двічі*

Шанувала рік, шанувала два,
Третій не стерпіла,
Перекинулась в сиву зозулю
Та й в гай полетіла. | *Двічі*

Полем летіла, землю кропила
Дрібними сльозами.
Гаєм летіла, гілля ламала
Білими руками. | *Двічі*

Прилетіла в сад та й стала кувать
В саду на калині.
Та й стала кувать, жалю завдавать,
Горе на чужині. | *Двічі*

Вже сонце низенько

Вже сонце низенько,
Вже вечір близенько,
Спішу я до тебе,
Ти ж моє серденько. | *Двічі*

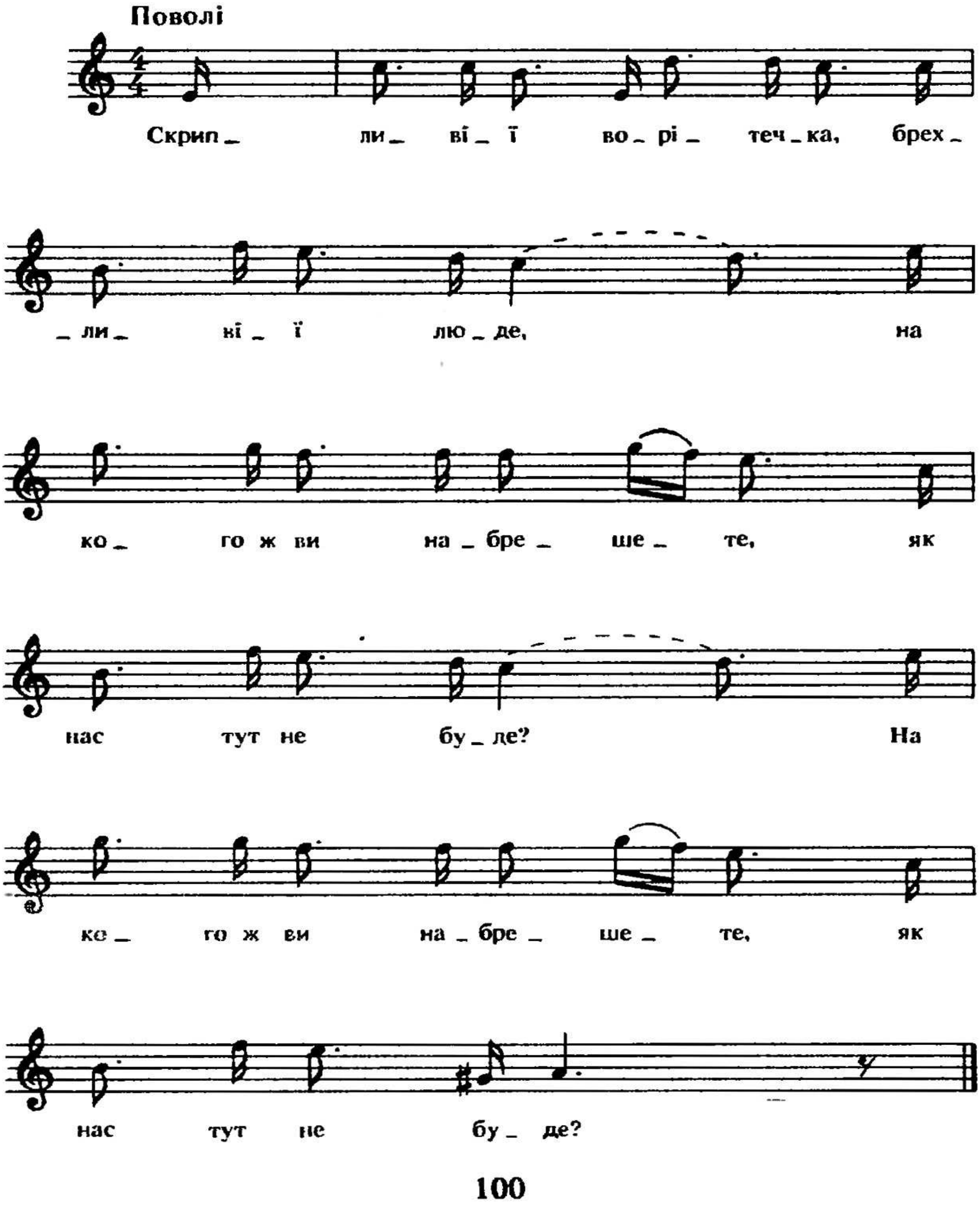
Спішу я до тебе,
Ще й до твої хати,
Як ти мене пустиш,
Щоб не чула мати. | *Двічі*

Ой як упускала,
За ручку стискала,
Ой як випускала —
Плакала, ридала. | *Двічі*

«Чи ти мене любиш,
Ой чи ти смієшся?
До другої ходиш
Та й не признаєшся.» | *Двічі*

«Ой я тебе люблю,
Ще й любити буду,
Тільки признаюся,
Що брати не буду.» | *Двічі*

Скрипливії ворітечка

Скрипливії ворітечка,
Брехливії люде,
На кого ж ви набрешете, | *Двічі*
Як нас тут не буде?

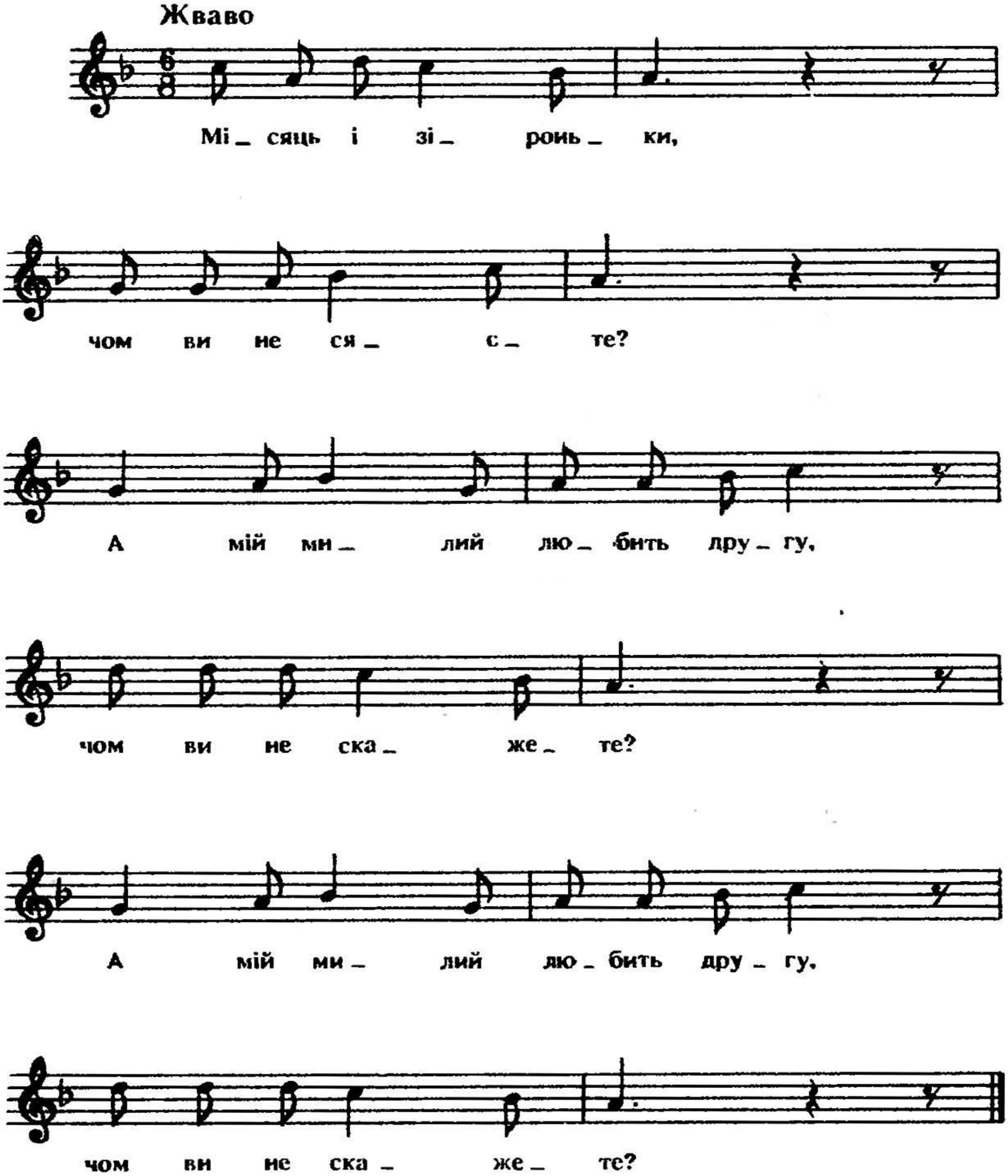
Любімося, кохаймося,
Щоб люди не знали,
Прийде пора — розійдемся, | *Двічі*
Як чорнії хмари.

Чорна хмара наступає,
Дрібен дощик іде,
А з нашого коханнячка | *Двічі*
Нічого не буде.

Любилися, кохалися,
Як зерна в горісі.
Прийшла пора — розійшлися, | *Двічі*
Як туман по лісі.

Скрипливії ворітечка,
Тяжко й одчиняти.
Кого люблю — не забуду, | *Двічі*
Хоч вік буду ждати!

Місяць і зіроньки
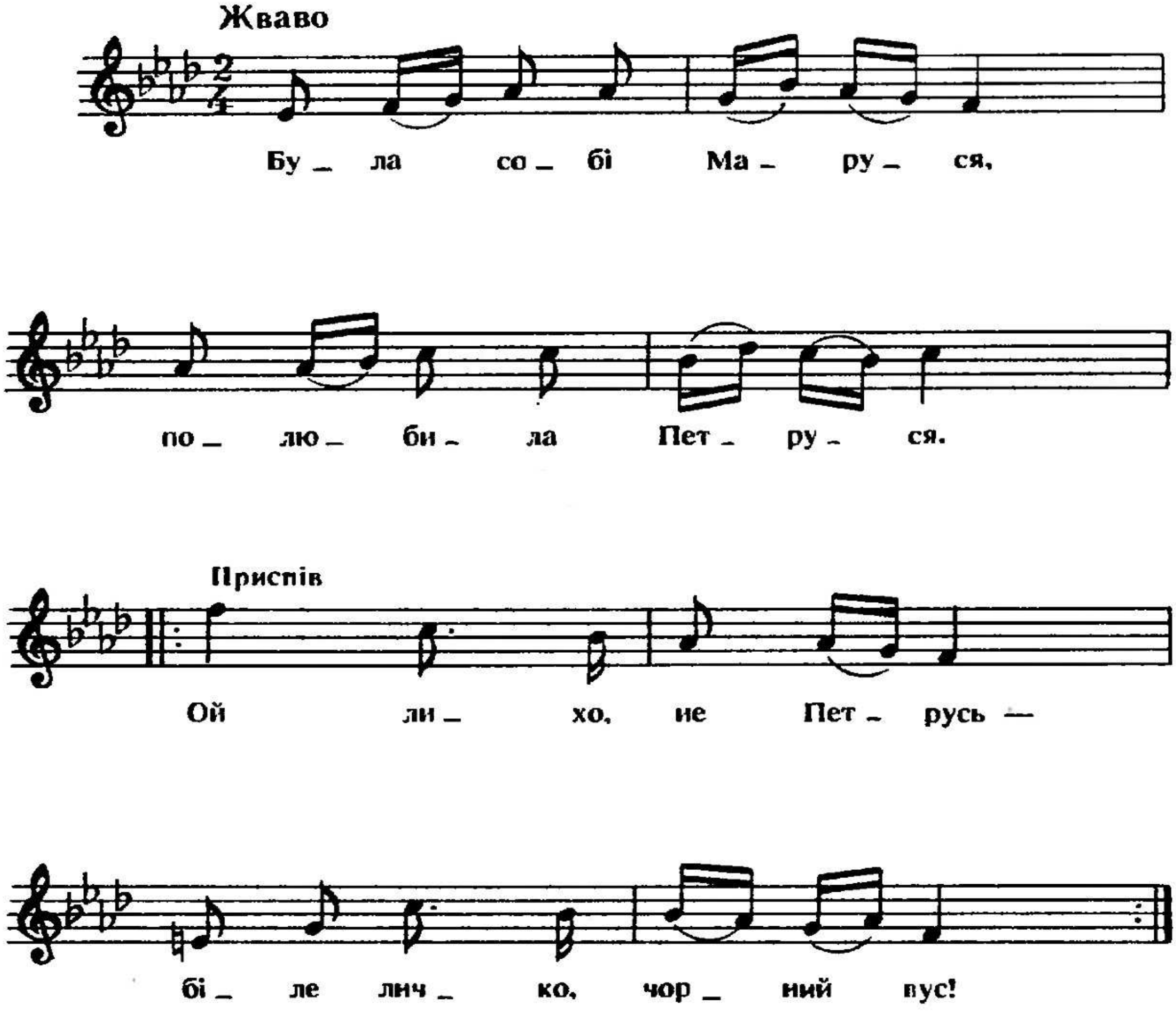

Місяць і зіроньки,
Чом ви не сяєте?
А мій милий любить другу, | *Двічі*
Чом ви не скажете?

Він другу полюбив,
Про мене забувся,
Моє серденько в грудях б'ється, | *Двічі*
Вороги сміються.

Вороги-вороги,
Чом ви ся смієте?
Я вашого не люблю, | *Двічі*
Мого не чаруйте.

Була собі Маруся

Була собі Маруся,
Полюбила Петруся.

Приспів:

Ой лихо, не Петрусь —
Біле личко, чорний вус! | *Двічі*

Вітер віє горою,
Іде Петрусь зі мною.

Приспів.

Я з Петрусем стояла,
Прийти к собі прохала.

Приспів.

Наварю я галушок,
Та наварю пампушок!

Приспів.

Наварила, напекла,
Ні для кого — для Петра.

Приспів.

Нема Петра, тільки Гриць,
Шкода моїх паляниць!

Приспів.

Ой за того Петруся
Била мене матуся.

Приспів.

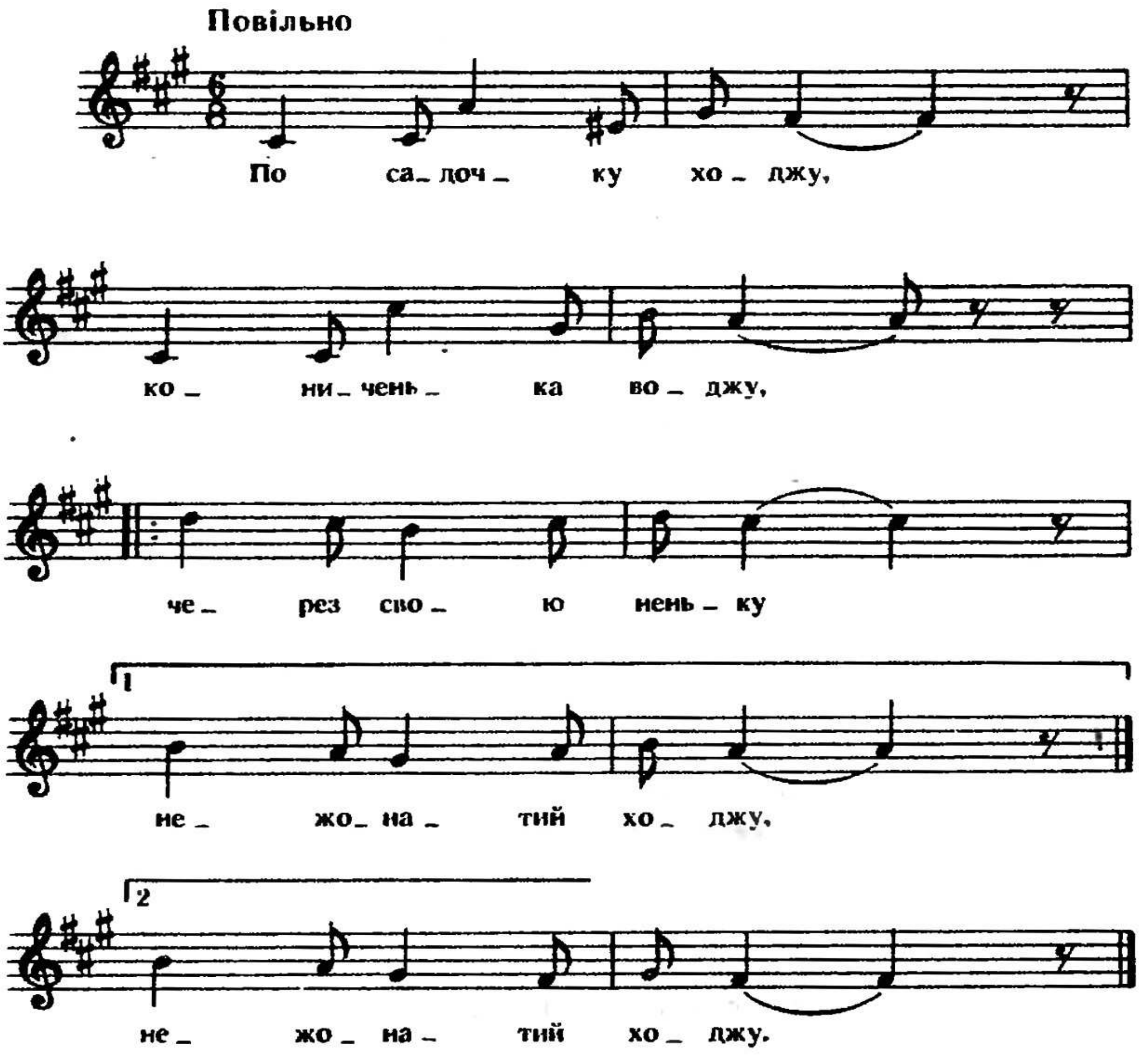
Ой любила б Петруся,
Поговору боюся.

Приспів.

А хоч буде поговір,
Таки буде Петрусь мій!

Приспів.

По садочку ходжу

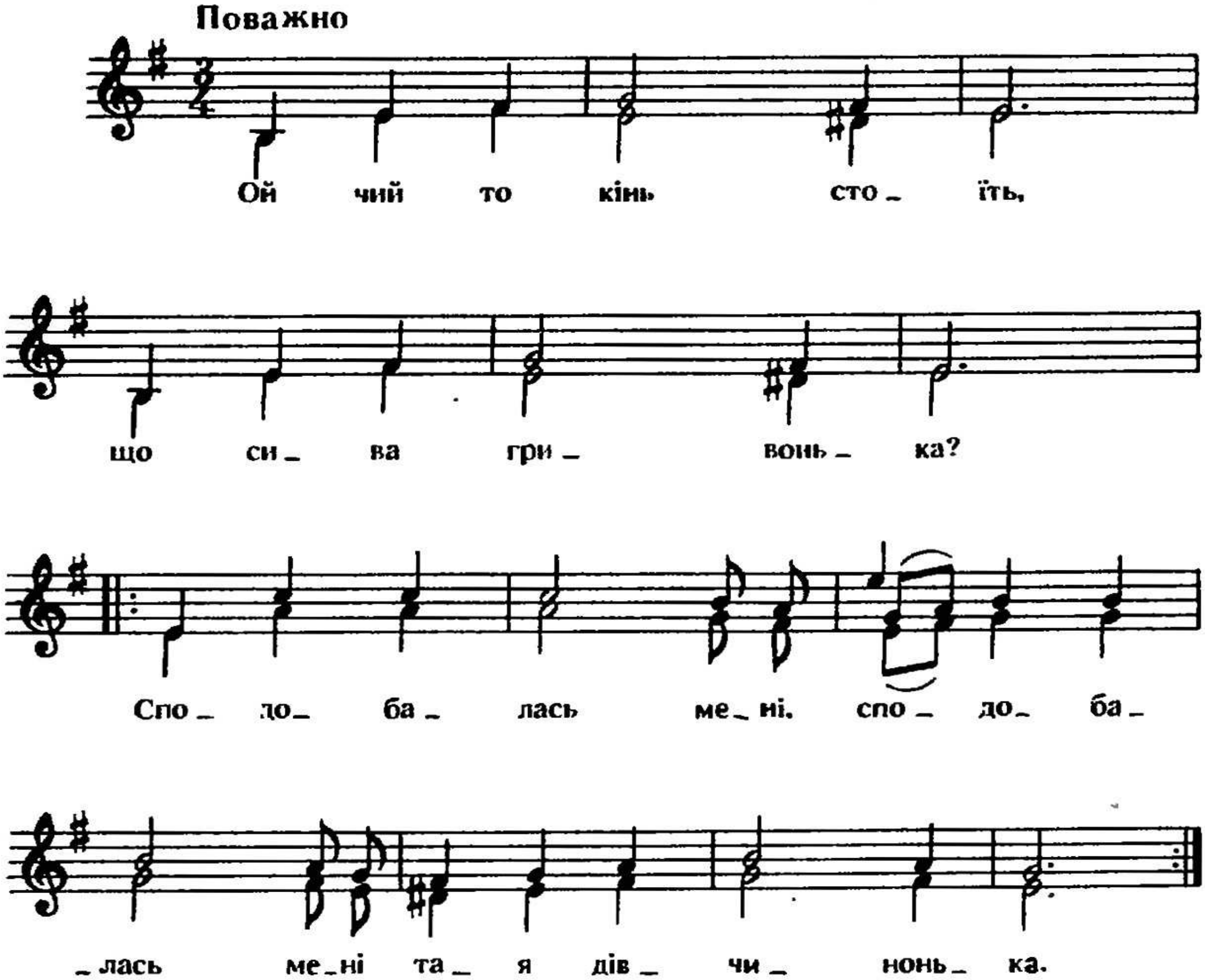

По садочку ходжу,
Кониченька воджу,
Через свою неньку
Нежонатий ходжу. | *Двічі*

Через свою неньку,
Через рідні сестри
Не можу додому | *Двічі*
Милої привести. |

Доле ж моя, доле,
Що маю діяти?
Тільки тебе одну | *Двічі*
Буду вік кохати. |

Ой чий то кінь стоїть

Ой чий то кінь стоїть,
Що сива гривонька?
Сподобалась мені, сподобалась мені
Тая дівчинонька. | *Двічі*

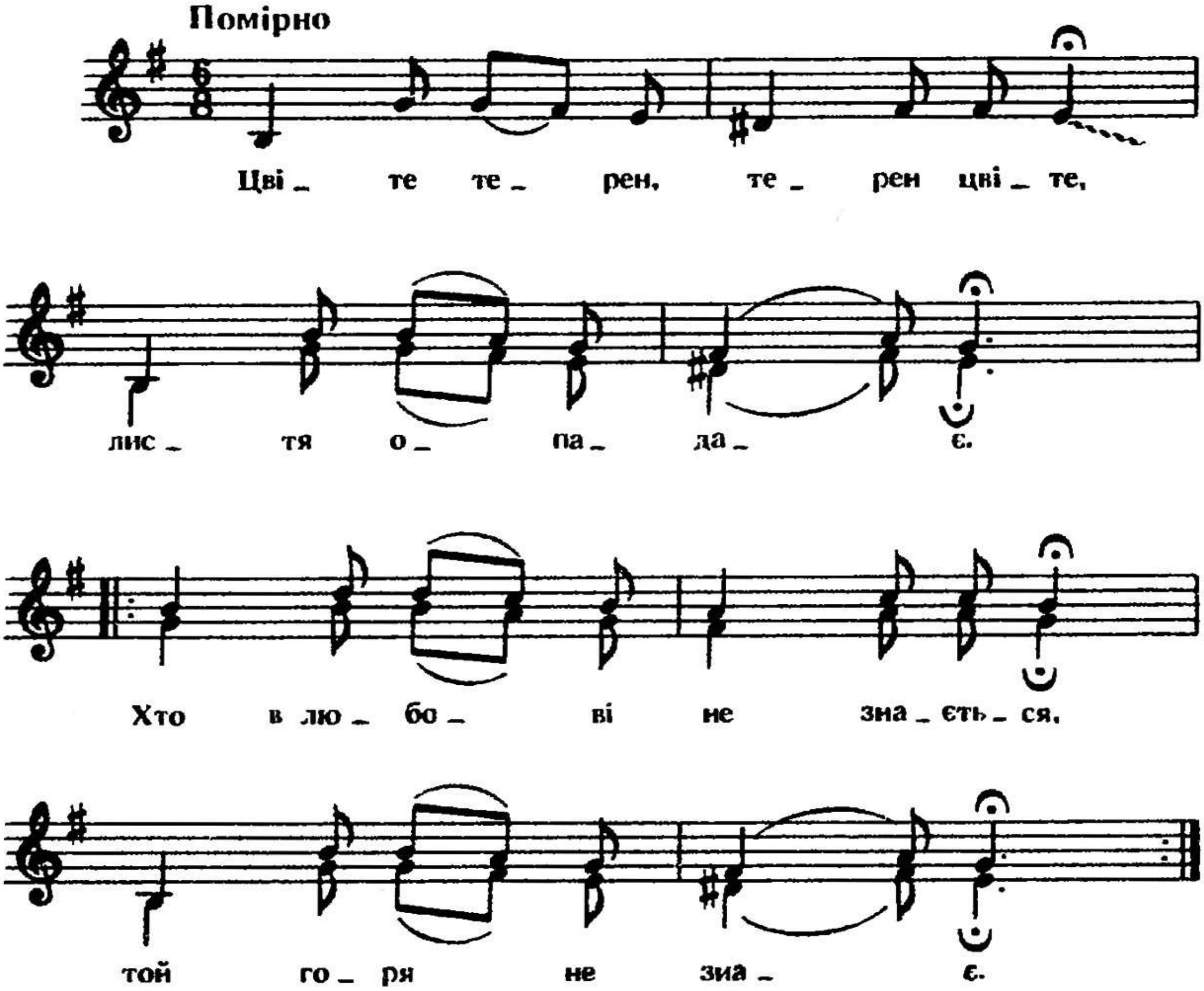
Не так та дівчина,
Як біле личенько.

«Подай же, дівчино, подай же, любая,
На коня ручейьку.» | *Двічі*

Рученьку подала,
Правдоньку сказала:
«Ой лучче б я була, ой лучче б я була
Кохання не знала.» | *Двічі*

Кохання, кохання
З вечора до рання.
Як сонечко зійде, як сонечко зійде,
Кохання відійде. | *Двічі*

Цвіте терен

Цвіте терен, терен цвіте,
Листя опадає.
Хто в любові не знається, | *Двічі*
Той горя не знає.

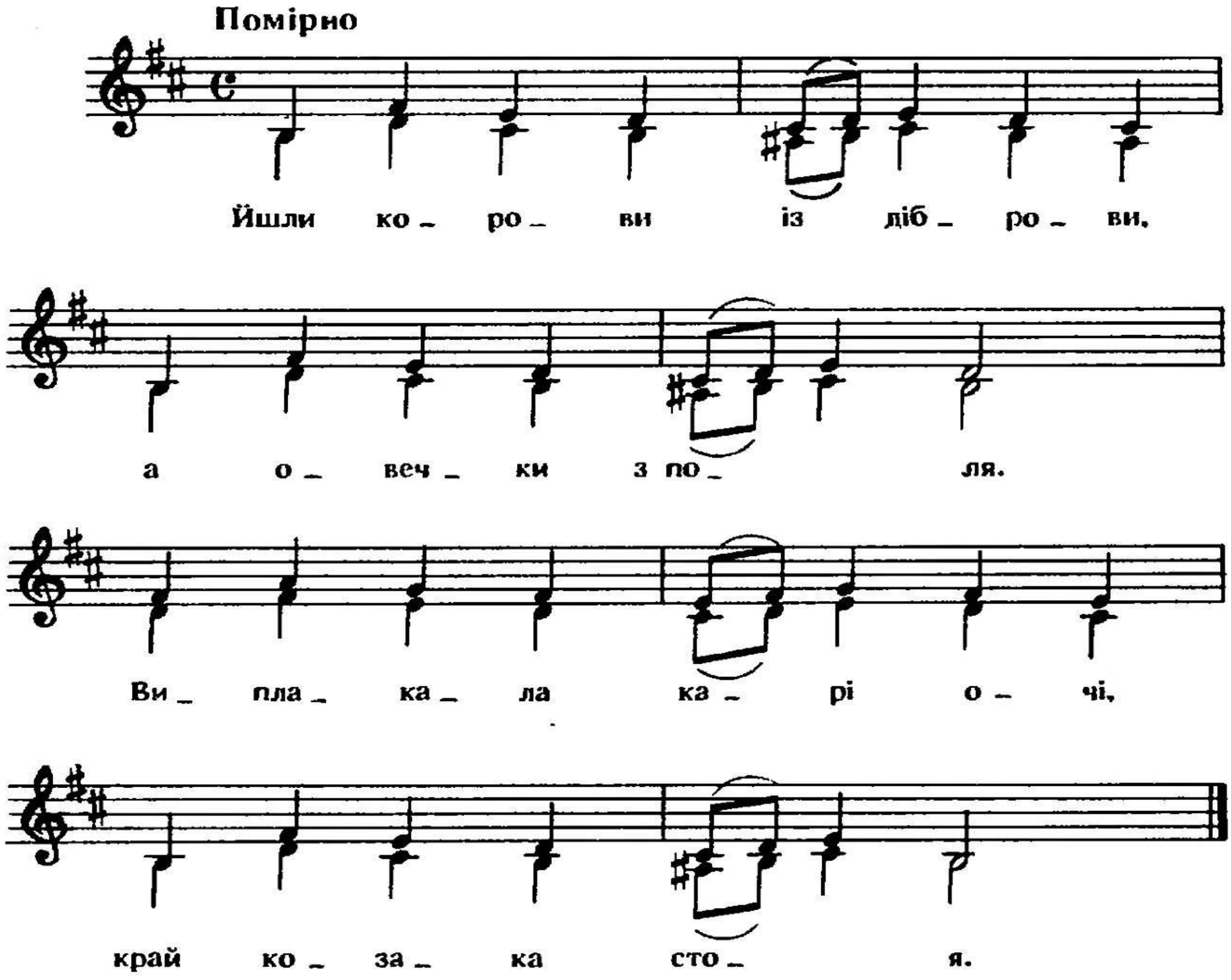
А я молода дівчина
Та й горя зазнала,
Вечероньки недоїла, | *Двічі*
Нічки недоспала.

Візьму срібне кріселечко,
Сяду край віконця,
Іще очі не дрімали,
А вже сходить сонце. | *Двічі*

Хоч дрімайте — не дрімайте,
Не буде спати:
Десь поїхав мій миленький
Іншої шукати. | *Двічі*

Очі мої, очі мої,
Що ви наробили?
Кого люди обминали,
Того полюбили. | *Двічі*

Йшли корови із діброви

Йшли корови із діброви, а овечки з поля,
Виплакала карі очі, край козака стоя:

—Ой куди ж ти од'їжджаєш, сизокрилий орле?
Ой хто ж мене та й без тебе к серденьку пригорне?

— Пригортайся, дівчинонько, к другому такому,
Да не кажи тої правди, що мені самому!

— Ой як мені, козаченьку, правди не казати?
Вечір стою, світом нуджу, тебе не видати.
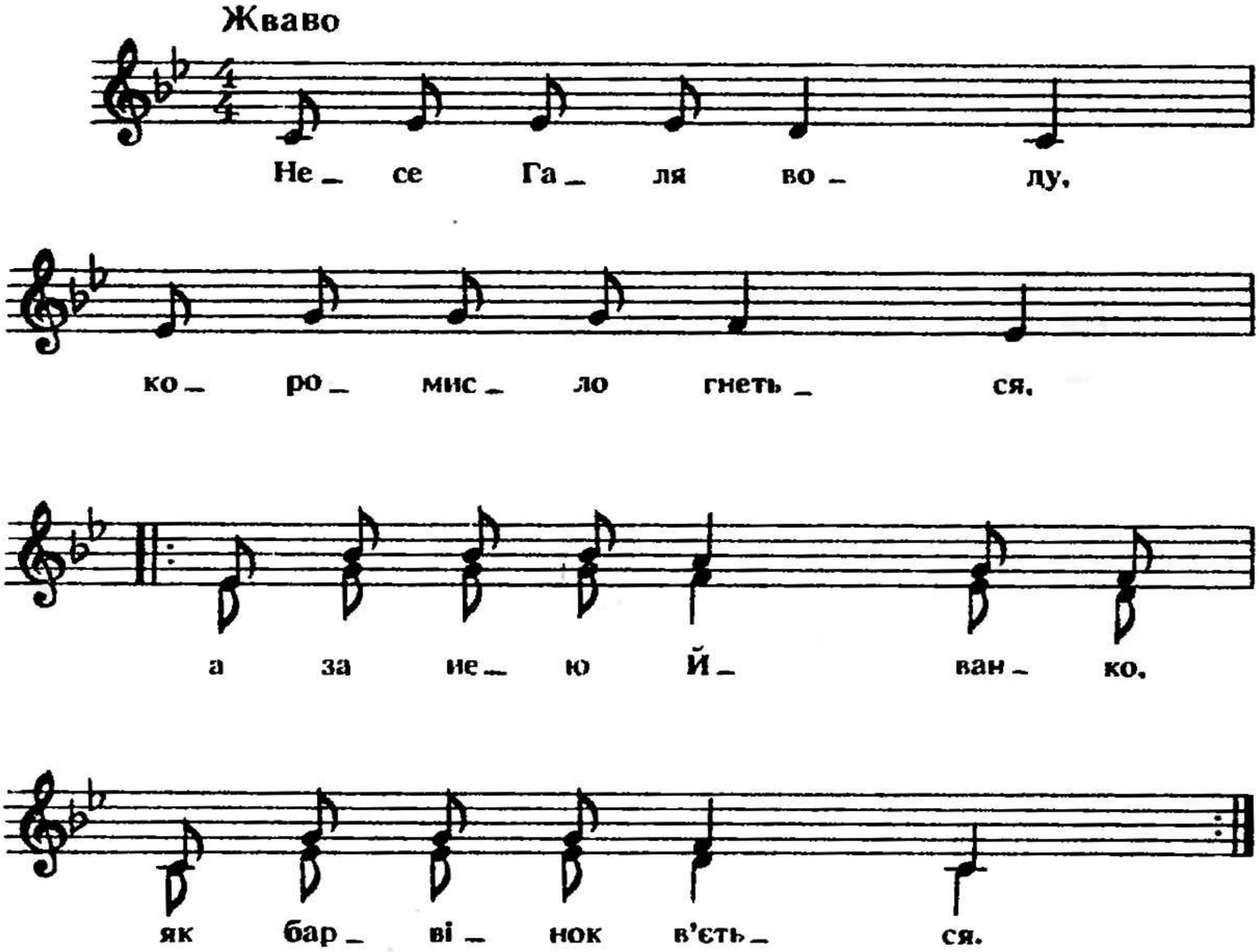
Хилітеся, густі лози, відкіль вітер віє,
Дивітеся, карі очі, відкіль милий їде.

Хилилися густі лози, та вже перестали,
Дивилися карі очі, та й плакати стали.

Нема в саду соловейка, нема й щебетання,
Нема мого миленького, не буде й гуляння.

Ой як в саду соловейко щебече раненько,
Як мій милий біля мене, гулять веселенько.

Несе Галя воду

Несе Галя воду, коромисло гнеться,
А за нею Йванко, як барвінок в'ється. (2)

— Галю ж, моя Галю, дай води напиться,
Ти така хороша, дай хоч подивиться! (2)
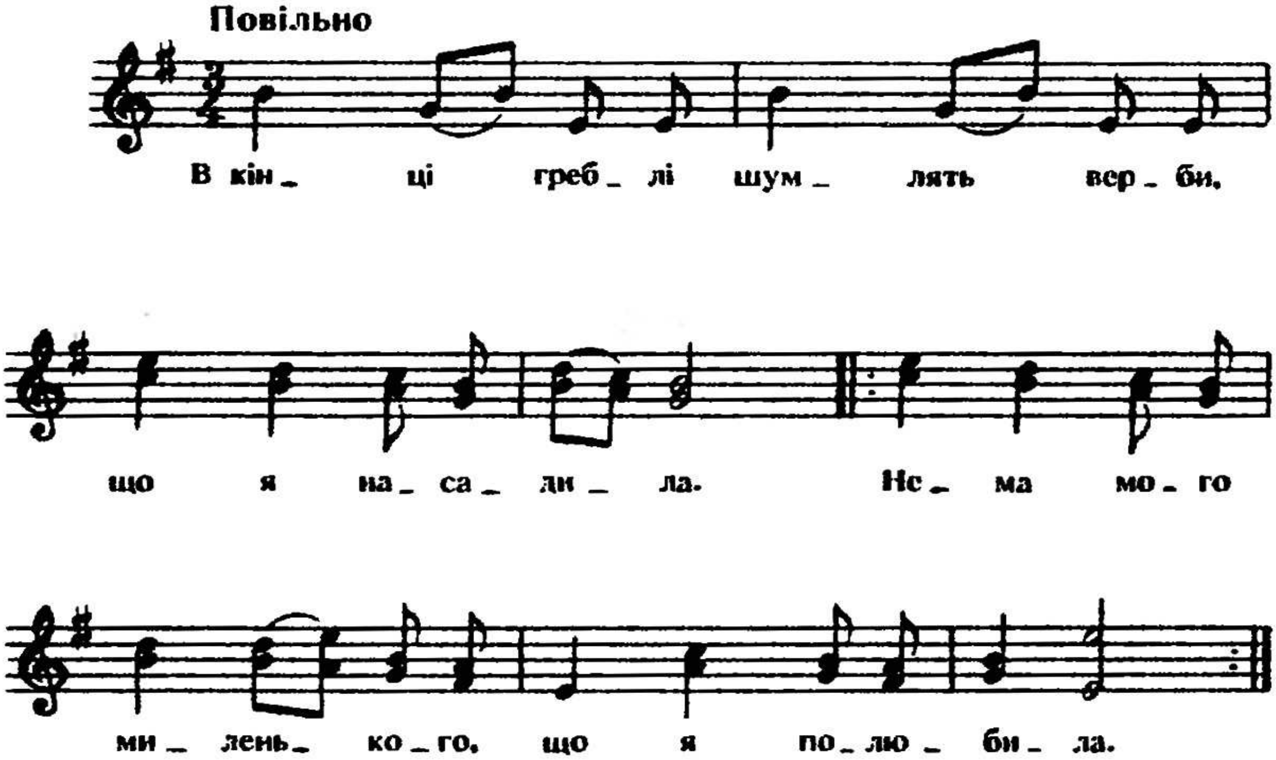
— Вода у ставочку, піди та й напийся,
Я буду в садочку — прийди подивися. (2)

— Прийшов у садочок, зозуля кувала.
А ти ж мене, Галю, та й не шанувала. (2)

— Стелися, барвінку, буду поливати,
Вернися, Іванку, буду шанувати. (2)

— Скільки не стелився, ти не поливала,
Скільки не вертався, ти не шанувала. (2)

В кінці греблі

В кінці греблі шумлять верби,
Що я насадила.
Нема мого миленького,
Що я полюбила. | *Двічі*
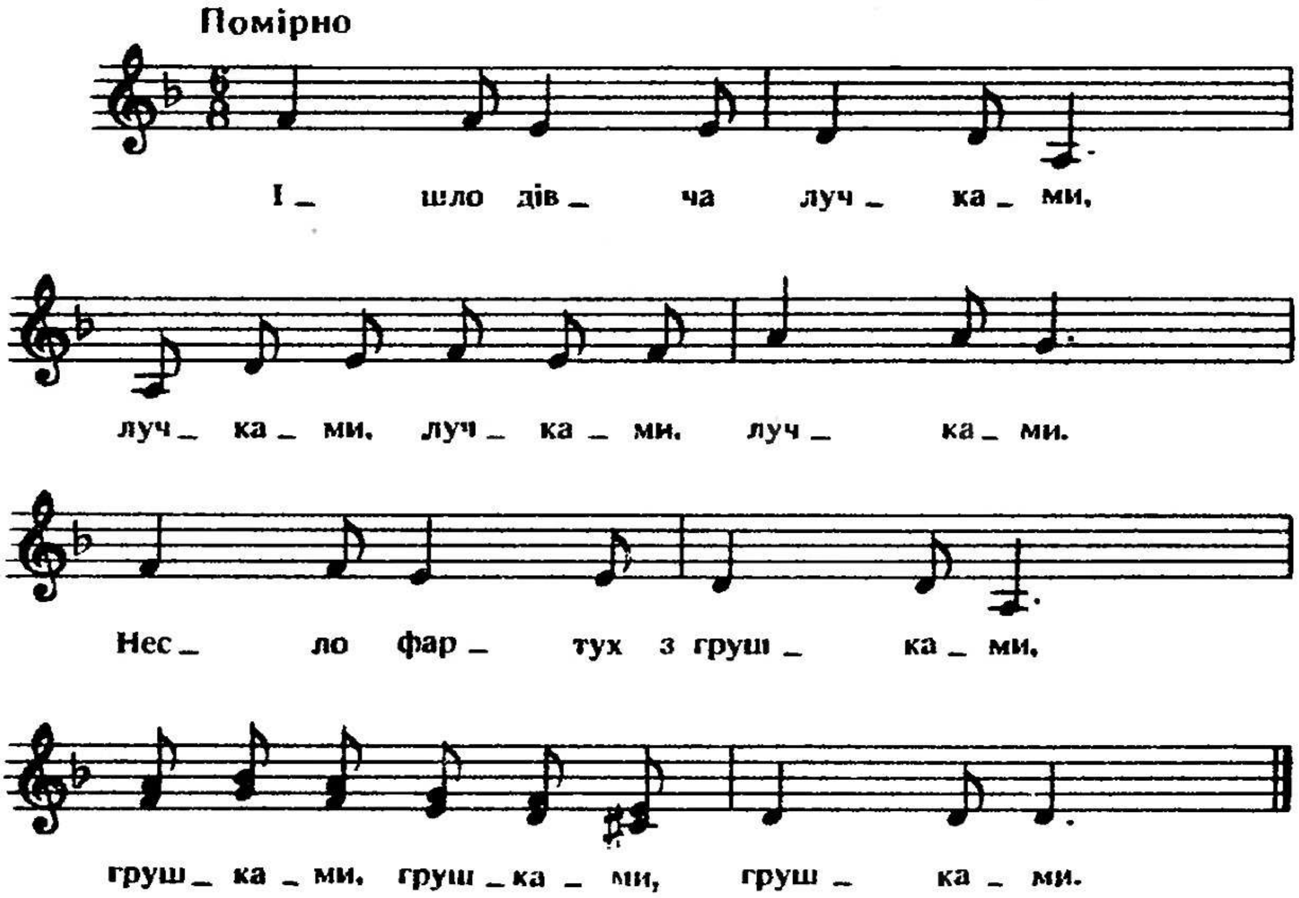
Нема його, та й не буде,
Поїхав за Десну:
«Рости-рости, дівчинонько,
На другую весну.» | *Двічі*

Росла, росла дівчинонька
Та й на порі стала.
Не діждала козаченька,
Та й плакати стала. | *Двічі*

Плачте-плачте, карі очі—
Така ваша доля.
Полюбила, не спитала,
При місяці стоя. | *Двічі*

Зелененькі огірочки,
Жовтенькі цвіточки,
Нема мого миленького—
Плачуть карі очки! | *Двічі*

Ішло дівча лучками

Ішло дівча лучками,
Лучками, лучками, лучками,
Несло фартух з грушками,
Грушками, грушками, грушками.

Стрітив його парубок,
Парубок, парубок, парубок:
— Покаж, дівча, заробок,
Заробок, заробок, заробок.

Дівча собов потрясло,
Потря́сло, потрясло, потрясло.
Показало, що несло,
Що несло, що несло, що несло.

— Несу грушки і ябка,
І ябка, і ябка, і ябка.
Для парубків забавка,
Забавка, забавка, забавка.

Кого люблю трошечку,
Трошечку, трошечку, трошечку,
Дам одну грушечку,
Грушечку, грушечку, грушечку.
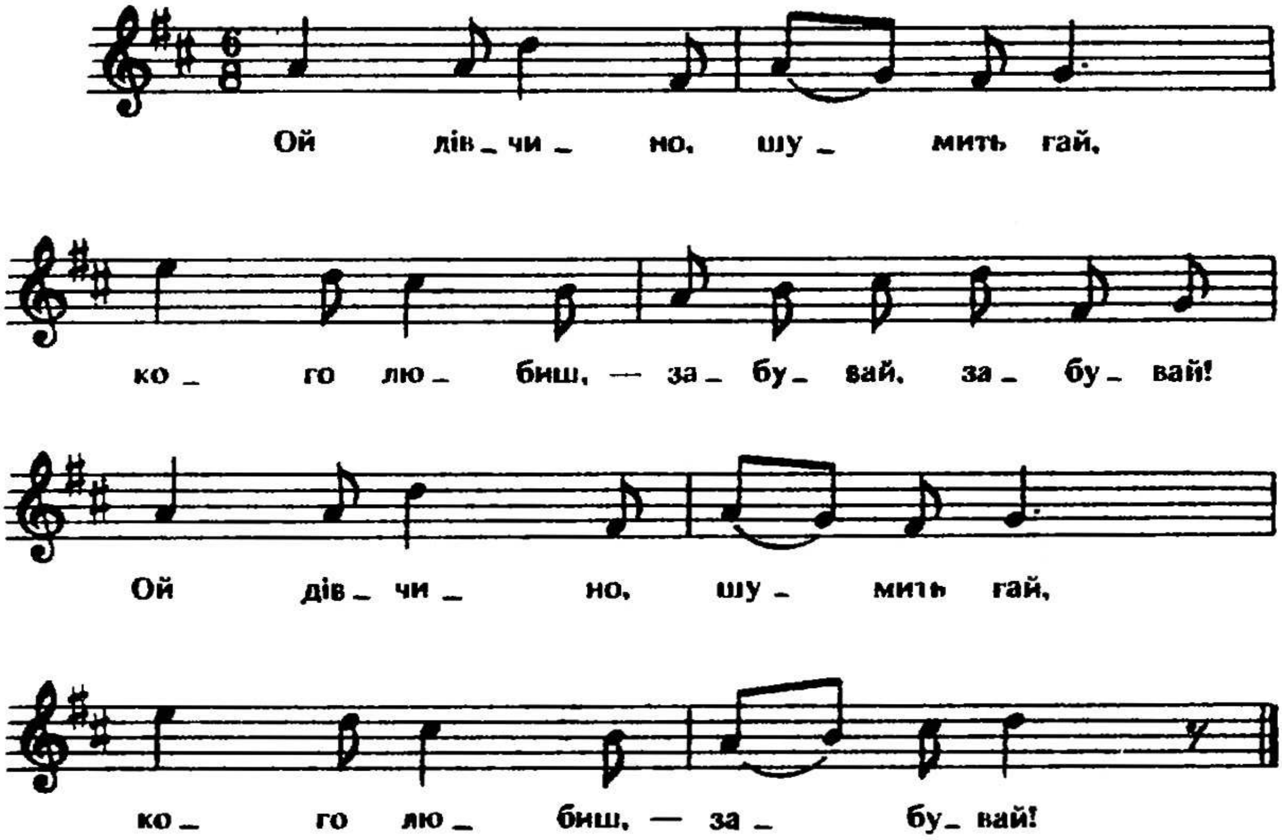
Кого люблю сердушком,
Сердушком, сердушком, сердушком,
Дам му з цілим фартушком,
З фартушком, фартушком, фартушком.

—Ой дівчино, чия ти,
Чия ти, чия ти, чия ти?
Ходи зі мнов гуляти,
Гуляти, гуляти, гуляти.

— Не питай ня, чия я,
Чия я, чия я, чия я,
Як візьмеш ня, іду я,
Іду я, іду я, іду я.

Ой дівчино, шумить гай

Легко, не поспішаючи

Ой дівчино, шумить гай,
Кого любиш забувай, забувай!

—Нехай шумить ще й гуде,
Кого люблю мій буде, мій буде!

—Ой дівчино, серце моє,
Чи підеш ти за мене, за мене?

— Не піду я за тебе,
Нема хати у тебе, у тебе.
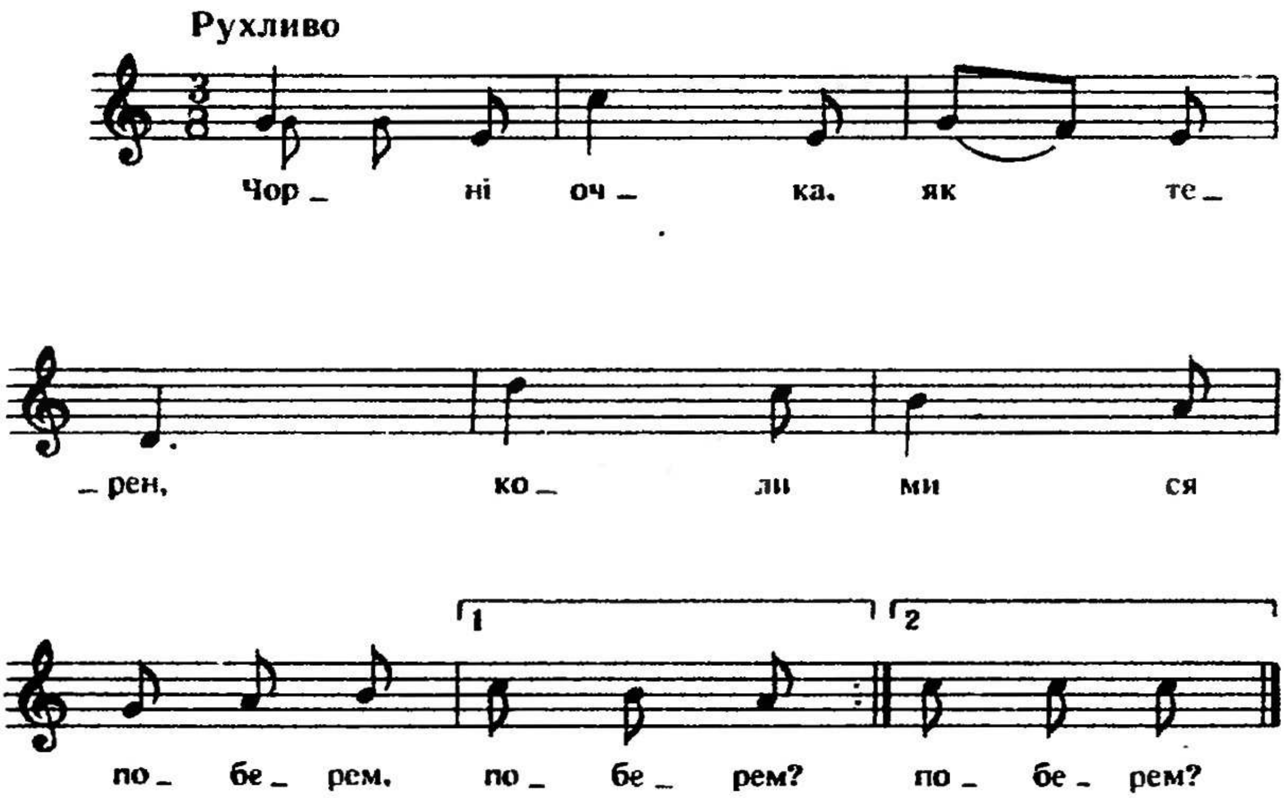
— Підем, серце, в чужую,
Поки свою збудую.

—Постав хату з лободи,
А в чужую не веди, не веди.

Чужа хата такая,
Як свекруха лихая, лихая.

Хоч не лає, так бурчить,
А все ж вона не мовчить, не мовчить.

Чорні очка, як терен

—Чорні очка, як терен,
Коли ж ми ся поберем, поберем? | *Двічі*

—Поберемся в неділю,
Таку маю надію, надію. | *Двічі*

— Де ж ти мене поведеш,
Як ти хати не маєш, не маєш? | *Двічі*
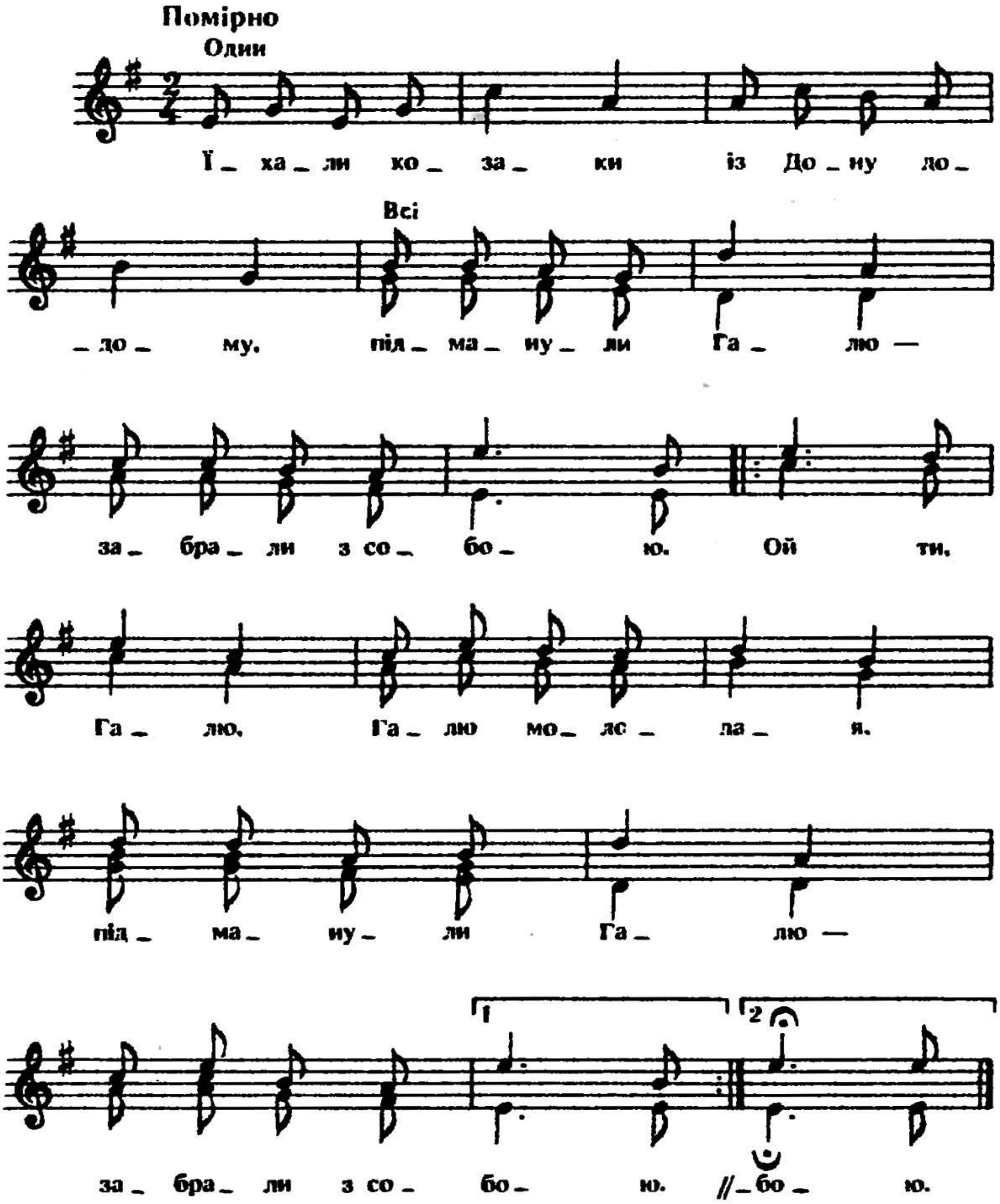
— Підем, серце, в чужую,
Поки свою збудую, збудую. | *Двічі*

— Постав хату з лободи,
А в чужую не веди, не веди. | *Двічі*

Чужа хата такая,
Як свекруха лихая, лихая. | *Двічі*

Чужа хата не своя,
Я дівчина не твоя, не твоя. | *Двічі*

Їхали козаки

Їхали козаки
Із Дону додому,
Підманули Галю —
Забрали з собою.

Ой ти, Галю,
Галю молодая!
Підманули Галю —
Забрали з собою.

«Поїдь, Галю, з нами,
З нами, козаками,
Буде тобі лучче,
Як в рідної мами!

Ой ти, Галю,
Галю молодая,
Буде тобі лучче,
Як в рідної мами!»

Та й повезли Галю
Темними лісами,
Прив'язали Галю
До сосни косами.

Ой ти, Галю,
Галю молодая!
Прив'язали Галю
До сосни косами.

Розбрелись по лісу,
Назбирали хмизу,
Підпалили сосну
Од гори до низу.

Ой ти, Галю,
Галю молодая!
Підпалили сосну
Од гори до низу.

Горить сосна, горить,
Горить і палає,
Кричить Галя криком,
Кричить, промовляє.

Ой ти, Галю,
Галю молодая!
Кричить Галя криком,
Кричить, промовляє:

«Ой хто в лісі чує,
Нехай той рятує,
Ой хто дочок має,
Нехай научає.»

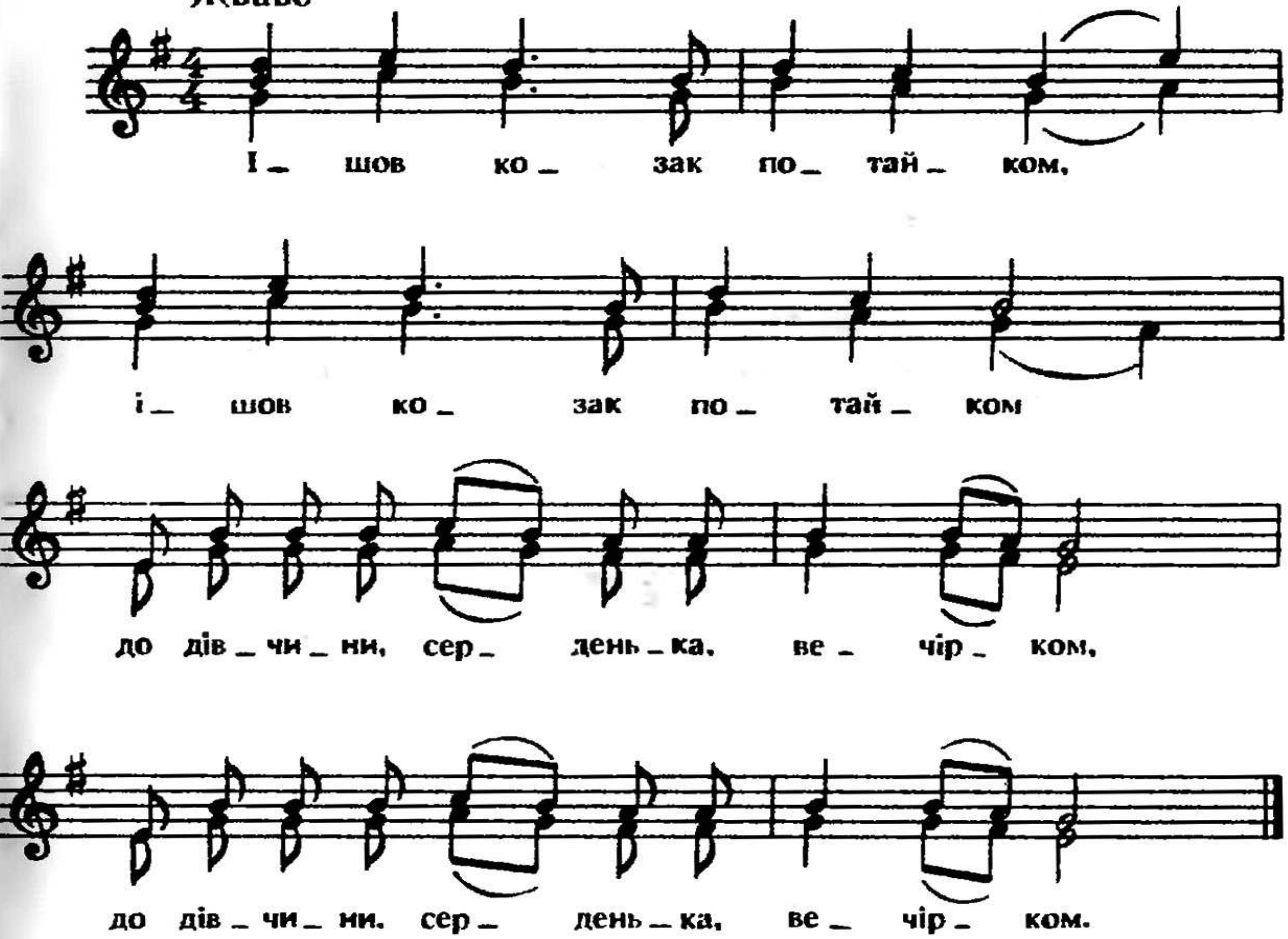
Ой ти, Галю,
Галю молодая!
Ой хто дочок має,
Нехай научає.

«А хто дочок має,
Нехай научає,
Темненької ночі
Гулять не пускає.»

Ой ти, Галю,
Галю молодая!
Темненької ночі
Гулять не пускає.

Ішов козак потайком

Жваво

Ішов козак потайком (2)
До дівчини, серденька, вечірком. (2)

«Ой дівчино, відчини, (2)
Своє-моє серденько звесели!» (2)

«Ой не буду відчинять, (2)
Бо ти будеш, серденько, жартувать.»(2)

«Ой не буду, не буду, (2)
Пожартую трошечки та й піду.» (2)
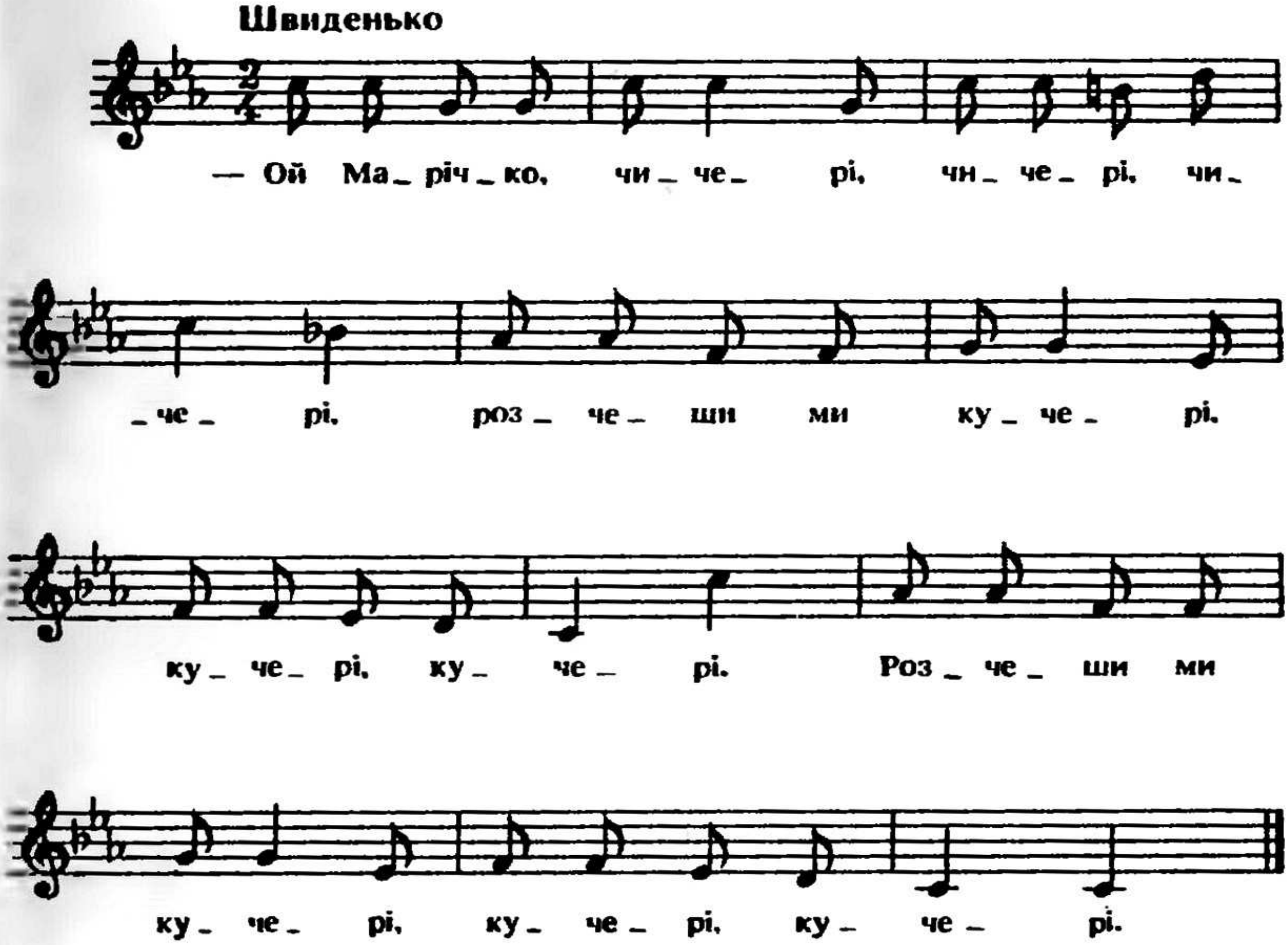
Жартували до зорі, (2)
Поки стало видно на дворі. (2)

«Ой козаче, утікай (2)
Та й на мене славоньки не пускай!» (2)

«Ой дівчино, шумить гай, (2)
Кого любиш, серденько, забувай!» (2)

«Нехай шумить, хай гуде, (2)
Кого люблю змалечку, мій буде!» (2)

Ой Марічко, чичері

— Ой Марічко, чичері, чичері, чичері,
Розчеши ми кучері, кучері, кучері. (2)

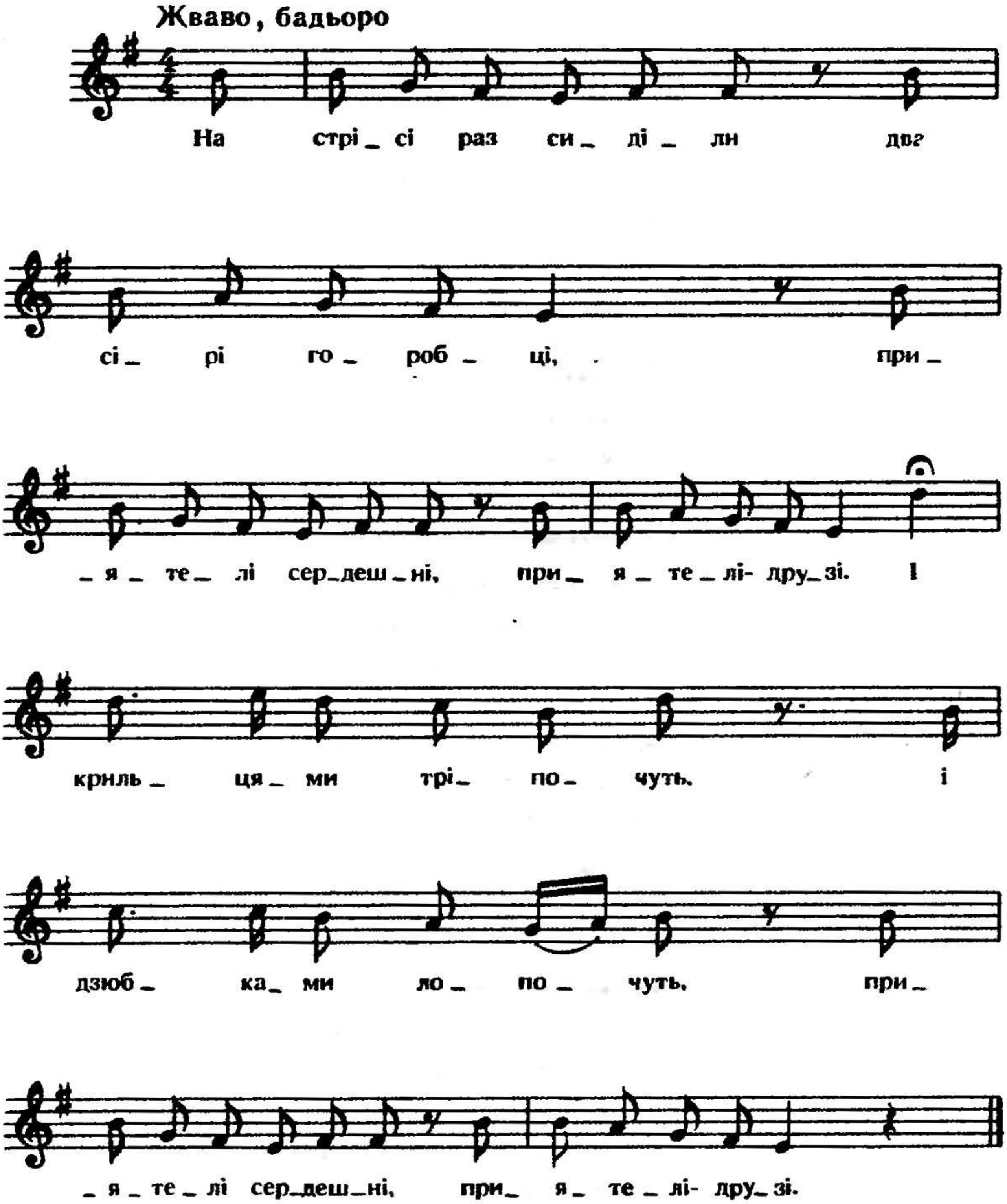
— Я би тобі чесала, чесала, чесала,
Коби мамка не знала, не знала, не знала. (2)

— Мати буде дивити, дивити, дивити,
Як ся буду ганьбити, ганьбити, ганьбити. (2)

— Ой Марічко, люблю тя, люблю тя, люблю тя,
Заріж мені когутя. когутя, когутя. (2)

— На ти ружу червлену, червлену, червлену,
Розмаринку зелену, зелену, зелену. (2)

Горобці

Жваво, бадьоро
На стрі_сі раз си_ді_ли дві
сі_рі го_роб_ці, при_
_я_те_лі сер_деш_ні, при_я_те_лі-дру_зі. І
крил_ь_ця_ми трі_по_чуть. І
дзюб_ка_ми ло_по_чуть, при_
_я_те_лі сер_деш_ні, при_я_те_лі-дру_зі.

На стрісі раз сиділи
Два сірі горобці,
Приятелі сердешні,
Приятелі-друзі.

І крилами тріпочуть,
І дзюбками лопочуть
Приятелі сердешні,
Прителі-друзі.

Аж тут нараз злетіла
З високого гнізда
І поміж ними сіла
Самичка молода.

І хвостиком тріпоче
І дзюбчиком лопоче
Самичка-горобчичка,
Самичка молода.

«Приятелі сердешні,
Приятелі-друзі,
Обох я вас кохаю,
Сподобались мені.

Кого, сама не знаю,
З вас вибрати я маю?
Обох, обох кохаю,
Сподобались мені».

І стало дивне диво,
Приятелі оба
До крові покусались —
Пропала вся дружба.

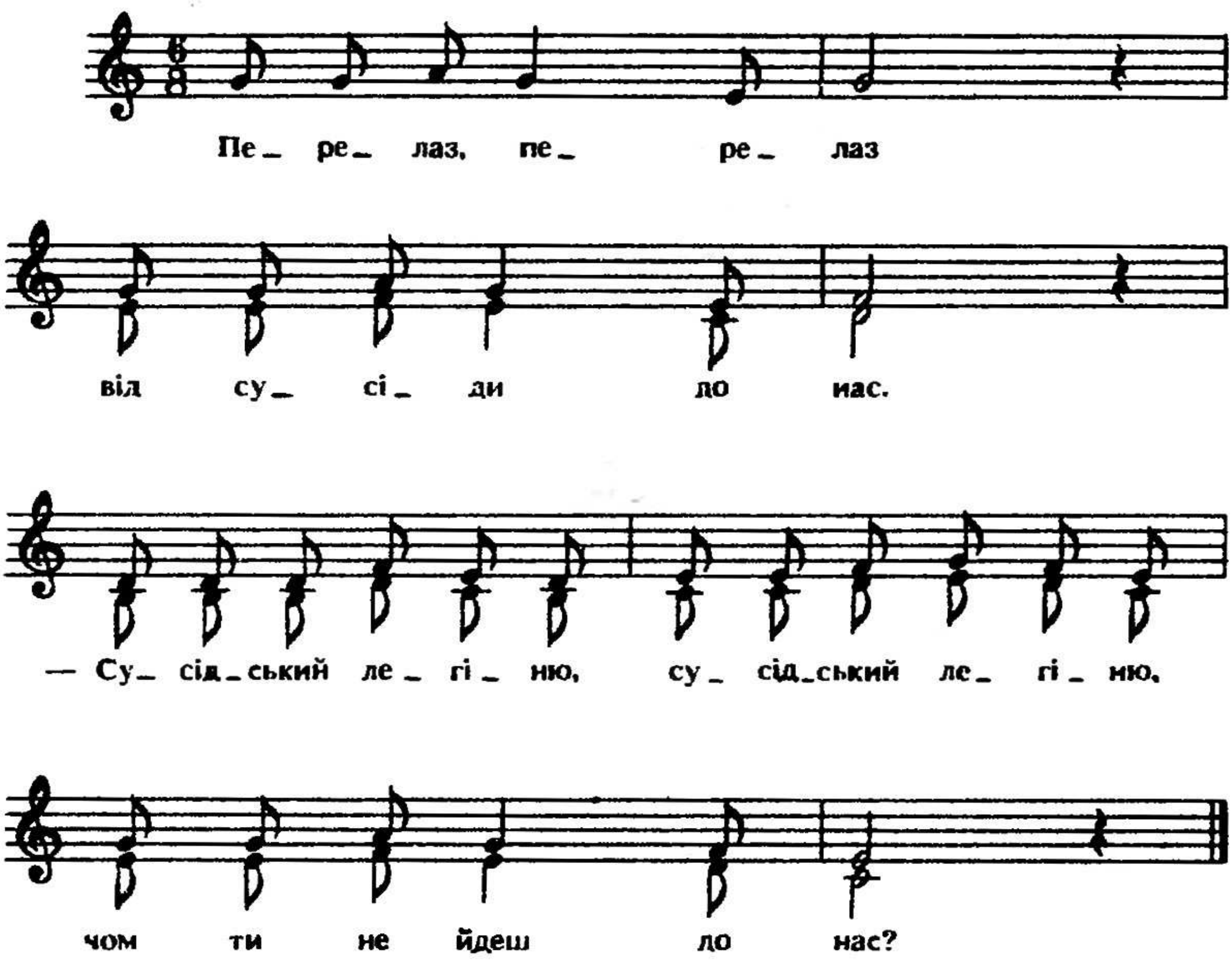
А винна тут самичка,
Маленька горобчичка,

Самичка-горобчичка,
Самичка молода.

То ж, мабуть, це наука
Вам, молоді стрільці,
Затямте: не кохайтесь
Ніколи у одній.

Бо трапиться самичка,
Самичка молода,
Пропаде ваша щирість,
Пропаде вся дружба.

Перелаз, перелаз

Перелаз, перелаз
Від сусіди до нас.
—Сусідський легіню,
Сусідський легіню,
Чом ти не йдеш до нас?

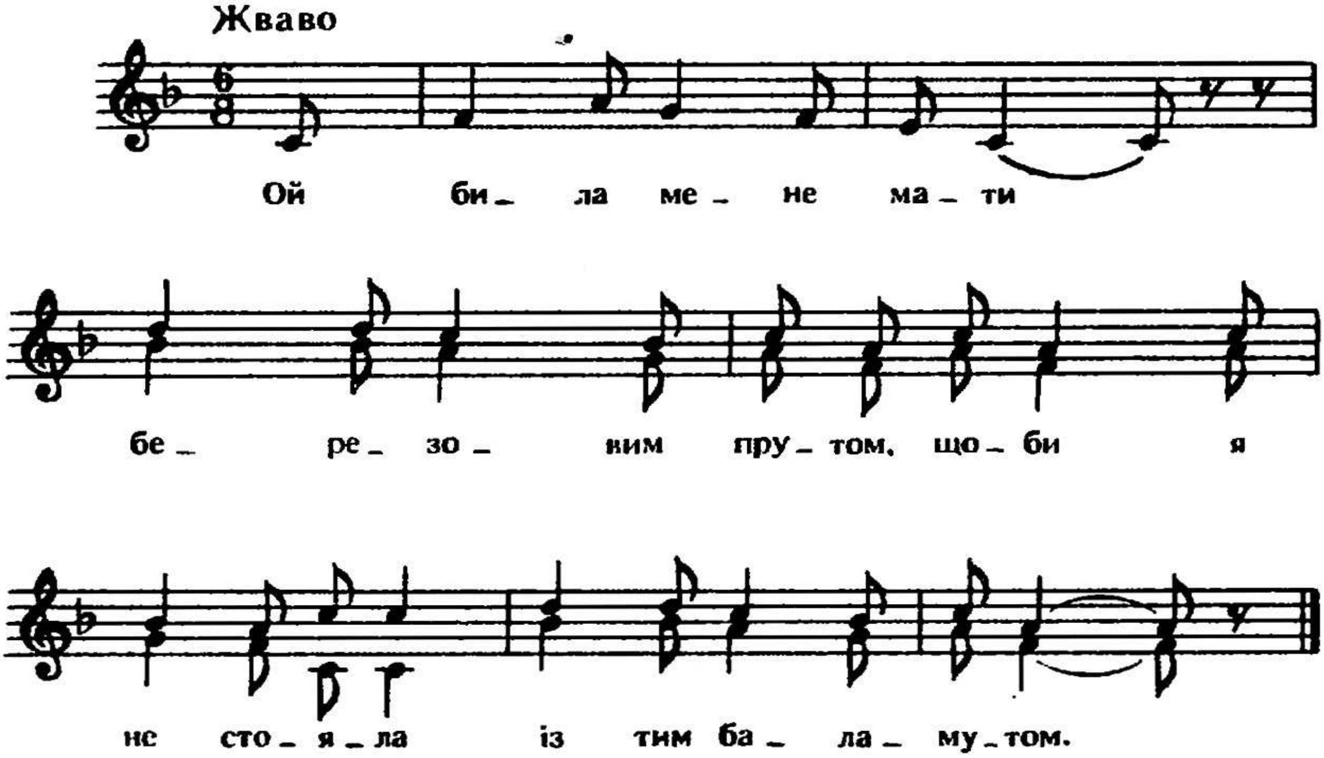
—До тебе я ішов,
Тебе я не знайшов,

Нічка темна була,
Нічка темна була,
Тебе я не знайшов.

До тебе ходити...
Як тебе любити?
Ти іще молода,
Я іще молодий,
Будем ся ганьбити.

Перелаз, перелаз
Від сусіди до нас.
— Сусідський легіню,
Сусідський легіню,
Ждем тебе до нас.

Ой била мене мати

Ой била мене мати
Березовим прутом,
Щоби я не стояла
Із тим баламутом.

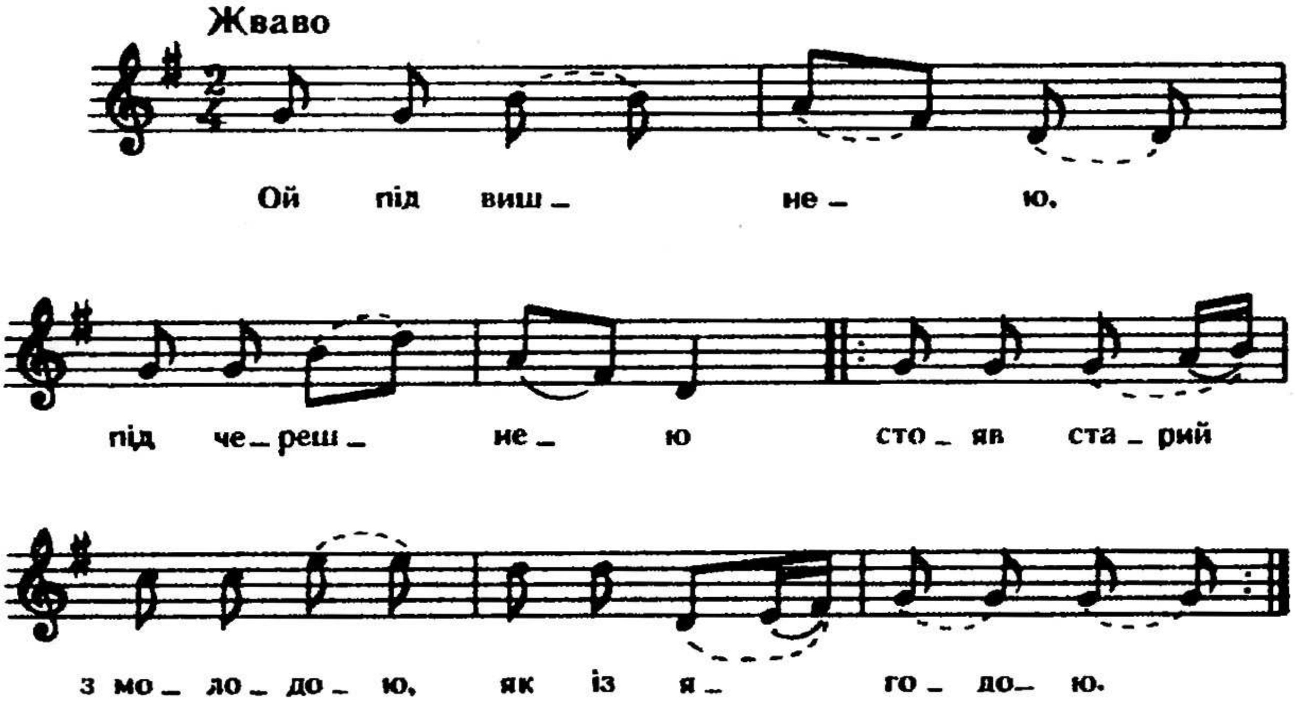
А я собі стояла,
Аж півні запіли,
На двері воду лляла,
Щоби не рипіли.

На двері воду лляла,
Щоби не рипіли,

Щоб мати не почула,
Щоби не сварила.

А мати не спала
І все чисто чула,
Та тільки не сварила —
Сама такою була.

Ой під вишнею

Ой під вишнею,
Під черешнею
Стояв старий з молодою, | *Двічі*
Як із ягодкою.

І просилася,
І молилася:
«Пусти мене, старий діду, | *Двічі*
На вулицю погулять!»

"Ой і сам не піду,
І тебе не пущу,
Бо ти мене, старенького, | *Двічі*
Покинути хочеш.

Куплю тобі хатку,
Іще сіножатку,
І ставок, і млинок,
І вишневенький садок!» *(Двічі)*

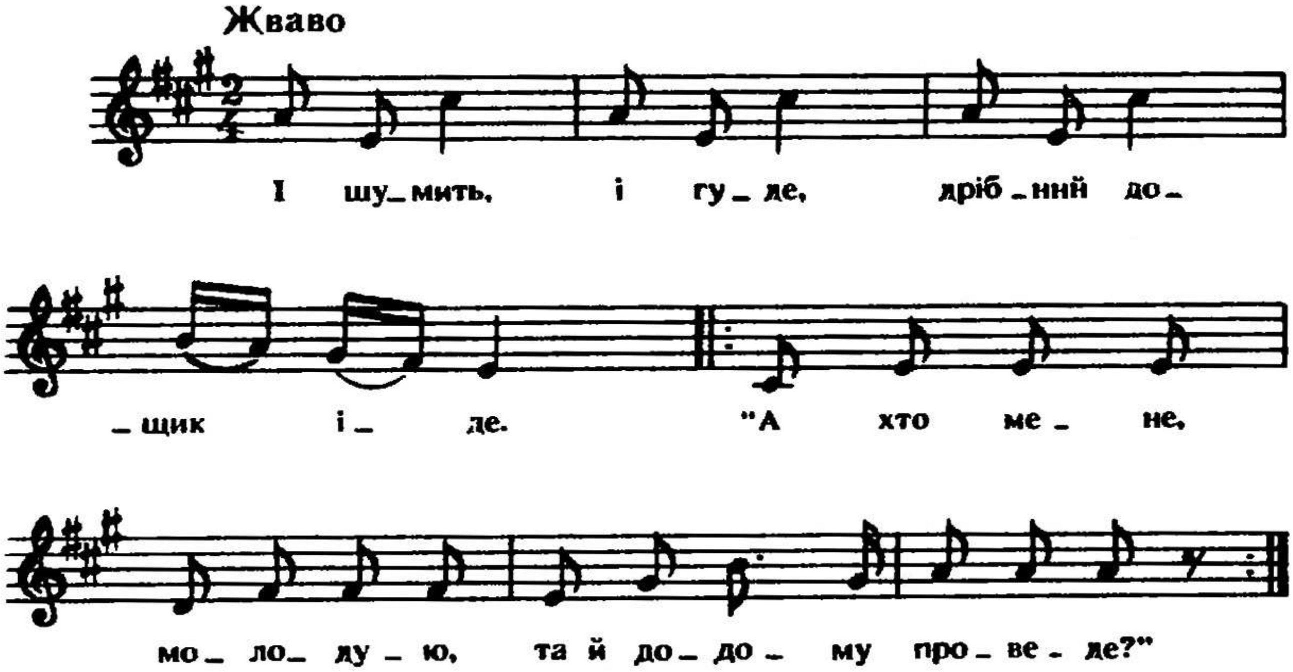
«Ой не хочу хатки,
І ні сіножатки,
Ні ставка, ні млинка,
Ні вишневого садка! *(Двічі)*

Ой ти, старий дідуга,
Ізогнувся, як дуга,
А я молоденька,
Гуляти раденька! *(Двічі)*

Ой ізгиньте, пропадіте,
Всі старії кості,
Не сушіте, не крушіте
Мої молодості! *(Двічі)*

Ти в запічку — «ка-хи, ка-хи,»
Я з молодим — «хи-хи, хи-хи.»
Ой ти все спиш, а я плачу,
Тільки літа марно трачу!» *(Двічі)*

І шумить, і гуде
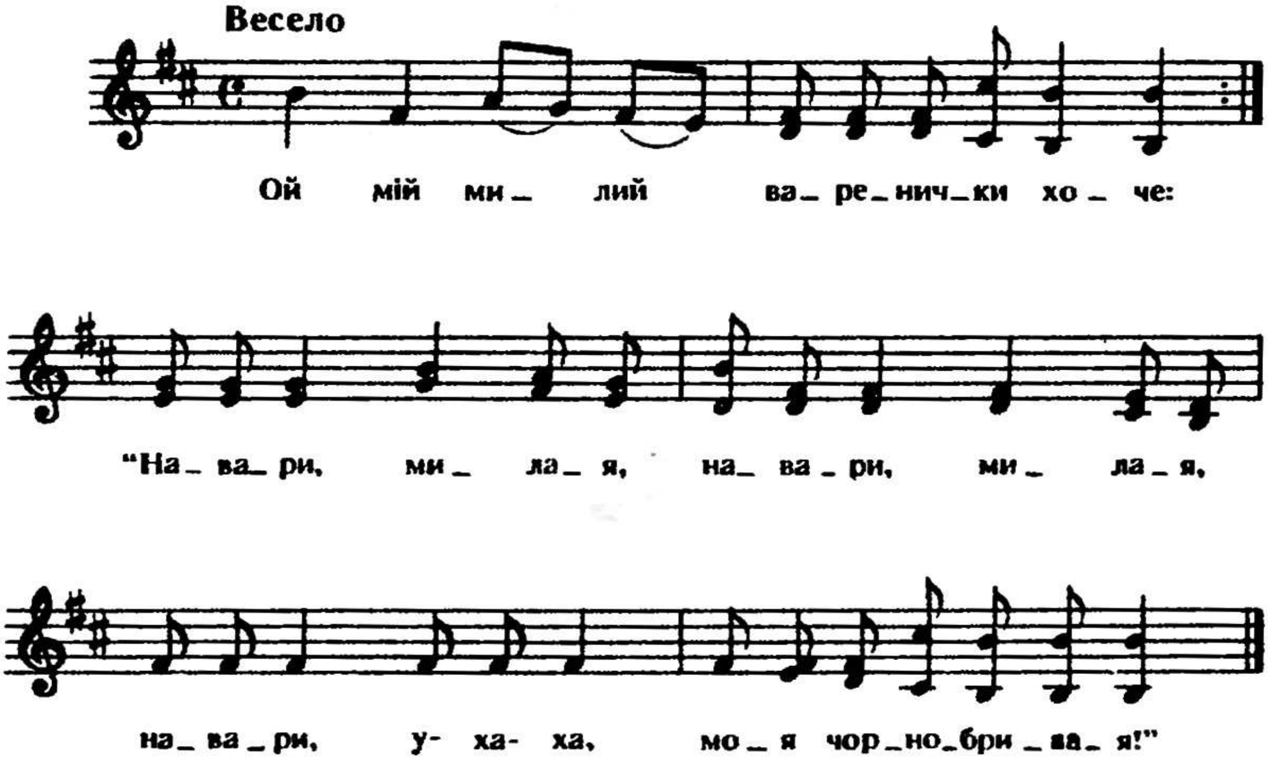

І шумить, і гуде, Дрібний дощик іде.	
«А хто мене, молодую, Та й додому проведе?»	*Двічі*
Обізвався козак У зеленім саду:	
«Гуляй, гуляй, дівчинонько, Я до дому проведу!»	*Двічі*
«Ой прошу ж я тебе, Не веди ж ти мене.	
Бо сердиту матір маю, Буде бити мене.	*Двічі*

Ой ти, ненько моя,
А я донька твоя,
Тоді було бити-вчити, | *Двічі*
Як маленька була. |

А тепер я велика,
Треба мені чоловіка,
Ні старого, ні малого, | *Двічі*
Козаченька молодого. |

Щоб у полі орав,
І у домі дбав,
Ой, а мене, молодую, | *Двічі*
Та хазяйкою звав!» |

Вареннички

Ой мій милий вареннички хоче: (2)
«Навари, милая, (2)
Навари, ух-ха-ха, моя чорнобривая!»

«Та дров же немає, милий мій, миленький,
Та дров же немає, голуб мій сивенький!»

«Нарубай, милая, (2)
Нарубай, ух-ха-ха, моя чорнобривая!»

«Та й сил же немає, милий мій, миленький,
Та сил же немає, голуб мій сивенький!»

«Помирай, милая, (2)
Помирай, ух-ха-ха, моя чорнобривая!» (2)

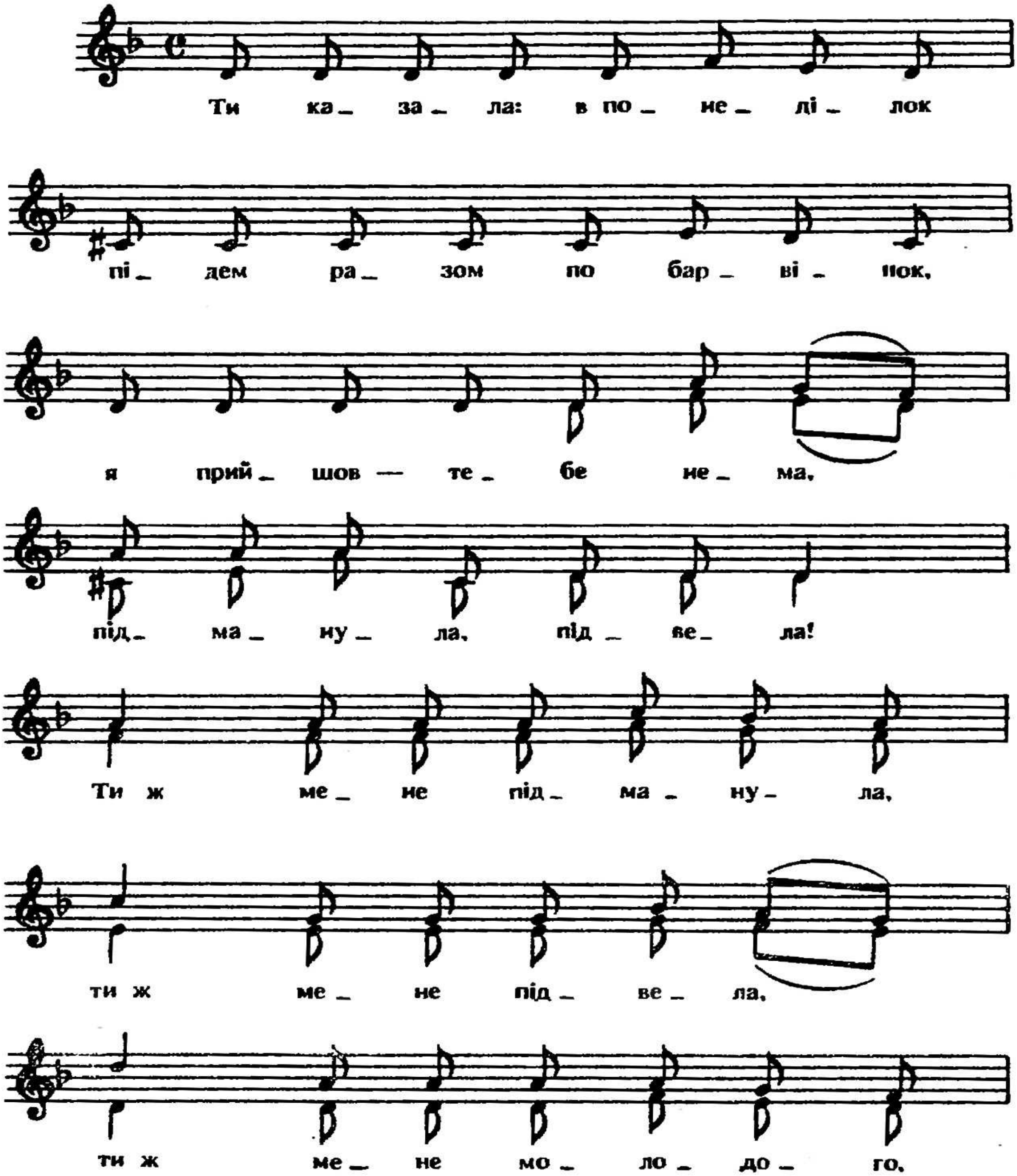
«А з ким будеш доживати, милий мій, миленький?
А з ким будеш доживати, голуб мій сивенький?»
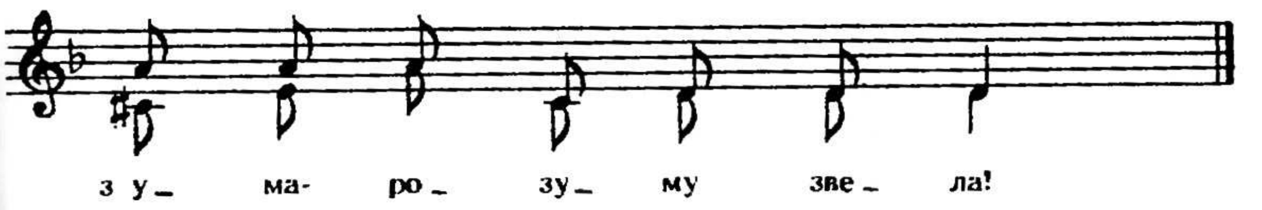
«Із кумою, милая, (2)
Із кумою, ух-ха-ха, моя чорнобривая!» (2)

«Так підем же додому, милий мій, миленький,
Вареничків наварю, голуб мій сивенький!»

«Не балуй, милая, (2)
Не балуй, ух-ха-ха, моя чорнобривая!»

Ти ж мене підманула

Ти казала: в понеділок
Підем разом по барвінок,
Я прийшов — тебе нема,—
Підманула, підвела!

Приспів:

Ти ж мене підманула,
Ти ж мене підвела,
Ти ж мене, молодого,
З ума-розуму звела!

Ти казала: у вівторок
Поцілуєш разів сорок,
Я прийшов — тебе нема,—
Підманула, підвела.

Приспів.

Ти казала: у середу
Підем разом по череду.
Я прийшов — тебе нема,—
Підманула, підвела.

Приспів.

Ти казала: у четвер
Підем разом на спацер.
Я прийшов — тебе нема, —
Підманула, підвела!

Приспів.

Ти казала: у п'ятницю
Підем разом по суниці.
Я прийшов — тебе нема, —
Підманула, підвела!

Приспів.

Ти казала: у суботу
Підем разом на роботу.
Я прийшов — тебе нема, —
Підманула, підвела.

Приспів.

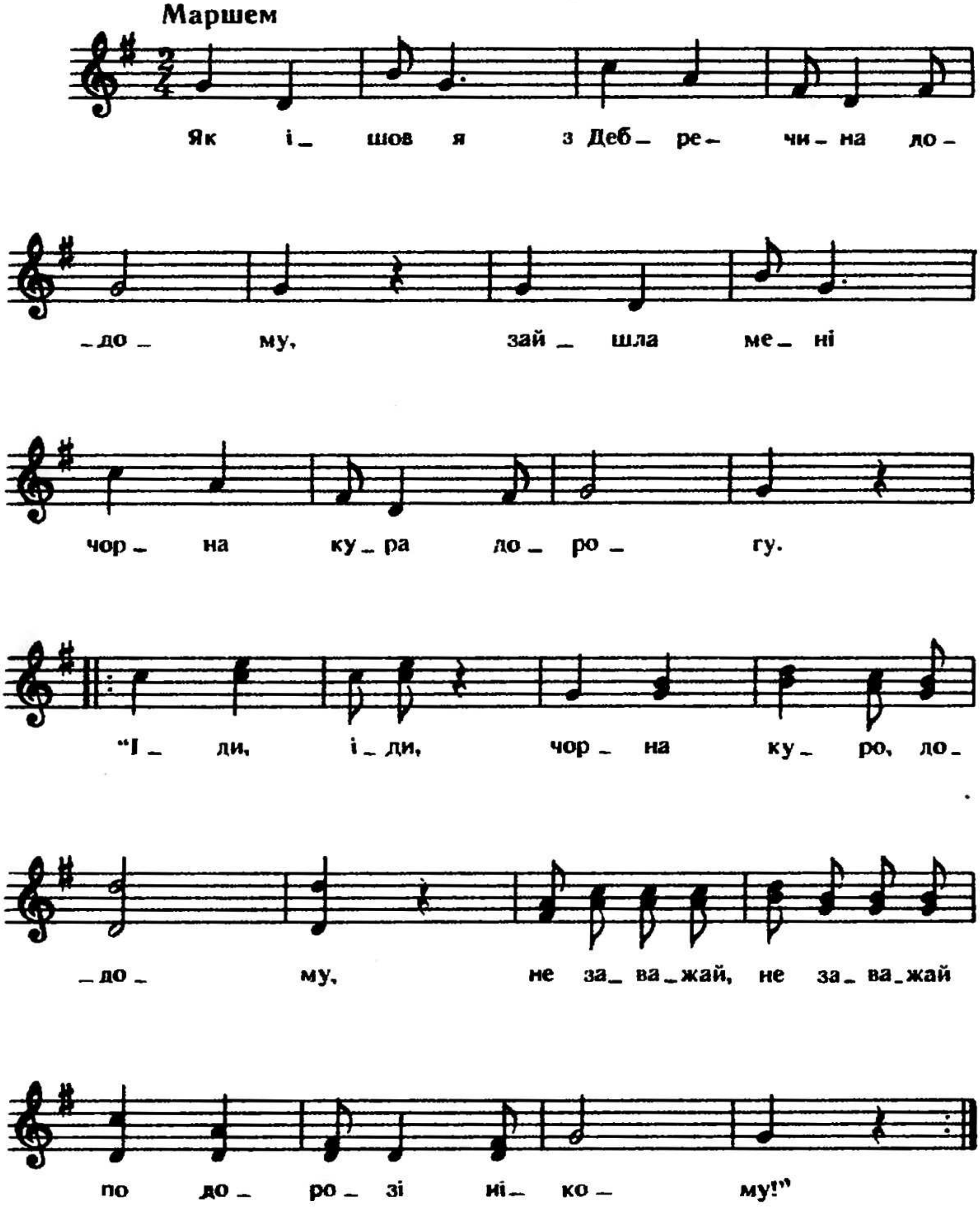
Ти казала: у неділю
Підем разом на весілля.
Я прийшов — тебе нема, —
Підманула, підвела.

Приспів.

Ти казала: я умру,
Я зробив тобі труну.
Я прийшов, а ти жива, —
Підманула, підвела.

Приспів.
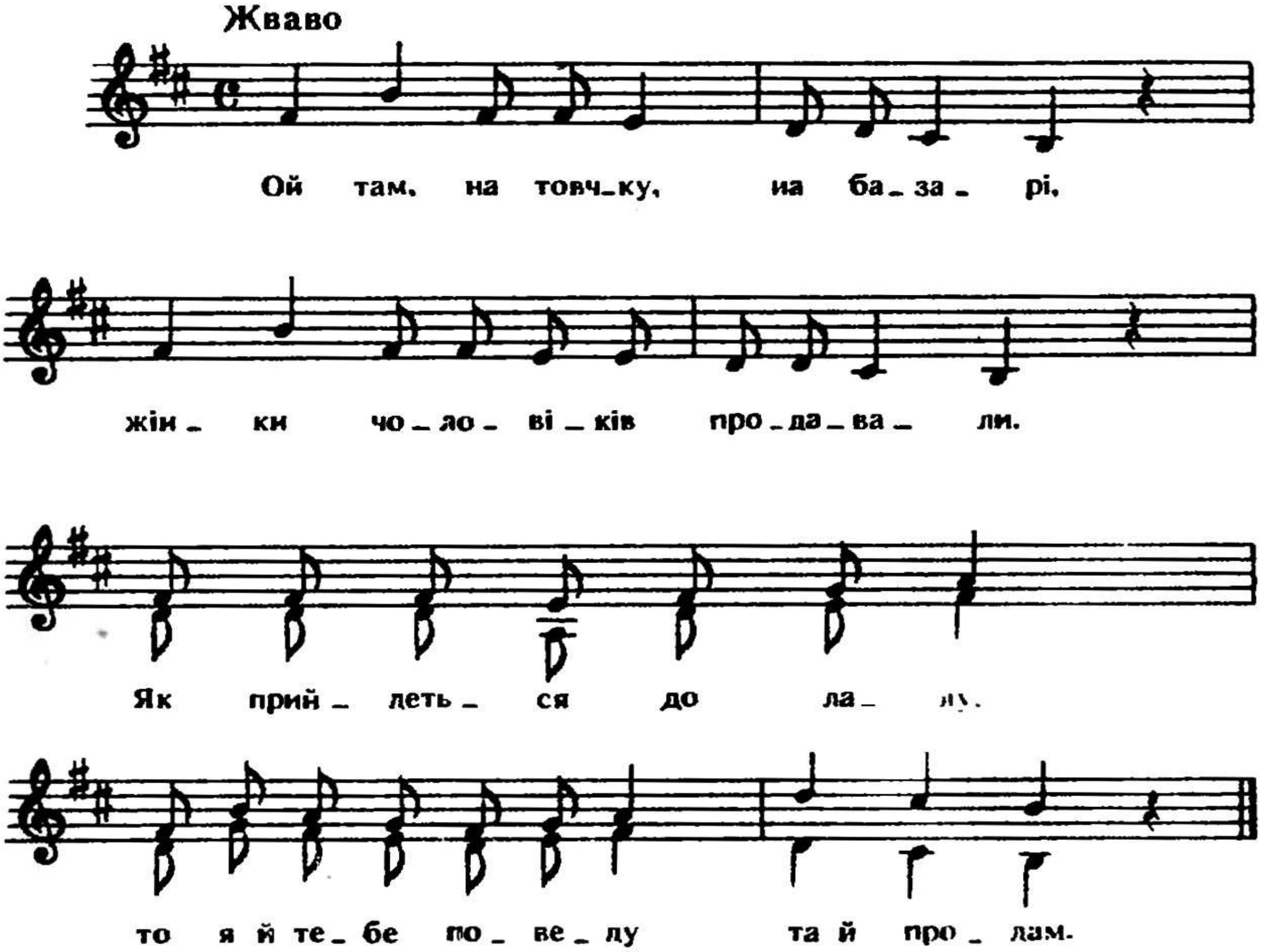
Як ішов я з Дебречина

Як ішов я з Дебречина додому,
Зайшла мені чорна кура дорогу.
«Іди, іди, чорно куро, додому,
Не заважай, не заважай по дорозі нікому!» | *Двічі*

Як ішов я з Дебречина до Хусту,
Знайшов лем я вишивануюю хустку.
Ой чи мила, чи не мила-ю шила,
Лем би она, лем би она вишиваная била. | *Двічі*

Ой там, на товчку, на базарі

Ой там, на товчку, на базарі,
Жінки чоловіків продавали.
Як прийдеться до ладу,
То я й тебе поведу та й продам.

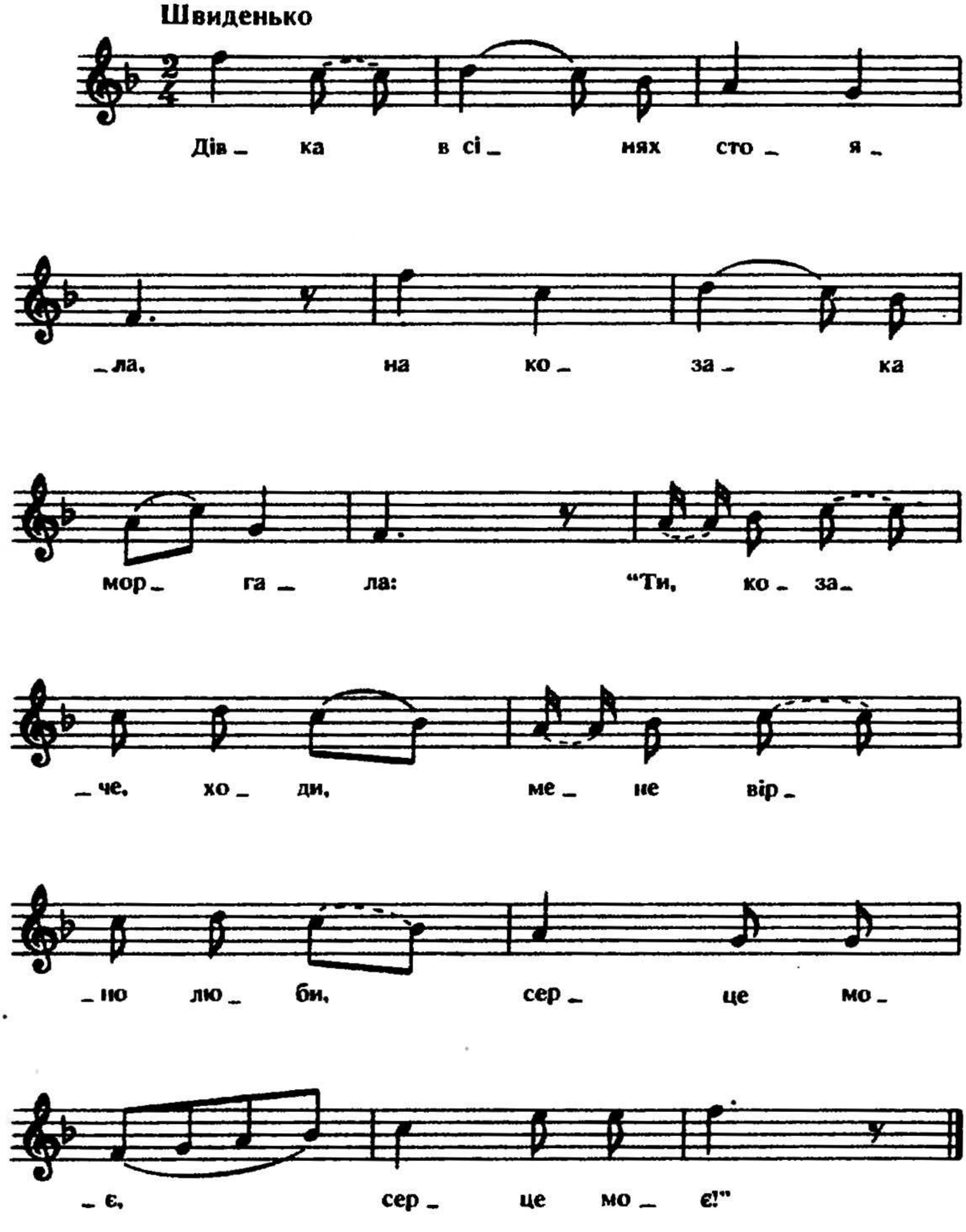
Із лик мотузок ізсукала,
Взяла свого милого, залигала
Та й повела на базар,
До терниці прив'язала.

Як наїхало торгувальниць,
Як наїхало купувальниць,
Стали думать і гадать,
Що за цього мужа дать.

А за цього мужа треба дати,
А за цього мужа треба дати:
Сорок коней ворониx,
Ще й сто рублів золотих.

Ой стала я, подумала:
З кіньми треба возиться,
А з грошима треба носиться,
А мій милий, чорнобривий,
До роботи не лінивий,
Він для мене знадобиться.

Дівка в сінях стояла

Дівка в сінях стояла,
На козака моргала:
«Ти, козаче, ходи,
Мене вірно люби,
Серце моє,
Серце моє!»

«Як до тебе ходити,
Тебе вірно любити?
В тебе батько лихий,
В тебе батько лихий,
Серце моє,
Серце моє!»

«Батька вдома немає,
У шиночку гуляє,
А ти, серце, ходи,
Мене вірно люби,
Серце моє,
Серце моє!»

«Як до тебе ходити,
Тебе вірно любити?
В тебе мати лиха,
В тебе мати лиха,
Серце моє,
Серце моє!»

«Матері дома немає,
На хрестинах гуляє,
А ти, серце, ходи,
Мене вірно люби,
Серце моє,
Серце моє!»

«Як до тебе ходити,
Тебе вірно любити?
В тебе собаки лихі,
В тебе собаки лихі,
Серце моє,
Серце моє!»

«Я собакам угоджу,
Я їм хліба положу,
А ти, серце, ходи,
Мене вірно люби,
Серце моє,
Серце моє!»
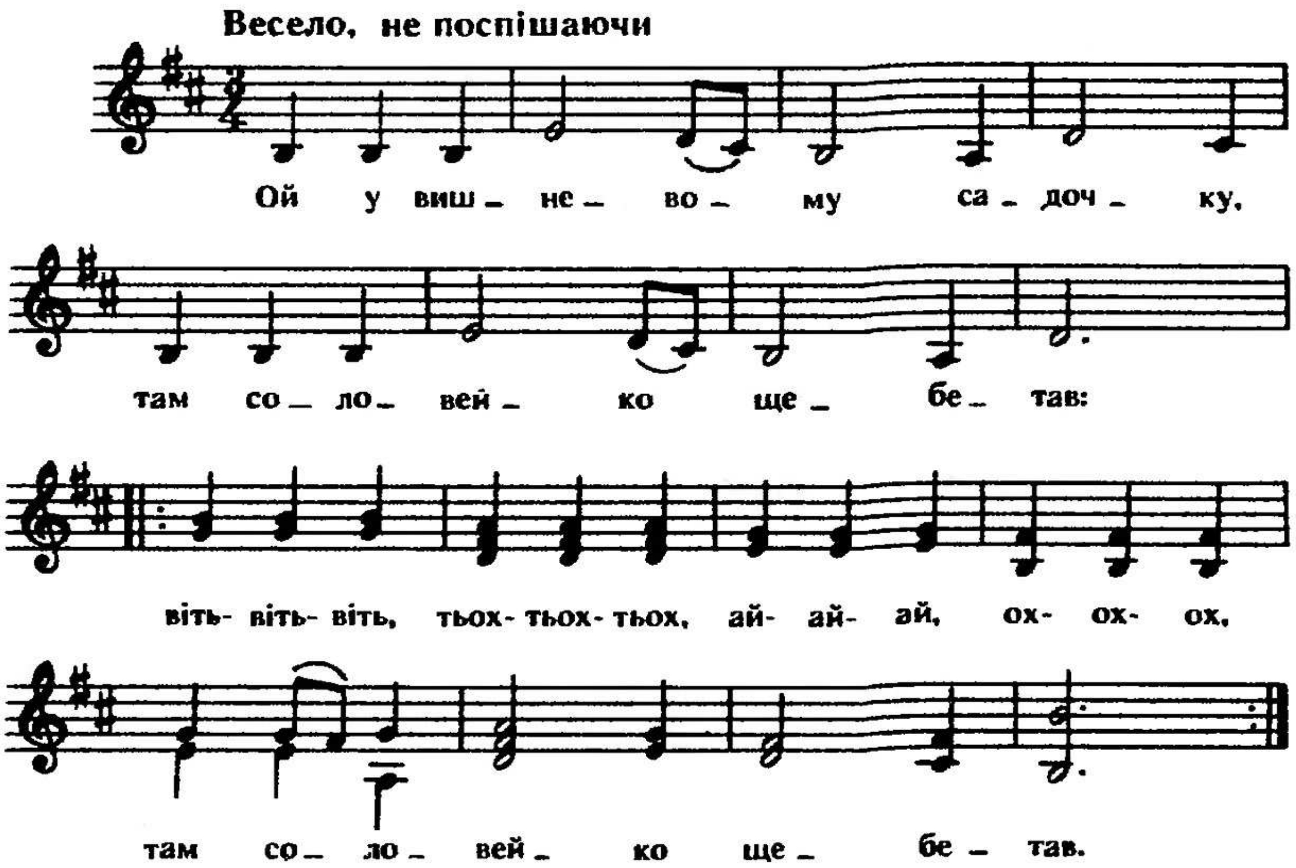
«Як до тебе ходити,
Тебе вірно любити?
В тебе кішки лихі,
В тебе кішки лихі,
Серце моє,
Серце моє!»

«Я ж і кішкам угоджу,
Шматок сала підложу,
А ти, серце, ходи,
Мене вірно люби,
Серце моє,
Серце моє!»

«Як до тебе ходити,
Тебе вірно любити?
В тебе миші лихі,
В тебе миші лихі,
Серце моє,
Серце моє!»

«Коли ж мишей боїшся,
На воротях повісься,
Ізгинь, пропади,
А до мене не ходи,
Цур тобі, пек!
Цур тобі, пек!»

Ой у вишневому садочку

Ой у вишневому садочку, Там соловейко щебетав:	
Віть-віть-віть, тьох-тьох-тьох, Ай-ай-ай, ох-ох-ох, Там соловейко щебетав.	*Двічі*
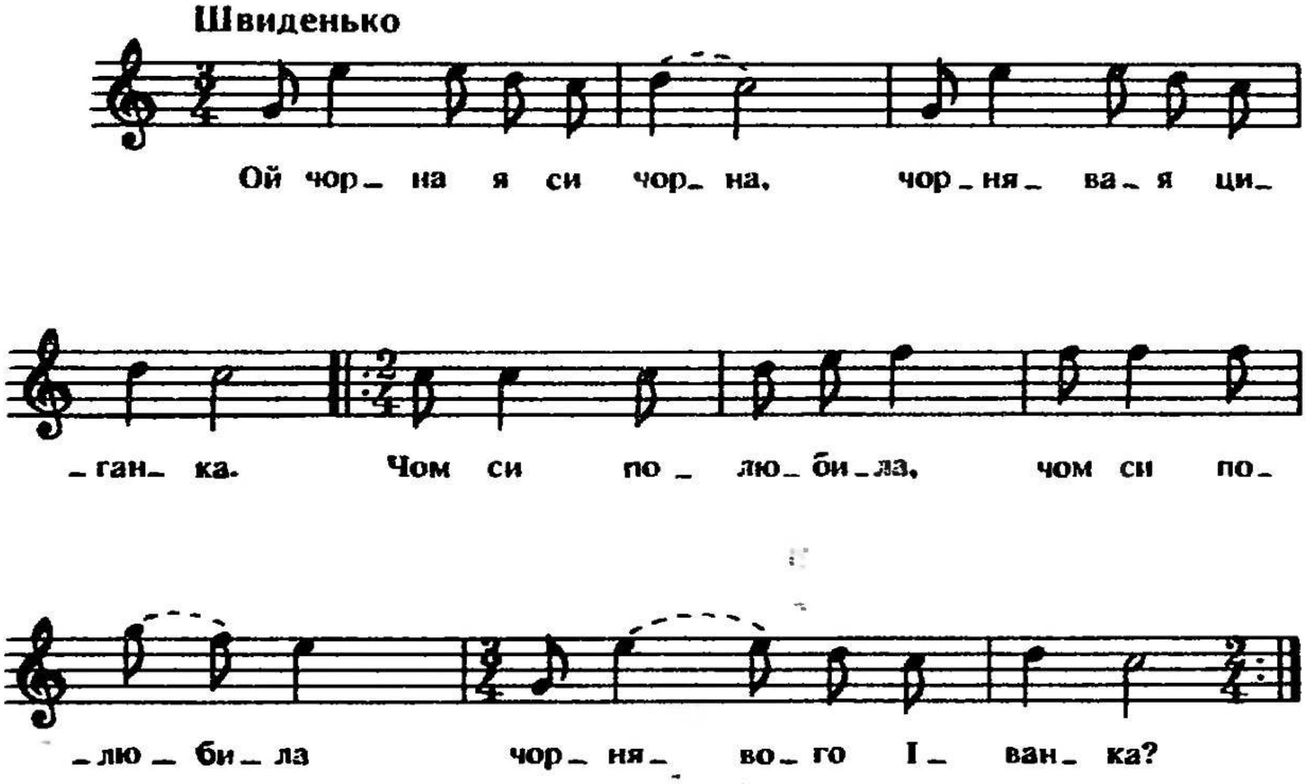
Ой у зеленому садочку Козак дівчину умовляв.	
Віть-віть-віть, тьох-тьох-тьох, Ай-ай-ай, ох-ох-ох, Козак дівчину умовляв:	*Двічі*

«Ой ти дівчино чорноброва,
Ой чи підеш ти за мене?
Віть-віть-віть, тьох-тьох-тьох,
Ай-ай-ай, ох-ох-ох, | *Двічі*
Ой чи підеш ти за мене?»

«Моя матуся тебе знає:
Ти той козак, що все гуляє!
Віть-віть-віть, тьох-тьох-тьох,
Ай-ай-ай, ох-ох-ох, | *Двічі*
Ти той козак, що все гуляє.»

«А я матусі не злякаюсь,
Якщо з тобою покохаюсь!
Віть-віть-віть, тьох-тьох-тьох,
Ай-ай-ай, ох-ох-ох, | *Двічі*
Якщо з тобою покохаюсь.»

Ой чорна я си чорна

Ой чорна я си чорна,
Чорнявая циганка.
Чом си полюбила,
Чом си полюбила — *Двічі*
Чорнявого Іванка?
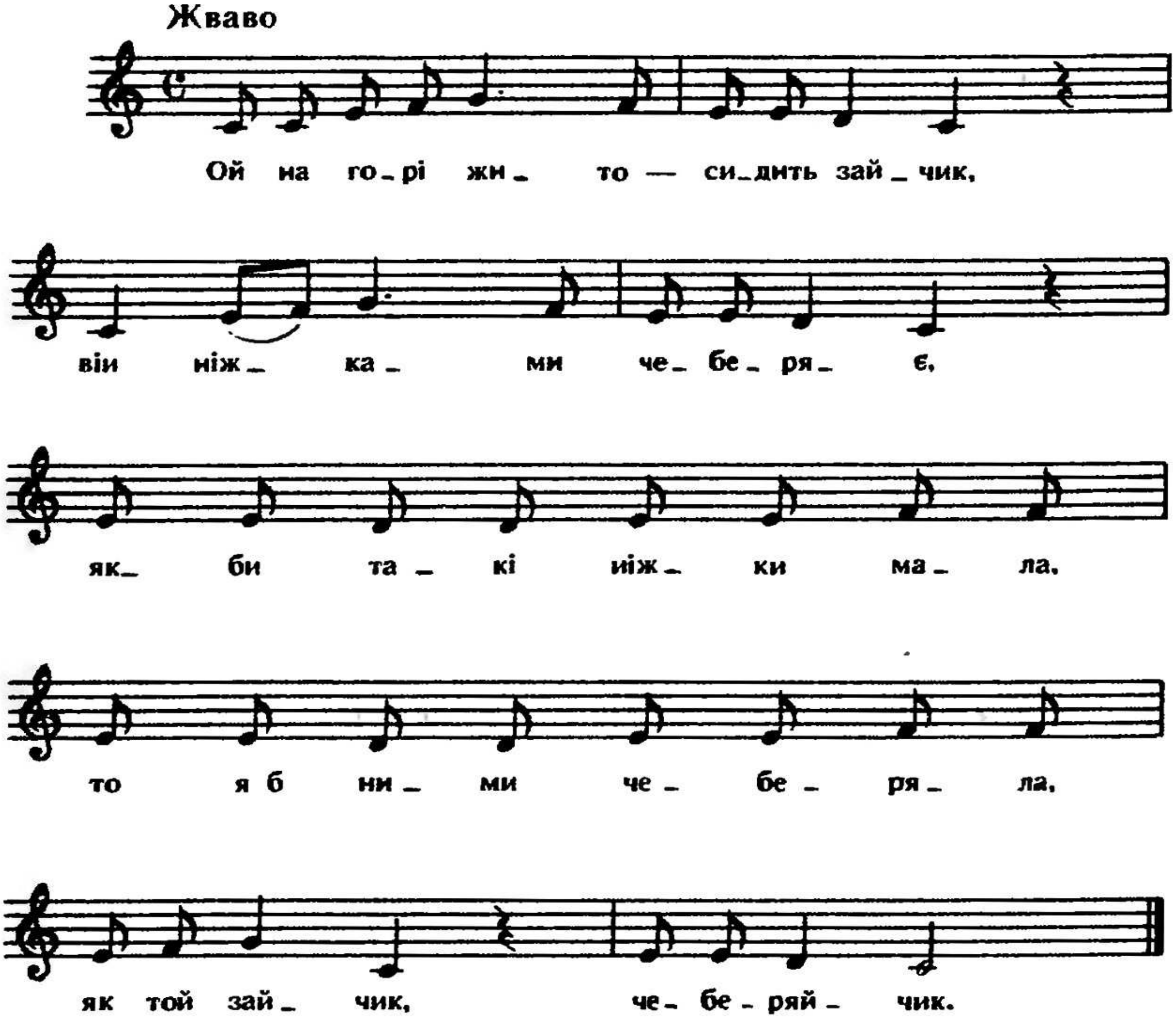
Іванко та й Іванко,
Сорочка вишиванка,
Високий та стрункий,
Високий та стрункий — *Двічі*
Ще й на бороді ямка.

Марусе, ти, Марусе,
Люблю я твою вроду,
Люблю дивитися,
Люблю дивитися, | *Двічі*
Як ти ідеш по воду.

Як ти ідеш по воду,
Вертаєшся з водою,
Люблю дивитися,
Люблю дивитися, | *Двічі*
Марусе за тобою.

У полі два дубочки,
Обоє зелененькі,
Ми ж такі паровані,
Ми ж такі паровані— | *Двічі*
Обоє чорнявенькі.

Ой на горі
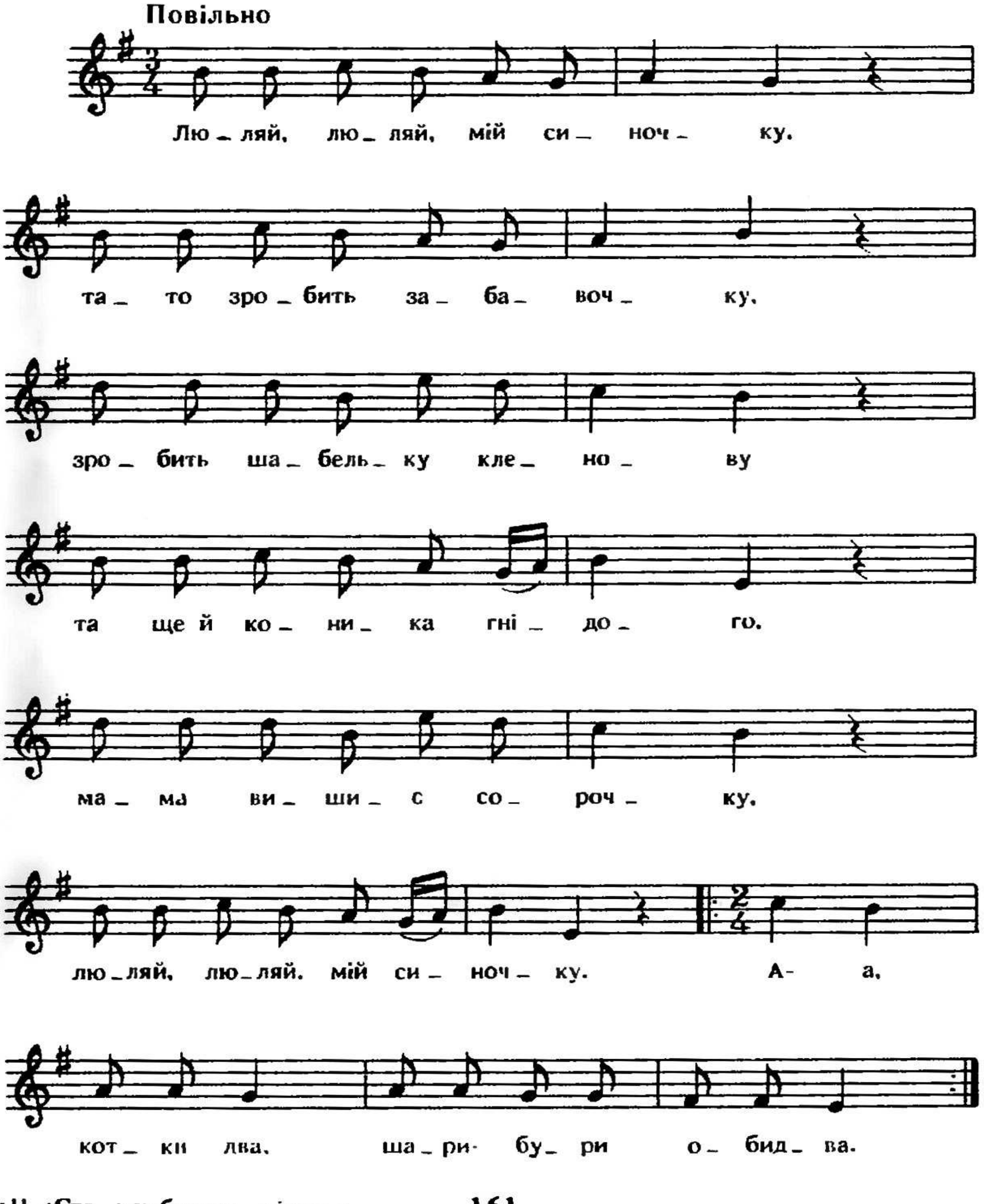

Ой на горі гречка — сидить зайчик,
Він ніжками чеберяє,
Якби такі ніжки мала,
То я б ними чеберяла,
Як той зайчик,
Чеберяйчик.

Ой на горі жито — сидить зайчик,
Він ніжками чеберяє,
Якби такі ніжки мала,
То я б ними чеберяла,
Як той зайчик,
Чеберяйчик.

Ой на горі просо — сидить зайчик,
Він ніжками чеберяє.
Якби такі ніжки мала,
То я б ними чеберяла,
Як той зайчик,
Чеберяйчик.

Колискова

Повільно
Лю_ляй, лю_ляй, мій си_ноч_ку.
та_то зро_бить за_ба_воч_ку,
зро_бить ша_бель_ку кле_но_ву
та ще й ко_ни_ка гні_до_го.
ма_ма ви_ши_є со_роч_ку,
лю_ляй, лю_ляй, мій си_ноч_ку.
А- а,
кот_ки два, ша_ри- бу_ри о_бид_ва.

Люляй, люляй, мій синочку,
Тато зробить забавочку,
Зробить шабельку кленову
Та й ще коника гнідого,
Мама вишиє сорочку,
Люляй-люляй, мій синочку.

А-а, котки два, шари-бури обидва. (2)

Люляй, люляй, мій Іванку,
Завтра вбереш вишиванку,
Припнеш шабельку до боку
Та й поїдеш в світ широкий.
А в воротах кінь спіткнеться,
Син додому не вернеться.
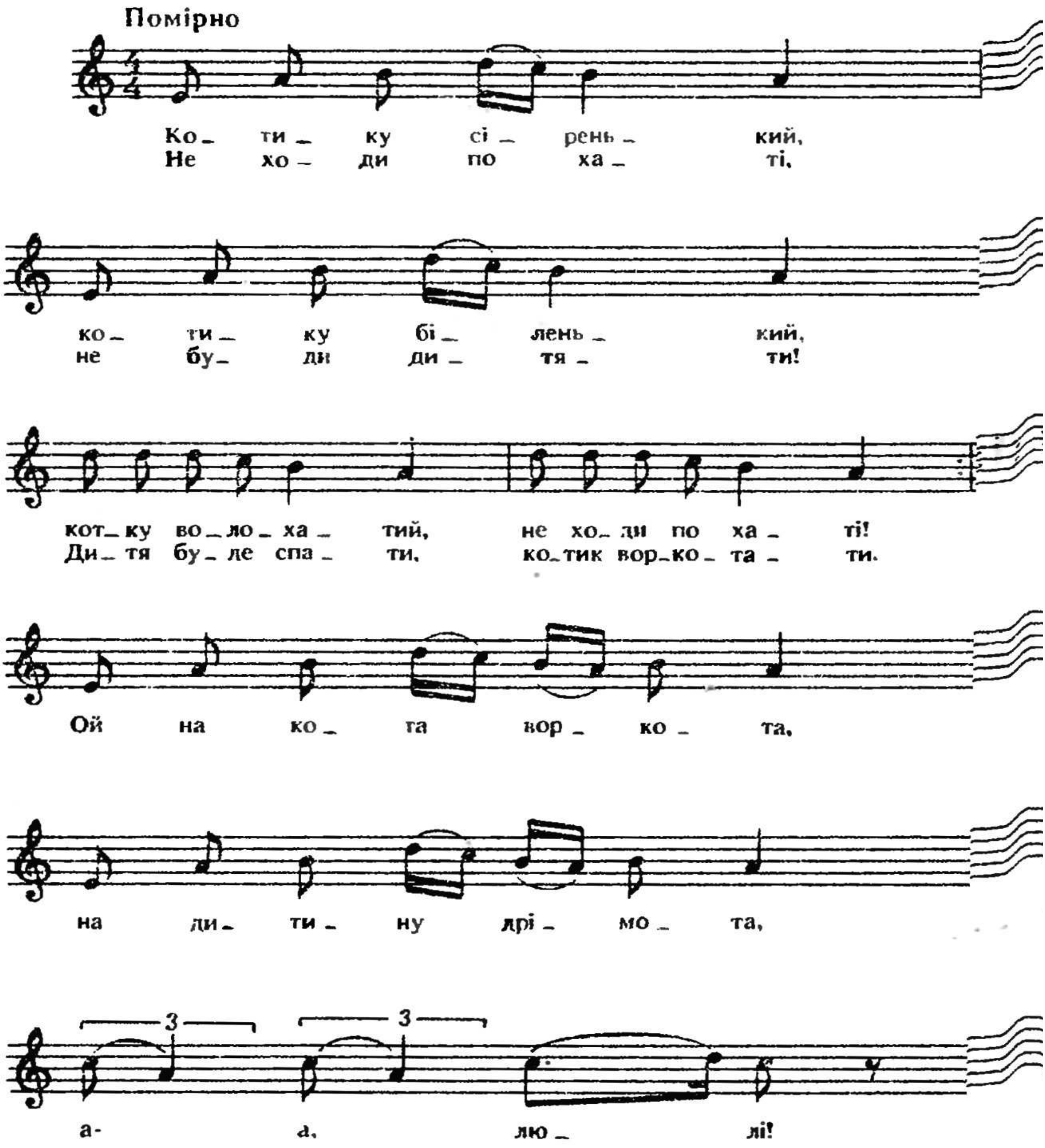
А-а, котки два, шари-бури обидва. (2)

А в неділю вранці-рано
Кінь вернувся осідланий.
Вийшла з хати стара мати,
Стала коня напувати.
Як напоїть, та й заплаче.
Люляй-люляй, мій козаче.

А-а, котки два, шари-бури обидва. (2)

Котику сіренький

(колискова)
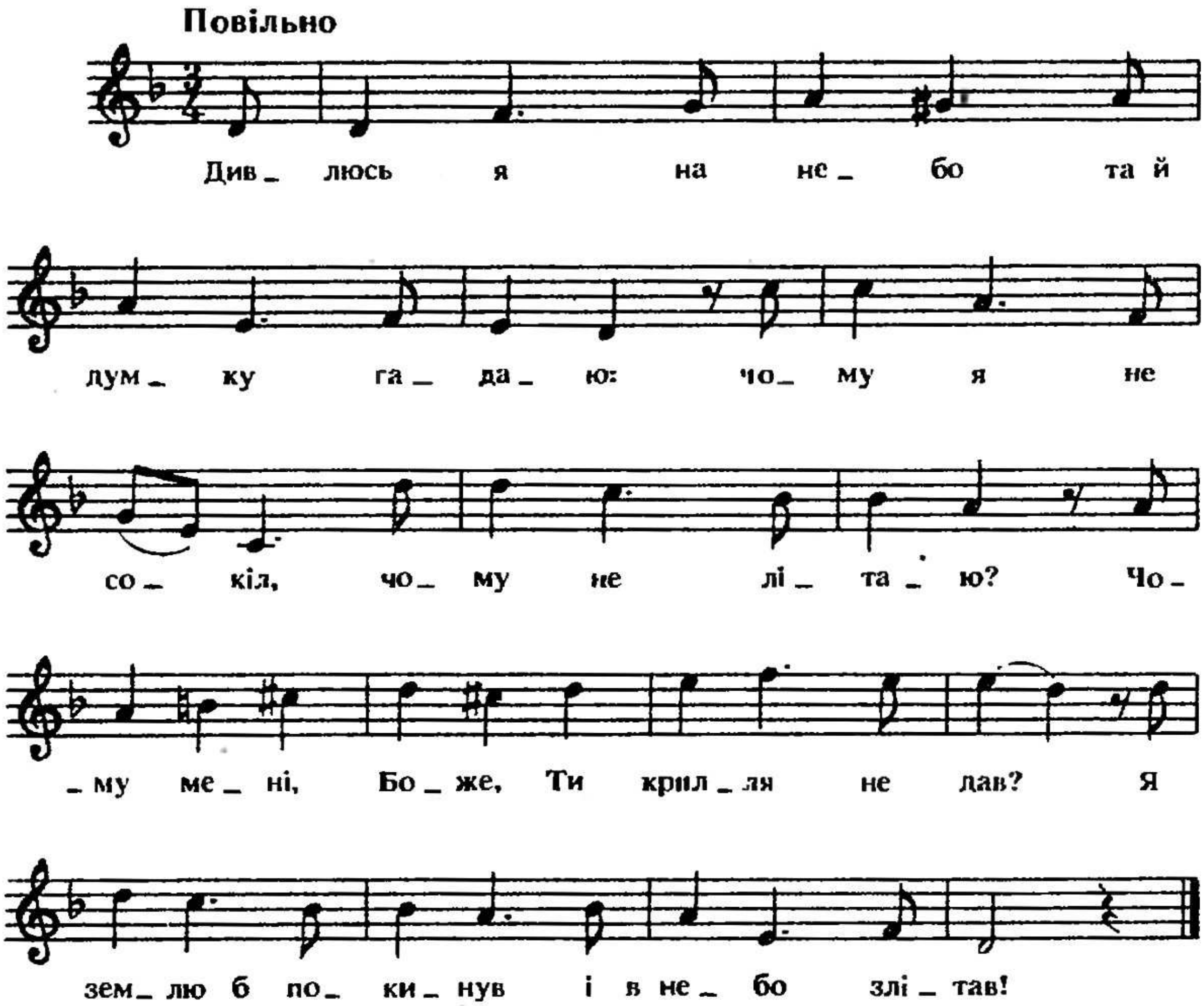

Котику сіренький,
Котику біленький,
Котку волохатий,
Не ходи по хаті!
Не ходи по хаті,
Не буди дитяти!
Дитя буде спати,
Котик воркотати.
Ой на кота воркота,
А на дитину дрімота.

А-а, люлі!

Дивлюсь я на небо

Слова М. Петренка

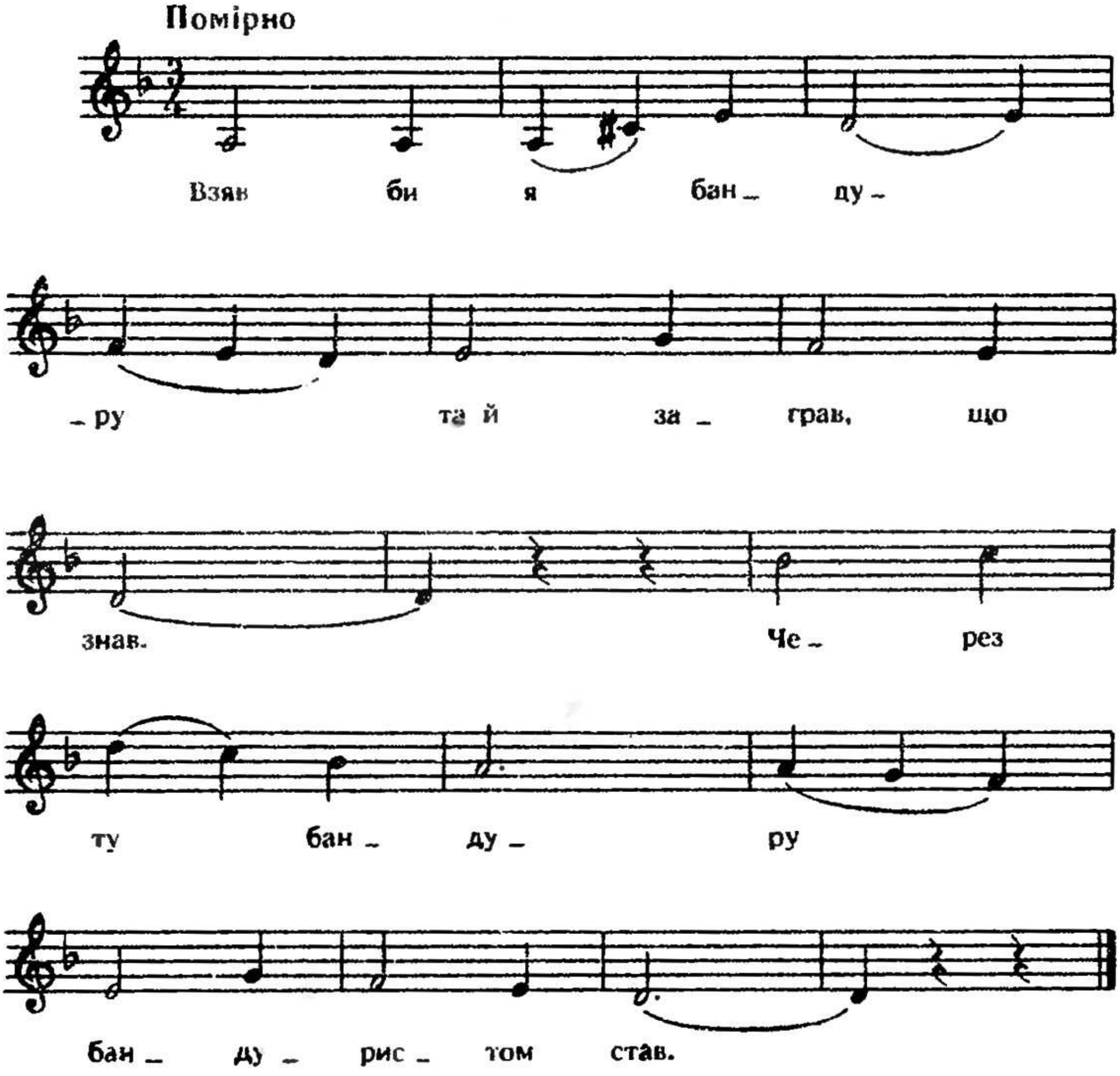

Дивлюсь я на небо та й думку гадаю:
Чому я не сокіл, чому не літаю?
Чому мені, Боже, ти крилля не дав?
Я землю б покинув і в небо злітав!

Далеко за хмари, подальше од світу,
Шукать собі долі, на горе привіту,
І ласки у сонця, у зірок прохать,
І в світі їх яснім себе показать.
Бо долі ще змалу здаюсь я нелюбий, —
Я наймит у неї, хлопцюга приблудний.
Чужий я у долі, чужий у людей:
Хіба ж хто кохає нерідних дітей?
Кохаюся з лихом, привіту не знаю,
І гірко, і марно свій вік коротаю;
І в горі спізнав я, що тільки одна —
Далекеє небо — моя сторона.
І на світі гірко, як стане ще гірше,
Я очі на небо, — мені й веселіше!
І в думці забуду, що я сирота,
І думка далеко, високо літа.
Так дайте ж бо крилля, орлячого крилля,
Я землю покину і на новосілля
Орлом бистрокрилим у небо польну
І в хмарах від світу навік утону.

Взяв би я бандуру

Слова М. Петренка

Взяв би я бандуру
Та й заграв, що знав.
Через ту бандуру
Бандуристом став.

А все через очі...
Коли б їх я мав,
За ті карі очі
Душу б я віддав.

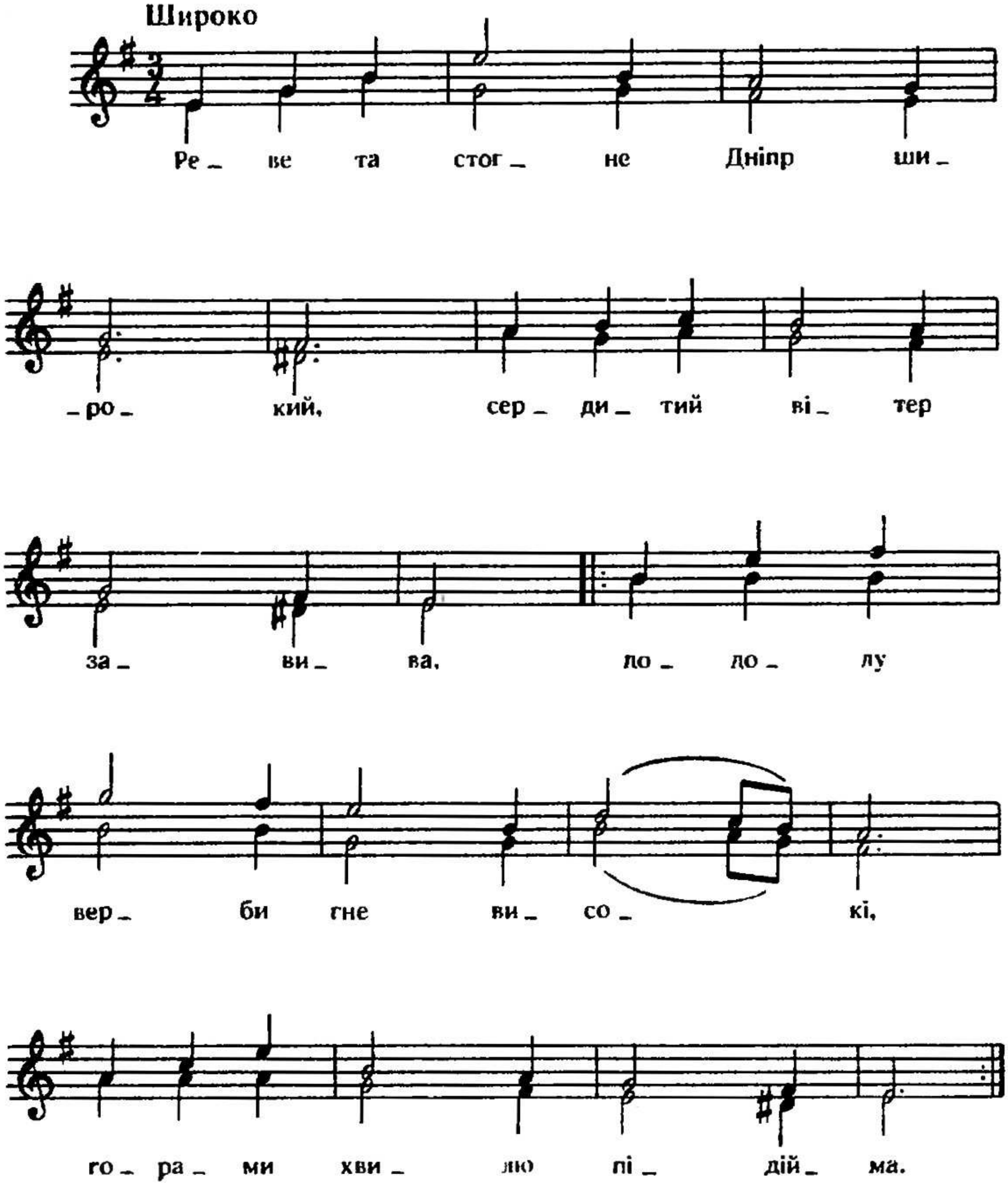
Марусенько, люба,
Пожалій мене, —
Візьми моє серце,
Дай мені своє.

Де Крим за горами,
Де сонечко сяє,
Там моя голубка
З жалю завмирає.

Взяв би я бандуру
Та й заграв, що знав.
Через ту бандуру
Бандуристом став.

Реве та стогне Дніпр широкий

Слова Т. Шевченка

Реве та стогне Дніпр широкий,
Сердитий вітер завива,
Додолу верби гне високі,
Горами хвилю підійма. | *Двічі*

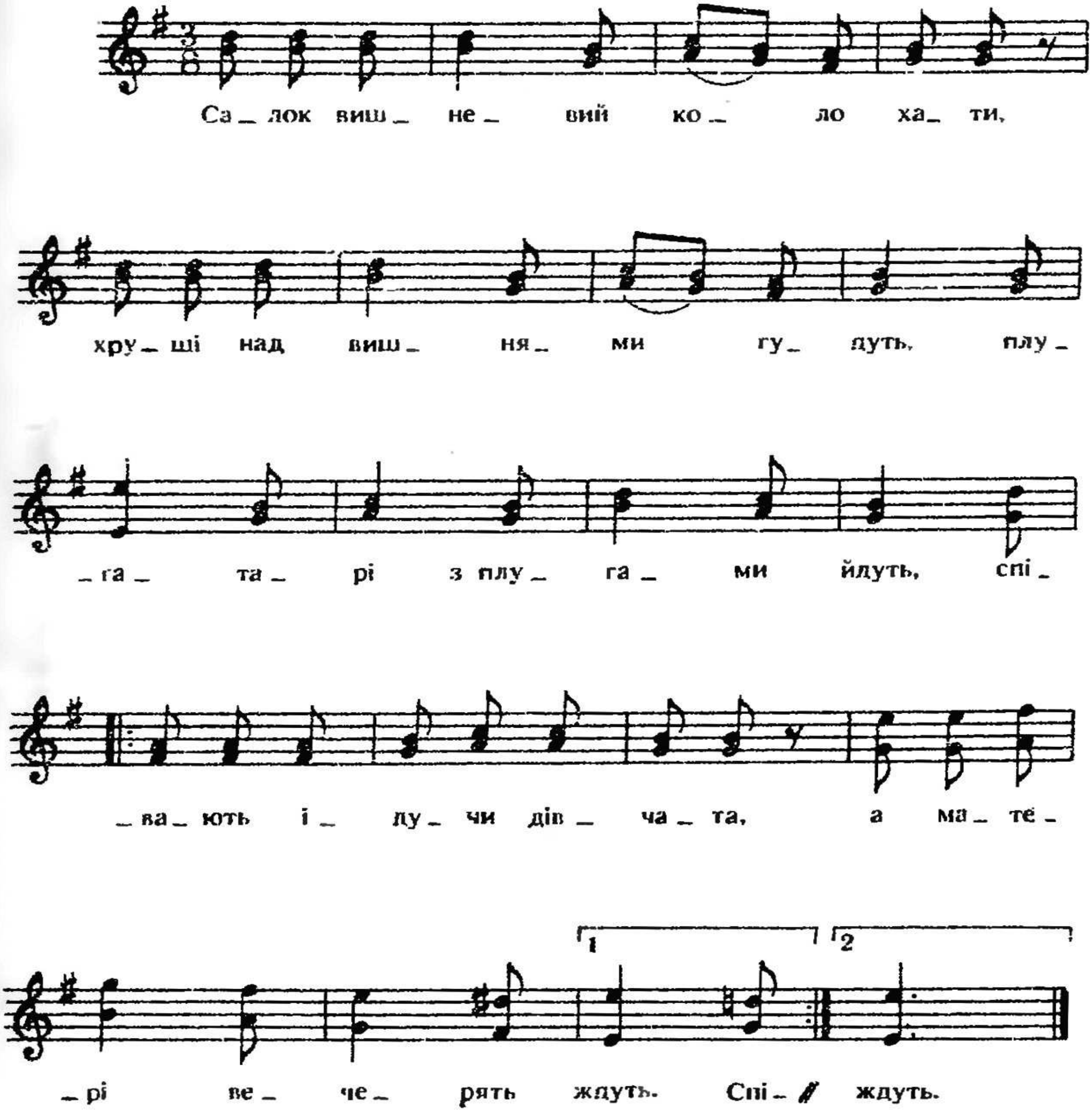
І блідий місяць на ту пору
Із хмари де-де виглядав,
Неначе човен в синім морі,
То виринав, то потопав. | *Двічі*

Ще треті півні не співали,
Ніхто ніде не гомонів,
Сичі в гаю перекликались,
Та ясен раз у раз скрипів. | *Двічі*

Садок вишневий коло хати

Слова Т.Шевченка

Помірно

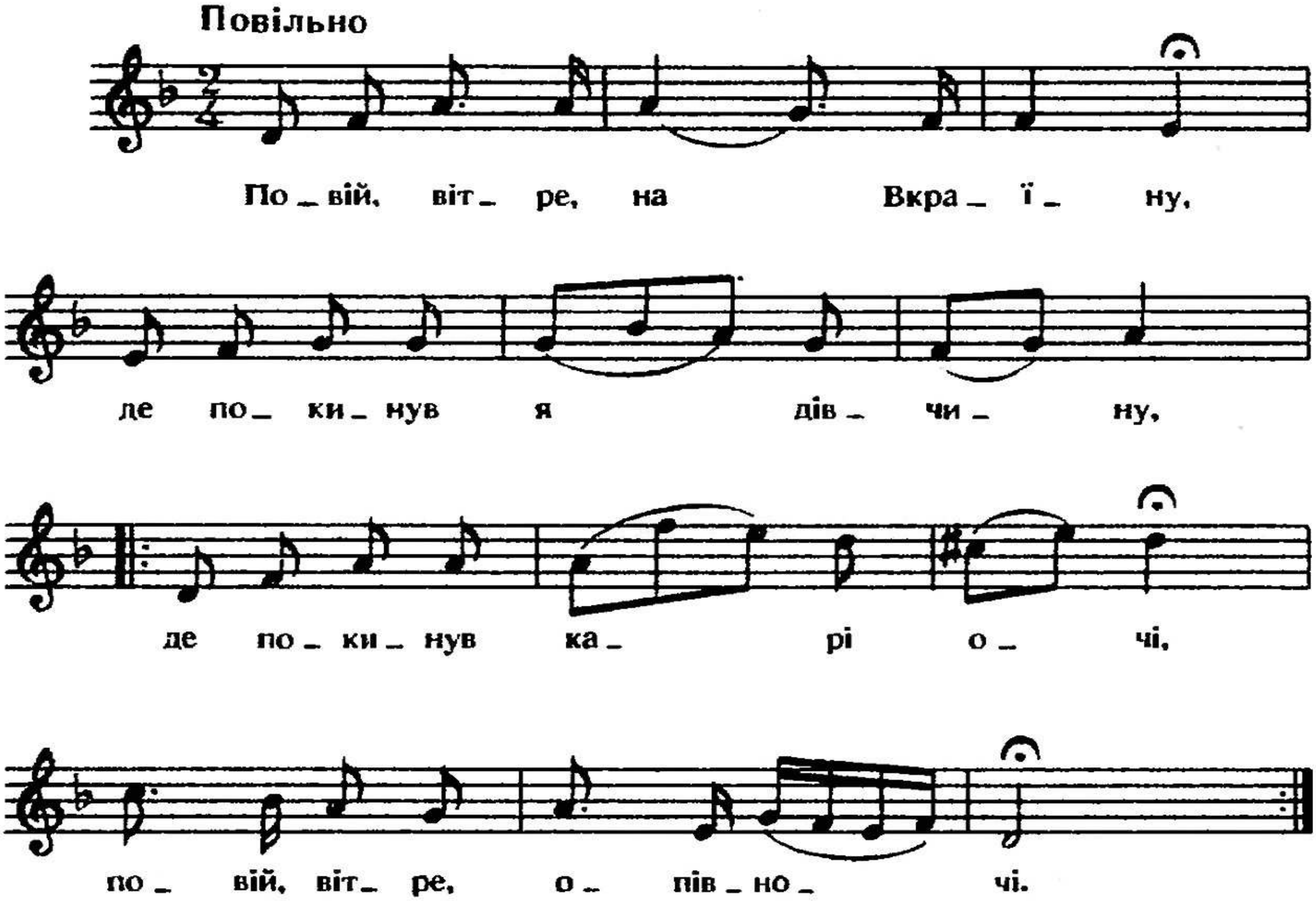
Садок вишневий коло хати,
Хрущі над вишнями гудуть,
Плугатарі з плугами йдуть,
Співають ідучи дівчата, | *Двічі*
А матері вечерять ждуть. |

Сім'я вечеря коло хати,
Вечірня зіронька встає,
Дочка вечерять подає,
А мати хоче научати, | *Двічі*
Так соловейко не дає. |

Поклала мати коло хати
Маленьких діточок своїх,
Сама заснула коло їх.
Затихло все, тільки дівчата | *Двічі*
Та соловейко не затих. |

Повій, вітре, на Вкраїну

Слова С. Руданського

Повій, вітре, на Вкраїну,
Де покинув я дівчину,
Де покинув карі очі, | *Двічі*
Повій, вітре, опівночі!

Між горами там долина,
В тій долині є хатина,
В тій хатині дівчинонька, | *Двічі*
Дівчинонька-голубонька.

Повій, вітре, до схід сонця,
До схід сонця, край віконця.
Край віконця постіль біла, | *Двічі*
Постіль біла, дівка мила.

Нахилися тишком - нишком
Над рум'яним білим личком,
Над тим личком нахилися, | *Двічі*
Чи спить, мила, подивися!

Чи спить вона, чи збудилась,
Спитай її, з ким любилась,
З ким любилась і кохалась | *Двічі*
І кохати присягалась.

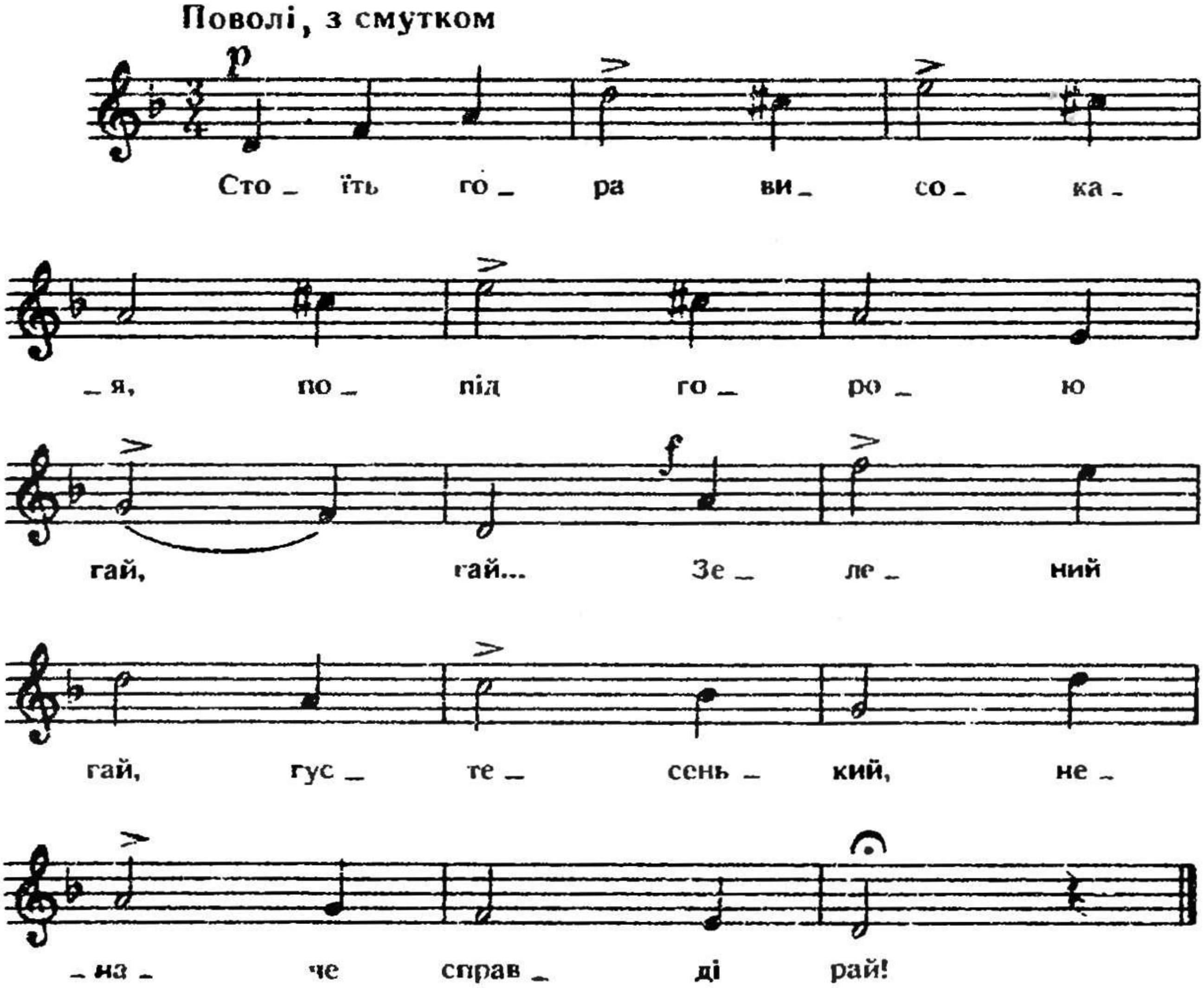
Як заб'ється їй серденько,
Як зітхне вона тяженько,
Як заплачуть карі очі, — | *Двічі*
Вертай, вітре, опівночі!

А як мене позабула
І другого пригорнула,
То розвийся край долини, | *Двічі*
Не вертайся з України!..

Вітер віє, вітер віє,
Серце в'яне, серце мліє.
Вітер віє, не вертає, | *Двічі*
Серце з жалю замирає.

Стоїть гора високая

Слова Л.Глібова

Стоїть гора високая,
Попід горою гай, гай...
Зелений гай, густесенький,
Неначе справді рай!

Під гаєм в'ється річенька,
Як скло вода блищить,
Долиною зеленою
Кудись вона біжить.

Край берега у затишку
Прив'язані човни,
Там три верби схилилися,
Мов журяться вони.

Що пройде красне літечко,
Повіють холода,
Осиплеться з них листячко
І понесе вода.

Журюся й я над річкою...
Біжить вона, шумить,
А в мене бідне серденько
І мліє і болить.

Ой річенько, голубонько!
Як хвилечки твої,
Пробігли дні щасливії
І радощі мої!

До тебе, люба річенько,
Ще верниться весна,
А молодість не вернеться,
Не вернеться вона!..
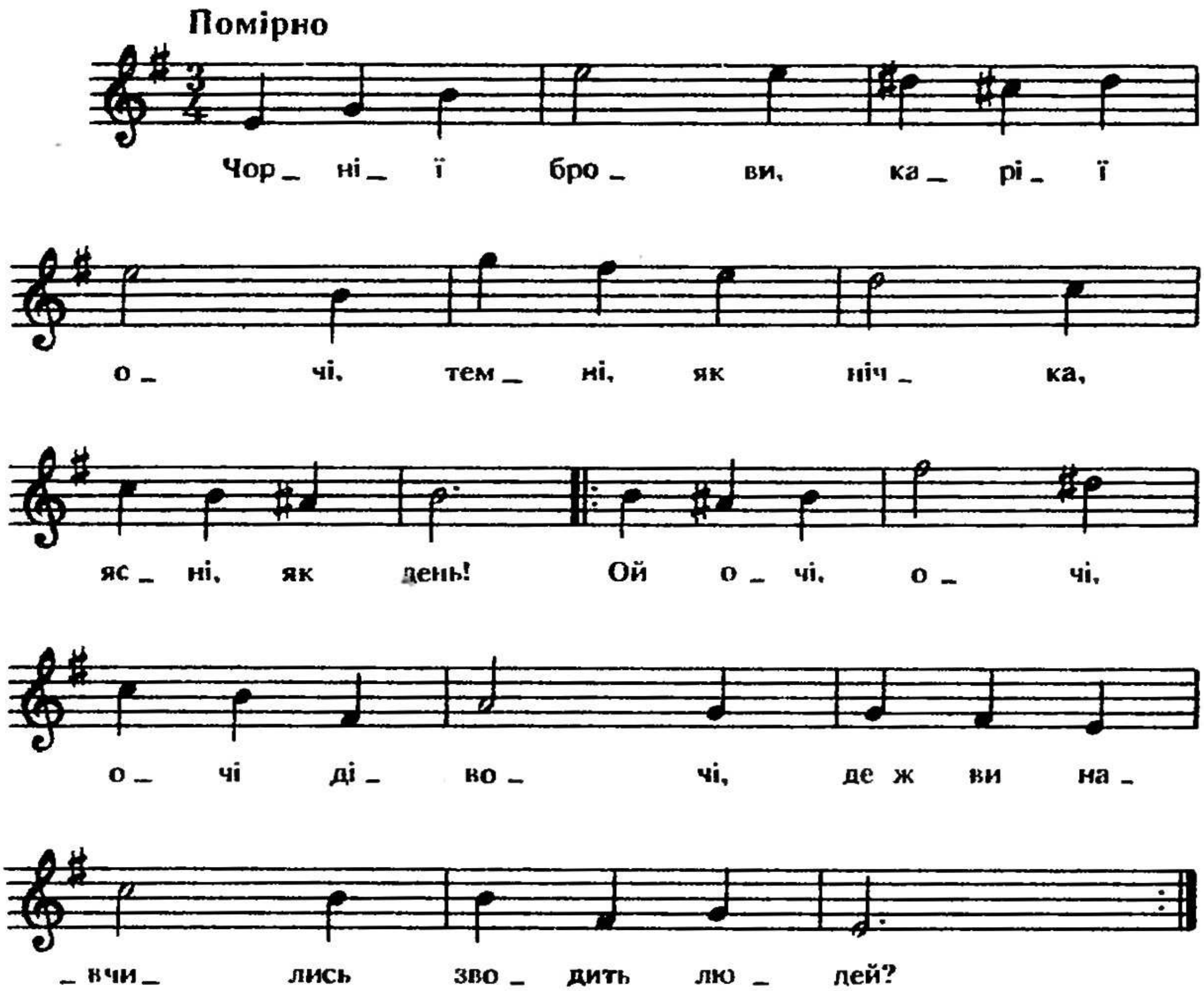
Стоїть гора високая,
Зелений гай шумить,
Пташки співають голосно,
І річенька блищить...

Як хороше, як весело
На білім світі жить!..
Чого ж у мене серденько
І мліє і болить?

Болить воно та журиться,
Що вернеться весна,
А молодість не вернеться,
Не вернеться вона!

Чорнії брови, карії очі

Слова К.Думитрашка

Чорнії брови, карії очі,
Темні, як нічка, ясні, як день!
Ой очі, очі, очі дівочі, | *Двічі*
Де ж ви навчились зводить людей? |

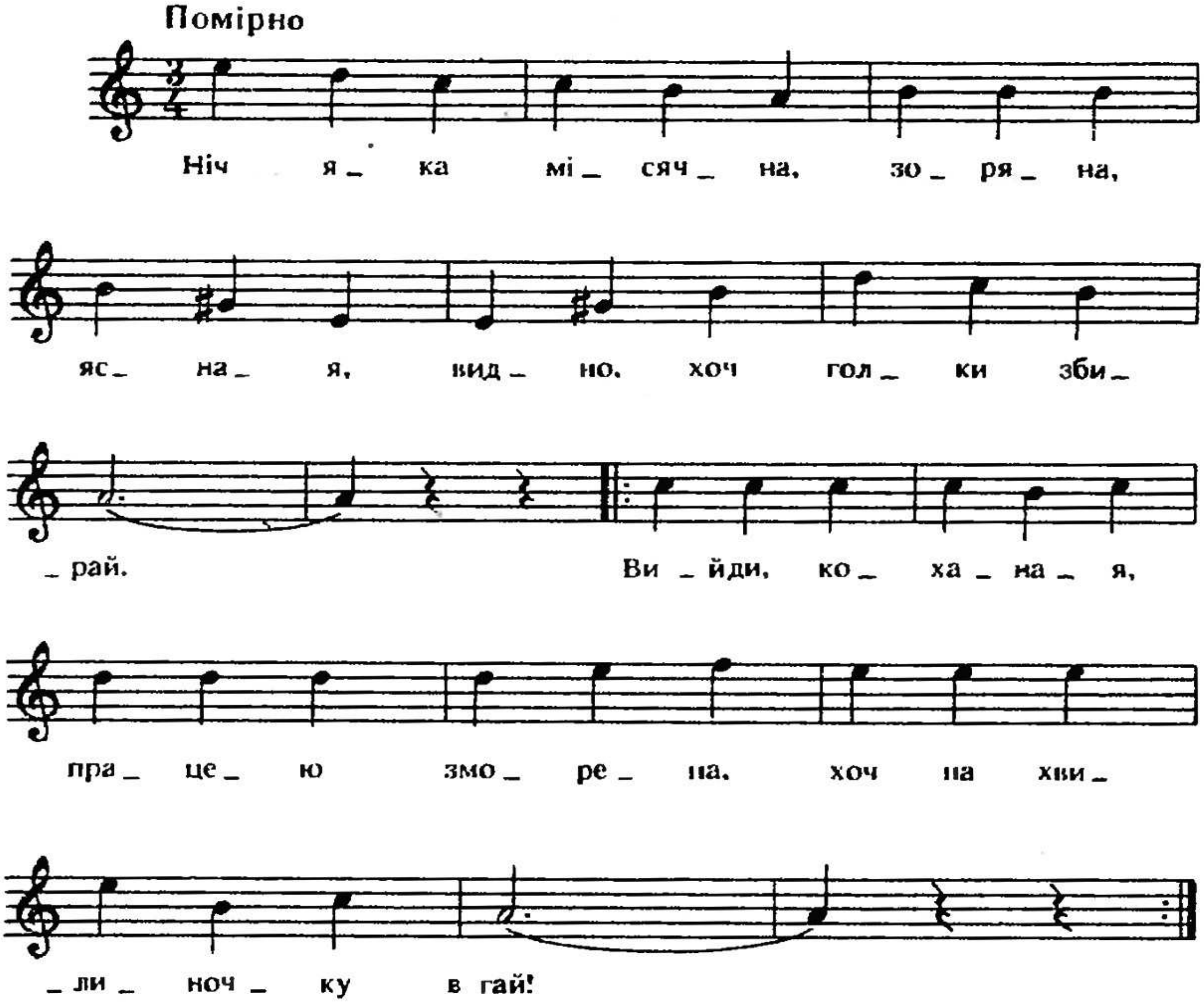
Вас і немає, а ви мов тута,
Світите в душу, як дві зорі.
Чи в вас улита якась отрута, | *Двічі*
Чи, може, справді ви знахарі?

Чорнії брови — стрічки шовкові,
Все б тільки вами я любувавсь.
Карії очі, очі дівочі, | *Двічі*
Все б тільки я дивився на вас!

Чорнії брови, карії очі!
Страшно дивиться весь час на вас:
Не будеш спати ні вдень, ні вночі, | *Двічі*
Все будеш думать, очі, про вас.

Ніч яка місячна, ясная, зоряна

Слова М.Старицького

Ніч яка місячна, ясная, зоряна,
Видно, хоч голки збирай.
Вийди, коханая, працею зморена, | *Двічі*
Хоч на хвилиночку в гай!

Сядем у купочці тут під калиною,
І над панами я пан!

Глянь, моя рибонько, — срібною хвилею
Стелиться в полі туман. | *Двічі*

Гай чарівний, ніби променем всипаний
Чи загадався, чи спить:
Ген на стрункій та високій осичині
Листя пестливо тремтить. | *Двічі*

Небо глибоке засіяне зорями,
Що то за божа краса!
Перлами ясними попід тополями
Грає краплиста роса. | *Двічі*
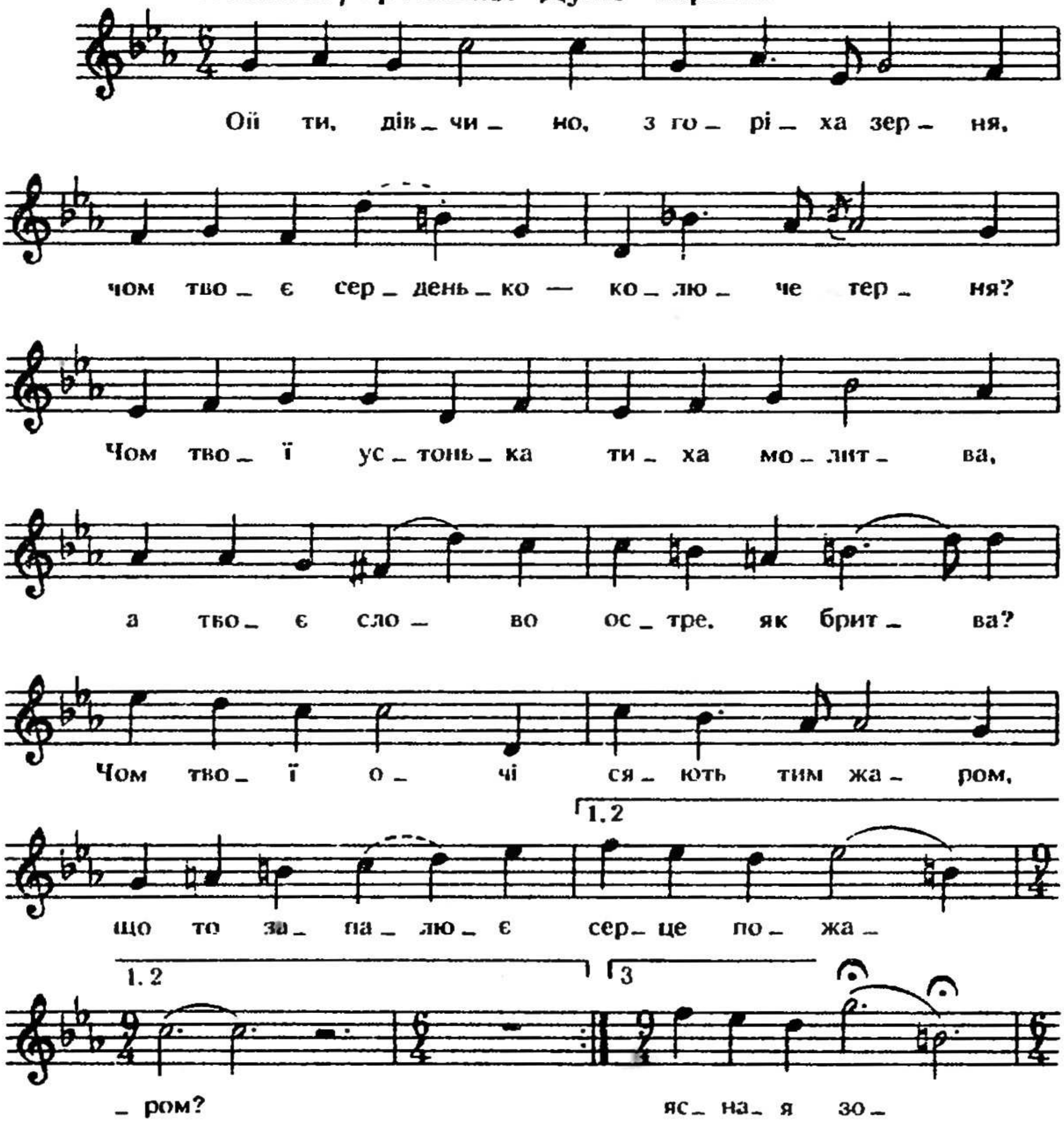
Ти не лякайся, що ніженьки білії
Вмочеш в холодну росу:
Я тебе, вірная, аж до хатиноньки
Сам на руках однесу. | *Двічі*

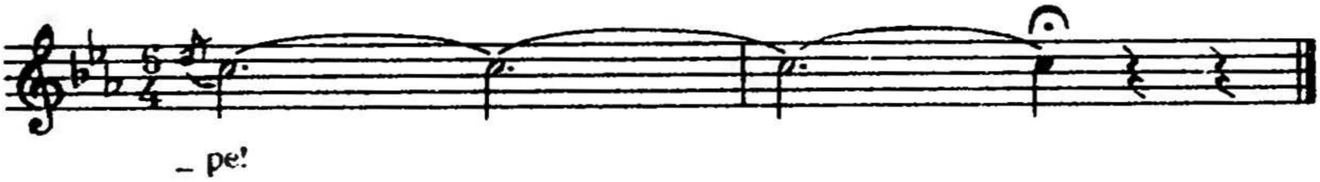
Ти не лякайся, що змерзнеш, лебедонько,
Тепло — ні вітру, ні хмар...
Я пригорну тебе до свого серденька,
А воно палке, мов жар. | *Двічі*

Ой ти, дівчино, з горіха зерня

Музика А.Кос-Анатольського
Слова І. Франка

Повільно, протяжно. Дуже виразно

Ой ти, дівчино, з горіха зерня,
Чом твоє серденько — колюче терня?
Чом твої устонька — тиха молитва,
А твоє слово остре, як бритва?
Чом твої очі сяють тим жаром,
Що запалює серце пожаром?

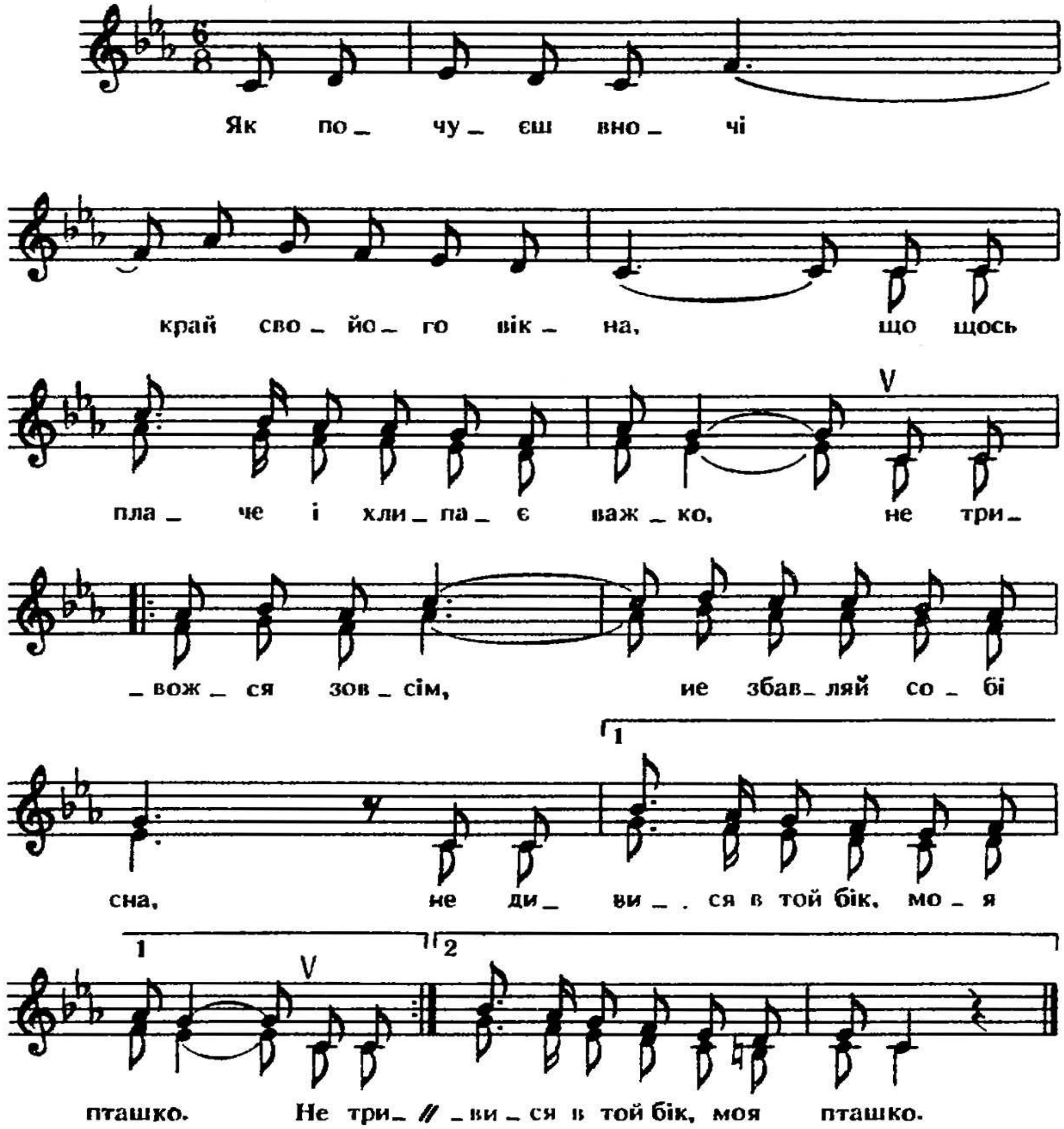
Ох, тії очі темніші ночі,
Хто в них задивиться, — й сонця не хоче!
І чом твій усміх — для мене скрута,
Серце бентежить, як буря люта?
Ой ти, дівчино, ясная зоре!
Ти мої радощі, ти моє горе!

Ой ти, дівчино, з горіха зерня,
Чом твоє серденько — колюче терня?
Тебе видаючи, любити мушу,
Тебе кохаючи, загублю душу.
Ти моя радість, ти моє горе,
Ой ти, дівчино, ясная зоре!

Як почуєш вночі

Слова І.Франка

Помірно

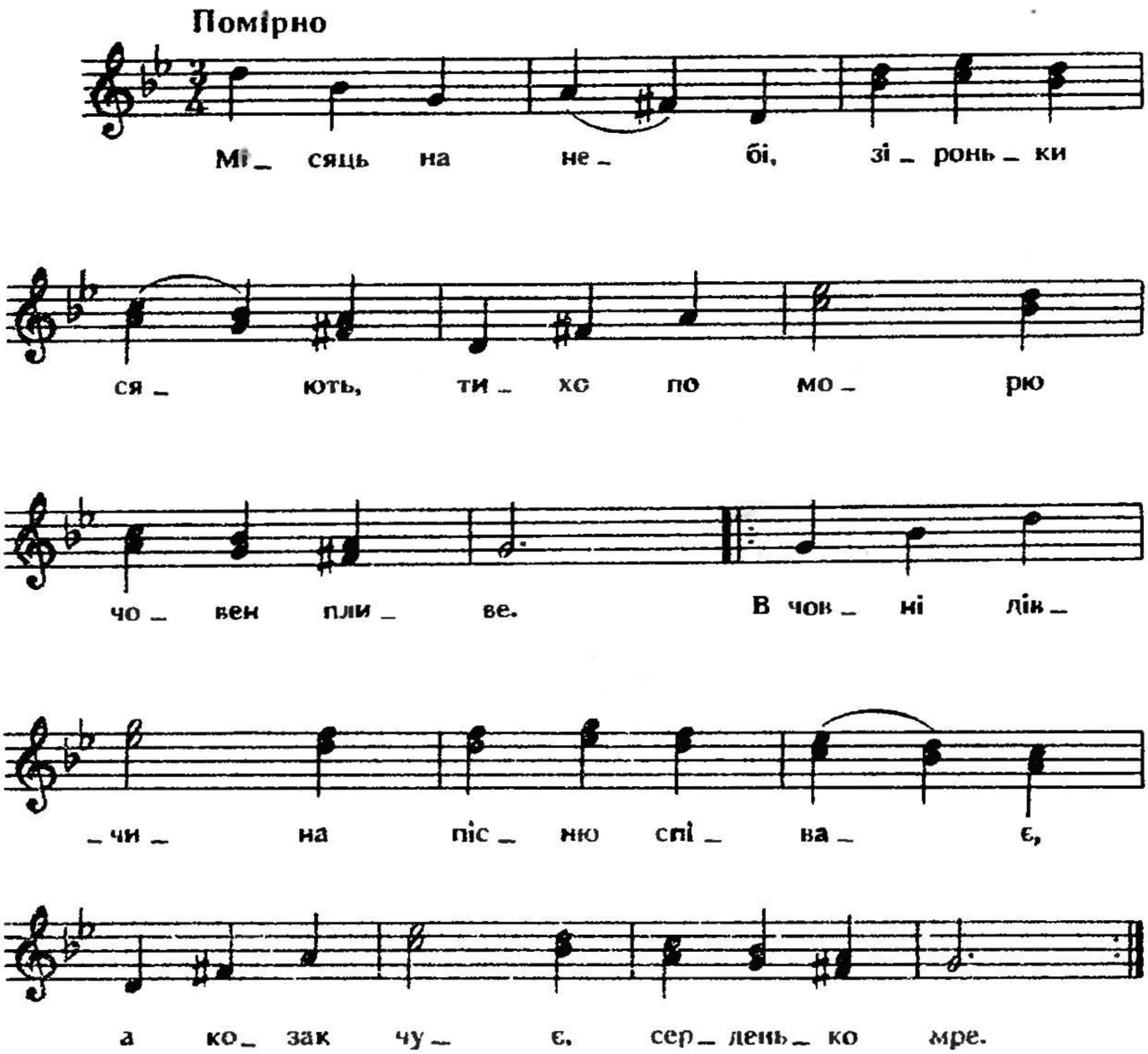
Як почуєш вночі край свого вікна,
Що щось плаче і хлипає важко,
Не тривожся зовсім, не збавляй собі сна,
Не дивися в той бік, моя пташко.
Двічі

То не та сирота, що без мами блука,
Не голодний жебрак, моя зірко.
Се розпука моя, невтишима тоска,
Се любов моя плаче так гірко.
Двічі

Так прощай же, прощай, не чекай більш весни,
Коли будуть цвісти верболози.
І востаннє тобі, замість слів про любов,
Посилаю я муки і сльози.
Двічі

Так прощай же, прощай, не чекай більш весни,
Будь щаслива, весела, як завжди.
Що було — схороню аж у серце на дно...
Не шукай між людьми більше правди.
Двічі

Місяць на небі

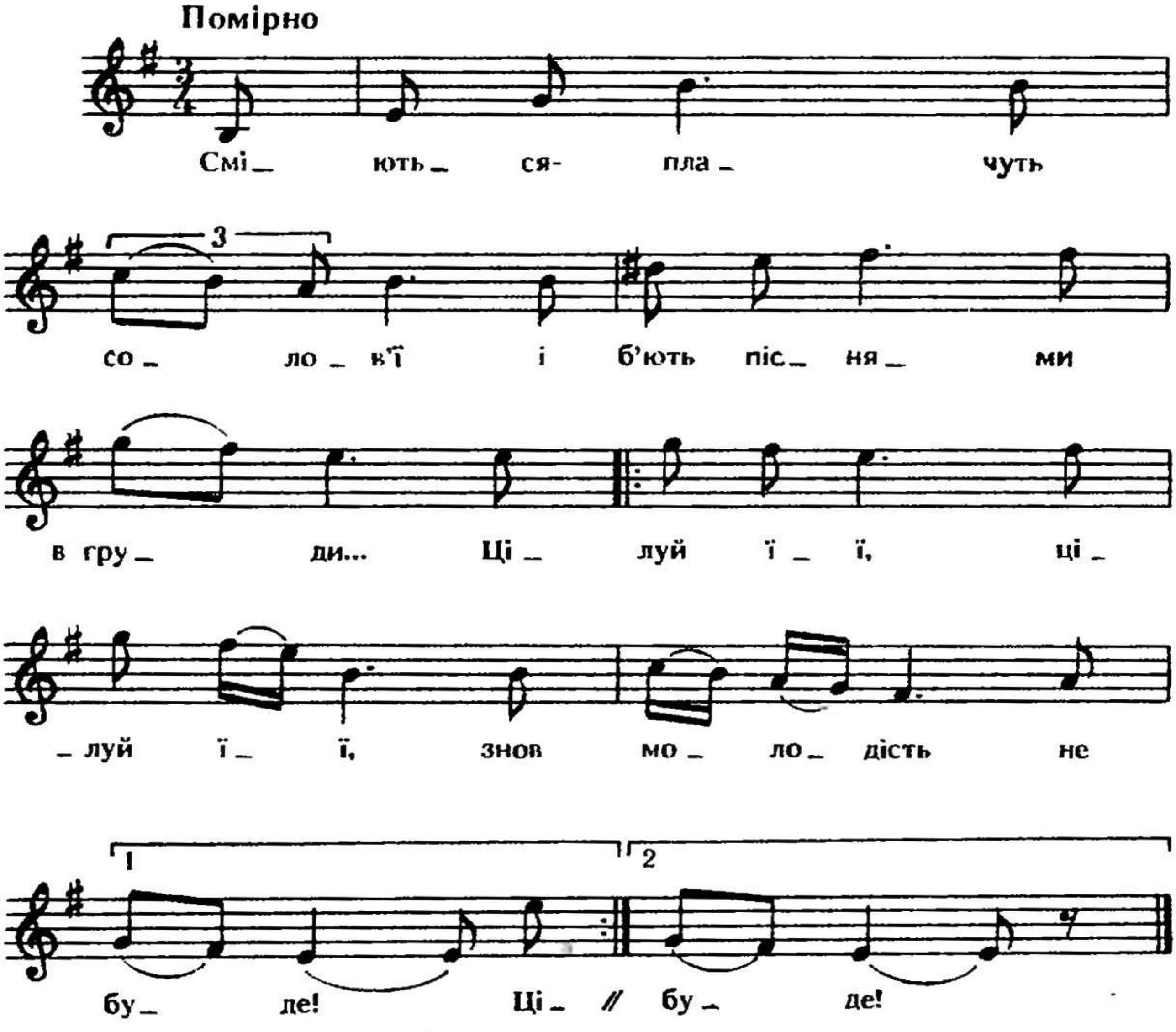
Місяць на небі, зіроньки сяють,
Тихо по морю човен пливе.
В човні дівчина пісню співає, | *Двічі*
А козак чує, серденько мре.

Пісня та мила, пісня та люба,
Все про кохання, все про любов,
Як ми любились та й розійшлися, | *Двічі*
Тепер зійшлися навіки знов. |

Ой очі, очі, очі дівочі,
Темні, як нічка, ясні, як день.
Ви ж мені, очі, вік вкоротили, | *Двічі*
Де ж ви навчились зводить людей? |

Сміються-плачуть солов'ї

Слова О.Олеся

Сміються-плачуть солов'ї
І б'ють піснями в груди...
Цілуй її, цілуй її, | *Двічі*
Знов молодість не буде! |

Ти не дивись, що буде там,
Чи забуття, чи зрада,—
Весна іде назустріч нам,
Весна в цей час нам рада. | *Двічі*

На мент єдиний залиши
Свій сум, думки і горе,
І струмінь власної душі
Улий в шумляче море. | *Двічі*

Лови летючу мить життя,
Чаруйсь, хмілій, впивайся,
І серед мрій і забуття
В розкошах закохайся. | *Двічі*

Поглянь: уся земля тремтить
В палких обіймах ночі,
Лист квітці мрійно шелестить,
Траві струмок воркоче. | *Двічі*

Відбились зорі у воді,
До хмар летять тумани,
Там ллються пахощі густі,
Там гнуться верби п'яні. | *Двічі*

Чого стоїш без руху ти,
Коли весь світ співає?
Налагодь струни золоті —
Бенкет весна справляє! | *Двічі*

Сміливо йди під дзвін чарок,
З вогнем, піснями в гості
На свято радісне квіток,
Кохання снів і млості. | *Двічі*
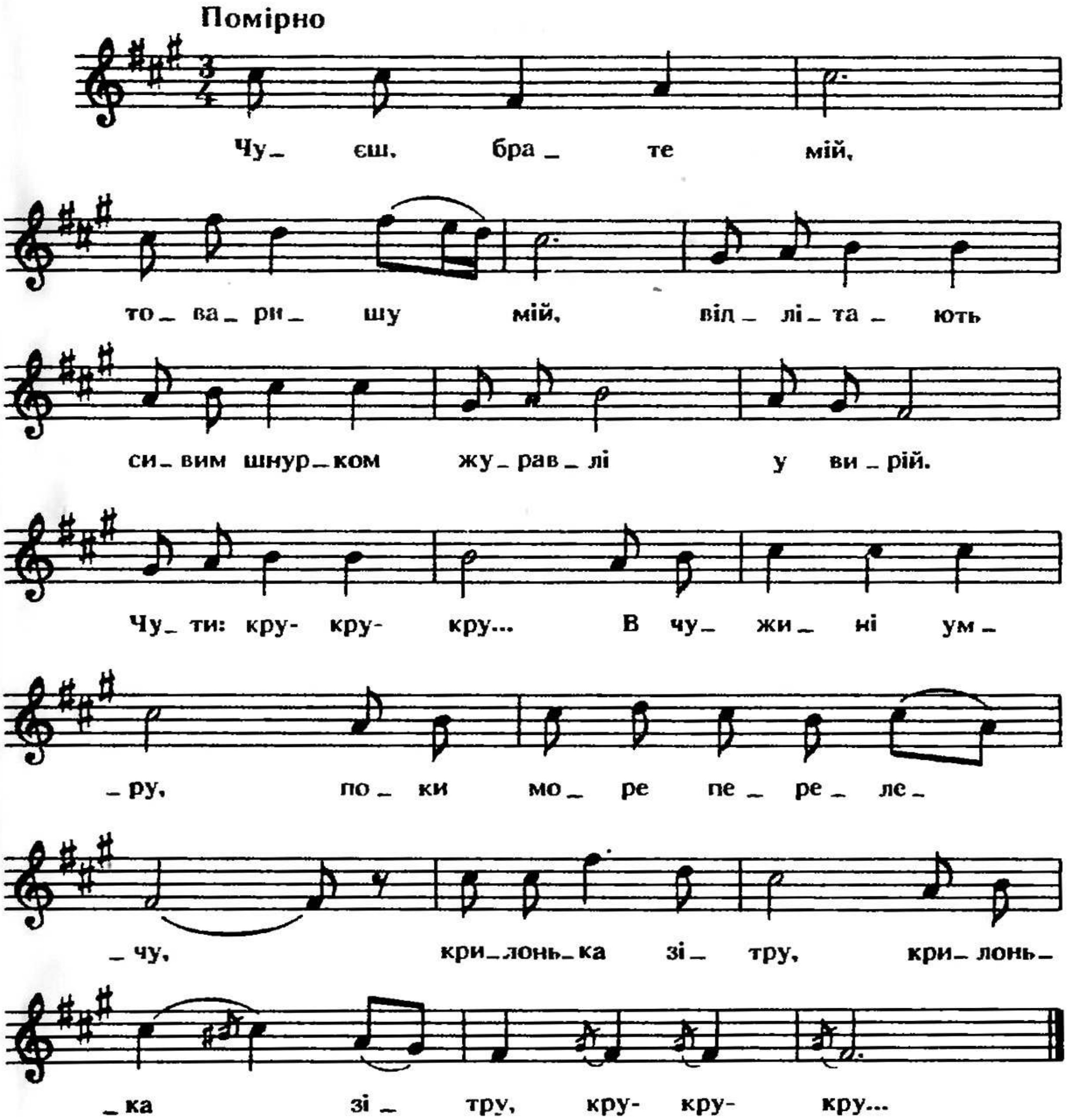
Як іскра ще в тобі горить
І згаснути не вспіла,
Гори! Життя — єдина мить,
Для смерті — вічність ціла! | *Двічі*

Загине все без вороття,
Що візьме час, що люди,
Погасне в серці багаття
І захолонуть груди. | *Двічі*

І схочеш ти вернуть собі,
Як Фауст, дні минулі,
Ти знай, боги над нас скупі,
Над нас глухі й нечулі. | *Двічі*

Чуєш, брате мій

Музика Л. Лепкого
Слова Б.Лепкого

Чуєш, брате мій,
Товаришу мій,
Відлітають сивим шнурком
Журавлі у вирій.

Приспів:

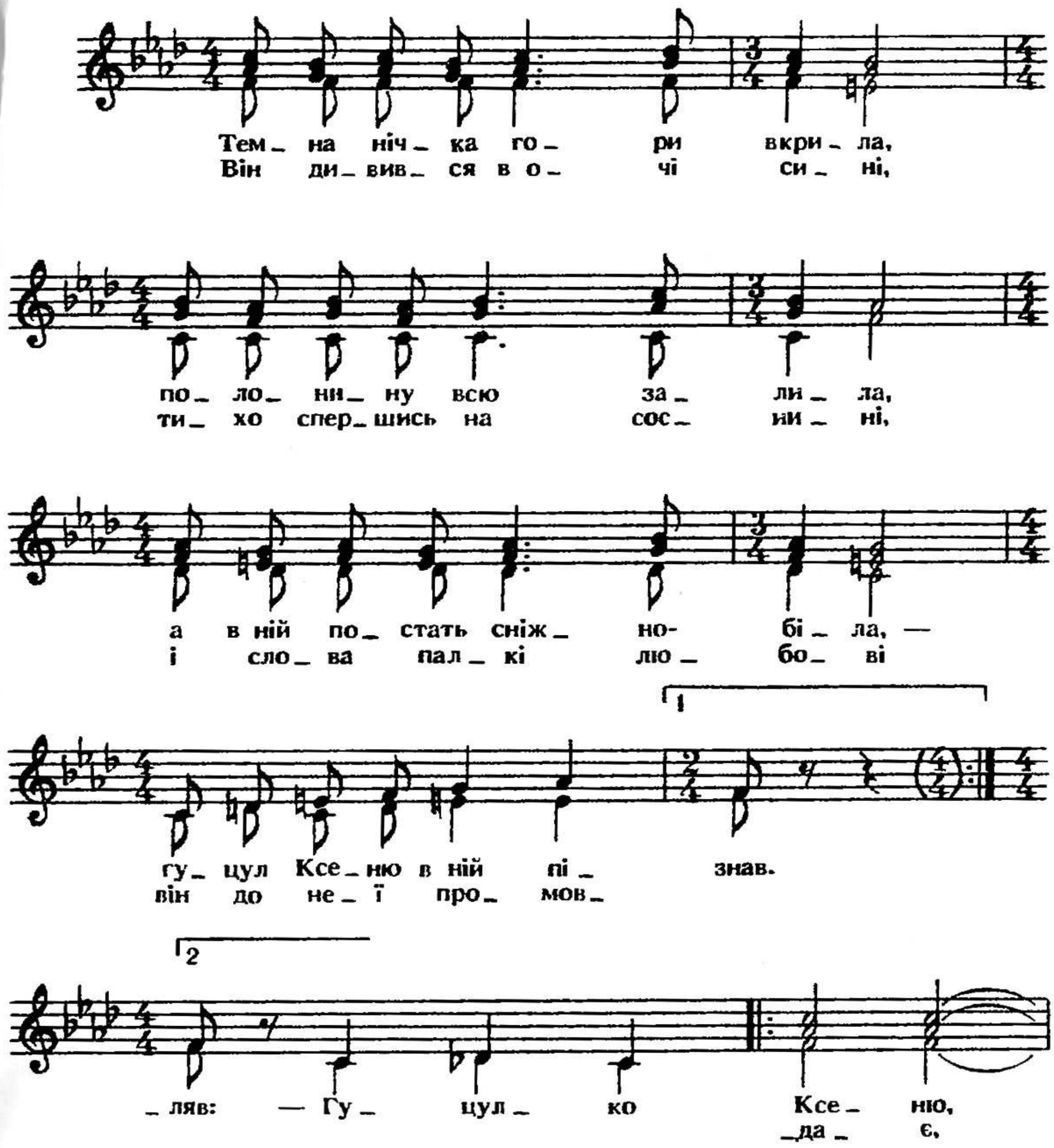
Чути: кру-кру-кру!..
В чужині умру,
Поки море перелечу,
Крилонька зітру, (2)
Кру-кру-кру...
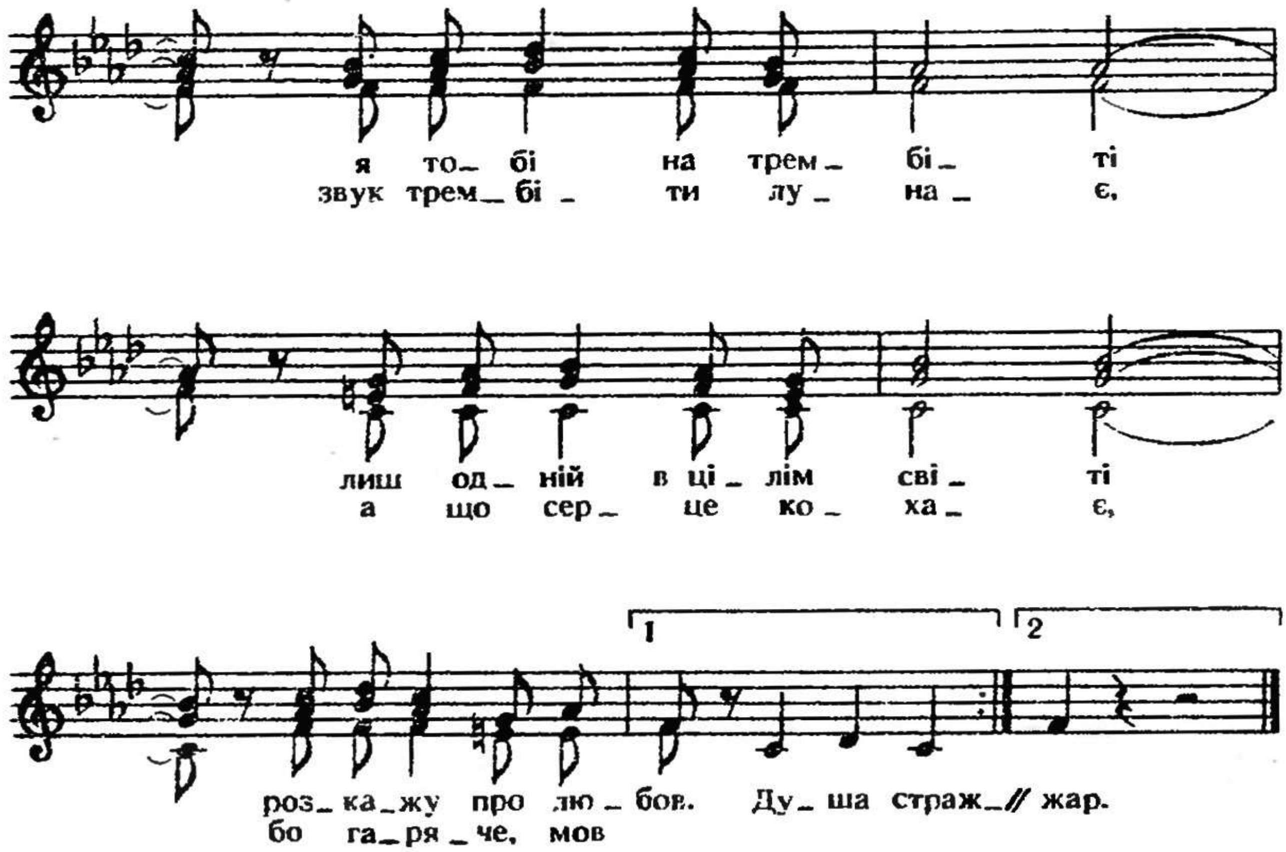
Мерехтить в очах
Безконечний шлях.
Лине, лине в сірій мряці
Слід по журавлях...

Приспів.

Гуцулка Ксеня

Слова і музика Р. Савицького

Темна нічка гори вкрила,
Полонину всю залила,
А в ній постать сніжно-біла,—
Гуцул Ксеню в ній пізнав.
Він дивився в очі сині,
Тихо спершись на соснині,
І слова палкі любові
Він до неї промовляв:

— Гуцулко Ксеню,
Я тобі на трембіті
Лиш одній в цілім світі
Розкажу про любов.
Душа страждає,
Звук трембіти лунає,
А що серце кохає,
Бо гаряче, мов жар.
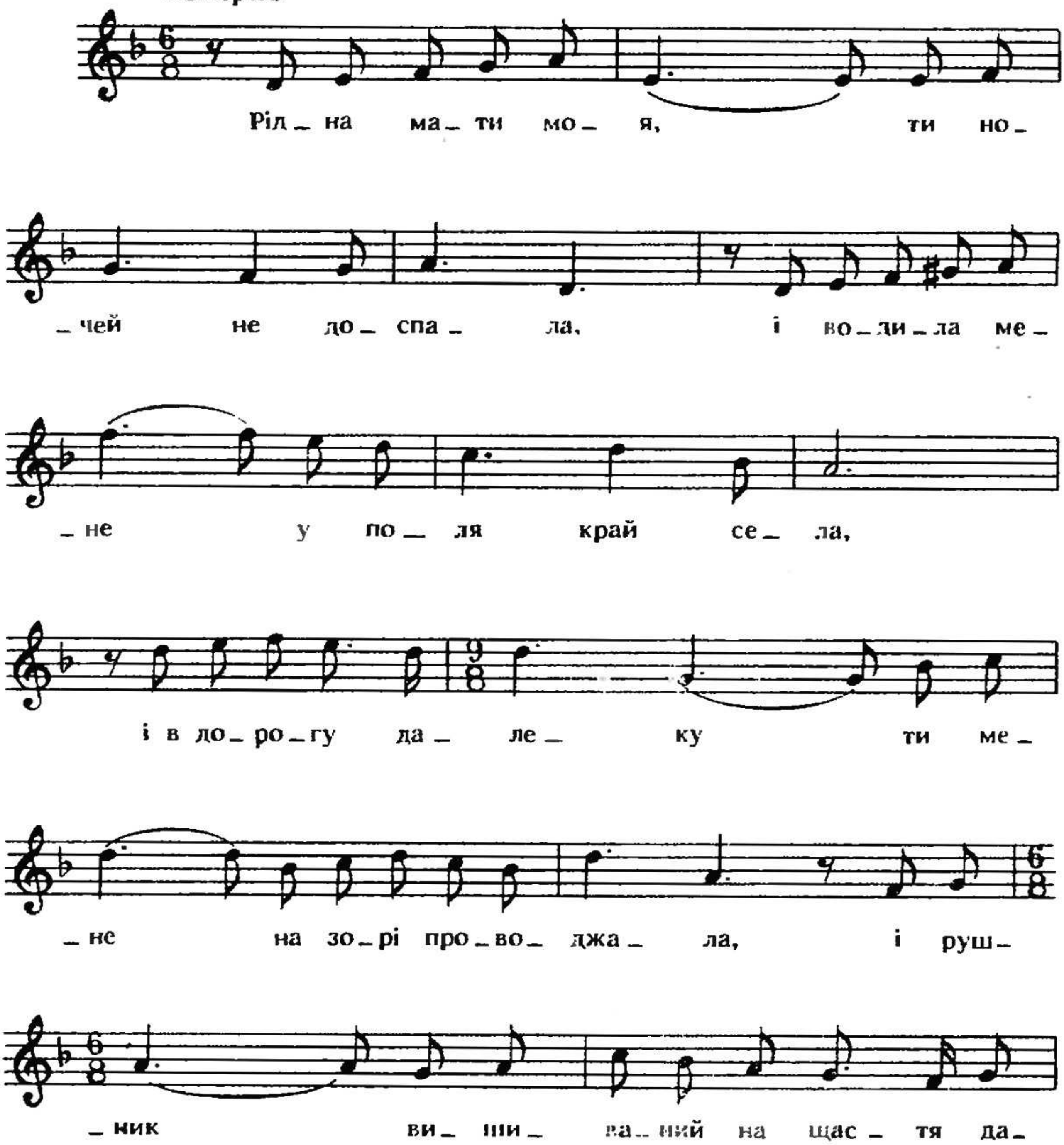
Вже пройшло гаряче літо,
Гуцул іншу любив скрито,
А гуцулку чорнобриву
Він в останню ніч прощав.
В Черемоші грали хвилі,
Сумували очі сині,
Тільки вітер на соснині
Сумно пісню вигравав:
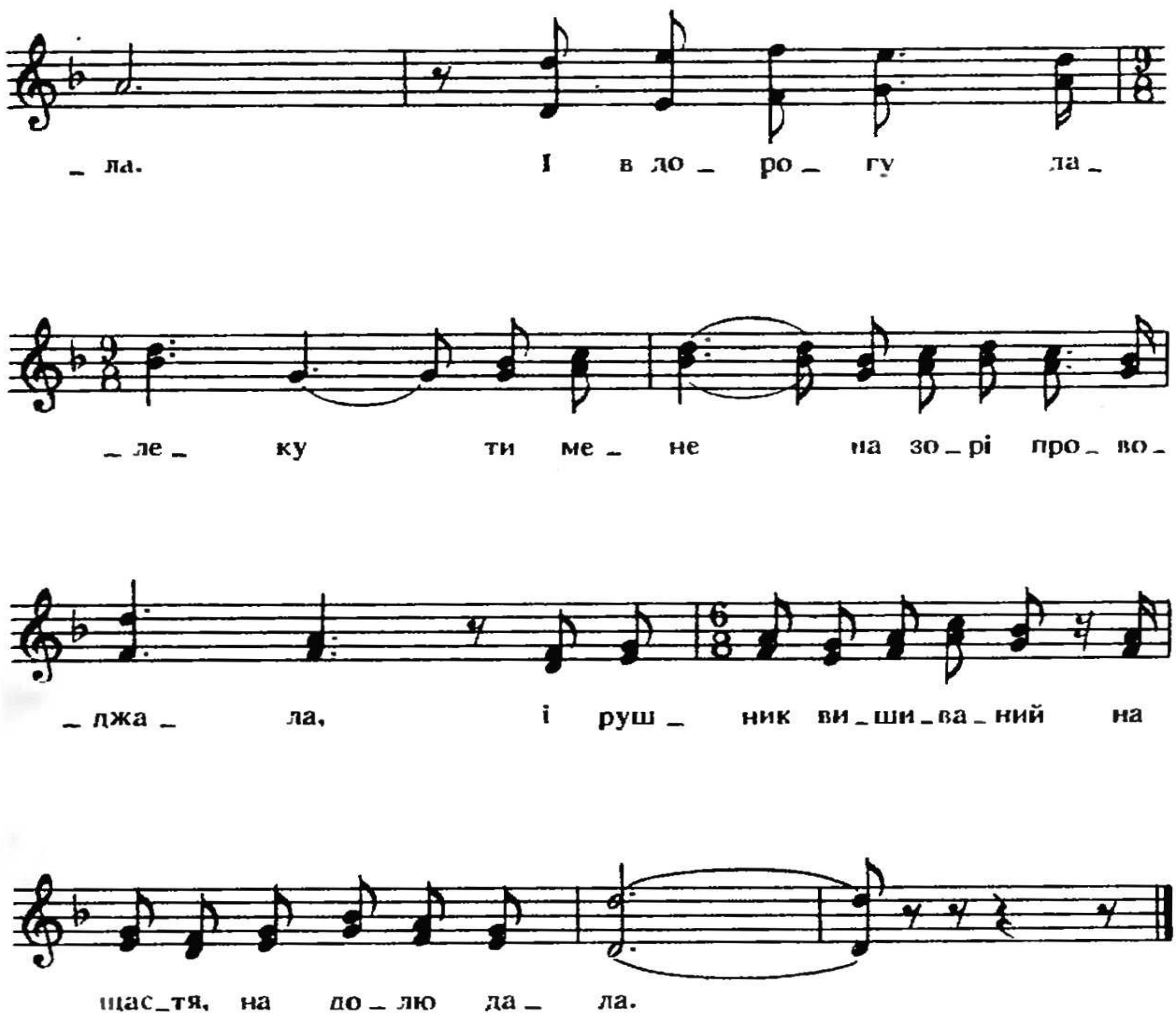
— Гуцулко Ксеню,
Я тобі на трембіті
Лиш одній в цілім світі
Розкажу про свій жаль.
Душа страждає,
Звук трембіти лунає,
А що серце кохає,
Бо гаряче, мов жар.

Пісня про рушник

Музика П. Майбороди
Слова А. Малишка

Помірно

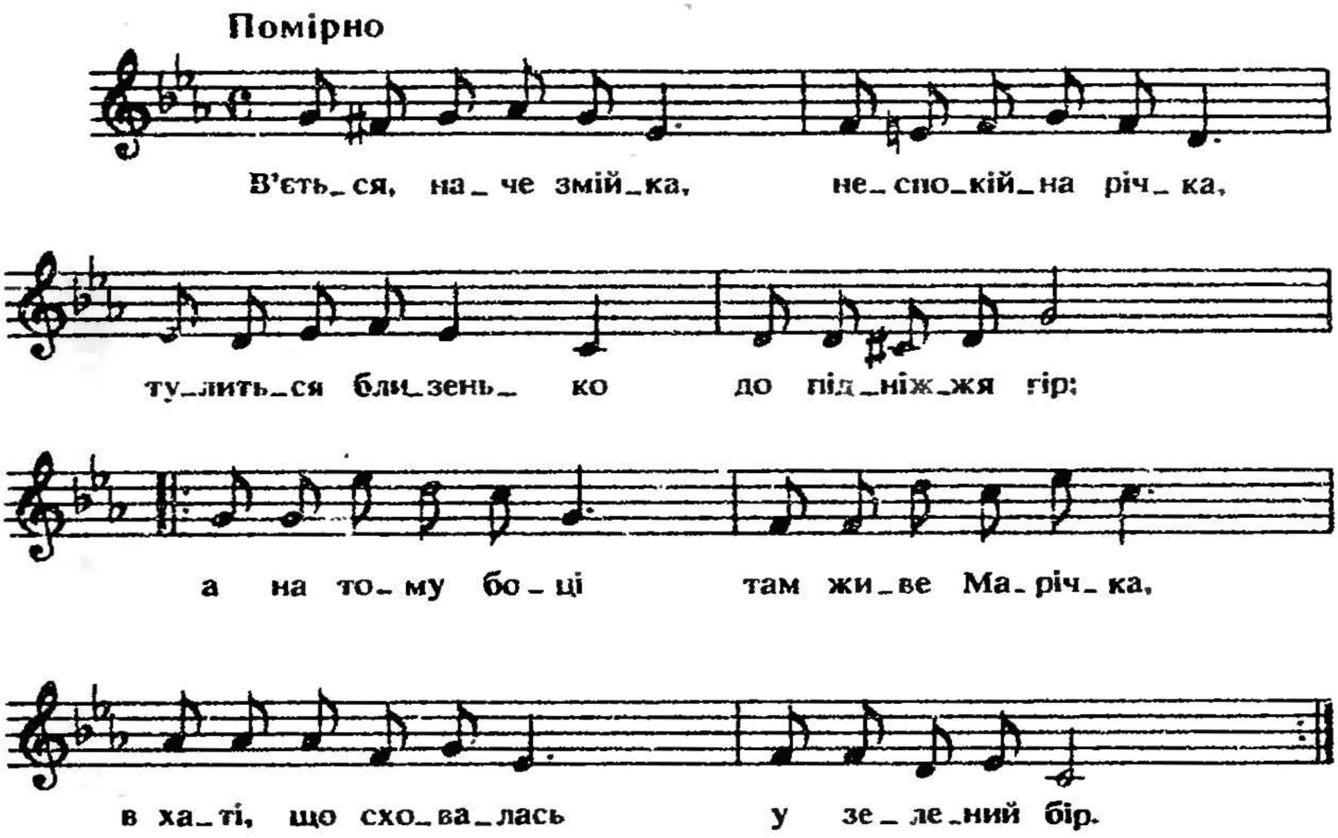
Рідна мати моя, ти ночей недоспала
І водила мене у поля край села,
І в дорогу далеку ти мене на зорі проводжала,
І рушник вишиваний на щастя дала.
І в дорогу далеку ти мене на зорі проводжала,
І рушник вишиваний на щастя, на долю дала.

Хай на ньому цвіте росяниста доріжка,
І зелені луги, й солов'їні гаї,
І твоя незрадлива материнська ласкава усмішка,
І засмучені очі хороші твої.
І твоя незрадлива материнська ласкава усмішка,
І засмучені очі хороші блакитні твої.

Я візьму той рушник, простелю, наче долю,
В тихім шелесті трав, в щебетанні дібров,
І на тім рушничкові оживе все знайоме до болю —
І дитинство, й розлука, і вірна любов.
І на тім рушничкові оживе все знайоме до болю —
І дитинство, й розлука, й твоя материнська любов.

Марічка

Музика С. Сабадаша
Слова М. Ткача

В'ється, наче змійка, неспокійна річка,
Тулиться близенько до підніжжя гір.
А на тому боці там живе Марічка, | *Двічі*
В хаті, що сховалась у зелений бір. |

А як з хати вийде, на порозі стане,—
Аж блищить росою далечінь ріки.
А як усміхнеться, ще й з під лоба гляне: | *Двічі*
— Хоч стрибай у воду! — кажуть парубки. |
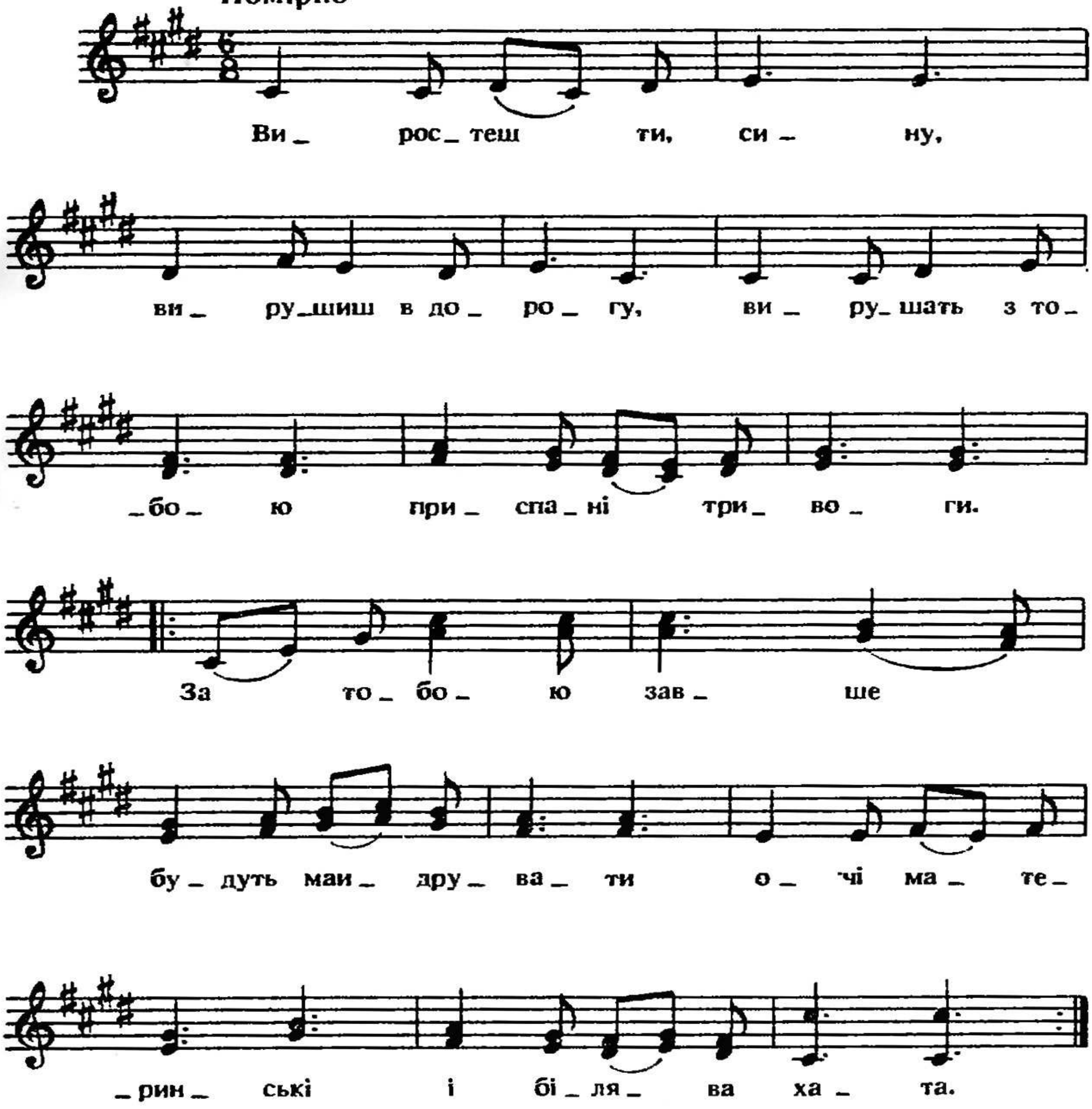
Не питайте, хлопці, чом я одинокий
З вечора допізна тут один ходжу.
Там, на тому боці, загубив я спокій,
Та туди дорогу, мабуть, не знайду. | *Двічі*

Та нехай сміється неспокійна річка,
Я туди дорогу все одно знайду.
Чуєш чи не чуєш, чарівна Марічко?
Я до твого серця кладку прокладу. | *Двічі*

Виростеш ти, сину

Музика А. Пашкевича
Слова В. Симоненка

Помірно
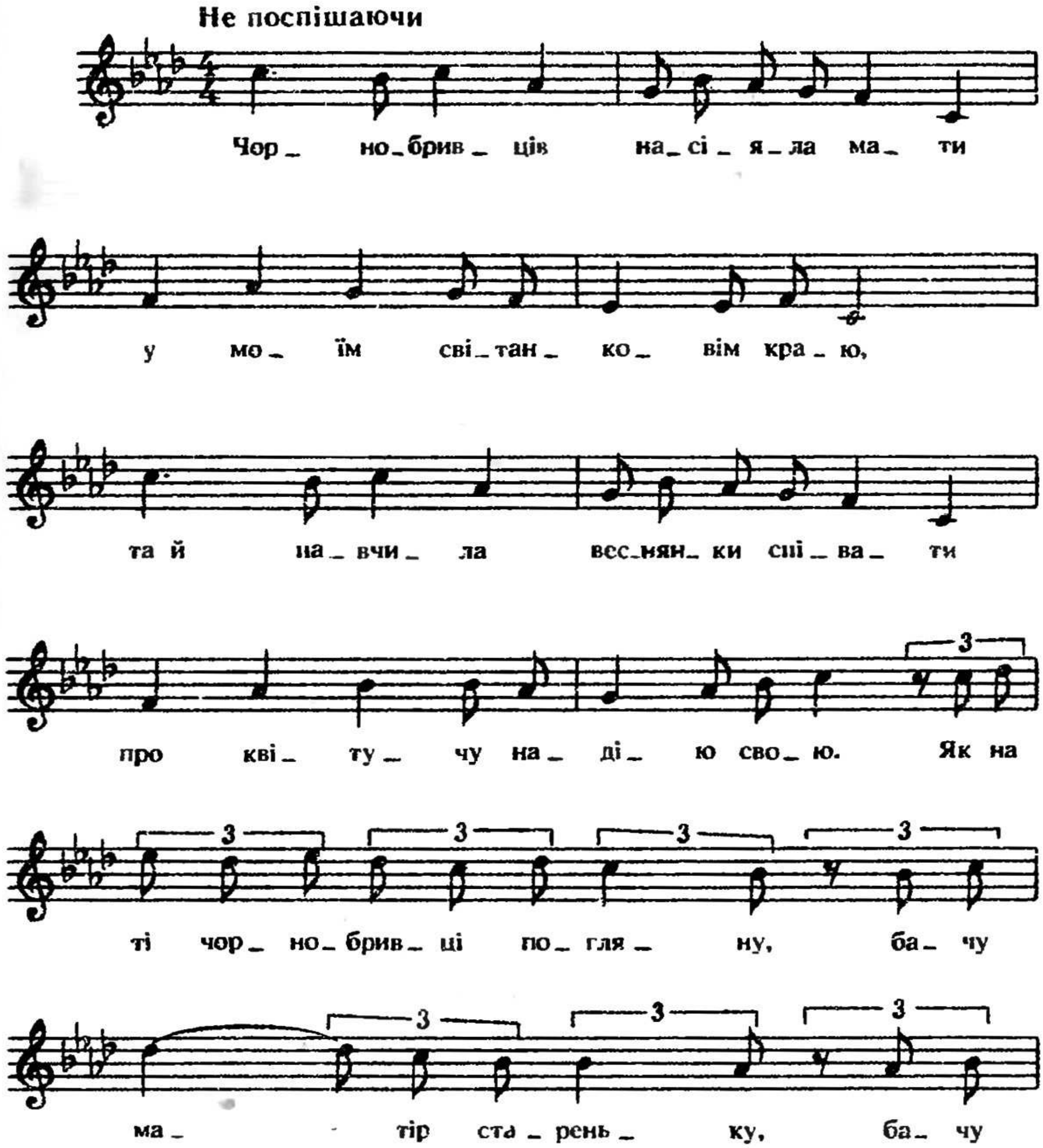

Виростеш ти, сину, вирушиш в дорогу,
Вирушать з тобою приспані тривоги.
За тобою завше будуть мандрувати
Очі материнські і білява хата. | *Двічі*

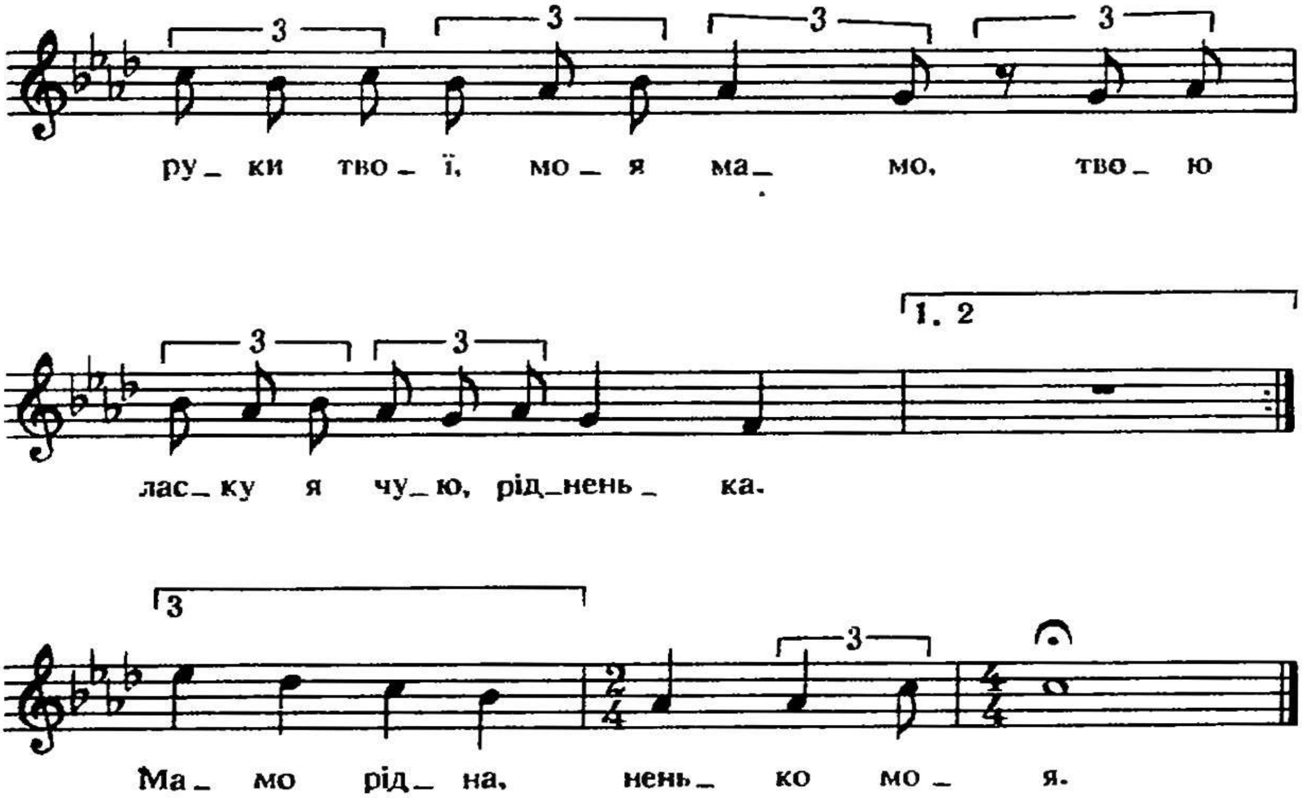
А якщо впадеш ти на чужому полі,
Прийдуть з України верби і тополі.
Станують над тобою, листям затріпочуть,
Тугою прощання душу залоскочуть. | *Двічі*

Можна вибрать друга і по духу брата,
Та не можна рідну матір вибирати.
Можна все на світі вибирати, сину,
Вибрати не можна тільки батьківщину. | *Двічі*

Чорнобривці

Музика В.Верменича
Слова М. Сингаївського

Чорнобривців насіяла мати
У моїм світанковім краю,
Та й навчила веснянки співати
Про квітучу надію свою.

Приспів:

Як на ті чорнобривці погляну,
Бачу матір стареньку,
Бачу руки твої, моя мамо,
Твою ласку я чую, рідненька.

Я розлуки та зустрічі знаю,
Бачив я у чужій стороні
Чорнобривці із рідного краю.
Що насіяла ти навесні.

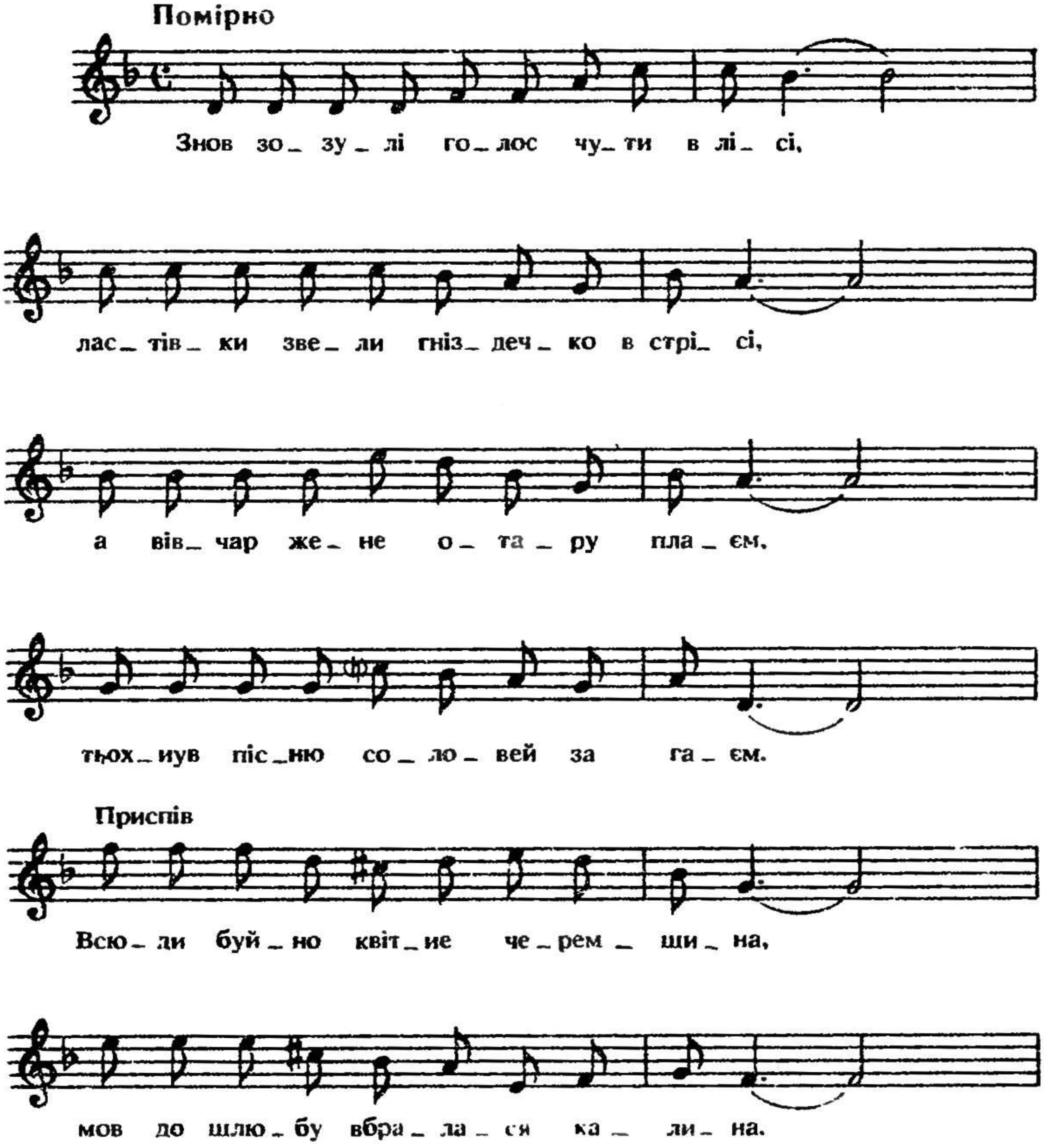
Приспів.
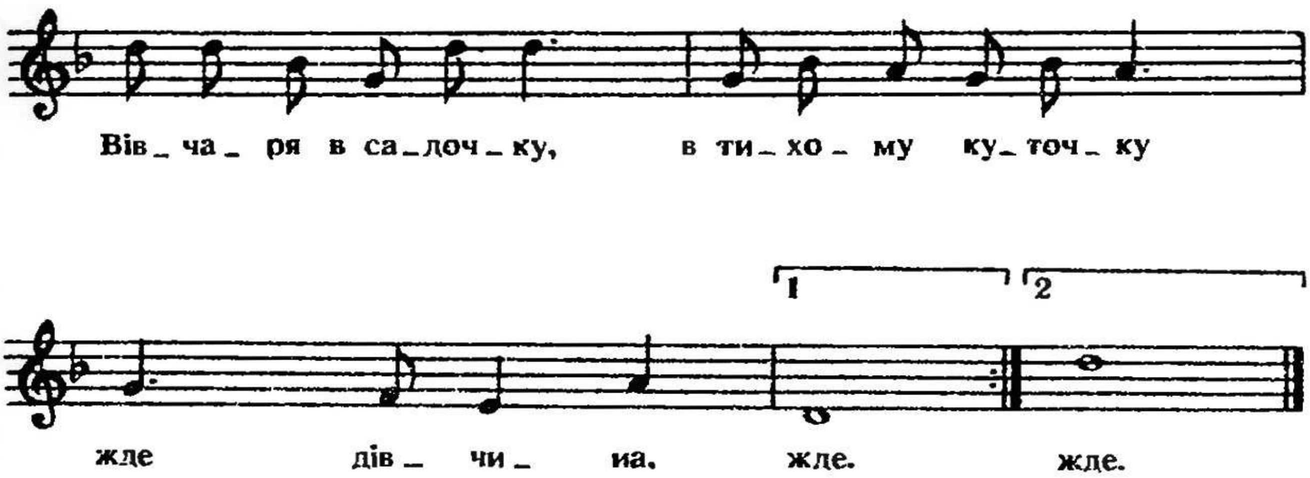
Прилітають до нашого поля
Із далеких країв журавлі.
Розквітають і квіти, і доля
На моїй українській землі.

Приспів.

Черемшина

Музика В. Михайлюка
Слова М. Юрійчука

Знов зозулі голос чути в лісі,
Ластівки звели гніздечко в стрісі,
А вівчар жене отару плаєм,
Тьохнув пісню соловей за гаєм.

Приспів:

Всюди буйно квітне черемшина,
Мов до шлюбу вбралася дівчина.
Вівчаря в садочку,
В тихому куточку
Жде дівчина, жде.

Йшла вона в садок повз осокори,
Задивилась на високі гори.
Де з беріз спадають чисті роси,
Цвіт калини приколола в коси.

Приспів.
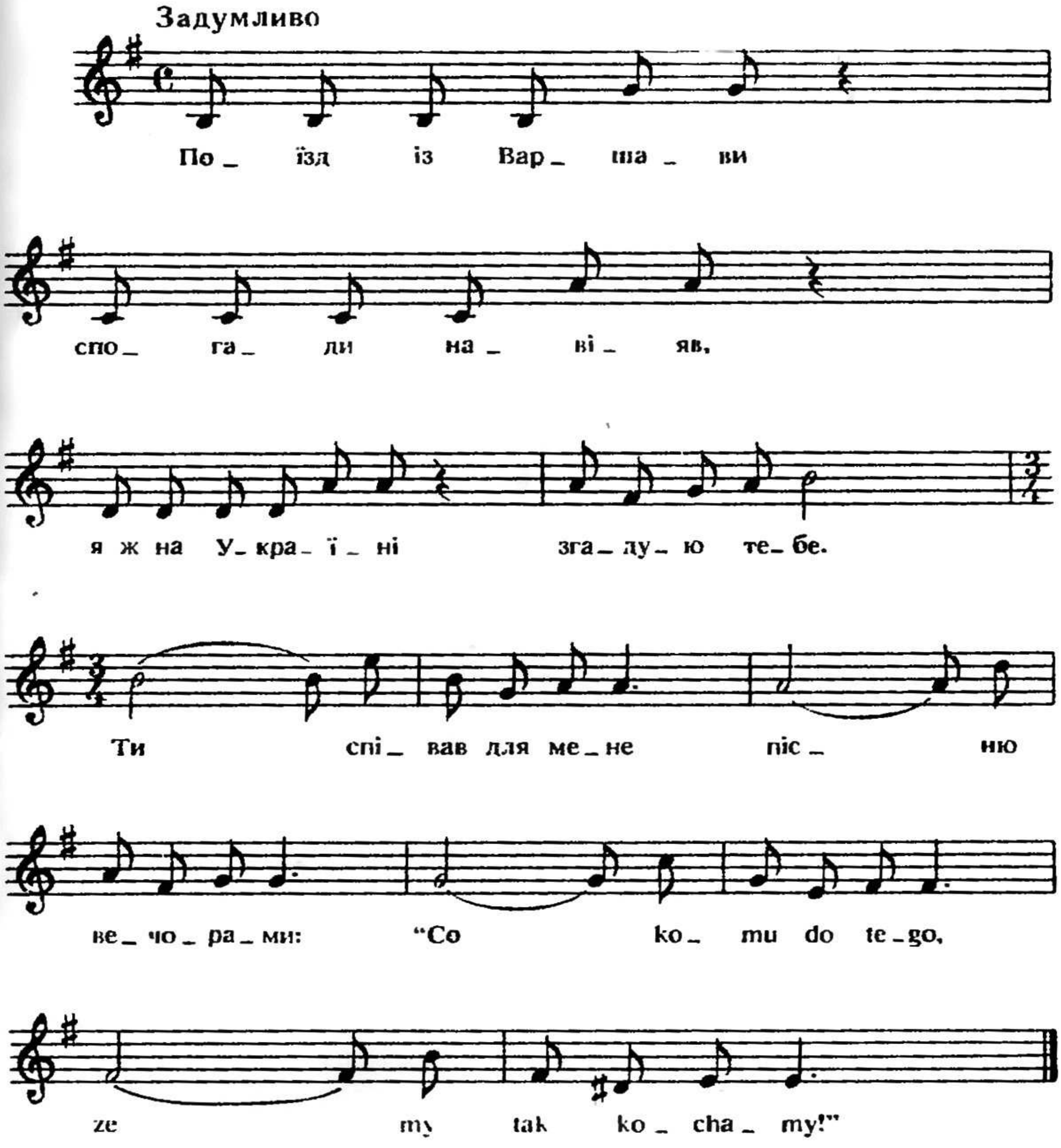
Вже за обрій сонечко сідає,
З полонини їй вівчар співає:
— Я прийду до тебе, як отару
З водопою зажену в кошару.

Приспів.

Ось і вечір, вівці біля броду
З Черемоша п'ють холодну воду.
У садочку вівчаря стрічає
Дівчинонька, що його кохає.

Поїзд із Варшави

Музика В. Верменича
Слова Л. Костенко

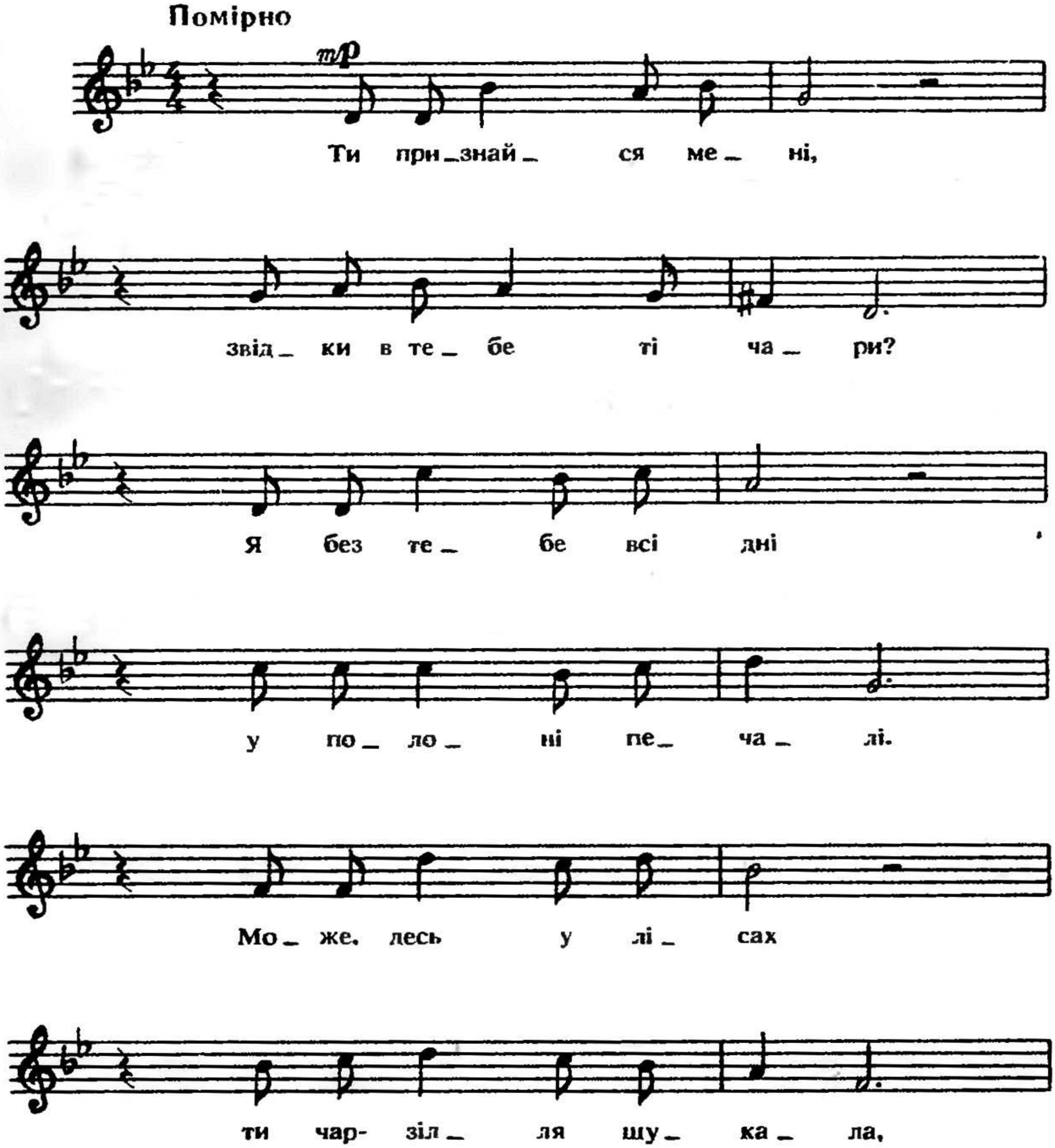
Поїзд із Варшави спогади навіяв,
Я ж на Україні згадую тебе.
Ти співав для мене пісню вечорами:
Co komu do tego, ze my tak kochamy!

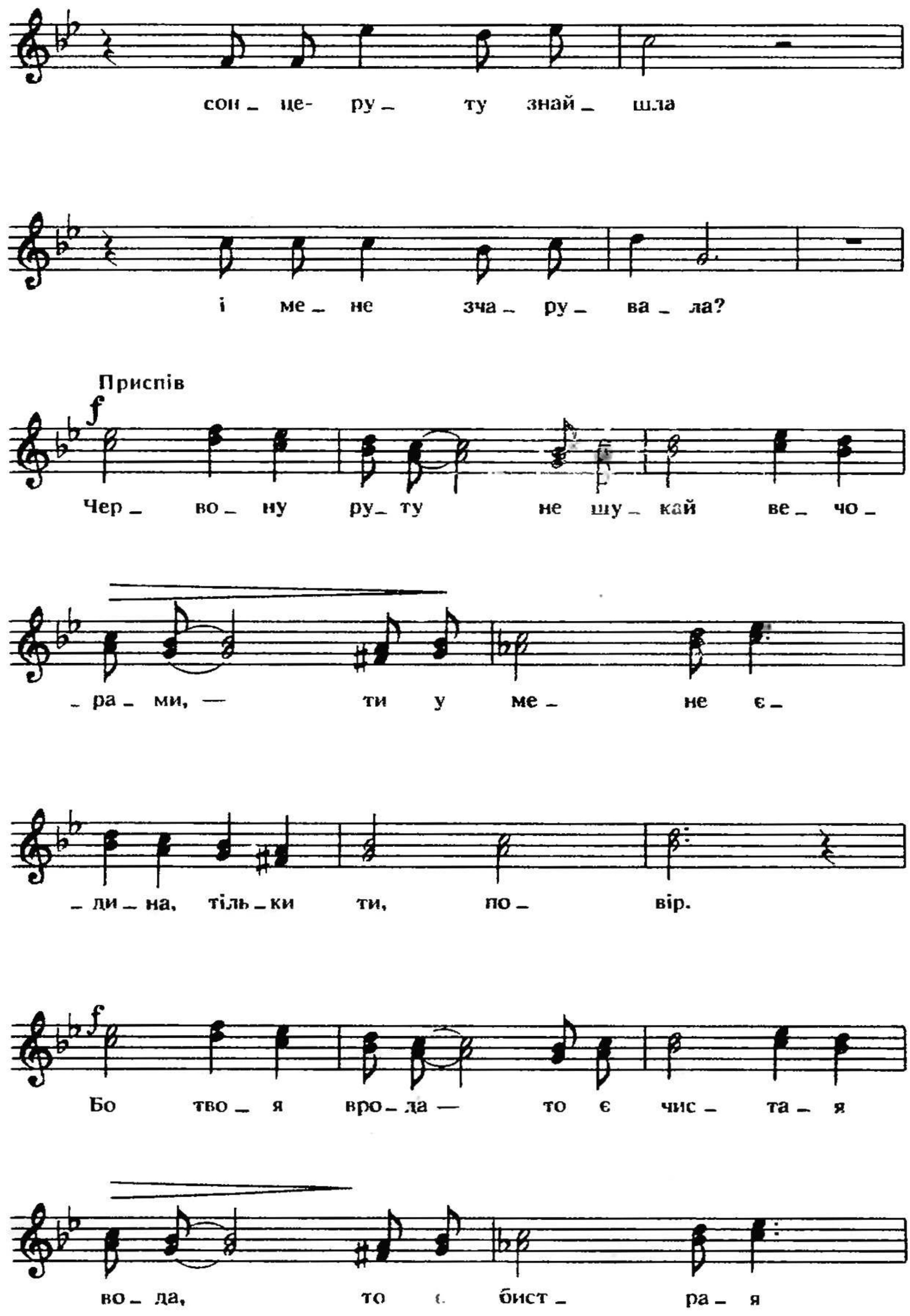
Поїзд із Варшави мчить крізь моє серце,
Сто доріг між нами, а печаль одна.
Іншого цілую, а бринить сльозами:
«Co komu do tego, ze my tak kochamy!»
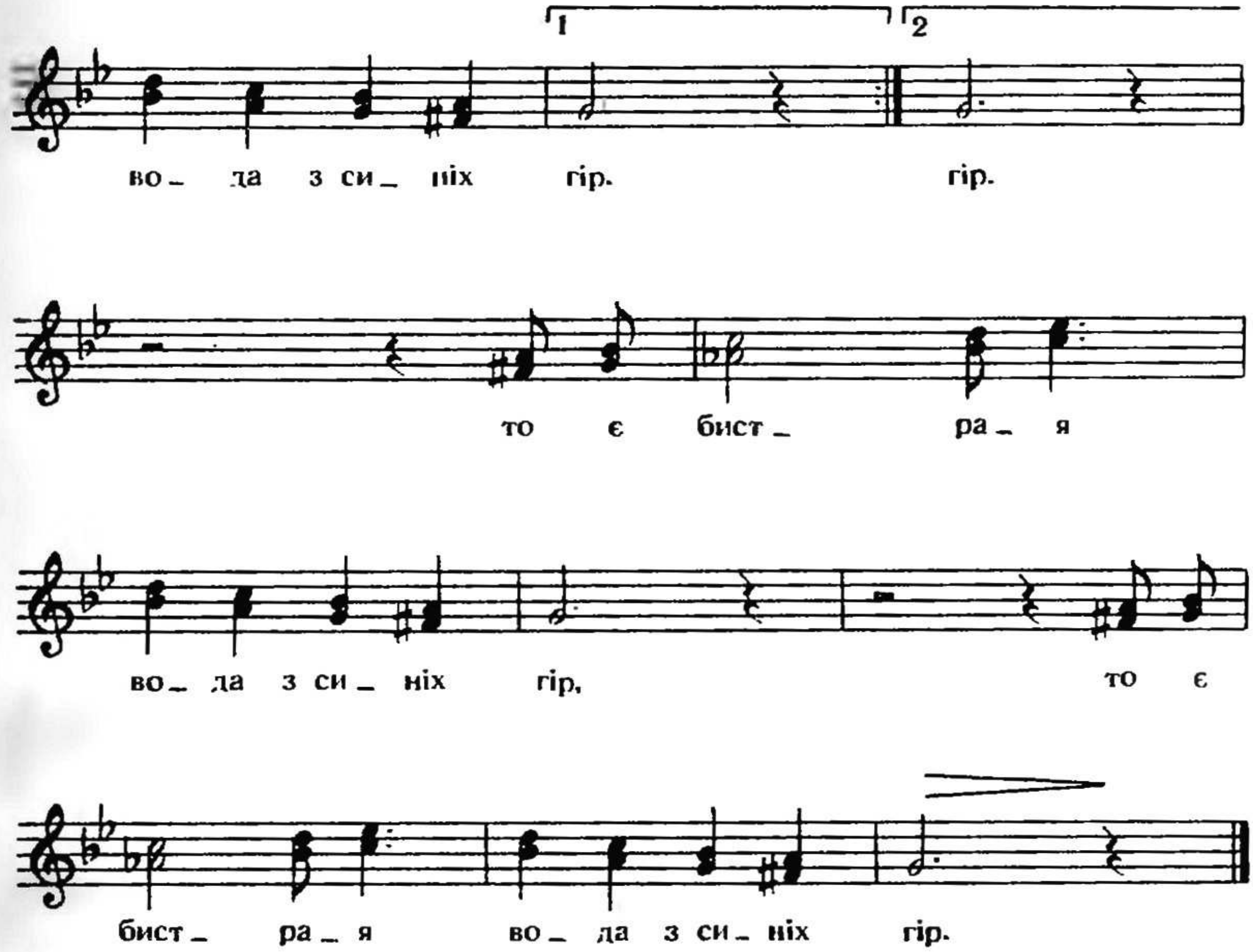
Я люблю, коханий, Київ і Варшаву,
Але батьківщина в кожного одна.
І минають роки, роки за роками...
Co komu do tego, ze my tak kochamy!

Червона рута

Слова і музика В. Івасюка

сон – це- ру – ту знай – шла
і ме – не зча – ру – ва – ла?
Приспів
f
Чер – во – ну ру – ту не шу – кай ве – чо –
– ра – ми, — ти у ме – не є –
– ди – на, тіль – ки ти, по – вір.
f
Бо тво – я вро – да — то є чис – та – я
во – да, то є бист – ра – я

Ти признайся мені,
Звідки в тебе ті чари?
Я без тебе всі дні
У полоні печалі.
Може, десь у лісах
Ти чар-зілля шукала,
Сонце-руту знайшла
І мене зчарувала?

Приспів:

Червону руту
Не шукай вечорами,—
Ти у мене єдина,
Тільки ти, повір.
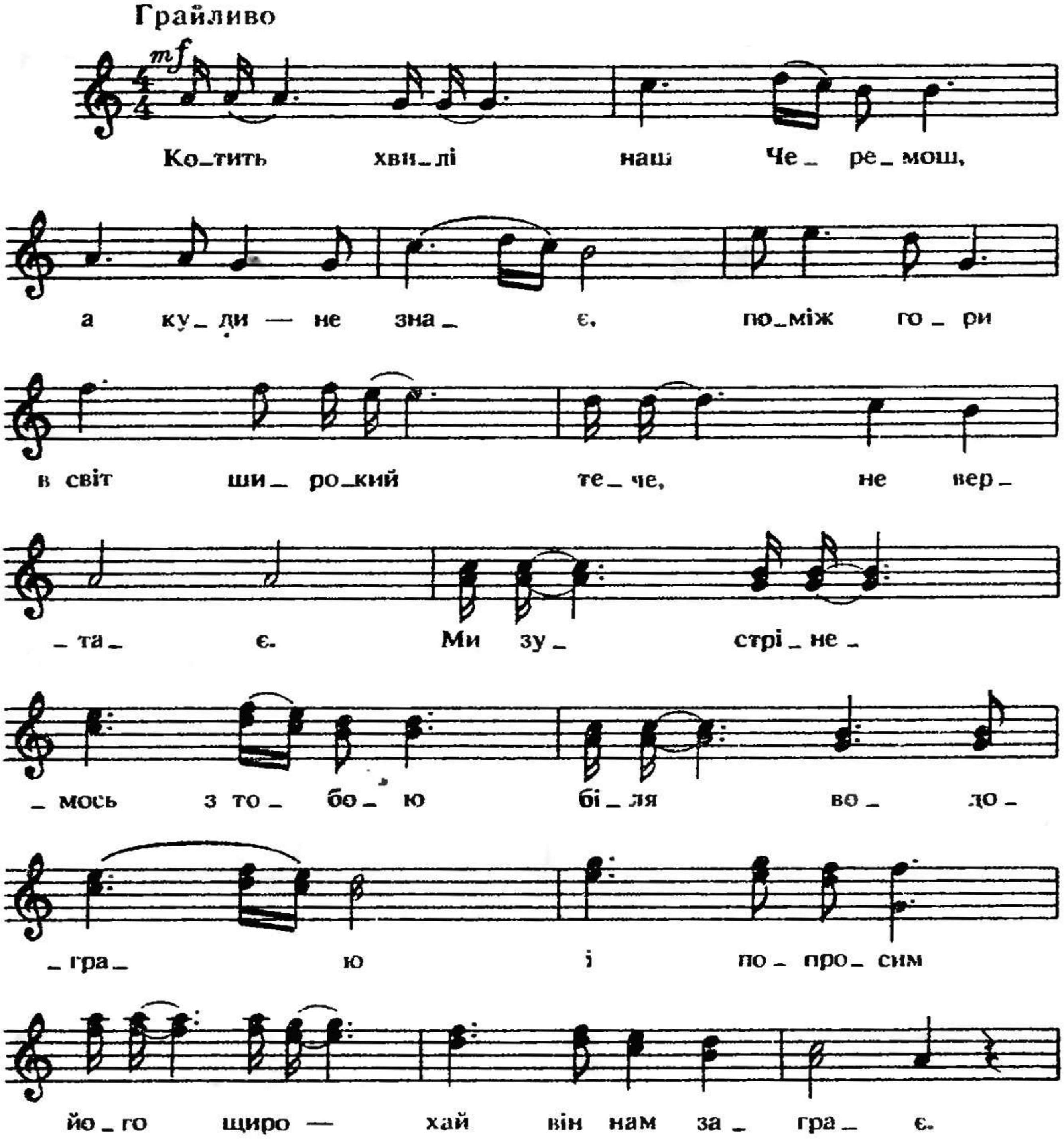
Бо твоя врода —
То є чистая вода,
То є бистрая вода
З синіх гір.

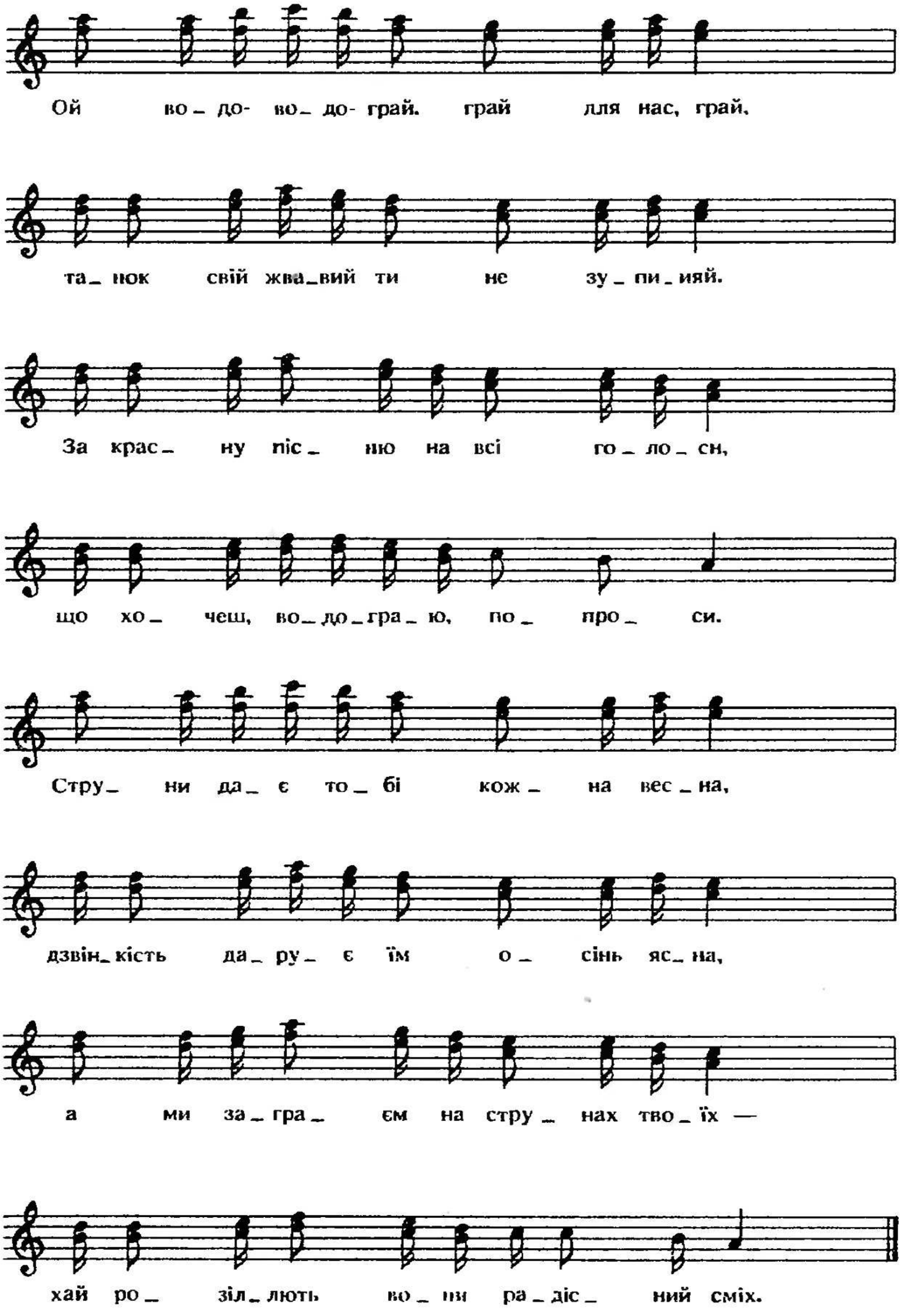
Бачу я тебе в снах,
У дібровах зелених,
По забутих стежках
Ти приходиш до мене.
І не треба нести
Мені квітку надії,
Бо давно уже ти
Уввійшла в мої мрії.

Приспів.

Водограй

Слова і музика В. Івасюка

Ой во_до- во_до- грай. грай для нас, грай,
та_нок свій жва_вий ти не зу_пи_няй.
За крас_ ну піс_ ню на всі го_ло_си,
що хо_ чеш, во_до_гра_ю, по_ про_ си.
Стру_ ни да_ є то_ бі кож_ на вес_на,
дзвін_кість да_ру_ є їм о_ сінь яс_на,
а ми за_гра_ єм на стру_ нах тво_їх —
хай ро_ зіл_лють во_ни ра_діс_ ний сміх.

Котить хвилі наш Черемош,
А куди — не знає,
Поміж гори в світ широкий
Тече, не вертає.
Ми зустрінемось з тобою
Біля водограю
І попросим його щиро —
Хай він нам заграє.

Приспів:

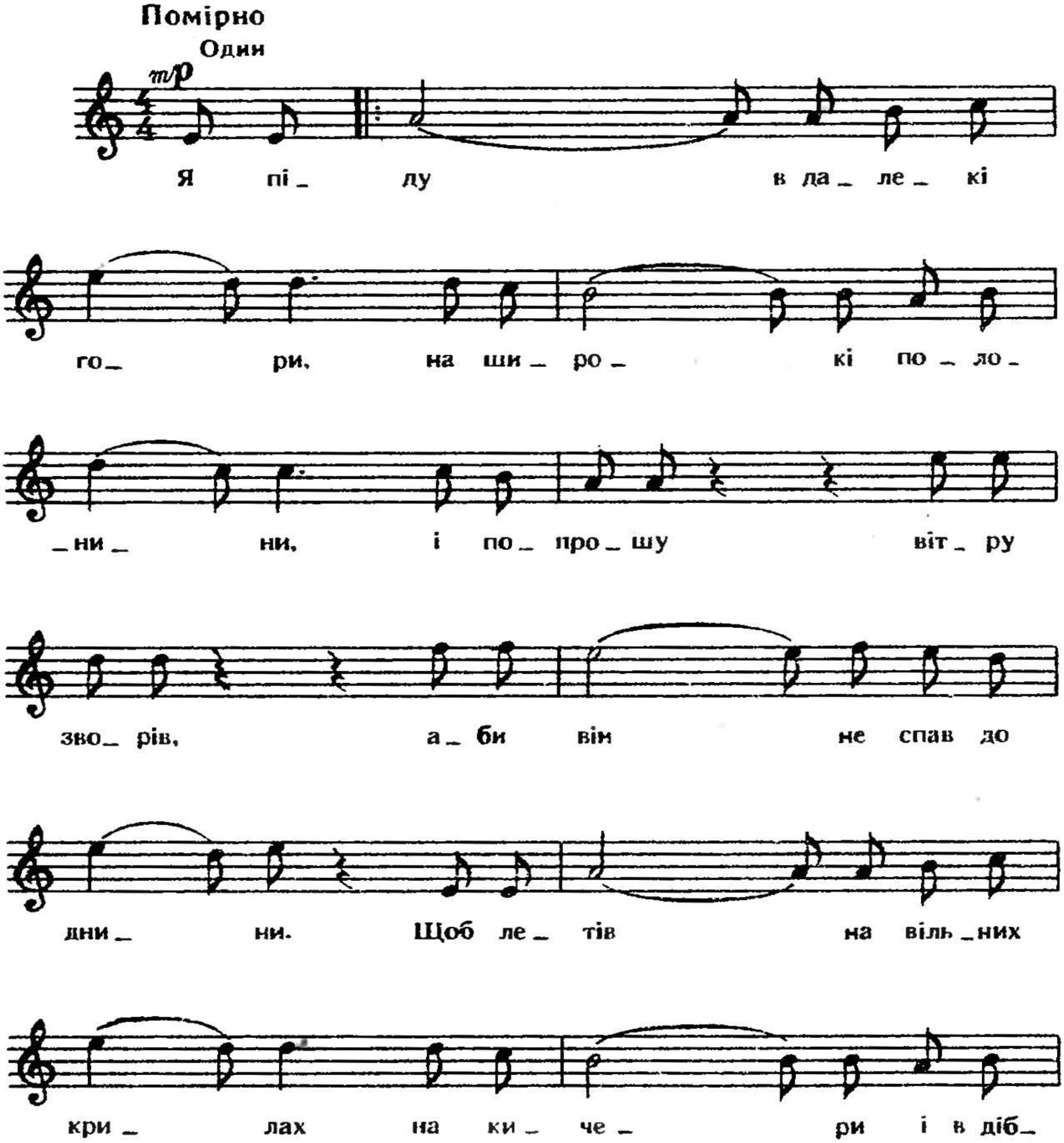
Ой водо-водограй, грай, для нас грай,
Танок свій жвавий ти не зупиняй.
За красну пісню на всі голоси,
Що хочеш, водограю, попроси.
Струни дає тобі кожна весна,
Дзвінкість дарує їм осінь ясна,
А ми заграєм на струнах твоїх —
Хай розіллють вони радісний сміх.

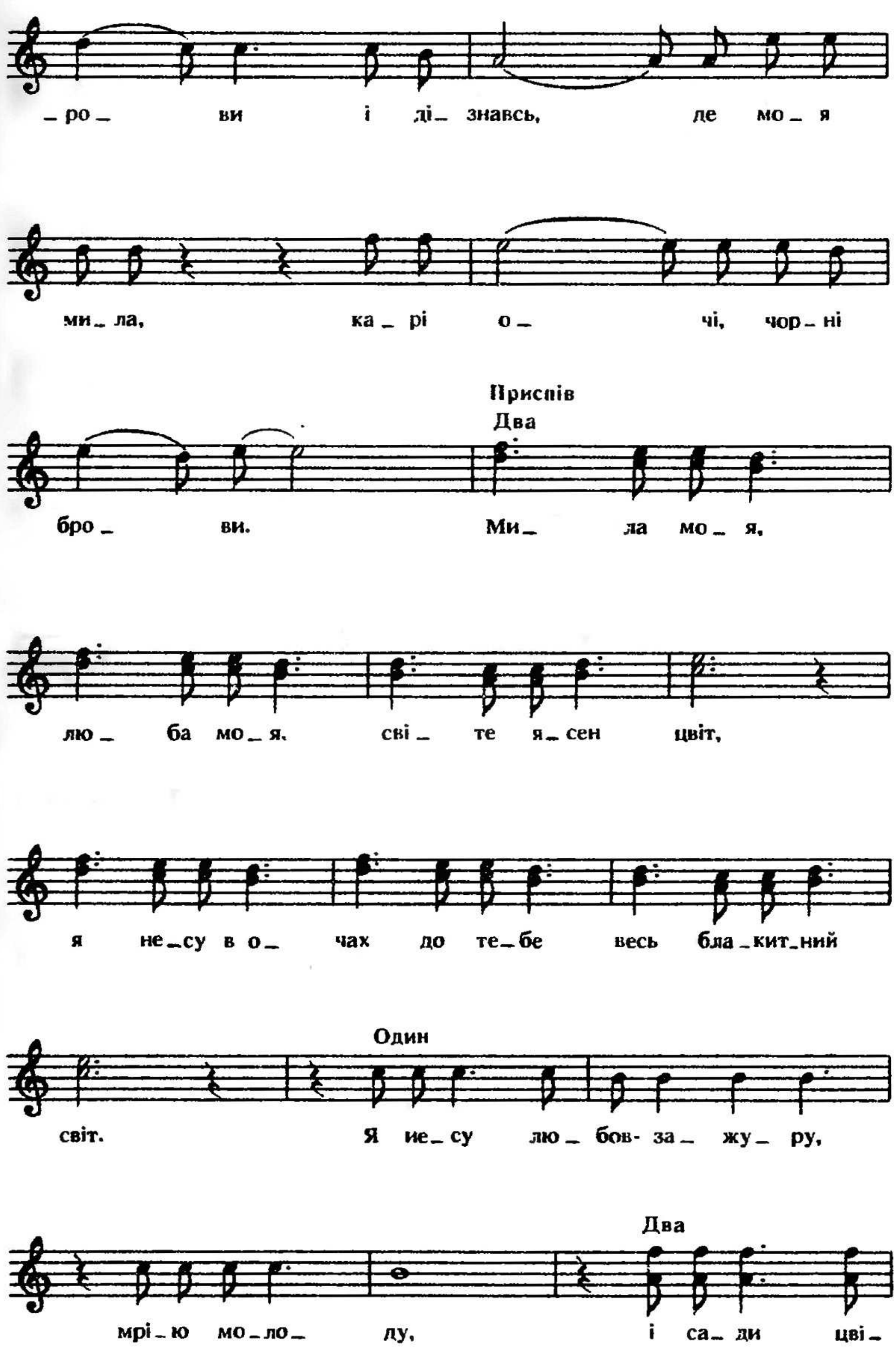
Подивись, як сіру скелю
Б'є вода іскриста,
Ти зроби мені з тих крапель
Зоряне намисто.
Краще я зберу джерела,
Зроблю з них цимбали,
Щоб тобі, дівчино мила,
Вони красно грали.
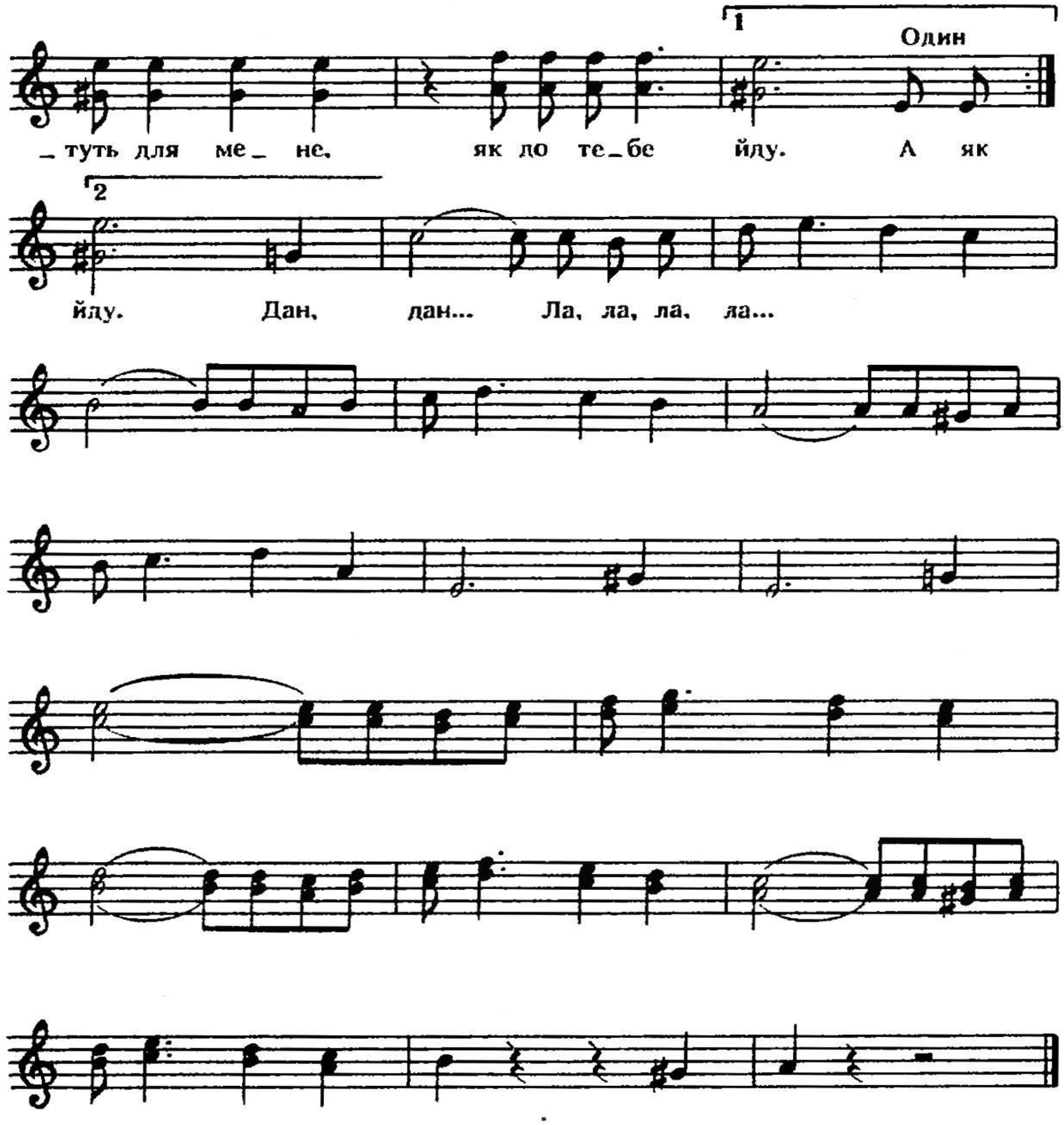
Приспів.

Я піду в далекі гори

Слова і музика В. Івасюка

_ро_ ви і ді_ знавсь, де мо_я
ми_ла, ка_рі о_ чі, чор_ні
Приспів
Два
бро_ ви. Ми_ ла мо_я,
лю_ ба мо_я, сві_ те я_сен цвіт,
я не_су в о_ чах до те_бе весь бла_кит_ний
Один
світ. Я не_су лю_бов-за_ жу_ ру,
Два
мрі_ю мо_ло_ ду, і са_ди цві_

Я піду в далекі гори,
На широкі полонини,
І попрошу вітру зворів,
Аби він не спав до днини.
Щоб летів на вільних крилах
На кичери і в діброви
І дізнавсь, де моя мила,
Карі очі, чорні брови.

Приспів:

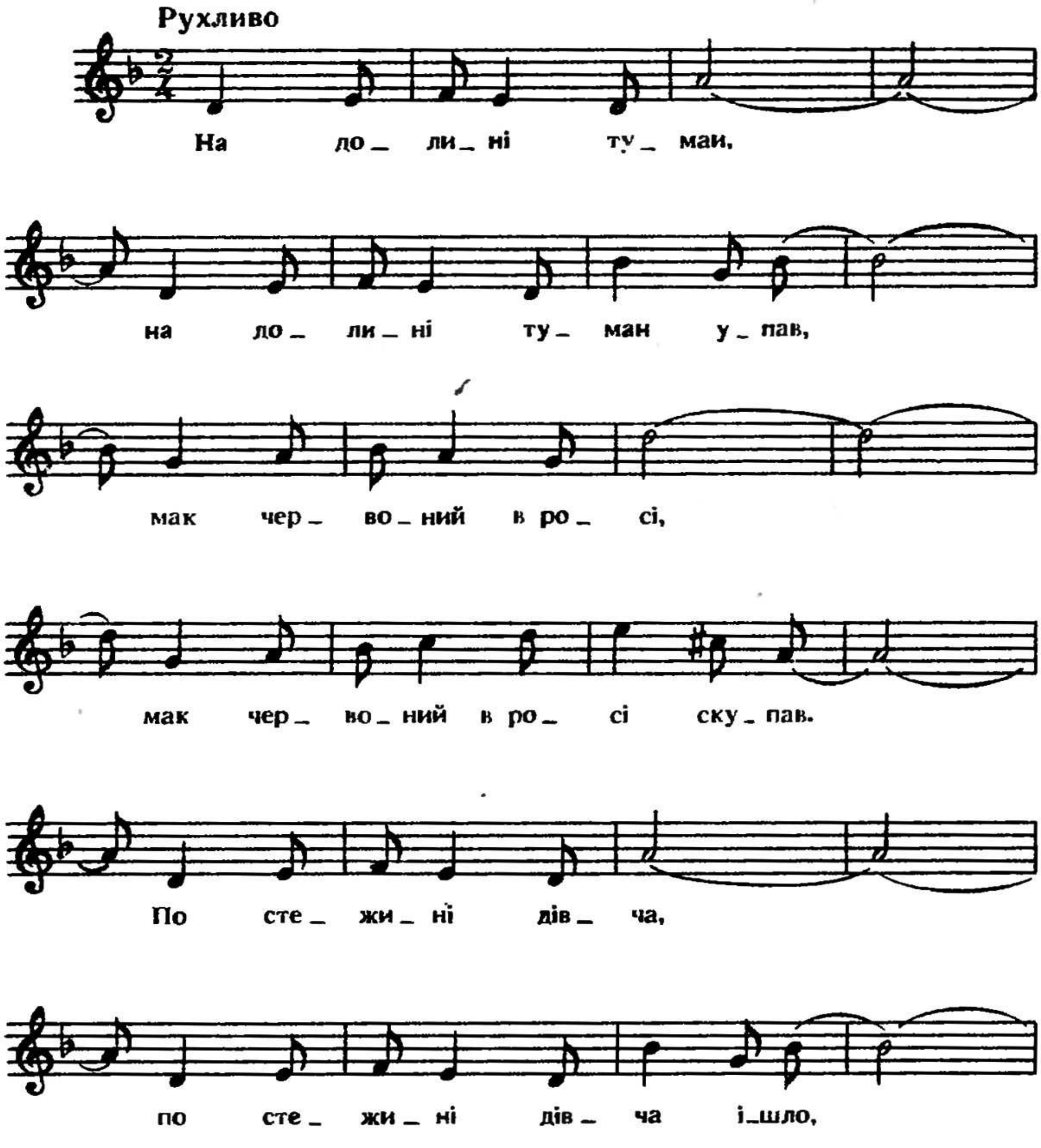
Мила моя, люба моя,
Світе ясен-цвіт,
Я несу в очах до тебе
Весь блакитний світ.
Я несу любов-зажуру,
Мрію молоду,
І сади цвітуть для мене,
Як до тебе йду.

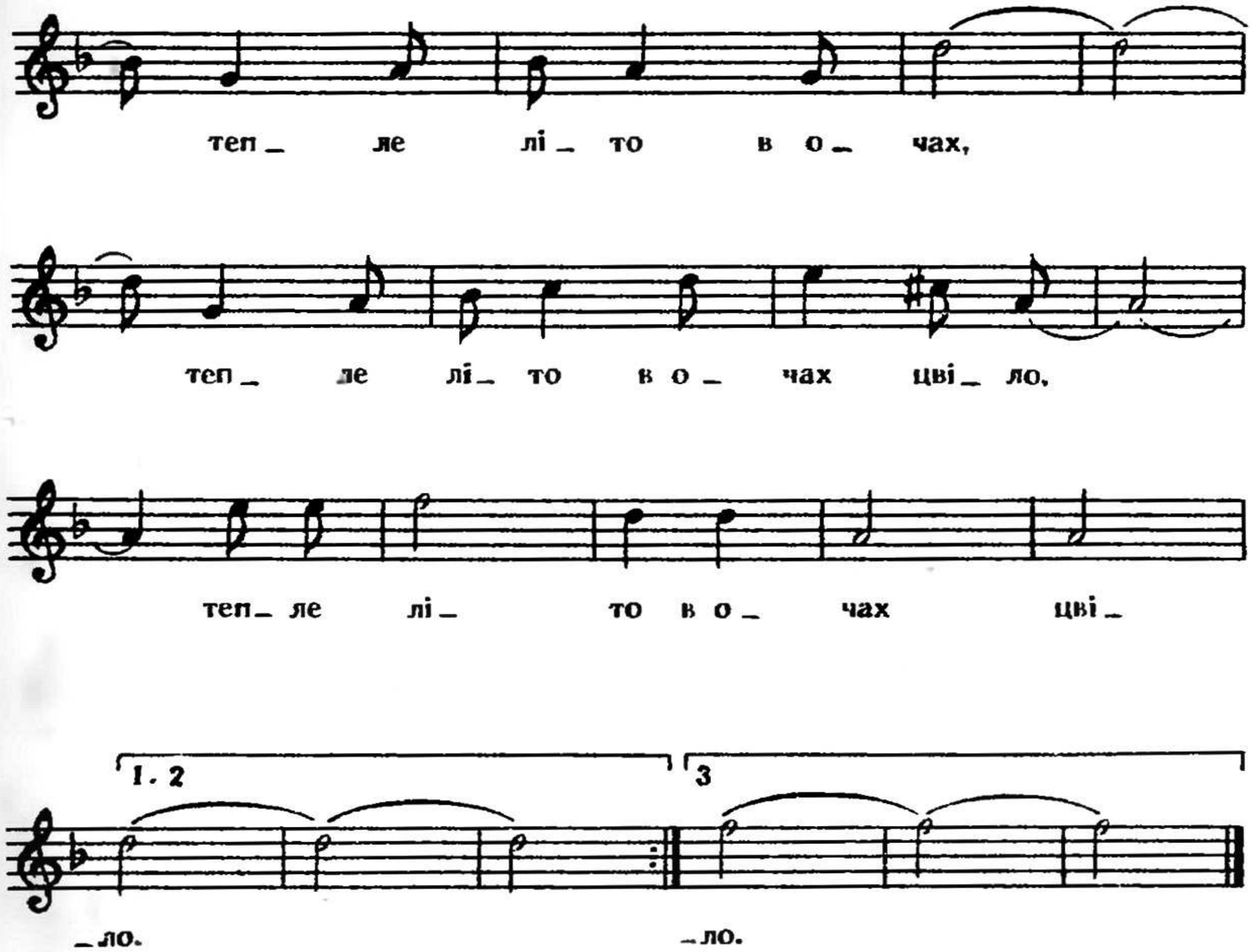
А як вітер з полонини
Полетіти не захоче,
Все одно знайду дівчину —
Чорні брови, карі очі.
Перейду я бистрі ріки,
І бескиди, і діброви,
І шляхи мені покажуть
Карі очі, чорні брови.

Приспів.

На долині туман

Музика Б. Буєвського
Слова В. Діденка

На долині туман,
На долині туман упав,
Мак червоний в росі,
Мак червоний в росі скупав.

По стежині дівча,
По стежині дівча ішло,
Тепле літо в очах,
Тепле літо в очах цвіло. (2)

На долині туман,
На долині туман упав,
Білі ніжки в росі,
Білі ніжки в росі скупав.

Попід гору дівча,
Попід гору дівча ішло,
Мак червоний в село,
Мак червоний в село несло. (2)
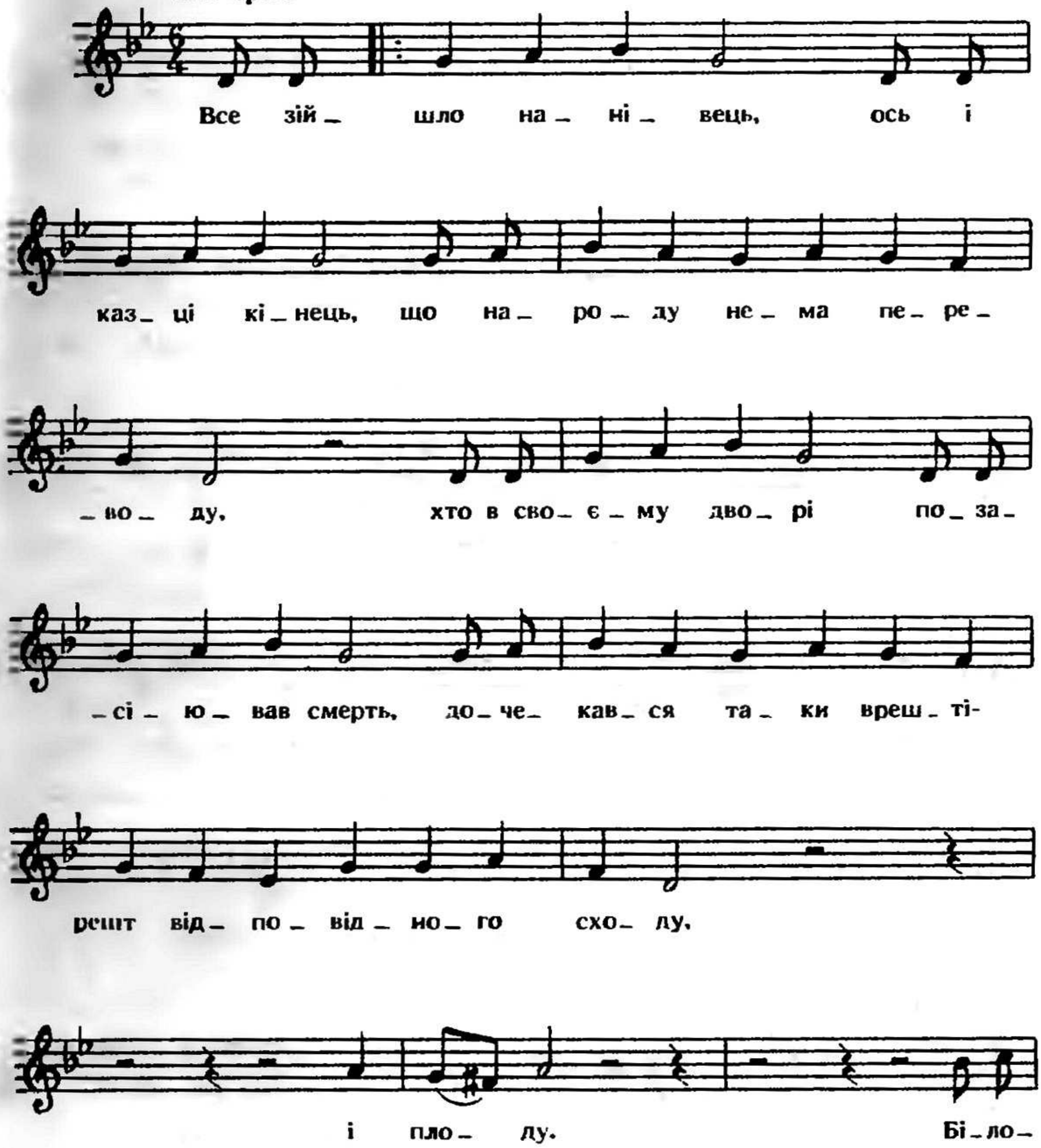
На долині туман,
На долині туман упав,
Мак червоний в росі,
Мак червоний в росі скупав.

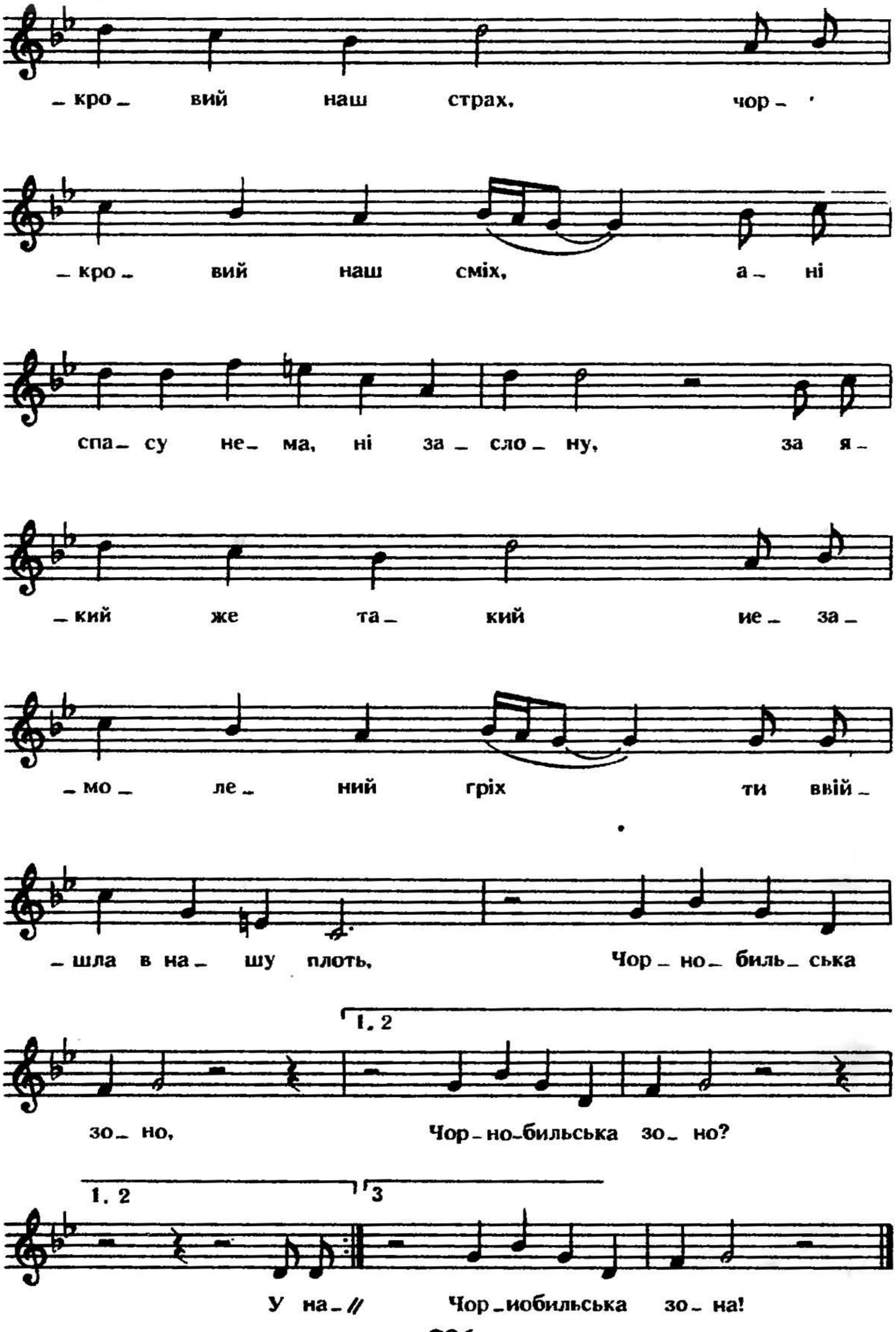
За дівчам тим і я,
За дівчам тим і я ступав,
Бо в долині туман,
Бо в долині туман розтав. (2)

Чорнобильська зона

Слова і музика Т. Петриненка

Помірно

– кро – вий наш страх, чор –
– кро – вий наш сміх, а – ні
спа – су не – ма, ні за – сло – ну, за я –
– кий же та – кий не – за –
– мо – ле – ний гріх ти ввій –
– шла в на – шу плоть, Чор – но – биль – ська
зо – но, Чор – но – бильська зо – но?
1. 2
3
У на – //
Чор – иобильська зо – на!

Все зійшло нанівець,
Ось і казці кінець,
Що народу нема переводу,
Хто в своєму дворі
Позасіював смерть,
Дочекався таки врешті-решт відповідного сходу, і плоду.

Білокровий наш страх,
Чорнокровий наш сміх,
А ні спасу нема, ні заслону,
За який же такий
Незамолений гріх
Ти ввійшла в нашу плоть, Чорнобильська зоно?

У народу сліпців
Ще й сліпий поводир —
Плюндрували і землі і ріки.
Вірним курсом завжди,
Та весь час не туди
Ми слухняно крокуєм, мов Богом забуті навіки каліки.

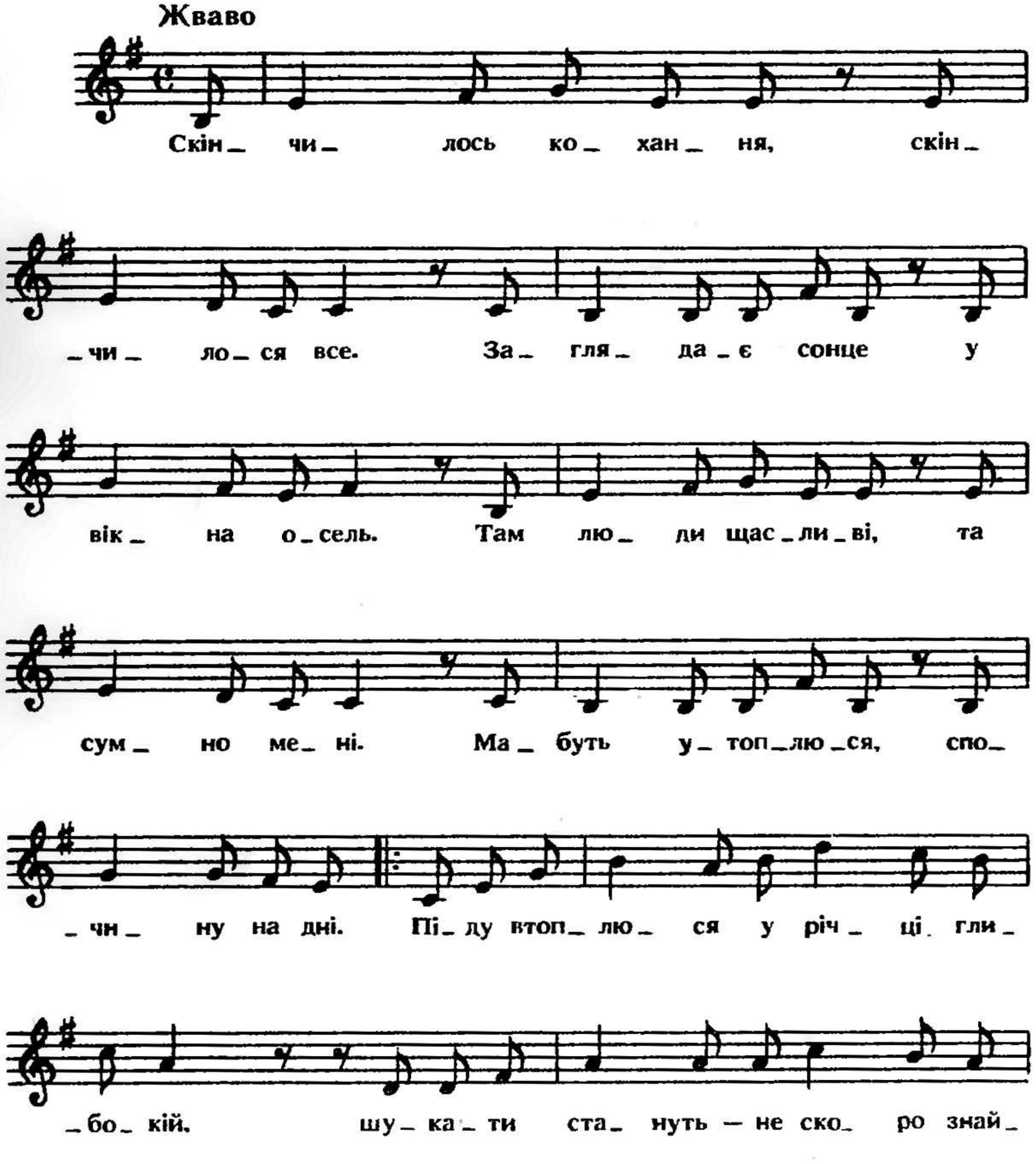
Рукотворна біда
Чернівецьких дітей
І лахміття земного озону,
Чи скінчиться потік
Смертоносних вістей,
Що співзвучні тобі, Чорнобильська зоно?
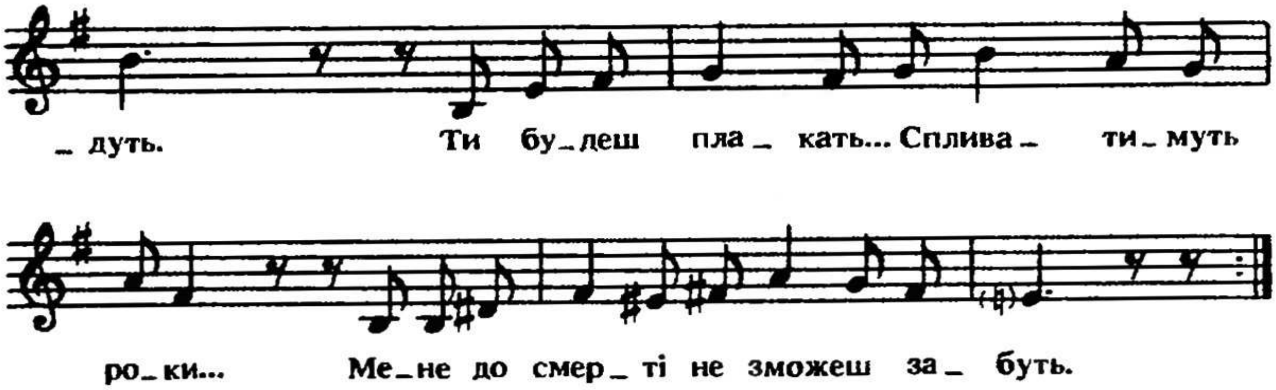
Той пропив отчий дім,
Продає отчий край,
Той прокляв материнськеє слово,
Цей на горі людськім
Вимуровує рай,
Свій неправедний рай, у якому словесна полова—основа.

А душа дотліва
У горнилі буття,
Мов старезна дідівська ікона.
Чи знайдемо в собі
Щирих сліз каяття,
Чи майбутнє у нас — Чорнобильська зона?

Піду втоплюся

Слова і музика А. Миколайчука

Скінчилось кохання,
Скінчилося все.
Заглядає сонце
У вікна осель.
Там люди щасливі,
Та сумно мені.
Мабуть, утоплюся,
Спочину на дні.

Приспів:

Піду втоплюся у річці глибокій,
Шукати стануть — не скоро знайдуть.
Ти будеш плакать...
Спливатимуть роки...
Мене до смерті не зможеш забуть.

Життя, як той камінь,
На груди лягло.
Зроблю, що надумав
Марічці на зло.
Прощай, мамо люба,
І тату, прощай,
Учителько, друзі,
Прощай, милий край.
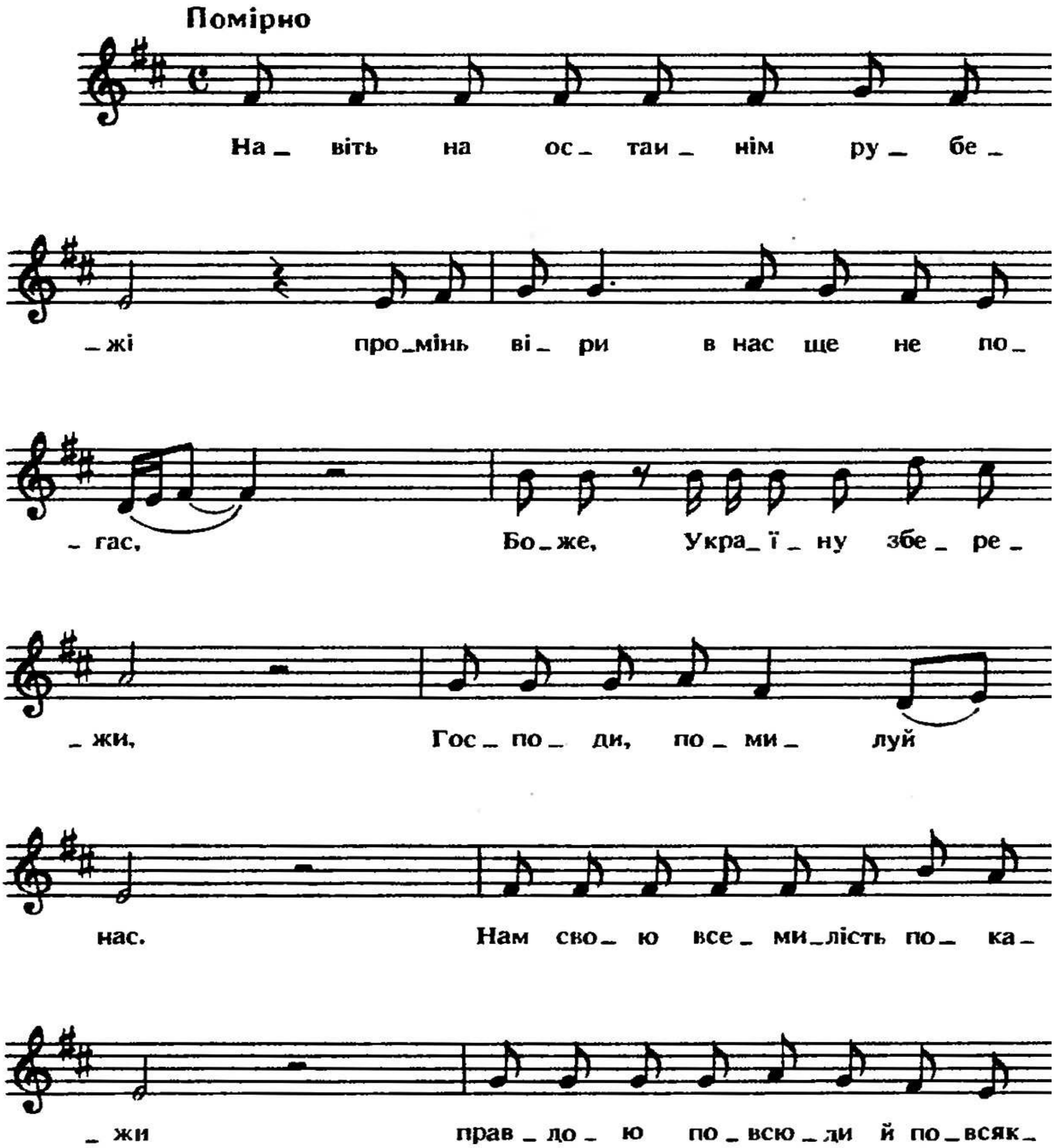
Приспів.

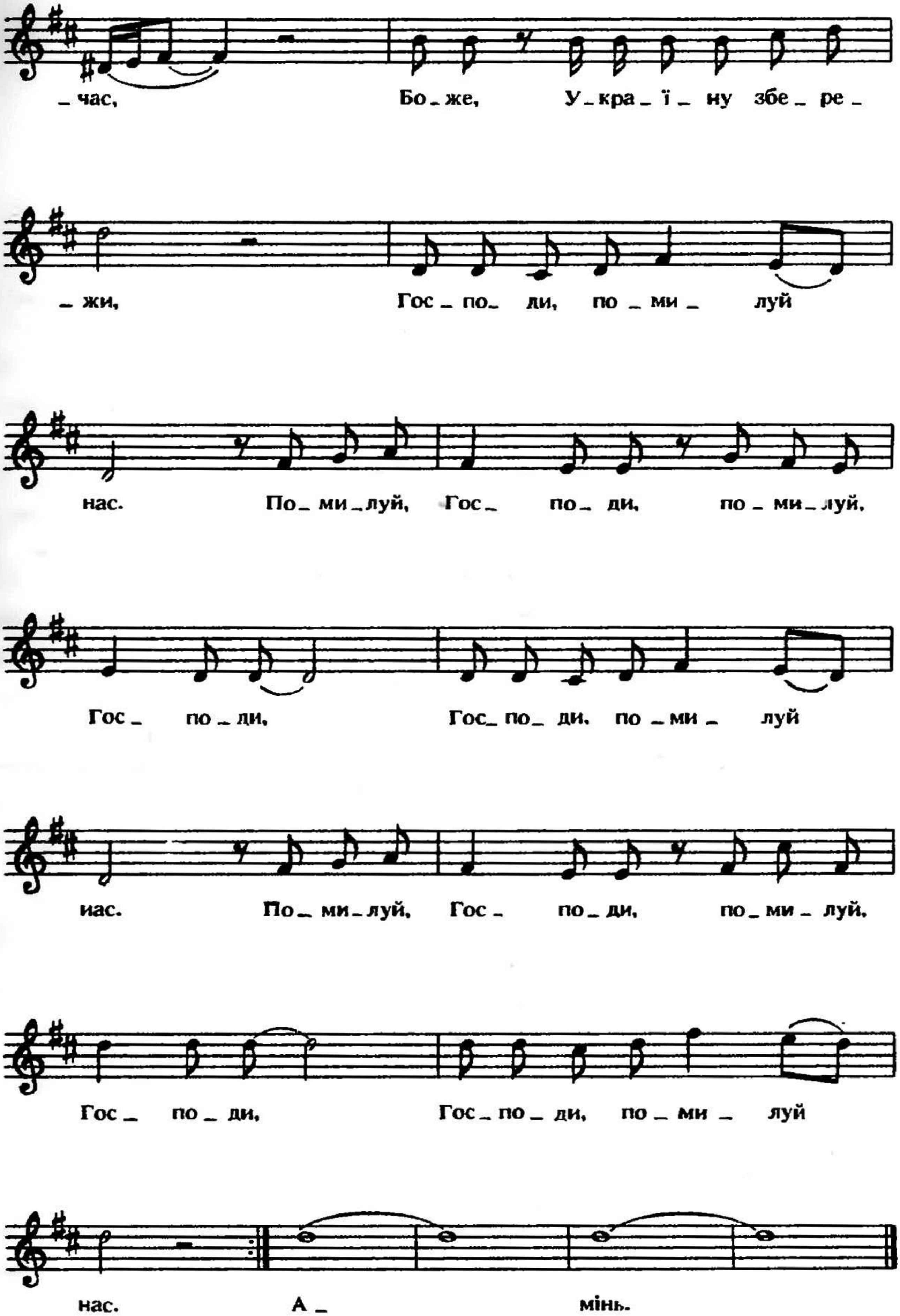
А річка страшною,
Мов відьма, була,
Відходи заводу
У море несла.
Я річку шукати
Чистеньку піду,
Шукатимо доти,
Поки не знайду.

Приспів.

Господи, помилуй нас

Слова і музика Т.Петриненка

_час, Бо_же, У_кра_ї_ну збе_ре_
_жи, Гос_по_ди, по_ми_луй
нас. По_ми_луй, Гос_по_ди, по_ми_луй,
Гос_по_ди, Гос_по_ди, по_ми_луй
иас. По_ми_луй, Гос_по_ди, по_ми_луй,
Гос_по_ди, Гос_по_ди, по_ми_луй
нас. А_мінь.

Навіть на останнім рубежі
Промінь віри в нас ще не погас,
Боже, Україну збережи,
Господи, помилуй нас.

Нам свою всемилість покажи
Правдою повсюди й повсякчас,
Боже, Україну збережи,
Господи, помилуй нас.

В наших грудях кулі і ножі,
Нас розп'ято й знищено не раз,
Боже, Україну збережи,
Господи, помилуй нас.

Із колін піднятись поможи,
І благослови у добрий час,
Боже, Україну збережи,
Господи, помилуй нас.

Наші душі нидіють в іржі,
Але промінь віри не погас,
Боже, Україну збережи,
Господи, помилуй нас.

Грішні діти — діти не чужі,
Отче наш, почуй їх щирий глас.
Боже, Україну збережи,
Гсподи, помилуй нас.

Амінь.

ЗМІСТ

Нотне видання

СТО УЛЮБЛЕНИХ ПІСЕНЬ

Упорядник
Осташ Ігор Іванович

Київ, видавництво «Музична Україна»

Редактор В. В. Гончаренко
Літературний редактор В. Г. Мордань
Художник В. Г. Котляр
Технічний редактор Т.М.Новикова

Здано на виробництво 20.03.92.
Підписано до друку 24.06.92.
Формат 70×90 1/32
Папір офсетний
Гарнітура таймс
Спосіб друку офсетний
Умов.-друк, арк. 8,77.
Умов. фарбовідб. 9,64.
Облік.-вид. арк. 6,73.
.Замовлення № 2-3014

Видавництво «Музична Україна»,
252004, Київ, Пушкінська, 32.
Київська нотна фабрика, 252655, МСП,
Київ, Фрунзе, 51а.

МІЖНАРОДНА ШКОЛА УКРАЇНІСТИКИ

INTERNATIONAL SCHOOL OF UKRAINIAN STUDIES

У СЕРІЇ «БІБЛІОТЕКА МІЖНАРОДНОЇ ШКОЛИ УКРАЇНІСТИКИ»
ВИХОДИТЬ ДРУКОМ КНИГА
«УКРАЇНА: СУЧАСНИЙ ПОЛІТИЧНИЙ СТАН І ПЕРСПЕКТИВИ»,
ЩО МІСТИТЬ МАТЕРІАЛИ III (ЗИМОВОЇ) СЕСІЇ МШУ (КИЇВ, 4—20 СІЧНЯ 1992 РОКУ).

«МУЗИЧНА УКРАЇНА»